

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, Földi László,*
dr. Tiba István, dr. Varga László

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	4305
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	4305
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4306
Dr. László Imre (DK)	4308
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4310
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	4312
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4314
Hohn Krisztina (LMP).....	4316
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4317
Szávay István (Jobbik).....	4319
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	4321
Dr. Simicskó István (KDNP).....	4323
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	4324
Böröcz László (Fidesz)	4326
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára	4328
A Magyarország Kormánya és Indiana Állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	4329
A Magyar Nemzeti Bank 2017. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	4330
A Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló határozati javaslat zárószavazása	4330
A 2017-2030 közötti időszakra vonatkozó, 2050-ig tartó időszakra kitekintést nyújtó második Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégiáról szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	4330
A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	4330
A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	4331
Egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	4331
A székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslat zárószavazása	4332
Az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslat zárószavazása	4332
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	4332
Személyi javaslat:	
Dr. Tiba István jegyző.....	4333
Az Országgyűlés határozata az ülést vezető elnök döntésének törvényességéről	4333
A pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	4335
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4335

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	4338
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4339
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4342
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	4344
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	4346
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	4349
Mesterházy Attila (MSZP).....	4351
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4351
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4352
Volner János (független).....	4356
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	4358

A hazai kis- és középvállalkozások fejlesztéséhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	4361
György László , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előadója.....	4361

Felszólalók:

Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4364
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4367
Gelencsér Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	4370
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	4372
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	4374
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	4378
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	4382
Hajdu László (DK).....	4385
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4386
Tordai Bence (Párbeszéd).....	4386
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4387
Mesterházy Attila (MSZP).....	4389

A közsférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	4390
Kara Ákos , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előadója.....	4391

Felszólalók:

Barcza Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	4393
Stummer János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4394
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4396
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	4399
Mesterházy Attila (MSZP).....	4401
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	4402
Hajdu László (DK).....	4402
Stummer János (Jobbik).....	4403
Gréczy Zsolt (DK).....	4404

Kara Ákos , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának előadói válasza.....	4404
--	------

Az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	4406
--	------

Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	4407
---	------

Felszólalók:

Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	4409
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4411
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4416
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	4418
Székely Sándor , a DK képviselőcsoportja részéről.....	4422
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	4426
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4429
Hajdu László (DK).....	4430

Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	4430
--	------

Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4437
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4437
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4443
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4445
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4449
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4453
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	4457
Burány Sándor , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	4460
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	4463
Mesterházy Attila (MSZP)	4465
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4466
Hajdu László (DK)	4467
Nagy Csaba (Fidesz)	4468
Mesterházy Attila (MSZP)	4468
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4471
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	4473
Gréczy Zsolt (DK)	4474
Dr. Varga László (MSZP)	4474
Mesterházy Attila (MSZP)	4477
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	4478
A Magyarország és a Thaiföldi Királyság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4486
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4486
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4487
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4488
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4490
Egyes törvények fogyasztóvédelmi célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4491
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4491
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4494
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4495
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4497
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4498
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	4499
A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvénynek az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4500
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4500
Felszólalók:	
Czunyiné dr. Bertalan Judit , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4503
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4505
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4509
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4510
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	4513
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	4515
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	4516
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	4516
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	4516
Dr. Varga László (MSZP)	4517
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	4517

Az egyes bírósági eljárások elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4518
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4518
Felszólalók:	
Czunyiné dr. Bertalan Judit , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4520
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4522
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4525
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4527
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	4530
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	4530
Arató Gergely (DK)	4530
Dr. Varga László (MSZP)	4531
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	4532
Egyes büntetőjogi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4533
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4533
Felszólalók:	
Dr. Kovács Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4536
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4537
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4539
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4540
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	4542
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	4543
Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4544
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4544
Felszólalók:	
Dr. Kovács Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4547
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4549
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4550
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4551
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	4553
Napirend utáni felszólalás:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	4553
Az ülésnap bezárása	4556

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ASZÓDI ATTILA államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, TUZSON BENCE államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, GYÖRGY LÁSZLÓ államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BODÓ SÁNDOR államtitkár, IZER NORBERT államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
14. ülésnapja
2018. október 30-án, kedden
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Arató Gergely)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Arató Gergely jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, Magyar Szocialista Párt: „A nők megbecsüléséről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Uraim! November 1-jétől az európai nők akár be is szüntethetnék a munkát, ettől a naptól kezdve ugyanis ingyen dolgozunk, a nők és férfiak között fennálló fizetésbeli különbségek alapján egy átlagos magyar nő majdnem két hónapnyi összeggel kevesebbet keres egy évben. A nők decemberi és novemberi fizetését elvisziki a rosszabb béralku-pozíciók, az átláthatatlan munkahelyi fizetések, a kiszolgáltatottság és a munkaerőpiac strukturális eltolódásai.

Ezért hirdették meg az Európai Szocialisták október 31-re az európai béregyenlőtlenség napját. Szinte biztos vagyok benne, hogy a miniszteri válaszban elhangzik majd, hogy a bérszakadék Magyarországon statisztikai értelemben nem a legszélesebbek között van, és hogy ez egy olyan probléma, amivel más országok is küzdenek. Idővel és türelemmel, szokott a tipikus válasz lenni, majd odajutunk, hogy ezek a problémák megszűnnek. Ezt a választ, uraim, önök lassan negyven éve hallgatják szerte a világban, és belefáradtunk ebbe. Ez a szokásos válasz nem lesz ma itt elég önöknek.

A fizetésbeli különbségek ügye a nők és férfiak között nem csak a számokról szól. A „bérszakadék” kifejezés maga ugyan azt fejezi ki, hogy ugyanabban a munkakörben, ugyanazzal a képesítéssel mekkora a különbség egy nő és egy férfi fizetése között, de ez a szám csak a jéghegy csúcsa. Ki kell küszöbölni, hogy a gyermekvállalás egy nő életében lényegesen nagyobb áldozatot követeljen a karrierje szempontjából, mint egy férfiban; biztosítani kell a kisgyerekek mellett igénybe vehető nagylelkű betegszabadságot mindkét fél számára; törekedni kell arra, hogy megállítsuk teljes szakmák elnöiesedését, míg más területeken inspirálnunk kell a nőket szakmai továbbfejlődésükben; ki kell nevezni női vezetőket. Az önök kormánya ezekből az intézkedésekből semmit nem tett a múltban, csak további terheket rakott a szegényebb családokra és különösen a szegényebb nőkre.

Ez a kormány a leszakadás kormánya. Uraim! Az önök kormánya még a szembenézésre sem hajlandó, a probléma nagyságának felmérésére. Júniusban Korózs Lajos képviselőtársammal betérjesztettünk egy határozati javaslatot, amely szerényen csak arról rendelkezett volna, hogy első körben készüljön egy állapotfelmérés, egy helyzetelemzés. Csodálkozunk, hogy nem hallottak róla, ugye? Nos, ez azért lehetséges, mert a Miniszterelnökségről kézivezérelt kormánypárti képviselők már az illetékes szakbizottságban leszavazták a napirendre vételt, pedig nem migránsok betelepítését vagy a stadionok lebontását javasoltam, csupán annyit, hogy az Országgyűlés felhívja a kormányt, hogy mérje fel a bérek nemek közötti különbségének gazdasági, strukturális és társadalmi okait.

Azt tudom önöknek mondani, hogy ha végignézzük, hogy miért nem tartalmazza azokat a magas státuszú pozíciókat, ahol nőket találunk, akkor az a probléma, hogy ilyen összehasonlítás nem létezik, hiszen nőket csak sokkal nagyobb egyéni áldozatok árán neveznek ki.

Ilyenek például az üzleti vezetők, az Akadémia döntéshozói vagy a társadalom szempontjából fontos, bármilyen más vezető pozíciók. A nők hiányát a politikában már nem is említtem, a parlamentben tizedmagammal próbálok hangot adni a társadalom felé, és képviselni a problémáinkat, míg hallgatom az önök üres szólamait ebben a témában.

A probléma maga, amivel szembenézünk, amire október 31-ével felhívjuk a figyelmet, uraim, a nők gazdasági függése, egy olyan függés, amely strukturális és felszámolható okok miatt jelentősebb, nagyobb mértékű, mint a férfiaké. A fizetékülönbség azért létezik, mert egy nőt ma nagyobb kockázat felvenni, mint egy férfit, és azért nagyobb kockázat, mert rá hárul a családdal és a háztartással kapcsolatos minden fizetetlen és váratlan munka.

Ha egy kormány, ellentétben az önök kormányával, valóban eltökélt abban, hogy a nők gazdasági függetlenségét felszámolja, ahhoz családtámogató, munkavállalói szakpolitikákat támogat. Támogatni kell a házimunka és a gyermekneveléssel kapcsolatos terhek arányos megoszlását, ahelyett, hogy kiharcolnák a nőket a konyhába.

Bizakodó vagyok. Remélem, harmadszor, ha újra megpróbáljuk a határozati javaslatot, lesz készség a parlamentben, hogy legalább vitatkozni tudjunk róla. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gurmai Zita képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Fontos témáról beszélt, ugyanakkor volt ebben nem kevés valótlan, amit muszáj helyreigazítani.

Ön azt mondta, hogy nem létezik olyan összehasonlítás, amely pontosan kifejezné a nők munkaerőpiaci helyzetét vagy a nők foglalkoztatottságát, kereseti viszonyait a férfiakkal összevetve. Ez így nem valós, tisztelt képviselő asszony, összehasonlítás létezik. Olyan összehasonlítás nem létezik, amely azt mutatná, hogy a szocialista időszakban bármi is jobban alakult volna. Minden összehasonlítás azt mutatja, hogy a nők helyzete a Fidesz-KDNP kormányzása alatt sokkal előnyösebb, mint amilyen a szocialista kormányzás alatt volt. Lehet, hogy önök erről a témáról beszélnek, de a cselekedeteik pont ennek az ellenétei voltak.

Amikor a szocialisták kormányozták Magyarországon, akkor a 15-64 éves korú nők foglalkoztatási rátája, tehát az aktív korú nők foglalkoztatási rátája 49,8 százalékos volt, kevesebb, mint 50 százalékos. Ma ez 62,5 százalékos, több mint 12,5 százalékkal magasabb a nők foglalkoztatási rátája most, a Fidesz-KDNP-kormányzat alatt, mint a szocialista kormányzat alatt, a Fidesz-KDNP tudott akár nyolcórás állásban, akár részmunkaidős állásban, akár távmunkás állásban több munkahelyet kínálni a nőknek, mint a szocialisták.

Ha megnézzük a nemek közötti bérkülönbséget, akkor is azt láthatjuk, hogy a szocialista kormányzással sokkal rosszabbul járnak a nők, mint a Fidesz-KDNP kormányzásával, hiszen akkor a különbség a bérekben 3,6 százalékkal, majdnem 4 százalékkal nagyobb a magyar nők kárára, mint a Fidesz-KDNP-időszakban, tehát az aktív korú nők nemcsak az elhelyezkedés, hanem a bér tekintetében is sokkal jobban járnak akkor, amikor Fidesz-KDNP-kormányzás van.

Ha valamelyest megnézzük ennek a következményeit, a nyugdíjakban megnyilvánuló különbséget, akkor is azt láthatjuk, hogy 2,7 százalékkal jobban járnak a nők a férfiakhoz képest egy relatív összehasonlításban, mint amikor szocialista kormányzat van, hiszen a szocialisták idején a férfiakhoz képest 2,7 százalékkal rosszabb a nyugdíjas korú nők helyzete a férfiakhoz képest.

(9.10)

Arról nem is beszélve, hogy mindemellett retorikában, kifejezésekben mit kapnak a nők egy szocialista miniszterelnöktől, idézem Gyurcsány Ferencet és az ő nők iránt megnyilvánuló tiszteletét: akinek öreg, öregecskedő felesége van, az fiatalabbat szeretne. Ez volt a miniszterelnöknek a retorikája, az előbb említett számok pedig a tények voltak, hogy mit tett utána a kormányzat - összecseng egyik a másikkal, mind foglalkoztatásban, mind bérben, mind nyugdíjban relatíve rosszabb helyzetben lennének a nők akkor, ha szocialista kormányzás lenne. Bármilyen szép szavak is hangzanak el szocialista képviselők szájából akár Budapesten, akár Brüsszelben ezzel kapcsolatban, amikor ténykednek, akkor a nőket rosszabb helyzetbe hozzák.

Mi viszont az új Alaptörvényben rögzítettük 2012. január 1-jétől a férfiak és a nők egyenjogúságát, sőt az Alaptörvényben - amit önök nem támogattak - kifejezetten rögzítettük azt, hogy a nők számára külön intézkedésekkel pozitív diszkriminációt lehet tenni. És van is ilyen, a „Nők 40”, amit önök is a Jobbikkal közösen folyamatosan támadnak (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), és ezt a pozitív diszkriminációt a nőkkel szemben megsemmisíténi, a Jobbik talán aláírásokat is gyűjtött arra, hogy a nők ne legyenek kedvezőbb helyzetben (*Dr. Varga-Damm Andrea: Ilyet nem kért!*) a „Nők 40” nyugdíjszabályai kapcsán, önök is támadják ezt a szabályt, pedig mi ennek alaptörvényi alapot hoztunk létre (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Miért hazudsz? - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), pontosan amit ön mond, képviselő asszony, hogy az édesanyákra több teher hárul a gyakorlatban a gyermek nevelésével kapcsolatban, éppen ezért, ezt kompenzálendő mi a nyugdíjba vonulási szabályoknál ezt elismerjük (*Gréczy Zsolt közbeszól.*), és azt mondjuk, hogy nem negyven év munkaviszony, hanem akár nyolc év gyermeknevelés és negyven év munkaviszony után (*sic!*) a nők nyugdíjba vonulhatnak (*Gréczy Zsolt közbeszól.*), ezzel ismerjük el azt a többletjelzést, amit két szinten, a munkahelyen is és otthon is a gyermeknevelésben a nők tesznek. A „Nők 40”-en kívül a munkahelyvédelmi akcióterv, a gyed extra, a bölcsődefejlesztések vagy a gyermek után járó pótszabadságok mind-mind segítenek a nők gazdasági érvényesülését elősegíteni, vagy a nők foglalkoztatásának növelését, vagy a fizetési szintjüknek a növelését.

Nők a családban és munkahelyen: erről beszélt ön, tisztelt képviselő asszony. Erre a külön célra, erre a külön speciális élethelyzetre 14 milliárd forintot keretösszezből női karrierpontokat hoztunk létre országsszerte, összesen 71 ilyen női karrierpont fog létrejönni, több mint 50 már meg is kezdte a működését, pontosan azért, hogy ebben a helyzetben ne csak magasabb foglalkoztatással, ne csak adókedvezménnyel, ne csak béremeléssel, hanem mindemellett személyes tanácsadással is tudjunk ezeknek a nőknek, ezeknek az édesanyáknak segíteni.

Én azt kérem, hogy ezeket a javaslatokat önök támogassák és ne támadják itt a parlamentben. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leletét.*) Az biztos, hogy a nők a Fidesz-KDNP kormányzásával jobban járnak, mint a szocialista kormányzással. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett László Imre képviselő úr, a DK képviselőcsoportjából: „Az egészségügy finanszírozási válsága az Orbán-kormány felelőssége” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tudom,

nem kedves dallam az önök fülének, hogy kevés a pénz az egészségügyben, pedig kevés. Az egy főre jutó összeg az EU-átlagnak felét sem éri el, GDP-arányosan nézve pedig 2010 óta folyamatosan csökken.

Az OECD-tagországok között Magyarország költi a teljes állami kiadás arányában a legkevesebbet az egészségügyi ellátórendszerre. Mindez akkor is így van, ha az ASZ-elnökké avanszált Domokos László arról értekezett, hogy a kórházak gazdálkodását csak az anarchia, káosz és botrány szavakkal tudja jellemezni. Utóbb persze kiderült, hogy Domokos urat csupán előfutárként alkalmazták a kormány által néhány nap múlva előadott műsorszámhoz, amely szerint az egészségügy nincs alulfinanszírozva. Azóta már azt is tudjuk, ahogy a választás előtti nagyarányú pénzszo- rás és az uniós támogatások folyósításának a szemér- metlen lenyúlások kivizsgálásának idejére történő fel- függesztése miatt elszaladt költségvetési hiány drasz- tikus megszorításokra kényszeríti a kormányzatot. Ezt ugyan önök nem szívesen nevezik nevén, de mint tudjuk, nem azt kell nézni, mit mondanak, hanem azt, hogy mit csinálnak. A megszorításoknak pedig még nyilván messze nincs vége, és óhatatlanul el fogja érni az egészségügyet is, vagyis a pénz előreláthatólag még kevesebb lesz. Mégsem csupán arról fogok beszélni, hogy kevés a pénz, hanem főként arról, hogy miért és mihez képest kevés.

Amikor 1993-ban áttértünk az egészségügy telje- sítésményalapú finanszírozására, elkészült egy úgyne- vezett ráfordításfelmérés. Az egészségügyi beavatk- zások egyes lépéseit számba vették és beárazták. Egy- egy beavatkozás költsége 30-40 vagy még több tétel- ből tevődik össze. Az árlista végül az egyes beavatk- zásoknak nem a forintösszegét tartalmazta, hanem egy viszonyszámot, azt, hogy a költség egy úgyneve- zett súlyszámnak nevezett rögzített forintösszeghez hogyan viszonyul. A későbbiek során aztán ennek a súlyszámának a forintértékét a kórházi adósságok hal- mozódására figyelemmel, de sohasem a szükséges mértékben emelték. Így persze nem vehetők számi- tásba az egészségügyi költségek szerkezeti változásai, mivel az egyes összetevők költségei nem szükségkép- pen azonos mértékben módosulnak.

Röviden: az eredeti ráfordításfelmérés egyes ele- meinek karbantartása nélkül a rendszerben idővel olyan belső torzulások alakultak ki, amelyek a számi- tott költségeket drasztikusan elszáktották a valóság- saktól. 1999-ig a Szekszárdon dr. Bordás István irá- nyításával működő Gyógyinfok évente elvégezte a költségelemek karbantartását, de a hivatalba lépő első Orbán-kormány ezt leállította. 2008 és 2010 kö- zött, a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok idején tör- tént kísérlet ennek felújítására, a kormányváltás után azonban ezt a Fidesz ismét eltemette. Az egészségügyi intézmények folyamatosan megújuló adósságtömege tehát nem a gazdálkodási fegyelem hiányának ered- ménye, hanem az alacsony szintű finanszírozás és a rendszer belső elemeinek a torzulásáé.

Egy-egy vizsgálat vagy beavatkozás valóságos költségeihez ma már köze nincs annak az összegnek,

amit a Kincstár kifizet érte. Az intézmények szinte minden egyes beteg ellátására ráfizetnek. Ezen pedig, ahogy ezt az intézmények példája is fényesen bizo- nyítja, a kiküldeni tervezett kancellárok nem fognak tudni segíteni. A megoldás nem az, hogy a kormány mint bőkezű atya, aki helytáll a tékozló fiának pazar- lásaiért, időnként a zsebébe, pontosabban az adófize- tők zsebébe nyúl, és egy nagyvonalúnak szánt gesztus- sal kiegyenlíti az adósságokat, hanem az, hogy fel- hagynak az eddigi gyakorlatukkal, amivel a valós költ- ségek felmérését következetesen megakadályozták. Ehelyett a napjainkra teljesen elavult ráfordításfel- mérés megismétlésére, elemeinek az inflációt is figye- lembe vevő évenkénti karbantartására és ennek alap- ján számított, megfelelő szintű finanszírozásra van szükség.

Kérdezem: mikor szánja rá végre magát a kor- mány az elmondottak alapján a szükséges lépések megtételére? Tisztelettel várom a választ. *(Taps az el- lenzék soraiban.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm, László Imre képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Minden ország, minden kormány minden idő- szakban arra törekszik, hogy évről évre többet fordít- son az emberek egészségére, évről évre többel finan- szírozza az egészségügyi rendszert, a kórházakat, a szakrendelőket, a háziorvosokat, a védőnőket és min- denki mást, aki az emberek egészségéért, egészségé- nek megőrzéséért és gyógyításáért felel. Vannak olyan kormányok, amelyek meg tudják ezt oldani a költség- vetésből, mint például a Fidesz-KDNP-kormány, hi- szen 648 milliárd forinttal költünk most többet a kór- házakra, az orvosi rendelőkre, az alapellátásra egy- aránt, és vannak olyanok, amelyek pedig az állampol- gárokat akarják megsarcolni. Ilyen volt az egykori MSZP-SZDSZ-kormány, a Gyurcsány-kormány, ame- lyik vizitdíjat és kórházi napidíjat akart bevezetni, egyrészt azért, hogy a betegek mindennap fizesse- nek az ellátásért, hogy a betegek minden orvoslátoga- tásnál fizessenek, másrészt pedig azért, hogy a sze- gény embereket távol tartsák az egészségügytől, távol tartsák a háziorvostól, távol tartsák a kórháztól, és ne legyenek ott betegek, ne jelentkezzenek be beavatk- zásokra, mert majd a vizitdíj és a kórházi napidíj őket távol tartja.

Az ön innovatív hozzáállása akkor abban nyilvá- nult meg, hogy azt mondta, hogy sms-ben, mobiltele- fonon keresztül is lehessen fizetni a vizitdíjat, és mennyire jó világ lesz az, amikor az emberek majd sms-ben meg mobiltelefonon fizetik ki a vizitdíjat. Nem azt mondta, hogy nyissuk szélesebbre az egész- ségügyi ellátást az emberek előtt, hanem fizessenek, s

ne csak készpénzben, hanem mobiltelefonnal is, sms-en keresztül is. S azt is mondta, hogy két hónapig még lesznek vitatkozó, hangos betegek, ami egy ideig tart, aztán majd megszokják a fizetést. Ez egy az egyben rimel Gyurcsány Ferenc azon mondatára, amikor azt mondta az őszi beszéd után, hogy az emberek majd tüntetnek a Kossuth téren, aztán hazamennek. Ön meg azt mondta, hogy két hónapig vitatkoznak, hangoskodnak, aztán majd megszokják, hogy fizetnek. Ebből látszódik, hogy hol van a párhuzamos gondolkodásmód a DK politikusai között, és miért pont ön került be ide a parlamentbe.

Vizitdíj-automaták, mobilfizetés, ez lett volna az önök javaslata, a miénk pedig az a 648 milliárd forint, amivel növeltük az egészségügy kiadásait, lehetőségeit. Ennek a legnagyobb része az orvosi bérekben van, azokban a bérekben, amelyek a bruttó alaplábér tekintetében két év alatt 207 ezer forinttal emelkedtek, illetőleg azokban az ápolói bérekben, amelyek 2012 és 2019 között megduplázódnak, ebben a négy évben pedig 65 százalékkal emelkednek. Erre is fordítottunk sokat, és fordítottunk sokat természetesen a vidéki kórházaknak is a felújítására vagy akár új rendelők építésére. Ön is tudja, ismeri, 77 kórházat újítottunk föl részben vagy egészben, 54 rendelőintézetet és 104 mentőállomást korszerűsítettünk, és létrehoztunk teljesen új 23 rendelőintézetet és 31 új mentőállomást. *(Dr. László Imre: Köszönjük, államtitkár úr!)* Köszönjük az embereknek, tisztelt képviselő úr. Szerintem nem gunyorosnak kéne lenni, amikor az emberek egészségéről van szó, bár az önök kormánya azt művelte, hanem nagyobb tisztelettel kéne az emberek egészségéről beszélni.

Ön arról beszélt, hogy mennyit fordítanak, mennyit fordítunk Magyarországon összességében teljes kiadásban az egészségügyre és mennyit nem. Ha az OECD-nek a Health at a Glance kiadványa szerint a V4-országokat nézi, ön azt mondja, hogy mi fordítjuk az egész OECD-ben a legkevesebbet. Nos, 7,6 százalék a magyar ráfordítási érték, 7,3 a cseh, 6,9 a szlovák és 6,4 a lengyel ráfordítási érték. Nyilván ön mondhatja, hogy az egészségügyi teljes kiadás így a legalacsonyabb szinten van, csak magasabb, mint a másik három visegrádi négy ország szintje.

A feladatunk abban áll, hogy ha ekkora összeggel - azért 648 milliárd forint egy óriási összeg -, minden évben a GDP 1,5 százalékának megfelelő összeggel többet fordítunk jövőre az egészségügyre, mint amennyit fordítottunk 2010-ben, akkor ennek bizony a betegek hétköznapjaiban is most már látható eredménye kell hogy legyen. A többletforrás megvan, a többletkifizetés a költségvetésből megvan, de nem látjuk azt, hogy az emberek teljes mértékben azt mondanák mindenhol, hogy valóban látják ezt a többletet. Ezért volt fontos az Állami Számvevőszék vizsgálata is.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondta, teljesen mindegy, hogy egy kórházigazgató hogyan működik, jobban vagy rosszabbul, lelkiismeretesen vagy kevésbé lelkiismeretesen tevékenykedik, így is, úgy is

óriási adósságot fog fölhalmozni. Mi meg azt mondjuk, nem mindegy, hogy egy kórházigazgató hogyan működik. Éppen ezért olyan feltérképezését indítottuk el a kórházi gazdálkodási viszonyoknak, amely nemcsak a legnagyobb adósságot felhalmozó kórházak gazdálkodását vizsgálja, mert nem a büntetés céljából indítottuk ezt a vizsgálatot, hanem a legjobban gazdálkodó kórházak belső működését is vizsgáljuk. S ha látjuk, hogy ki az, aki a legjobban gazdálkodik és ki az, aki a legrosszabbul gazdálkodik, és látjuk, hogy a kettő között mi a különbség, akkor a többi közel száz kórháznak is példákat tudunk fölmutatni, jó gazdálkodási rendszert tudunk kialakítani, hogy akik jól csinálják, akiknek működik, azoknak hogy megy, hogy a lemaradókat is ezzel tudjuk segíteni.

Nekünk ez a jövőképünk a többletforrások felhasználására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője: „Aktuális ügyekről!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Elnézést szeretnék kérni önöktől, hogy ismételten a CEU ügyét hozom ide a Ház elé. Tudom, hogy egyszer már beszéltem erről a dolgról, de muszáj beszélni róla, mert az ügy nem ért még nyugvopontra, nincs megoldás ebben az ügyben, a kormány nem írta alá New York állammal azt az együttműködési szerződést, amelyre nagy szüksége lenne a CEU-nak, és ennek hiányában jövő január 1-jétől nem fog tudni működni legálisan Magyarországon. Éppen ezért is hozta meg azt a döntést, hogy ha az aláírás december 1-jéig nem fog megtörténni, akkor elindítja a kiköltözést Ausztriába.

A kormány már 550 napja nem rendezi le ezt az ügyet. Először hitegette az egyetemet, majd bizonytalanságban tartotta, elbátortalanította a jelentkezőket erre az egyetemre, és zsarolási potenciált épít föl. Így a CEU kényszerhelyzetbe került, és ezt a lépést valóban meg kell neki hoznia. Az illetékesek pedig nagy valószínűséggel elégedetten dörzsölhetik a kezüket, hiszen ezt akarták, azt várták, hogy a CEU magától távozzon, és lehessen mondani, hogy az ő döntésük volt, önök pedig mossák a kezüket, ugyanúgy, ahogy Pilátus is annak idején Jézussal kapcsolatban mosta a kezeit.

Ezek után pedig elindul az a fajta politika, amelyik arról szól, hogy tulajdonképpen nem is fontos kérdés ez, nem is kardinális kérdés ez. Tegnap Rétvári államtitkár úrtól azt hallottuk, hogy miért fáj nekünk a CEU ügye, hiszen nemcsak a CEU igazán értékes és nagyon jó egyetem Magyarországon, hanem a magyar egyetemek is, ők is rajta vannak a különféle rangsorokon. Kétségtől igaz, hogy ezeken a rangsorokon szerepelnek a magyar egyetemek is, de ha megnézzük

ezeket, akkor az összes rangsorból egyetlenegy olyan rangsor van, amelyben az első ötszázban van magyar egyetem, a Szegedi Tudományegyetem van a QS 2019-es ranglistáján a 470. helyen.

Azon a rangsoron egyébként a Corvinus Egyetem a 801-1000. hely között van, a Műszaki Egyetem szintén ugyanott, az én kedvenc egyetemem, ahol tanítok, a Pécsi Tudományegyetem a 701-750. helyen van, tehát még azt a helyet se tudjuk elérni, ahány éves az egyetem. 650 éves most az egyetem, ehhez képest a 750. helyen vagyunk. Ugyanakkor, ha meg megnézzük a CEU-t bármilyen rangsorban, az első kétszázban mindenképpen benne van. Tehát azt gondolom, hogy van ott érték, amit támogatni kéne.

Aztán Rétvári úr még azt is mondta, hogy külföldi érdekeket védünk azzal, ha a CEU-t próbáljuk támogatni. No de kérdezem én, hogy azok a magyar diákok, akik szeretnének jó egyetemen tanulni, ha itthon tanulhatnak, nem kell külföldre menniük, az miért külföldi érdek.

A legfrissebb felmérések szerint minden második magyar hallgató úgy nyilatkozott, hogy külföldre szeretne menni diplomát szerezni. Ha ennek egy részét ki tudnánk így védeni, akkor azt gondolom, az jó lenne, hogyha itthon maradnának a fiatalok.

Aztán milyen egyetemi tanárokról van szó? Én a közgazdasági részt tudom csak. Ott olyan világhírű emberek tanítanak, mint Kőszegi Botond, Mátyás László, Koren Miklós, Barabási Albert László, akik bármelyik vezető nyugati egyetemen elhelyezkedhetnének, és akiknek a publikációs listája önmagában több, mint az összes magyar egyetemnek a vonatkozó publikációs eredménye.

Ez egy olyan érték, amit mindenképpen meg kellene őrizni. Palkovics miniszter úr pedig úgy nyilatkozott, hogy nem is költözik el a CEU igazából, csak egy kis része megy át Bécsbe. De ez valójában nem így van, hiszen az öt nagy programból négy program a CEU-hoz tartozik, tehát ha a CEU költözni fog, akkor a nagy része nyilvánvalóan költözni fog.

(9.30)

Nyilván államtitkár úr majd válaszában sok mindenről fog beszélni, de én egy dolgot szeretnék kérni tőle. Legyen olyan jó, egyetlenegy dolgot mondjon meg, hogy a felsőoktatási törvénynek melyik az a paragrafusa, melyik az a törvényi hely, amelyet nem teljesít a CEU, ami miatt önök nem írják azt alá. Ha ezt megteszi, államtitkár úr, akkor én itt megígérem, hogy soha többet nem fogom előhozni a CEU ügyét, sőt magánbeszélgetésekben is mindenkit arra fogok biztatni, hogy fogadjuk el azt, hogy a törvény mindenkire vonatkozik, és ne beszéljünk többet CEU-ügyről. Csak kérem, ezt az egy dolgot, legyen szíves, mondja el nekem, hogy tudjam, miről is van szó!

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP, a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mellár Tamás képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök direkt csinálnak politikát a Soros-egyetem ügyéből. Hogy mely jogszabályokat kell alkalmazni? Ön is nagyon jól tudja, hiszen itt a parlament asztalán már a negyedik nemzetközi megállapodás szerepel, amely pontosan tartalmazza, hogy milyen feltételeknek kell megfelelni.

Ön is láthatta, hogy vannak olyan egyetemek, amelyek meg akarnak ennek felelni, és vannak olyan egyetemek, amelyek át akarják írni a törvényeket, ahogy Magyar Bálintnak Soros György meg is köszönte - ugye, emlékezhetünk, évekkal ezelőtt -, hogy köszönik a lex CEU-t, amelynek jegyében a CEU többletjogosítványokat, privilégiumokat kapott Magyarországon. Most már nem a privilégiummal kell élni, nem az előjogaival kell élni a Soros-egyetem, hanem be kell tartsa ugyanazokat a szabályokat, amelyeket minden más Magyarországon működő külföldi és magyar egyetem be tud tartani. Ugyanezt kéne megtenni a CEU-nak, a Soros-egyetemnek is.

Azt látjuk, hogy bizonyos képviselőtársaink, úgy látszik, nem bíznak abban, hogy 2022-től a választók majd őket újra a parlamentbe küldik, és ezért keresik az új helyüket már most; nem tudjuk, hogy napidíj fejében vagy csak szívességből, de Soros György érdekében és a Soros-egyetem érdekében felszólalnak, hogy majd '22-től ott folytathassák a tevékenységüket. Van, aki minisztériumokba futkos és iratokat kér ki, van, aki videókat töltöget föl, de mindenki igyekszik '22-től az új állását a Soros-birodalom valamelyik szegmensében bebiztosítani. *(Nagy zaj az ellenzéki padsorokban.)*

Mi a magyar választókban bízunk, azért kormányunk, és olyan döntéseket hozunk, hogy a magyar választók bizalmát megőrizzük. Önök olyan retorikával élnek, olyan intézkedéseket tesznek, hogy Soros György bizalmi köreibbe férkőzzenek. Hát, ki-ki menjen akkor a maga útján, tisztelt képviselő úr!

Ahogy mondtam is, négy másik egyetem meg tudott ezeknek felelni, mert meg akart felelni, a Soros-egyetem nem akar megfelelni. Azért egy politikai blöff a mostani bejelentésük, mert direkt politikai tőkét akarnak ebből kovácsolni, Magyarország lejáratásához akarnak újabb és újabb alapot szolgáltatni.

Egy olyan egyetemről van szó, amelynek 1600-1700 hallgatója van, a több százezer, 500 ezer magyar egyetemi polgárral összehasonlítva, tehát egy rendkívül kicsi részét képviseli a magyar felsőoktatásnak. Önök mégis az egész magyar felsőoktatást bedobják és lejáratják csak és kizárólag a Soros-egyetem érdekében. Eltagadják mindazt az eredményt, mindazt a nemzetközi rangsorokban betöltött helyet, amit a többi magyar egyetem elfoglal, csak és kizárólag pontosan azért, hogy politikai tőkét kovácsoljanak ebből.

Ahogy mondtam, a többi egyetemnek sikerült a magyar törvények betartása.

A kiköltözés valójában nyilván nem az oktatóknak és a hallgatóknak az áthelyezését jelenti, hanem a diplomaosztók, az amerikai akkreditációjú diplomák átadó helyét vagy az ottani képzés helyét helyezik át. Ahogy elmondták, maradnak az épületek, egyik épületből sem költöznek ki, maradnak az oktatók, marad a könyvtár, maradnak a diákok. Az egészben csak a politikai porhintés, a politikai blöff a lényeg jelen pillanatban a CEU számára, és nyilván ezt fogja csinálni a következő időszakban is.

Őn azt mondta, hogy vezet a CEU bizonyos rangsorokban. Hát, a Soros-egyetem valóban vezet bizonyos rangsorokban, például a Horizon 2020 uniós támogatások elnyerési rangsorában, 14 milliárd euró összeggel. A Corvinus Egyetem 1,2 milliárd környékén sincsen. Tizenkétszer annyi támogatást kapott például a Soros-egyetem, európai uniós támogatást a Horizon 2020 programból, mint amennyit a Corvinus Egyetem kapott, és messze az összes többi magyar egyetemet is előzi. Ebből is látszódik, hogy ez egy üzleti modell.

Magyarországon kiadnak egy amerikai diplomát, és ehhez kérnek uniós támogatást. Azért van két entitás, egy magyar entitás, a Közép-európai Egyetem, és egy nem magyar, hanem nemzetközi entitás, a CEU, merthogy a CEU amerikai akkreditációjú diplomájához nem lehet ugyan európai uniós támogatást igényelni, de a Közép-európai Egyetem működéséhez lehet európai uniós támogatást igényelni, és Soros György nyilván, mert láthattuk, hogy puszipajtása több európai uniós vezetőnek, megkapja az uniós támogatásokat, de azt nem magyar akkreditációra, nem magyar, tehát uniós képzésre fordítja, hanem amerikai képzésre fordítja.

Amely Amerikában egyébként nem létezik, hiszen amikor kiment a bizottság, és megvizsgálta, hogy hogyan folyik ott a képzés, találtak egy frissen festett kis faházat, amire ki volt írva, hogy CEU. Ennyi lett volna az ottani valós tevékenység. Nem valós a tevékenysége ott az egyetemnek, csak ebben az üzleti modellben ez így működik, hogy amerikaiak mondják, uniós pénzből fizettetik, plusz még beszélik hozzá a tandíjat is, és ezzel egy rendkívül jövedelmező, rendkívül profitábilis vállalkozást tudnak folytatni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezt védi ön, ezt a fajta profitabilitást, és ehhez csinál ön egy politikai színpadot is. Ezzel védik Soros Györgyöt és az ő hálózatát. Tehát semmifajta jelentős nagy mozgásról szó nincsen, csak most akarnak egy politikai hullámhegyre megint felülni, ami megint alkalmas arra, hogy Magyarországot lejárassák. És ami a legszörnyűbb, hogy itt, a magyar parlamentben nem megvédik önök Magyarországot, hanem felülnek erre, külföldre is mennek, és ott is folyamatosan feljelentgetik Magyarországot ezen politikai blöff alapján.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselő asszonya, Hohn Krisztina: „Kiemelt foglalkoztatást helyettesítő támogatás” címmel. Őné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A mai felszólalásomat nem szánom semmiféle politikai tőke kovácsolásának, vagy hogyan hangzott az előbb. *(Dr. Rétvári Bence: Önnek elhiszem.)* Egyszerűen kizárólag gondolatébresztésnek, figyelemfelhívásnak és párbeszéd-kezdeményezésnek szánom. A legleszakadóbb rétegekről szeretnék önnek pár szót mondani, a közmunkásokról, illetve a foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő emberek csoportjáról.

Velük dolgoztam az elmúlt több mint egy évtizedben, így ismerem az életüket, jártam a házaikban, tudom a mindennapi problémáikat. Egyszerűen azt gondolom, értjük és elfogadjuk, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatás 22 800 forint tartásának az volt a szándéka, hogy ezek az emberek minél előbb helyezkedjenek el a munkaerőpiacon, vezessük őket vissza a munkaerőpiacra, illetve a közfoglalkoztatási bér, ami 54 000 forint, ugyanezt a célt szolgálná.

Igen, csak hogy el kell mondanom, sajnos ez a cél nem látszik teljes mértékben beteljesülni. Ennek pedig az az oka, hogy a közfoglalkoztatottaknak azon rétege, akik alkalmasak arra, hogy a munkaerőpiacon elhelyezkedjenek, szerencsére már elhelyezkedtek. Viszont van egy olyan réteg, akikre talán nem is gondolunk, akik mentálisan vagy egyéb más betegségekből adódóan nem tudnak a munkaerőpiacra visszatérni. Nekik szerintem segítség kéne.

Igen, valóban, szigorra is szükség van, de segítő kezet is nyújtanunk kell. Javaslom, hogy dolgozzunk ki, akár a nők karrierprogramjához hasonlóan, az ő számukra is egy olyan programot, egy olyan komplex fejlesztést, ahol állapotfelmérésük után akár személyre szabott vagy egyéb más terápiákban részesülhetnek, személyiségfejlesztő tréningben és alapkompétencia-képzésben. Volt már ilyen alapkompétencia-képzéses törekvés, csak a baj az volt, hogy a végrehajtás során a munkaügyi központból felhívtak bennünket, és fél óránk volt, hogy mondjunk öt nevet, kit küldünk erre a képzésre, és ezért nem feltétlenül értük el azokat az embereket, akiknek erre valóban szükségük lett volna.

Most már elmondható, ahogy már említettem, hogy a közfoglalkoztatásban olyan emberek maradtak, akiknek súlyos problémáik vannak. Nem mind-egyikük ilyen, de mondjuk, legalább 50 százalékuk igen. Ha az a célunk, hogy visszavezzük őket a munkaerőpiacra, akkor muszáj lesz valamilyen komplex programot kidolgozni.

A másik réteg azok, akik már 40 vagy 50 vagy 60 százalékos rokkantságban vannak, az ő részükre 20 vagy 27 ezer forint havi járandóság kerül folyósításra, ami nagyon kevés. Ebből tulajdonképpen tovább romlik az egészségük. Volt olyan rákbeteg dolgozónk,

aki ebből a 27 ezer forintból tengette utolsó napjait, mondjuk, az utolsó 3-4 hónapját. Az emberek jóindulatára kellett hagyatkoznia, és így kapott ételt és az önkormányzat próbálta segíteni tüzelővel és egyéb más módokon.

(9.40)

Rendkívül kiszolgáltatott helyzetben volt, hozzátartozók nélkül, krónikus ápolási osztályok őt nem fogadták, hiszen bizonyos idő után fizetni kell ezekért az ellátásokért, és ez 27 ezer forintból nem megoldható. Kizárólag irgalmasrendi kórház az, amely például Baranya megyében erre alkalmas, vagy amelyik fogad, de ott is korlátozott a létszám, akit be tudnak fogadni. Így ezek az emberek lógnak a levegőben. Falun még ismerjük azért őket, és próbálunk, amennyire csak tudunk, segíteni, de mondjuk, egy városban, úgy gondolom, legtöbbször nem is tudják azt, hogy a saját otthonában abból a 27 ezer forintból próbál tengődni az illető.

Tehát én azt kérem, gondolkodjunk el azon, hogy hogyan tudjuk hatékonyan visszavezetni ezeket az embereket a munkaerőpiacra, illetve milyen megoldási javaslatokat tudunk kitalálni ennek érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hohn Krisztina képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Bevallom őszintén, az ön felszólalásának két részével is mélységesen egyetérték, azt hiszem, az egyik részével általában mindenki egyetért itt a parlamentben, a másik pedig olyan, amivel ritkán találkozunk, hogy az ellenzékben is úgy gondolkoznak, mint a kormányoldalon. Nyilván az, amivel mindenki egyetért, hogy a nehéz helyzetben levő embereket segítenünk kell, nyilvánvalóan mindenki számára az emberhez méltó életfeltételeket biztosítani kell. Erre számtalan intézkedés született az elmúlt nyolc évben. Párat majd önnek el is fogok mondani ezek közül és azokból az eredményekből, amelyeket ezek révén elértünk.

De ami formabontó az ellenzékhez képest az ön gondolkodásában, és ami közelebb áll a mi gondolkodásunkhoz, az pontosan az, hogy ön ezt nem a segélyezési rendszerben tartásban képzelel el, hanem azt javasolta most is, és ez teljes mértékben egybevág a kormány szándékaival, és bízunk benne, hogy önnek, hiszen azt mondta, hogy konkrét helyi tereptapasztalata van, bízunk benne, hogy ebből ön is tud jó javaslatokat megfogalmazni, hogy abban kell segítsünk az embereknek, és az egész szociális rendszernek abba az irányba kell mutatni, hogy akit aktivitásra, tanulásra, munkavállalásra, vállalkozásra vagy bármilyen

tevékenységre, nyelvtanfolyamra, továbbképzésre lehet ösztönözni, azokat erre ösztönözzük. Ne az legyen a logikája a segélyezési rendszernek, mint 2010 előtt, hogy az embereket függőségben tartja a Horn Gyula-féle politikai, szociális gondolkodás, hogy függőségben tartom, cserébe a szavazatára számíthatok négyévente, de nem segítek neki kitörni a nehéz helyzetéből, hanem az ön logikája is pontosan arra épül, mint a mi logikánk, hogy az embereket minél inkább a munkaerőpiacon vagy a tanulásban, máshol aktívvá tudjuk tenni.

Ebben az elmúlt nyolc évben érezhetően és eltagadhatatlanul Magyarország előrelépett, mert míg a többi európai uniós tagállamban összességében átlagosan 4,3 százalékkal emelkedett a foglalkoztatás szintje, addig Magyarországon 14,7 százalékkal. Tehát van egy ilyen húzóerő, amely azt a kört, amelyre ön gondolt, lehet, hogy az több tízezer ember, lehet, hogy pár százezer ember, mi azoknak a körét, akiknek a leginkább koncentráltan ilyen programokkal segíteni kell, egy kicsivel több mint 200 ezerre becsültük egy pár évvel ezelőtt, akiknek nagyon sok rásegítő programra van szüksége ahhoz, hogy a közfoglalkoztatásból elindulva ki tudjanak törni.

A húzóerő a gazdaságban megvan, és mindemellett ön is tudja, hogy a munkanélküliség is rekordalacsony szintre, 4 százalék alá esett vissza. A keresetek immáron Magyarországon 67 hónapja nőnek folyamatosan, 67 hónapja minden hónapban nő Magyarországon az emberek átlagkeresete az előző hónaphoz képest; ha csak az idei évet nézzük, az idei év első hét hónapjában is 9,4 százalékkal.

Közel 10 százalékkal nem egész egy év alatt növelni a béreket, ezt nem kevés európai ország mondhatja el magáról. Ez a magyar emberek szorgalmát mutatja és azt, hogy valóban, amikor úgy szólítjuk meg az embereket, hogy keressen munkahelyet és ott dolgozzon többet, mert kevesebbet kell adózni a munkajövedelméből, erre a magyar emberek partnerek voltak, mert csak így tudtuk elérni azt, hogy ebben az évben is 7 hónap alatt közel 10 százalékkal növekedtek a fizetések.

Mindemellett 2010 óta 460 ezerrel több ember dolgozik Magyarországon. Ami szintén sok lehetőséget rejt magában, az a robbanásszerű technológiai változás nemcsak a távmunkában, de egyéb munkavégzési speciális formákban is, amely azoknak az embereknek, akiknek korábban nem nyílt munkalehetőség, most munkalehetőséget tud nyitni.

Két dologra hadd utaljak röviden a foglalkoztatást helyettesítő támogatással és az egészségkárosodási támogatással kapcsolatban! A szociális törvény egyértelműen kimondja, hogy csak annak a személynek lehet megszüntetni az aktívkorúak ellátására való jogosultságát, akit az állami foglalkoztatási szerv neki felróható okból törölt az álláskereső nyilvántartásából. Tehát ha egészségügyi okból törölnek valakit az álláskereső nyilvántartásából, ön is célzott vagy utalt erre, hogy egészségügyi okokból nem tudott valaki dolgozni, az nem teremt jogalapot a foglalkoztatást

helyettesítő támogatás - röviden FHT - megszüntetésére. Ez az előírás évek óta része a szabályozásnak. A közelmúltban nem került sor a módosítására.

A tapasztalatok szerint sok esetben nem tekinthetők foglalkoztatónak azok a személyek, akiknek az egészségkárosodása 40-50 százalék közötti, így nehezen közvetíthetők akár a közfoglalkoztatásba, akár a nyílt munkaerőpiacra. A kormány szándékai szerint indokolt lehet ennek a személyi körnek a javára, akiről ön is beszélt, ahogy én itt levettem a szavaiból, foglalkoztatást helyettesítő támogatás helyett egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatást folyósítani.

Ön is látta, ön is tudja, hogy az elmúlt években nagyon sok, akár általános iskolai alapkészségeket segítő tanfolyamokat is kellett szervezni. Amikor erre volt szükség, akkor a Belügyminisztérium munkatársai közfoglalkoztatás keretében ezt szervezték meg. Amikor valamelyik helyi munkáltatónak volt speciális munkaerőre szüksége, akkor a szakképzési centrum segített olyan szakképzés indításában, de önnek bármilyen ilyen javaslata van (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), én tényleg örömmel veszem, mert ilyen napirend előtti felszólalásokat az ember mindig szívesebben hallgat, mint a politikai sárdobálást. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport, „7 percnyi propaganda 443 millió forint közpénzből” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz házi civil szervezeteként számontartott, a kormány mellett békemeneteket szervező Civil Összefogás Fórum 2016 végén több mint félmilliárd forintot kapott a Magyar Villamos Művektől. Rögtön ezután pedig elindult a CÖF bohócos plakátkampánya Vona Gábor lejáratására és összemosására azzal a Gyurcsány Ferencsel, akinek a pártjával együtt önök néhány hete leszavazták a 2020-as Trianon-emlékévre vonatkozó kezdeményezésünket. Csizmadia László és a CÖF vezetőinek többsége annak idején ugyanolyan lelkesen szolgálta ki a kommunistákat, mint amilyen szervilis módon teszik ezt a Fidesz-rezsim esetében. Mindezért persze most is megkapják a maguk fizetségét, bár ezek a derék elvtársak először 2017. május 10-i közleményükben nyilvánosan letagadták, hogy egyáltalán közpénzt kaptak volna 2010-2016 között. Egy nappal később azonban már le is buktak a hazugságukkal, ugyanis az Átlátszónak köszönhetően kiderült, hogy egy 508 millió forintos támogatás érkezett a Magyar Villamos Művektől. A CÖF persze egyenes válasz helyett tovább kamuzott és azt állította, hogy a százszázalékos állami tulajdonban lévő energetikai óriástól kapott támogatás nem

közpénz, ezzel persze még gyanúsabbá téve a történeteket.

Magam 2017. május 19-én ezért hűtlen kezelés miatt feljelentettem a Fidesz álcivil szervezetét, amit azonban a Fővárosi Főügyészség természetesen elutasított, majd közérdekű adatigénylést is benyújtottam az MVM-hez a támogatás iratait kikérve, amit ők visszautasítottak, mondván, a támogatás nem közpénzből történt. 2017. szeptember 19-én megkeresésemre megérkezett Péterfalvi Attila, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökének válasza is, amelyben világosan jelezte, az MVM közpénzt kezel, ezért fel is szólította a vállalatot, hogy 15 napon belül tegye lehetővé az iratokba történő betekintést. Miután az MVM ennek ellenére továbbra sem volt hajlandó közzétenni az iratokat, a parlamentben pedig ismét alpári hazudozást és sorozást kaptam egyébként Fónagy államtitkár úrtól ezzel kapcsolatos napirend előtti felszólalásomra - örülök, hogy ön is így emlékszik, államtitkár úr -, ezután ismét feljelentést tettem ezúttal közérdekű adattal való visszaélés alapos gyanújával. Mondanom sem kell, hogy ezt ismét elutasították.

Hogy kerek legyen a történet, később egy szóvivői elszólásból az is kiderült, hogy a CÖF támogatásáról annak idején valójában nem is az MVM-ben, hanem a Rogán Antal propagandaminiszter által irányított Nemzeti Kommunikációs Hivatalban döntöttek. Az Átlátszó megpróbálta kiperelni, hogy pontosan mire is költött el félmilliárd forintot a CÖF, jogerős ítélet azonban nem túl meglepő módon csak az országgyűlési választások után négy nappal érkezett meg. A jogerős bírósági ítéletnek megfelelően engedélyezett iratbetekintésen végül kiderült, hogy az 508 millió forint orozslánrészt, mintegy 443 millió forintot összesen négy db mintegy hétpercnyi amatőr kisfilm készítésére és reklámozására költötték el, amellet, hogy Brüsszel-ellenes brüsszeli tüntetéseket finanszíroztak. Ráadásul mind a négy kisfilm ugyanazzal az egyperces felvezetővel kezdődik, valójában tehát négy és fél percre költött el ennyit az MVM a propagandaminiszter utasítására. Csak összehasonlítás-képpen mondom, hogy a legjobb élőszereplős kisfilm kategóriájában Oscar-díjat nyert Mindenki című alkotást percenként 400 ezer forinttal támogatta a Filmalap, ezzel szemben a CÖF filmjei percenként 98 millió 400 ezer forintjába kerültek az adófizetőknek, azaz 246-szor drágábbak voltak.

Ha nem lenne az egész történet már így is elég vérlázító, akkor még hozzáteszem azt is, hogy a filmet a TV2 megbízásából egyébként megbízást máshonnan sehol nem kapó és sehol nem jegyzett Fidesz-közel Magno Studio Kft. készítette, vagy legalábbis ők számlázták le.

(9.50)

Az egyébként jórészt a korábbi rendezvények felvételeiből összevagdossott videó kulcsmondatai szerint a CÖF missziója segítségével kerülhet minél több

ittthoni termék az asztalokra, illetve az önkormányzati gyermekétkeztetésben elengedhetetlen az újszerű technikák elsajátítása korszerű receptek alkalmazásával. Erre az önreklámra sikerült elkölteni közel félmilliárd forintot, miközben a CÖF honlapja szerint ezen összeg töredékét sem fordították valójában ezen tevékenységek tényleges elvégzésére.

Arról nem is beszélve, hogy Csizmadiák annak idején még véletlenül sem erre, hanem a rejtélyes és köznevetség tárgyává vált civilitika tudományának kidolgozására kérték ezt a félmilliárd forintot. Beszámolójukat az MVM mégis elfogadta. Döbbenetes és felháborító ez a fajta elképesztő pofátlanság, ezért én a mai napon ismét feljelentést fogok tenni csalás, sikasztás és hűtlen kezelés gyanújával az MVM vezetői ellen, ők ugyanis annyira hülyének néznek mindannyiunkat, hogy azt gondolják, elhisszük majd, hogy a 443 millió forintot négy amatőr videóra költötték és nem arra a bohóckampányra, ami egyébként a fideszes rágalomhadjárat bevezetése volt annak idején.

Államtitkár úr, továbbra is úgy gondolja-e, hogy megfelelően hasznosult ez az MVM-es félmilliárdos támogatás? Ön szerint felvetik-e a történetek a hűtlen kezelés vagy más bűncselekmények gyanúját? Továbbá alkalmasnak tartják ilyen fokú sumákolás és hazudás után Csizmadia Lászlót a Nemzeti Együttműködési Alap elnöki pozíciójára és a magyarországi civil szervezetek pénzeinek kezelésére? Ha megfogadnak egy javaslatot, ezek után én az önök helyében még Oscar-díjra is felterjeszteném.

Köszönöm szépen. *(Derűltség és taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Nem halljuk!)*

ELNÖK: Kártyája?

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: *(Működik a mikrofonja.)* Köszönöm, bocsánat. Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy napirend előtti hozzászólásával lehetőséget ad számomra, hogy ennek a most már régóta húzódó ügynek a szereplőit bemutassam a Ház nyilvánossága és az ország nyilvánossága előtt. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ismerjük!)*

A MVM-csoport kiemelkedően sikeres nemzeti energetikai vállalatcsoport, amely amellet, hogy a lehető legkedvezőbb áron biztosítja a fogyasztóknak a villamos energiát és földgázt, társadalmi felelősségvállalás keretében széles körű támogatási tevékenységet is folytat. Ez a támogatási tevékenysége kiterjed a

kultúra, a társadalmilag hátrányos csoportok megsegítése mellett a sport és számos más egyéb tevékenységre.

Az úgy másik szereplője az ön által is emlegetett Civil Összefogás szervezet *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Fórum!)*, a CÖF, amely valóban ilyen nagyon jelentős társadalmi szervező és felvilágosító munkát végez, adott esetben képes Magyarországon több százezer embert mozgósítani, megítélésünk szerint alapvetően fontos társadalmi célok érdekében.

Az ön napirend előtti hozzászólásában szerepelt az Átlátszó mint hiteles orgánium, amelynek főszerkesztője, Bodoky Tamás legutóbb éppen Sargentini-vel ölekezett *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ó! - Gyöngyösi Márton: Attól még lehet igaza! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)* valamilyen filmet, közös fotóval mondott köszönetet Magyarországot gyalázó tevékenységére, és mindemellett független szerepet kívánt játszani. *(Gyöngyösi Márton: Ez egy komoly érv. Egy komoly embertől.)*

De ha már a Jobbik a mostani közbeszólásaival is felhívta magára a figyelmet, akkor engedjék meg, hogy önöket is bemutassam mint az ügy egyik szereplőjét. A Jobbikot, amely annak idején egy magát nemzeti radikálisnak mondó *(Gyöngyösi Márton: Ez hogy jön ide?)*, egyébként szélsőjobboldali pártként kezdte tevékenységét, egy XXI. századi Sturmabteilungra hajazó szervezetre alapozva *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, amely szélsőjobbról előbb behúzódtott jobbközépre, most pedig kifejezetten egy baloldali kacérkodással próbál megragadni. *(Gyöngyösi Márton: És a Fideszben most mihez asszisztálsz, államtitkár úr? Keresztény elvű és... - Soltész Miklós: Ébredj fel! - Gyöngyösi Márton: Nem szégyelled magad? - Az elnök csenget.)*

Ráadásul úgy, hogy mindazok a társadalmi kifogások és vádak, amelyek az ön napirend előtti napján is elhangzottak, azt alapvetően az ön pártjára is el lehet mondani *(Szávay István: De most nem az „ön pártjáról” van szó, hanem a CÖF-ről!)*, hiszen az önök volt tagja tárja épp a nyilvánosság elé, hogy a belső elszámolási rendjük követhetetlen *(Gyöngyösi Márton: Téged milyen időkre emlékeztet, amit a Fidesz csinál, kedves János?)*, hogy a támogatóiktól begyűjtött pénzeket nem arra költötték, amire gyűjtötték, nem a megadott cél szerint.

Az a Jobbik vádaskodik, amelynek papírja van arról, hogy százmilliókat fogadott el egy oligarchiától *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Oligarchia?)*, ebbe egyébként belebuktak. És mégiscsak furcsa, hogy önök hozzák ezt föl, akik - mint legutóbb a rádióban itt-ott hallani lehetett - csinos kis zacskókból hordták szét a pénzeket.

Egyébként, hogy a konkrét ügyről beszéljek, bár bevallom, én nem láttam a filmeket: a filmek, amit ön felemlített, a támogatás közhasznú tevékenységet bemutató, illetve a magyar állampolgárok figyelmét a civil szervezeteknek adható 1 százalék fontosságára felhívó filmek voltak. Ezeknek az alapvető törekvése, hogy széles körben ismertté tegyék a CÖF és a

CÖKA azon tevékenységeit is, amelyek eddig kevésbé voltak ismertek a társadalom előtt. Ezek egyebek mellett kis családi gazdálkodó közösségek szerveződését, vállalkozásfejlesztő, piacra jutásukat támogató aktivitást segítők, illetve a gyermek-közétkeztetés megreformálására tettek erőfeszítéseket.

Azt nem tudom, hogy ezek mennyire állják meg egy Oscar-díj-pályázaton a helyüket, de hogy a magyar társadalom céljait szolgálták, abban biztos vagyok. Köszönöm figyelmüket. *(Soltész Miklós: Így van! - Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti fel szólalásra jelentkezett Simicskó István képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt: „Három szolgálat, három tudat” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2018. év 44. hetében járunk. Ez a hét az őszi szünet hete gyermekeinknek, de ezen a héten csütörtökön mindenszentek, pénteken halottak napja lesz. Engedjék meg, hogy kereszténydemokrata politikusként elmondjam, hogy nekünk miért fontos november 1-je, mindenszentek napja és a halottak napja.

Mindenszentek napja azért fontos, mert az üdvözült lelkekről emlékezünk, az Isten országában lévő és megdicsőült lelkeket és a szentek közösségét hirdetjük. Halottak napja, november 2-a, amely sajnos mindannyiunkat érint, a földi életből távozott szeretteinkre emlékezünk. Mindkét emléknap a mi kultúránk része, a keresztény civilizációnk értékeinek rendjét fejezi ki, még akkor is, ha a mai modern civilizáció programja elsősorban énközpontú, kizárólag az individuumboldogulásával foglalkozik, amelynek sajnos fontos része az Istentől való eltávolodás. Ezért nekünk, kereszténydemokratáknak három szolgálatunk van: egy missziós tevékenység, a Jóisten szeretetének a hirdetése; a hazaszeretet ápolása és tevékeny törődéssé való alakítása; és természetesen gyermekeink nevelése, ahogyan Márai fogalmaz: hogy megszerezhessék a szív és a jellem műveltségét ebben a mai világban.

Mind a három szolgálat mindennapi szolgálat, ahogyan Kossuth Lajos fogalmazott. És hogyan tudjuk ezt hatékonyan ellátni? Természetesen ehhez számos útmutató van. Én Jókai Annától idéznék, aki a három tudat egységének az ápolására hívta fel a figyelmet nagyon bölcsen: ez nem áll másból, mint az embertudatból, a nemzettudatból és az istentudatból. Így igaz, bármelyik sérül, a védelmi pajzsunk gyengül, egyénként is, közösségként is, főleg akkor, amikor sajtós, rohanó, zajos világban élünk. Ahogyan Henry Kissinger fogalmaz a Világrend című művében: káosz fenyegeti a világot.

Korszakos változásokat élünk meg mind technikai, mind technológiai értelemben, mind a népvándorlás folyamatában, mind az értékrendszer válságának folyamatában. XVI. Benedek pápa úgy fogalmaz,

hogy realiztikus módon legyünk fölkészülve arra, hogy a gonosz mindig támadni fog, kívülről és belülről egyaránt.

Mikor és hogyan tudunk helytállni, tisztelt képviselőtársaim? Kolping atya ajánl nekünk egy fontos, életre való üzenetet: ha életünket a hitre építjük, akkor igenis jobban helyt tudunk állni az élet nehézségeiben. Miért mondhatja mindezt? Elsősorban azért, mert minden emberi civilizáció vallási talapzatra épült. A hit nélküli világ elveszíti lelkét, és a lelketlen világ el fog pusztulni.

(10.00)

Ahogy Szent Péter első levelében fogalmaz: „Hitetek célja a lelkek megmentése legyen.” A hit a továbbadás révén is erősödik: *contemplata aliis tradere* - továbbadni az elmélkedés gyümölcsseit.

Sok eszközzel rendelkezünk mi, emberek, hogy legyőzzük a világban a rosszat és a szenvedést, és csodálatosak azok az emberek, akik ezért küzdenek. Köszönet és hála a közösséget őszintén szolgálóknak, azoknak, akik ápolják és gyógyítják a betegeket, azoknak köszönet, akik ügyelnek a biztonságunkra, a katonáknak és a rendőröknek. Köszönet a pedagógusainknak, akik nevelik gyermekeinket Goethe szellemiségében, hiszen Goethe úgy fogalmazott, hogy mi az, amit legfontosabbnak átadhatunk a gyermekeinknek: elsősorban a gyökereket, a tradícióinkat, a hagyományainkat, az értékrendünket, és szárnyakat, hogy megvalósítsák majd céljaikat. Köszönet a lelki atyáknak, akik tartják bennünk a hitet, és köszönet a mindennapi hősöknek, ahogyan Ady fogalmaz A muszáj Herkules című versében.

Emlékezzünk tehát szeretteinkre ezen a héten, keressük az emlékezés csöndjét! Ahogy Salamon király első könyvében kérte: „Adj nekem, Uram, téged hallgató szívet.” Salamon nem kért sem gazdagságot, sem ellenségei életét, sem hatalmat, hanem csöndes szívet, amely Istent hallgatja, mert ez hozza el a belső világosság nyugalmát és örömét, a lux internát, amelyre mindannyiunknak szüksége van.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és legyen békesség köztünk. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Simicskó képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Soltész Miklós államtitkár úr fog válaszolni.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Európa valóban bajban van, és az értékek válsága miatt van bajban, egyszerűen az értékeket elveszítette. Érdekes volt egyébként, ha egy politikai kitekintést tehetek a tegnapi napra, megnézni a német sajtót, hogy hogyan reagáltak Angela Merkel visszalépést bejelentő döntésére. A legtöbb baloldali liberális média szinte a világvégét

kezdte el vizionálni, az európai és a világban sok helyen megvalósult liberális civilizációnak a végét kezdte el vizionálni. Miközben egyértelmű - és ez nemcsak Magyarországra jellemző, de sok-sok nemzetállamra jellemző -, hogy az embereknek a többségében és a lelkének a mélyén az értékek ott vannak, és azok az értékek, amelyeket ön felsorolt, akár a közösség, akár a család, az ehhez kapcsolódó családi ünnepek, illetve emléknapoknak a megülése, ez mindmind olyan érték, hogy ha egy kultúra, egy társadalom ezeket valamilyen módon ki akarja taszítani az életéből vagy ki akarja forgatni teljes mértékben az életéből, akkor valóban, az a társadalom bajban van, és valóban, az a társadalom le fog csúszni.

Éppen ezért valóban, az a három terület, akár a missziós terület, akár a hazaszeretet, akár a gyermeknevelés számunkra fontos és szükséges. Fontos a missziós terület. Itt egyházainkra gondolok, és azt is fontos figyelembe venni, hogy Magyarországon az embereknek a 80 százaléka a kereszténységet értéknek tartja, fontosnak tartja, még akkor is, ha nem mindenki hívó, nem mindenki templomba járó vagy gyakorló keresztény. De mindenképp fontosnak tartja, és az az érték, amelyet a kereszténység közvetít, legyen az a karitatív szervezeteken keresztül, legyen az az egyházi jelenlétén keresztül, a szociális területen, iskolában vagy bárhol, ez fontos az ország és az emberek számára. Európa nyugati fele ezt elvetette. Hogyha megnézzük a másik fontos üzenetet, a hazaszeretetet, jól látjuk azt, hogy az európai uniós választások is két terület között fognak eldőlni. Az egyik az egy globális Európa, amikor valaki vagy valakik Brüsszelből irányítják, vezetik, és a hazaszeretetet, a nemzetet meg a nemzetállamot mint olyat, mint fontos, szükséges területet, azt teljesen háttérbe akarják szorítani, lehetőség szerint teljesen meg is szüntetni, hogyha lehet.

Éppen ezért nagyon fontos nekünk a küllhoni magyarokkal való kapcsolatteremtés, de ugyanígy a magyarországi emberek mindennapjainak a segítése, ez is a hazaszeretetnek a része. És hogyha már ünnepnapot, emléknapot említett képviselő úr, ezért teljesen természetes, hogy a most következő november 1-je, illetve 2-a egy fontos ünnep és fontos emléknapi mindannyiunk számára, hívők és nem hívők számára egyaránt.

Az idősebbek talán emlékeznek rá, és nem is kell túl messze visszamenni, amikor ebben a novemberi időszakban az úgynevezett nagy októberi szocialista forradalom ünnepét ünnepeltették november 7-én. Hetven éven keresztül a kommunista Szovjetunióban, 45-50 éven keresztül ebben a blokkban, ahol mi élünk. De mégsem tudták a szívekből kiirtani azt a csodálatos és nagyon fontos emléknapot vagy emléknapokat, ami a halottak napjához és a mindenszentekhez kapcsolódik. Köszönöm szépen, hogy erről külön megemlékezett.

És a harmadik terület a családok. Azt hiszem, a családtámogatási rendszerről túl sokat nem kell beszélni. Az Európai Unióban talán a legkiterjedtebb, a

jövő évi adórendszerben is lesznek támogatási pluszlehetőségek, az otthonteremtési támogatásban is lesznek pluszlehetőségek, ezek mind-mind azt erősítik, ami a társadalomnak az alapja, azaz a család.

Én arra biztatok és kérek mindenkit, hogy azokat a döntéseket, amelyeket itt a parlamentben meghozunk, legyen az a hazaszeretethez kapcsolódó, a küllhoni magyarok vagy az itt élő magyarok támogatása, legyen az a családtámogatási rendszereknek az erősítése, legyen pedig azoknak az ünnepeknek a méltó megünneplése, nem tojásdobálással, nem pedig pocskondiázással, hanem méltó megünneplése, amely egész nemzetünket jellemzi, azt igenis, közösen tudjuk adott esetben megülni. De ha nem is közösen, akkor is legalább a méltóságát őrizze meg egy-egy ünnepnap.

Isten áldja mindazokat valóban, akik akár most a temetőben is dolgoznak, mindazokért a halottainkért, elhunytainkért, szeretteinkért, akiket most a napokban sok millió ember fog meglátogatni. Köszönöm szépen a felvetését, hozzászólását.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Soltész államtitkár úr. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Böröcz László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015-ben, a migrációs válság kirobbanásakor sokan felelőtlenül, politikai érdekektől vezérelve, egyszerűen a probléma létét is kétségbe vonták, azt mondták, hogy ezt a kormány találja ki. Azóta sok hazugságról lehullt a lepel, és kiderült, hogy nem véletlenszerűen jelennek meg az emberek tömegei, hanem a Soros-hálózat tudatosan szervezett támadásáról van szó Magyarországon és Európa ellen.

Most már azonban nemcsak Európában, hanem az Egyesült Államokban is intenzíven dolgozik a Soros-hálózat, hogy ott is ráerőltesse a politikai és társadalmi elképzeléseit az emberekre. Így most az Egyesült Államok déli határánál készülnek a főpróbára, az arrafelé menetelő többeszes migránstömeeggel.

Kísérteties a hasonlóság a korábbi szerbiai vagy a mostani boszniai helyzettel, ahol szervezeten menetelő, többeszes migránstömeeggel ostromolták meg a magyar, nemrég pedig a horvát határt. A séma ugyanaz. Soros-pénzekből finanszírozzák a menetet. Készpénzosztogatásokról ír a sajtó, és teljes tudatos szervezést sejtjen az egész mögött. Felfűtik és felhasználják a szerencsétlen emberek tömegeit, elhiteik velük, hogy be kell jutniuk az Egyesült Államokba. Várhatóan a nemzetközi média élő közvetítéssel kíséri majd és akár erőszakos konfliktusig akarják provokálni az amerikai hatóságokat, ahogy azt Röszkénél is tették.

Nyilván élőben akarják bemutatni a Soros-terv egyik fő pontját, hogy az illegális migráció immár emberi jog, és mindenki olyan államba költözhet, amilyenbe csak akar. Ezzel együtt arra akarják kényszeríteni az amerikai hatóságokat, hogy tegyenek le a határvédelem jogáról. Ez számunkra nem meglepő, hiszen jól tudjuk, éppen ezek elfogadásán dolgoznak az ENSZ-ben, Brüsszelben és az Európai Parlamentben is.

A bevándorlást szervező Soros-hálózat, a vele szövetséges politikai erők legalizálni, szervezetté és automatikussá akarják tenni az illegális migrációt, és le akarják mondani a nemzetállamokat a határvédelem jogáról. Így akarnak bevándorlókontinentet csinálni Európából, így akarják destabilizálni az ugyancsak bevándorlóellenes amerikai kormányt. Ebből is látható, hogy hatalmas erők dolgoznak a migráció szervezésén, a balkáni migránstömeg és a Soros-expressz is egy főpróbája lehet az újabb támadássorozatnak.

(10.10)

De bármilyen nagy erővel is kell megküzdenünk, a magyar kormánynak, a parlamentnek a magyar emberek akaratát kell érvényesíteni. Hiszen az illegális migráció miatt a Balkánon kialakult helyzet már Magyarországra is veszélyes. A magyar és a külföldi titkosszolgálatok jelentései alapján már a 70 ezret is eléri a balkáni migrációs útvonalon feltorlódott migránsok száma, és ezek az emberek mind észak felé mozognak. A napokban már fizikai összetűzésre is sor került. A bevándorlók megtámadták a bosnyák határt védő bosnyák rendőröket. Az első sorfalat át is törték, végül a második bosnyák rendőri kordonnal sikerült megállítani az erőszakos tömeget.

A röszkei zavargásokhoz hasonló helyzet alakult tehát itt is ki. Már arról is érkeznek a hírek, hogy vannak, akik tudatosan lázítják és szervezik a migránsokat. Nem csoda, hogy pattanásig feszült a helyzet a Balkánon; a migránsok és az illegális migrációt egyre nehezebben viselő lakosok is alig tudják már elviselni a kialakult helyzetet.

Mindez itt, Magyarországtól délre, a magyar határtól nem messze történik, és félok, hogy bármikor előfordulhat, hogy a magyar határ lesz ismét a célpont. Ezért arra kérjük az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti, valamint a Nemzetbiztonsági bizottságát, hogy vegye napirendre a Magyarországra is veszélyes balkáni migránshelyzetet. Meg kell tenni mindent Magyarország és a magyar emberek védelmében.

Ezért Magyarország megerősítette a déli határ védelmét, és felajánlotta segítségét Horvátország mellett a balkáni migrációs útvonal összes érintett országának. A belügyminiszter intézkedett a magyar-horvát határ megerősítéséről, határvadász századokat vontak ott össze. Szerinte a magyar határvédők képesek arra, hogy szükség esetén megvédjék a horvát-magyar határt is.

A tél közeledtével a migrációs nyomás csak erősödni fog, ezért oda kell figyelnünk ezekre a folyamatokra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm Böröcz László képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Tuzson Bence államtitkár úr fog válaszolni. *(Zaj. - Csenget.)*

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! A probléma komolyságát jelzi valóban, hogy nemcsak Európában nézünk szembe most már a migráció kérdésével és az erőszakos migráció kérdésével, hanem a migráció szervezése, határozott szervezése és pénzelése, nyilvánvaló most már, hogy nemcsak Európában, hanem Amerikában, jelesül az Amerikai Egyesült Államok határait ostromolva is megjelenik, és valóban egy főpróbát láttunk. Egy olyan főpróbát láttunk, amelynek a célja teljesen egyértelmű. A cél pedig az, hogy megtörjék azt az ellenállást, amit a migrációellenes országok képviselnek, azt az ellenállást, amelynek lényege az, hogy ezek az országok nem akarnak migrációt, és nem akarják azt, hogy a migráció megváltoztassa ezeket az országokat.

Teljesen egyértelmű az, hogy azok a nemzetközi trendek és azok a törekvések, amelyek megjelennek egyrészt az ENSZ-ben, megjelennek az Európai Unióban, megjelennek mindenhol, ahol a liberális, Soros Györgyhez kapcsolódó körök a pénzükkkel együtt megjelennek... - márpedig az, hogy mossuk össze a migráció jogát az emberi jogokkal, a migráció jogát a menekültjoggal, és minden migránst, aki gazdasági okból akar átmenni egyik országból a másik országba, tekintsünk úgy, mintha menekült lenne, és ezt a jogot nevesítve akár az Egyesült Nemzetek szintjén, akár pedig a nemzetek szintjén, a nemzetek szintjén és az Európai Unió szintjén is alkossuk meg, ezáltal kivéve a jogot, a határvédelem jogát a nemzetállamok kezéből. Na, ez ellen a lehető leghatározottabban fel kell lépni, bárhogy is érkezik ez a törekvés. Az ENSZ szintjén egy migrációs csomagban érkezik meg, az Európai Unióban pedig különböző betelepítési programokkal jelenik meg, de mindenképpen Soros György áll mögötte; Soros György pénze és az a támogatási forma, amit a különböző szervezetein keresztül megjelenít, akár pénzügyi, akár pedig személyekben megjelenő vagy intézményrendszerekben megjelenő támadás.

Nyilvánvaló az, hogy ez a provokáció, ami Amerikában is lezajlik, amögött tényleges provokáció áll, és erőszakos cselekményeket akarnak a média előtt kiprovokálni, bebizonyítva azt, hogy a mostani politika nem helyes. Holott a nemzetek védelmi jogát elvenni mindenképpen káros, megváltoztatja az országot, és most is ugyanilyen kísérletnek vagyunk a tanúi a déli határaink mentén; a déli határainktól nem messze, a horvát határon, amikor migránsok tömegei jelennek meg, és valóban titkosszolgálati jelentések

alapján több tízezres tömeg áramlik észak felé, akiknek a céljuk, az, hogy előbb-utóbb az Európai Unióba törjenek be.

Ezért fontos, hogy megerősítsük a határvédelmet, és ezért lépett a kormány, lépett Magyarország belügyminisztere és a határvadász századaikat megerősítette a déli határnál annak érdekében, hogy a védvonal erősebb legyen. Hiszen ne felejtjük el, hogy a rőszkei eseményeknek - amelyek kísértetiesen hasonlítanak a mostani eseményekre, egyrészt az amerikai eseményekre, másrészt a horvátországi eseményekre is - következménye lehet, a mostani helyzetnek következménye lehet, hogy romlik a helyzet a magyar határon, ezért mindenre fel kell készülni. Erre egyébként a magyar költségvetés felkészült, hiszen mi magunk folyamatosan emeljük a költségvetési pénzeket is. E tekintetben most már 24 milliárd forint áll rendelkezésre a határok védelme érdekében, és ez sok pénz, de a határ védelme és az ország biztonsága nem pénzkérdés, noha mi magunk folyamatosan hangsúlyozzuk és szeretnénk azt, ha ezt a védelmet pénzügyi szempontból sem teljes egészében Magyarország állná, hanem a határvédelem költségét, a kerítés építésének költségét térítse meg számunkra az Európai Unió.

A magyar emberek biztonsága nem játék, azzal nem lehet játszani. Ezért folyamatosan szeretnénk fönntartani a határvédelmet, megerősíteni Magyarország határait, és nem engedni meg azt, hogy migránsok tömegei lépjenek át a magyar határon.

A helyzet tehát komoly, valóban válságos, és pattanásig feszült a déli határainktól nem olyan messze. Fel kell készülnünk az legrosszabb eseményekre is, arra az eseményre, hogy áttörik a déli határ mentén, Horvátországban a határt, és akkor a magyar határ mentén fognak megjelenni ezek az emberek, a migránsok szervezett módon. Hiszen látjuk, hogy ezek között az emberek között provokátorok is vannak. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tuzson Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Indiana állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/2161. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2161. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - A Fidesz padsoraiban egy képviselő jelentkezik. - Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Elnök Úr!)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 143 plusz 1, azaz 144 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Nemzeti Bank 2017. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról** szóló H/2024. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/2024. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 110 igen szavazattal, 52 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról** szóló H/2163. számú határozati javaslat zárószavazása.

(10.20)

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/2163. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 136 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 2 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **2017-2030 közötti időszakra vonatkozó, 2050-ig tartó időszakra tekintést nyújtó második Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégiáról** szóló H/385. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/385/5. számon, összegző jelentését pedig H/385/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/385/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 111 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 32 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/385/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 33 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **kereskedelemtől szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról** szóló T/869. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/869/5. számon, összegző jelentését pedig T/869/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/869/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 157 igen szavazattal, 1 nem¹ ellenében, 6 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/869/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 158 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 5 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosításáról** szóló T/1658. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1658/5. számon, összegző jelentését pedig T/1658/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1658/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 15 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1658/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 21 tartózkodással elfogadta.

Soron következik az **egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról** szóló T/1659. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1659/5. számon, összegző jelentését pedig T/1659/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1659/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 145 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 21 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1659/7. számú

egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 145 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 20 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről** szóló H/2158. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/2158. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 161 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 4 tartózkodással elfogadta.

Soron következik az **orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről** szóló H/2159. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/2159. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 146 igen² szavazattal, 2 nem ellenében, 18 tartózkodással elfogadta.

(10.30)

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gyöngyösi Márton jobbikos képviselő és képviselőtársai által „Az Európai Ügyészséghez való csatlakozás szükségességéről” címmel, H/871. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 53 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt LMP-s képviselő és képviselőtársai által „Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról” címmel, T/1164. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 53 igen szavazattal, 112 nem³ ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

¹ Dr. Gurmai Zita tévesen szavazott.

² Mesterházy Attila tévesen szavazott.

³ Dr. Gurmai Zita tévesen szavazott.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt, LMP, és képviselőtársai által „Az illegális migráció elleni küzdelemről és a migrációs helyzet kezeléséről” címmel, H/1486. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 47 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **személyi javaslat**ról történő határozathozatal. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/3145. számú személyi javaslat tartalmát.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba dr. Selmeczi Gabriella, Fidesz, helyett dr. Budai Gyulát, Fidesz, a bizottság tagjává megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/3145. számú személyi javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 154 igen⁴ szavazattal, 8 nem⁵ ellenében, 1 tartózkodás mellett a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **fegyelmi ügyek** határozathozatala következik. *(Zaj. - Csenget.)* Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 49. § (5) bekezdése alapján tájékoztatom önöket, hogy a 2018. október 15-i ülésnapon az Országgyűlés elnöke ülést vezető elnökként Ungár Péter képviselő napirend előtti felszólalása során a házszabályi rendelkezések szemléltetésre vonatkozó szabályait megszegő magatartásuk miatt - a magatartás jogkövetkezményeire való figyelmeztetést követően - Szabó Szabolcs, független, Hohn Krisztina, Csárdi Antal, Demeter Márta és Keresztes László Lóránt, LMP-s képviselőket a már hivatkozott törvény 49. § (4) bekezdése alapján az ülésnap hátralévő részéről kizárta.

A jogszabály szövege kimondja, ha a képviselő az Országgyűlés tekintélyét, rendjét súlyosan sértő magatartást tanúsít, illetve magatartásával a házszabályi rendelkezések tanácskozási rendre, szavazásra vagy a szemléltetésre vonatkozó szabályait megszegi, az ülést vezető elnök rendreutasítás és figyelmeztetés nélkül javasolhatja a képviselő kizárását az ülésnap hátralévő részéről. Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés a képviselők kizárásakor nem volt határozatképes, a kizárásról szóló döntések az Országgyűlésről

szóló törvény 49. § (5) bekezdése alapján elnöki jogkörben történtek. A kizárásra vonatkozó jegyzőkönyvi rész az Országgyűlési Naplóból és a honlapról is megismerhető. Az Országgyűlésről szóló törvény 49. § (5) bekezdése alapján az elnöki döntések törvényességéről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Először a Szabó Szabolcs képviselő úr kizárása ügyében hozott elnöki döntés törvényességéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megállapítja-e az elnöki döntés törvényességét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kizárásról történő döntés törvényességét 113 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül megállapította.

Most a Hohn Krisztina képviselő asszony kizárása ügyében hozott elnöki döntés törvényességéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megállapítja-e az elnöki döntés törvényességét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kizárásról történő döntés törvényességét 111 igen szavazattal, 48 nem ellenében, tartózkodás nélkül megállapította.

Most a Csárdi Antal képviselő úr kizárása ügyében hozott elnöki döntés törvényességéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megállapítja-e az elnöki döntés törvényességét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kizárásról történő döntés törvényességét 113 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül megállapította.

Most a Demeter Márta képviselő asszony kizárása ügyében hozott elnöki döntés törvényességéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megállapítja-e az elnöki döntés törvényességét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kizárásról történő döntés törvényességét 113 igen szavazattal, 43 nem ellenében, tartózkodás nélkül megállapította.

Most a Keresztes László Lóránt képviselő úr kizárása ügyében hozott elnöki döntés törvényességéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megállapítja-e az elnöki döntés törvényességét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kizárásról történő döntés törvényességét 112 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül megállapította.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm az együttműködésüket, a határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

⁴ Csárdi Antal, Hohn Krisztina, Dr. Keresztes László Lóránt, Schmuck Erzsébet és Ungár Péter „igen”-nel kívánt szavazni.

⁵ Demeter Márta tévesen szavazott.

(10.40)

Tisztelettel kérem azokat a képviselőtársaimat, akik a parlamenti folyosói munkában vesznek részt, hagyják el az üléstermet. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következik **a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2924. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosítás alapvető indoka európai uniós jogharmonizációs kötelezettségünk teljesítése. Ez alkalommal a törvényjavaslat fókuszában a foglalkoztatói nyugellátást szolgáló intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló irányelv átültetése, valamint az értékpapírosítási rendelet jogharmonizációja áll. A javaslat továbbá kisebb terjedelemben módosít egyes pénzügyi tárgyú törvényeket, főként a szanalási irányelveknek, a pénzpiaci alapokról szóló rendeleteknek, a prospektusrendeletnek, az európai kockázati tőkealapokról szóló, valamint az európai szociális vállalkozási alapokról szóló rendelkezések módosítása érdekében.

Előljáróban szeretném azt is hangsúlyozni, hogy az érintett szakmai szervezetekkel, valamint a pénzügyi felügyeletet ellátó MNB-vel is többkörös egyeztetés történt, mielőtt a javaslat jelen formáját elnyerte. Az önök előtt fekvő javaslat egyes elemei egy-egy szűkebb szakmai csoport jövőbeli működésére lesznek hatással. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezek az elemek adott esetben nagyon fontosak lehetnek a szabályozott terület, valamint az egész pénzügyi rendszer biztonságos működése szempontjából.

Az egyik ilyen témakör a foglalkoztatói nyugellátás. Az európai társadalom előregedőben van. A nyugdíjrendszerekre szerte az Európai Unióban nagy teher nehezedik, hogy megfelelő, biztonságos és hosszú távon is fenntartható nyugellátást lehessen biztosítani. A gazdasági és pénzügyi válságot követően egyértelművé vált, hogy a nemzeti szinten bevett gyakorlatokat tükröző, magasabb szintű irányítási előírásokra van szükség a nyugdíjkonstrukciók tagjai és ellátottjai védelme, valamint a biztonságos, határon átnyúló ellátás megkönnyítése érdekében.

Egyes foglalkoztatói nyugdíjnyújtó intézmények, nagy pénzügyi intézmények fizetésképtelensége kihat a pénzügyi stabilitásra, és jelentős szociális következményekkel járhat. A válság rávilágított a foglalkoztatói nyugdíjpiac gyengeségeire, ezért az irányelv módosítása vált indokolttá. A válság rámutatott arra

is, hogy jelentős hiányosságokkal kell számolni a tagok és ellátottak tájékoztatását illetően. A konstrukció számos tagja nincs tudatában annak, hogy nyugdíjjogosultságai nem garantáltak, és hogy a költségek jelentős hatást gyakorolhatnak a nyugdíjjogosultságukra. A javaslat így nagy hangsúlyt fektet a foglalkoztatói nyugdíjnyújtó intézmények tagjainak tájékoztatására, amely többek között részletesebb számlakivonat megküldését, és informatív honlap fenntartását is jelenti. Az egységes foglalkoztatói nyugdíjpiac működésének elengedhetetlen része a határon átnyúló szolgáltatásokra vonatkozó egységes szabályozás. Az irányelv újdonsága a határon átnyúló átadás bevezetése, ami lehetővé teszi a jövőben egy nyugdíjkonstrukció más foglalkoztatói nyugdíjnyújtó intézményhez akár más tagállamba történő átadását.

A módosuló szabályozás biztosítja az intézmények hatékony felügyeletét is, valamint a felügyelet együttműködését a tagállami felügyelettel, illetve az európai biztosítási és foglalkoztatói nyugdíjhatóságokkal. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáló intézményekről szóló törvény módosításával európai uniós jogharmonizációs kötelezettségünknek teszünk eleget. Az átültetés határideje 2019. január 13.

Tisztelt Ház! Egy, az utóbbi évtizedben nemzetközi szakmai körökben sűrűn emlegetett területtel, az értékpapírosítással, annak is egy szűkebb szegmensével, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás uniós keretrendszerének megteremtésével foglalkozik egy 2017 végén elfogadott uniós rendelet. Az értékpapírosítás alapvetően olyan ügyleteket jelent, amelyek lehetővé teszik a hitelező vagy egy más kezdeményező, jellemzően hitelintézet számára, hogy újrafinanszírozzák hitelek vagy eszközök egy csoportját - például jelzálog, autólízing, fogyasztási hitelek, hitelkártyák - azáltal, hogy értékpapírokká alakítják azokat, egy úgynevezett különleges célú gazdasági egység beiktatása révén. Az eszközök különböző kockázati kategóriákba kerülnek besorolásra, a befektetők kockázatviselő képességére, illetve nyereségre vonatkozó igényeire szabva. A befektetők számára a megtérülés az alapul szolgáló hitelek visszafizetéséből származik. Látható, hogy ez egy kockázatos műfaj, ezért az uniós rendelet is - nagyon helyesen - korlátokhoz köti a lakossági befektetési lehetőségeket.

Az 2019. január 1-jétől közvetlenül hatályosuló és az Európai Unió összes tagállamában alkalmazandó rendeletről lévén szó, a hazai szabályozás a rendeletben nem szabályozott területekre terjedhet ki. Ez elsősorban az új rendelethez történő finomhangolást, a rendelet által szabott lehetőségek mentén annak kiességét jelenti.

Az említett két hangsúlyos területen kívül néhány további módosítást is tartalmaz a törvénytervezet. Ezek a rendelkezések többnyire szintén az uniós jogharmonizációhoz kapcsolódnak, és a hitel-, tőke- és biztosítási piac szabályainak korrekcióját, pontosítását szolgálják, figyelemmel a fogyasztók érdekeinek védelmére is.

(10.50)

Tisztelt Országgyűlés! A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvény, valamint az egyes fizetési szolgáltatókról szóló törvény módosításának elsődleges indoka, hogy 2019 ősztől a pénzforgalmi szolgáltatások terén újfajta, szabályozott szolgáltatások jelenhetnek meg. A bankszámlát, fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltatók ugyanis kötelesek lesznek támogatni azt, hogy a fizetési kezdeményezési szolgáltatást, számlainformációs szolgáltatást vagy kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátását végző harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató anélkül végezzen az ügyfeleinek szolgáltatásokat, hogy a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltatóval bármilyen szerződéses kapcsolatban lenne.

A javaslat kisebb terjedelemben a hitelintézeti törvényt is érinti. Ennek részeként a hitelintézetek szanalhatóságának javítása céljából, összhangban az EU 2017/2399-es irányelvvel, a csődtörvény alapján az egyéb követelések közé sorolandó hitelezői igényeken belül is felállít egy kielégítési sorrendet, megalkotva egy új, előresorolt, de nem elsőségi hitelezői osztályt. A javaslat emellett az esetleges szanalás elkerülése érdekében részletes eljárási szabályokat állapít meg a bankcsoportokon belüli, a csoport tagjai által egymásnak nyújtandó pénzügyi támogatásokra vonatkozó megállapodások illetékes felügyeleti hatóságok részéről történő jóváhagyására. Mindezen szabályok az ügyfelek biztonságának növelésén túl ahhoz is hozzájárulnak, hogy egy esetlegesen nehéz helyzetbe került bank megsegítése ne az adófizetők pénzéből történjen.

A fogyasztók fokozott biztonságát szolgálja a biztosítási törvény azon módosítása, amely a biztosítási termékeket nem főfoglalkozásként értékesítők, például a gépjármű-kereskedők, ingatlanközvetítők vagy egyes utazási irodák számára az eddiginél szigorúbb ügyfél-tájékoztatási kötelezettséget ír elő. Továbbá a módosítás egyértelművé teszi, hogy ezen vállalkozásoknak csak egy megbízójuk lehet, aki felelősséggel tartozik az ő tevékenységükért is.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat célja a tágran értelmezett pénzügyi szektor megbízhatóbb működésének további biztosítása és élénkítése. E cél mellett továbbra is komoly hangsúlyt kap az ügyfelek, a fogyasztók érdekeinek figyelembevétele, így végeredményben e szempontok egyensúlyát igyekeztünk a törvényjavaslatban érvényre juttatni. Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek a betérjesztett törvényjavaslatot támogatni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15-15 perces időkeretekben. Elsőként megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkári exposéban hallhatták a Pénzügyminisztérium részéről benyújtott, a pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeinek módosítására irányuló javaslat részletes bemutatását. A jelen törvényjavaslat célja összefoglalóan a foglalkoztatói nyugellátást szolgáló intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szól, másrészt az értékpapírosítási rendelet jogharmonizációját valósítja meg.

A törvényjavaslat fókuszában álló foglalkoztatói nyugellátást szolgáló intézmények tevékenységét figyelembe véve elmondható, hogy az Európai Unió kormányaira nagy teher nehezedik e kérdéskörben. Akárcsak Európa, Magyarország is küzd ezen problémákkal, hiszen hazánkra is az előregedő társadalom jellemző, fogy a magyar népesség, növekszik az átlagéletkor. Mindezek ellenére Magyarország Kormánya mindent elkövet annak érdekében, hogy megfékezze a társadalom előregedését, és emelje a nyugdíjrendszer színvonalát. Ezt bizonyítja, hogy az előző év végén is a nyugdíjasoknak nyugdíjprémiumot és Erzsébet-utalványt biztosított.

Tisztelt Ház! Európa-szerte szükség van magas szintű, átfogó szabályozásra a nyugdíjkonstrukció tagjai és ellátottjai védelme, valamint a biztonságos, határokon átnyúló ellátás megkönnyítése érdekében. A törvényjavaslat kiemeli a tájékoztatás fontosságát a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmények tagjai számára.

Az egységes foglalkoztatói nyugdíjpiac működésének elengedhetetlen része a határon átnyúló szolgáltatásokra vonatkozó egységes szabályozás. Az irányelv újdonsága a határon átnyúló átadás bevezetése, ami lehetővé teszi a jövőben egy nyugdíjkonstrukció más foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézményhez akár más tagállamba történő átadását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáló intézmények tevékenységén és felügyeletén kívül érinti az értékpapírosítási rendelet jogharmonizációjának megvalósulását is. 2017-ben uniós rendelet született, amely közös szabályokat állapít meg minden értékpapírosításra vonatkozóan, amely megteremti a biztonságos, egyszerű, átlátható, egységesített és kellően felügyelt értékpapírosítási termékek kereteit, továbbá segítséget nyújt ahhoz, hogy ezeket a termékeket meg lehessen különböztetni az összetettebb és kockázatosabb pénzügyi eszközöktől. Az új szabályok segítséget nyújtanak a befektetőknek, új beruházási lehetőségeket segít elő, és további finanszírozási forrásokat biztosít a gazdaságba.

Összességében tehát elmondható, hogy a tárca által benyújtott törvényjavaslat a foglalkoztatási nyugellátás és az értékpapírosítás terén is előremutató, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a benyújtott javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Manning János képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának; az ülés vezetését pedig átadom Latorcai János alelnöktársamnak.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a lehetőséget. A pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvényjavaslatnak a címe hallatán általában még a minket világhálón követők is elszaladnak a számítógép elől. Vélhetően tudatosan úgy vannak azért összerakva ezek a napirendek, jellemzően európai uniós átültetésekről, implementációs kísérletekről vagy szándékokról van szó, hogy bizony saláta jelleggel. Itt most érintjük a foglalkoztatói nyugellátást szolgáló intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló irányelvet, az értékpapírosítási rendeletet, a pénzügyi alapokról szóló rendeletet, a prospektus-rendeletet, az európai kockázati tőkealapokról szóló, valamint az európai szociális vállalkozási alapokról szóló rendeletet. Felsorolni is nehéz, emlékezetből az embernek különösen nehéz dolga lenne ezzel.

Úgy gondolom, az lenne célszerű, ha ezeket egyesével tárgyalnánk, és adott esetben azt is láthatnánk mellette, hogy Magyarország Kormánya ezeken a kiemelten fontos területeken mit tud hozzátenni az európai elképzelésekhez. Tehát ha van értelme Brüsszellel csatázni - és hozzám ez a gondolat közel áll, tehát itt egy érdemi bokszt lehet kezdeni -, az az lenne, hogy a brüsszeli irányelvek mellé Magyarország milyen cselekvési pályát tud tenni, ehhez milyen forrásokat rendel, és ha itt arról beszélünk, hogy magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozásokat kívánunk helyzetbe hozni, mit tesz értük Magyarország Kormánya. Hiszen az egész koordináta-rendszert én úgy tudom látni, hogy ha az átültetett irányelv mellett a hazai kormányzati cselekvést, a mellérendelt költségvetési forrásokat is látom, láthatom. Ez a javaslat ugyanakkor erre alkalmatlan.

Itt egy egyszerű, fordítóiroda által készített átültetésről van szó, amit kiváló jogászok persze paragrafusokba öntöttek, de önmagában egy ilyen javaslat miatt megkérdőjeleződik az, hogy Magyarország jelenlegi kormánya alkalmas-e szakmai hozzáadott érték asztalra tételére. Én bízom benne, hogy igen, de úgy gondolom, hogy számos fontos terület azért kimarad ebből a tárgyalásból. *(Derűltség a kormánypárti oldalon.)* Lehet, hogy nevetnek ezen kormánypárti képviselőtársaim, de azért hallgassák vissza azt, ami az imént történt. Jellemző módon papírról történő felolvasással a képviselőtársak az általános indoklás bizonyos szakaszait kiemelték, ezt mindenféle indoklás nélkül idezúdították az asztalra, aztán megkérték ellenzéki képviselőtársaikat, hogy szavazzák meg ezt az Európai Unió berkein belül kitalált anyagot, s lényegében semmiféle hozzáadott értéket eddig

nem tapasztaltunk az önök részéről. Bízom benne, hogy ez változni fog, de hogy röhögcsélnek ezen a kritikán, az egészen elképesztő. Tegyenek hozzá valamilyen szakmai anyagot mindehhez, az a kérésem.

Szeretném elmondani, hogy a mikro-, kis- és közepesvállalkozói szektor, a startup vállalkozások támogatása tekintetében, amellyel, hogy egyetértek az irányelv bizonyos rendelkezéseivel, nagyon erősen hiányolom Magyarország terveit, és azt, hogy Magyarországon, mondjuk, a mobil, a készpénzmentesített technikák, eszközök elterjedését, elterjesztését milyen utakon-módokon kívánja támogatni a kormányzat. Erre nem lehet válasz az, hogy még több ATM-automatát helyeznek vagy helyeztetnek el, vagy olyan környezetet teremtenek, hogy a bankok ezt megtehessek.

(11.00)

Itt bizony sokkal komolyabb szakmai kérdéssről van szó. És azt is el kell mondjam önöknek, hogy amíg egy állami tulajdonú kockázati tőkealap felállítására Magyarországon nem kerül sor, magyar forrásokból, addig nagyon nehéz komolyan venni azt, hogy egy uniós irányelv vagy rendelet átültetése okán érdemi könnyebbség keletkezzen a magyar gazdaságban, ami mondjuk, leszűrődik a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozásokig is.

De hogy legyen egy konkrét vitaalap, államtitkár úr, azt javaslom, hogy folytassunk érdemi szakmai vitát arról, hogy a Magyarországon bejegyzett mikro-, kis-, illetve közepes méretű vállalkozás esetén az első évben ezen vállalkozások vagy adó- és járulékfizetési kötelezettség alóli mentesítést nyerjenek teljes körben, vagy pedig egy évig egy számlán parkolhassanak ezek a kötelezettségek, és akkor kelljen teljesíteni őket, amikor ez a kisvállalkozás már képes profitot termelni. Egy olyan, a nemzetközi szinten mindennapi szinten bevett módszerről van szó, ami átültethető lenne a magyar gazdaságba. Nyilván ki kell szűrni a visszaélési lehetőségeket, ezért javasoltam azt, hogy folytassunk szakmai vitát erről.

Egy induló magyar kisvállalkozás számára mi a legnagyobb probléma? Az elképesztően lassú bürokratikus folyamatok. Ez a javaslat és Magyarország Kormánya nem változtat ezen. Az elképesztő hatékonyságbéli lemaradáson, amit a banki költségek, a tranzakciós költségek, egyebek magas mivolta miatt versenyhátrányként élnek meg a magyar vállalkozások, ez a papírcsomag nem változtat, és Magyarország Kormánya úgyszintén nem változtatott rajta.

A tranzakciós illetéket ki tetszettek vetni, ezt a törvényhozó egyértelműen az érintett kereskedelmi bankokra vetette ki. Tállai államtitkár úrral már számtalan vitát folytattunk a bankrendszer túlkapásait illetően. Tegnap odáig sülyedt államtitkár úr, hogy engem vádolt meg azzal, hogy pártolom a bankokat. Ez nemcsak vicces, de röhejes is abból a szempontból, amellyel, hogy lehetetlen, hogy önök vannak

kormányon, államtitkár úr. Válaszolja meg nekem, hogy ha kivetették a tranzakciós illetéket, ami egy adófajta, de önök illetéknek nevezték el, és ezt a jogalkotó az érintett kereskedelmi bankokra vetette ki, aztán bebizonyosodott, hogy az érintett bankok ezt teljes egészében áthárították az ügyfelekre, akkor önök miért nem tettek semmit.

Ön erre azt válaszolhatja, hogy a fogyasztóvédelem és a felügyelet a Magyar Nemzeti Bankhoz került. Persze. Adott a kérdés, hogy a Magyar Nemzeti Bank miért nem tett semmit, önökkel párhuzamosan. De a jogszabályi keretek kialakítása, államtitkár úr, az önök felelőssége! Tehát én akkor látom értelmét a pénzügyi közvetítőrendszerrel illető átültetések mélyebb vizsgálatának, ha azt is megvizsgáljuk, hogy Magyarország Kormánya mit tett, illetve mit nem tett.

Erdemi javaslatom tehát a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások esetében az első évre vonatkozó adó- és járulékfizetési kedvezmény, illetve kötelezettség alóli mentesítés vagy ennek eltolása annak érdekében, hogy versenyképességük beindulhasson.

A második nagy blokkban a páneurópai magánnyugdíjtermék kialakításáról is olvashatunk bővebben, ami egyébként nem egy butaság, bár az Európai Bizottság találta ki. Egy olyan új típusú nyugdíjcélt megakarítási termékről van szó, amelynek célja, hogy az érintettek nyugdíjas korukhoz közeledve és nyugdíjcélt megakarítási lehetőségeiket tekintve a paletta bővülésével találkozhatnak, tehát több nyugdíjcélt megakarítási lehetőségük legyen, ezek európai szinten kezelhetők legyenek, és a piacuk átláthatóvá váljon. Utóbbi nem tudom, kinek az érdeke, nyilván ez egy olyan átláthatósági kérdés, ami, remélem, nem közös brüsszeli szempontrendszerrel takar, és nem akarják majd egyszer ezt a piacot is beszántani vagy tiloszályozni.

De azt el kell mondjam, támogatom minden öngondoskodást elősegítő terméket, de elképesztően farizeusnak érzem azt, hogy Magyarország Kormánya beterjeszti ezt, idehozza nekünk, hogy támogassuk már az öngondoskodást még egy... Hölgyeim és Uraim! Az Európai Bizottság által kitalált módon, ezt akarja a Fidesz-KDNP most, ezt tette le elénk az asztalra, párhuzamosan azzal, hogy harmincegynéhány óra alatt beszántják a magyarországi öngondoskodás egyik fő pillérét, a lakáscélú előtakarékoskodás rendszerét.

Amikor röhögcsélnek ezen, képviselőtársaim, ragadják meg azt a gombot, nyomják meg annyira, hogy kiszakadjon a helyéből, álljanak föl és érveljenek! Mondjanak arra valamit, hogy az Európai Bizottság öngondoskodási termékét önök itt támogatni akarják, hozzáteszem, olyan nyugdíjcélt előtakarékoskodásról van szó, amire a magyar átlagkeresetből igen szerény lehetőségek adódnak, de a tipikus magyar élethelyzetekre kitalált lakáscélú előtakarékoskosságot, vélhetően a saját barátjuk lakáslottójának érdekében, két nap alatt beszántják.

Erre adjanak választ, és ha erre sikerül választ adniuk, akkor lehet érzésem szerint komoly szakmai

vitát folytatni ezekről a kérdésekről. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

A következő vezérszónok a KDNP képviselőcsoportjából Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előbb Z. Kárpát Dániel képviselő úr azt kifogásolta az első mondatában, hogy egyfajta salátatörvény van előttünk, és ezt ő nehezen tudja kezelni. Utána határozottan elkezdett másról beszélni, ami alig tárgya ennek a törvénycsomagnak.

Akkor az első állításával kapcsolatban mi a jogi helyzet? Ha ez egy salátatörvény, fogjuk fel valamely salátatörvénynek, lehetséges-e így tárgyalni ezt a törvényt? Nyilvánvalóan lehetséges. Egyszer volt gondunk a salátatörvényünkkel, amire én vissza tudok emlékezni, akkor még az volt a gyakorlat, hogy a költségvetési törvény nem önmagában lett tárgyalva, hanem a költségvetési törvényhez nagyon sok más törvény is kapcsolódott egy törvénycsomagban. Ezt a gyakorlatot az Alkotmánybíróság felszámolta, és azt mondta, hogy a költségvetési törvényt önállóan tárgyaljuk. Azóta az a gyakorlat, hogy a költségvetést megalapozó törvényeket, amelyek önmagukban, jellegükből adódóan egy salátatörvény-csomagot alkotnak, külön tárgyaljuk.

Ha a salátatörvényeket úgy ab ovo el kellene vetni, és összefüggő dolgokat nem lehetne egyfajta salátatörvényben tárgyalni, nyilvánvalóan az lehetlenné tenné ilyen esetben a jogalkotást. Erre a legjobb példa a költségvetést megalapozó törvények tárgyalása. Ez a saláta azért nem olyan nagy. Azzal az állítással egyetértek, amit képviselő úr mondott, hogy ha valaki most minket hallgat, nagy valószínűséggel odább nyomja a készüléket, mert egy nehezen értelmezhető törvény.

Muszáj tárgyalnunk ezt a törvényt, az európai uniós tagságunkból az adódik, helyesen, hogy az Európai Unió intézményrendszerében tagállamok között ahhoz, hogy egy egységes joganyag létrejöjjön és működni tudjon, jogharmonizáció mindig is volt és nyilvánvalóan a jövőben is lesz. Itt most egy irányelv átültetése folyik a gyakorlatba és egy rendelet beépítése. Mert gyakorlatilag ennek a módosításnak e két európai uniós joganyagnak az implementálása a legfontosabb kérdése.

Itt most arra lehetőségünk nincs, hogy egy irányelv átültetése során egyébként annak majd milyen következményei lesznek a pénzügyi rendszerben. Ma egyébként tárgyalunk olyan más törvényeket, amelyek hazai kis- és középvállalkozásokat helyzetbe hoznak. Z. Kárpát Dániel ott is megszólaló lesz talán, ezeknél a javaslatoknál is.

Az irányelv átültetése során az államtitkár úr kitért arra az alapvető gondra, hogy az Európai Uniót is elérte nyilvánvalóan egyfajta pénzügyi válság, illetve

a tagállamokat elérte, Magyarországot ez külön sújtotta; emellett Európának az is óriási gondja, hogy szinte minden tagállamra jellemzően előregedéssel kell szembenéznie Európának. Az persze jó, hogy az emberek sokáig élnek, de a nyugdíjrendszerek fenntarthatósága tekintetében gondot is jelent. Ezért a szabályozást a nyugdíjrendszerekre vonatkozóan észszerűsíteni kell, erősíteni kell sokkal inkább.

És ami fontos, hogy valamit lefordítsunk itt a minket hallgatónak: a határon átnyúló szolgáltatások bevezetését is ösztönözni kell. Tehát itt olyan konstrukcióról van szó, hogy ha egy tagállamban valamilyen nyugdíjintézmény bevezetett egy konstrukciót, akkor a jövőben lehetősége lesz a magyar jogban is arra, hogy ezt tagállamok között is átadjuk. Tehát átvegyünk olyan intézményeket a magyar nyugdíjrendszer szolgáltatói rendszerében, amik eddig nem voltak honosak.

Az értékpapírosítási rendelet teljesen új terület, Magyarországon eddig ez nem volt szabályozva. Ennek lényegének megragadása azt jelenti, hogy a hitelezőnek vagy más kezdeményezőnek a jövőben lehetősége lenne arra, hogy a hiteleit vagy más eszközeit újrafinanszírozza azáltal, hogy értékpapírokká alakítja át ezeket a hiteleket, mégpedig egy különleges célú gazdasági egység beiktatásával történne ez.

(11.10)

Fontos, és ez megint talán mindannyiunk számára fontos, mert ezzel előbb-utóbb találkozni fogunk: bankszámlával szinte minden magyar állampolgár rendelkezik, a bankszámlákhoz kapcsolódó szolgáltatások köre rohamosan nő, és az elkövetkezendő időszakban az informatika fejlődésével is ez várható, a bankszámlánkat vezető pénzintézetek viszont valamilyen mértékben privilegizált helyzetben voltak és vannak. Ennek a rendeletnek az átültetése most azt fogja eredményezni, hogy a kártyaalapú szolgáltatók készpénzt helyettesítő fizetési eszközöket meghonosítanak, tehát tekintse őket egyfajta harmadik félnek, az egyik fél a számlavezető, a másik én vagyok, aki erre megbízást adok, és a harmadik fél úgy fog tudni a mi pénzügyi számláinkhoz hozzáférni, hogy nem lesz a számlavezető és a harmadik fél között külön szerződéses intézményrendszer. Tehát ez megkönnyíti az ilyen új típusú pénzügyi szolgáltatások bevezetését, viszont követelményként joggal adódik, hogy adatvédelmi szempontból a számlavezető és a harmadik fél részéről az új szolgáltató esetében ezek az adatkapcsolatok biztonságosak legyenek.

Az államtitkár úr említette azt is, hogy két törvényt is módosít ez a - maradjunk ennél - salátatörvény. A hitelintézeti törvény egy szanalás esetén egy új kielégítési erősortrendet állapít meg, és ami szintén mindannyiunkat többször érinthet, a biztosítási törvény módosítása. Sokszor találkozunk azzal, hogy amikor gépjárművet vásárolunk, vagy más esetben lakást vásárolunk, vagy adott esetben utazunk, az ilyen

szolgáltatásokat nyújtók más kiegészítő szolgáltatás-ként biztosítási szolgáltatásokat is nyújtanak nekünk. Ha ezt teszik, ami nem az alapvető tevékenységük, akkor szigorúbb ügyfél-tájékoztatási szabályok fognak érvényesülni.

Tehát én azt gondolom, hogy egyrészt kötelezettségünk ezt tárgyalni európai uniós szabályokból adódóan, másrészt az államtitkár úrnak azon állítása szerint, hogy a pénzügyi szektor megbízhatóbb működését szolgálja ez az előterjesztés, sőt annak valamelyest élénkítését, határokon átnyúló szolgáltatások erősítésére gondoljunk, azt gondolom, az ellenzék részéről is nyugodtan támogatható ez a törvénycsomag - a KDNP ezt fogja tenni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat 14 törvény módosítását tartalmazza, jobbára az Európai Unió jogának való megfelelést vagy annak végrehajtását hivatott biztosítani, ezen túlmenően a gyakorlatban felmerült igények alapján pontosításokat, kiegészítéseket tartalmaz. Rendkívül összetett, sokrétű kodifikációs munkát látunk, és jelzem, a jobbkios képviselőtársam mind a 14 területet felsorolta már, így nem akarnék mind a 14 területre külön kitérni.

Néhány megállapítás, államtitkár úr: a tőkepiaci és értékpapírpiazi szabályozás változása uniós rendeletek alapján megteremti elsősorban a bankok számára a meglévő jelzálog, eszközök fejében nyújtott kölcsönök, lízing refinanszírozását úgynevezett értékpapírosítás révén, egy újonnan létrehozandó, speciális pénzügyi értékpapírpiazi társaságon keresztül. Az értékpapír-kibocsátás fedezete a kihelyezett banki hitelből befolyó törlesztés, sőt az eszközök átkerülhetnek a bankok mérlegéből az új speciális cégek mérlegébe.

Itt a KDNP-s képviselőtársamnak, Hargitai képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy kétszer is megjegyezte, hogy elég nehéz lehet most, ha a tévénezők nézik ezt a parlamenti közvetítést, mert egy elég komoly törvénymódosításról és átfogó törvénymódosításról beszélünk; azért engedje meg, hogy nem sok lehetőségük van a magyar állampolgároknak, hogy nyomon kövessék televízióan vagy akár interneten keresztül a közvetítést, mert tudjuk, hogy önök voltak azok, akik megszüntették az élő közvetítést a parlament munkájáról. Ezt a jegyzőkönyv számára szerintem pontosítani kell.

Ez a fajta refinanszírozási forma kísértetiesen hasonlít a tíz évvel ezelőtti pénzügyi, majd gazdasági válság kirobbanásához vezető USA-beli speciális pénzügyi termékhez. Akkor is az amerikai lakossági

jelzáloghitelek refinanszírozását értékpapírokba csomagolták és értékesítették, amiben keveredtek a különböző kockázatú hitelek, majd követhetetlen módon egyik értékpapírcsomagot a másikba csomagolták és értékesítették. Az Unióban is most alkották ezeket a jogszabályokat, és lépnek hatályba Európa-szerte. A hazai tőke- és pénzpiac fejlettsége továbbra sem mérhető nemhogy az amerikai, de a nyugat-európai pénzügyi központokéhoz sem, másrészt a relatív kis piaci méret sem indokolja, hogy éppen egy ilyen rossz emlékű pénzügyi instrumentummal bővüljön az értékpia, annak ellenére, hogy új uniós jogszabályok, irányelvek erre lehetőséget teremtenek.

Itt jegyezném meg, államtitkár úr, hogy az új Orbán-kormány megalakulása óta többször hallgattuk akár sajtónyilatkozatokban, akár bizottsági üléseken Orbán Viktoról, Varga Mihálytól és magától Matolcsy Györgytől is, hogy készítik fel a magyar lakosságot úgymond egy következő gazdasági válságra, folyamatosan kommunikálják, hogy úgymond a megszorító csomaggal, amit készítenek elő sejtésünk szerint, a lakosságot készítik fel erre a következő gazdasági válságra, és próbálják kommunikációval felkészíteni a lakosságot arra, hogy hogyan tudják majd a megszorító csomagjukat keresztülvinni.

A foglalkoztatói nyugellátás követelményrendszerének bővítése, szigorítása, kockázatsökkentése érdekében elfogadhatónak tűnik, habár eddig nem voltak ismertek a szélesebb nyilvánosságban problémákra utaló hírek. Itt megjegyezném, hogy többszöri kísérletet tett a kormány az elmúlt években a nyugdíjasoknak az újrafoglalkoztatására.

Hargitai képviselő úr előttem elmondta, hogy mekkora nagy problémát okoz nemcsak Magyarországon, hanem Európa-szerte a lakosságnak az előre-gedése, és hogyan lehet pótolni a munkaerőpiacon azt a fajta hiányt, amellyel most már Magyarország is küzd. Bár itt egy kritikát engedjenek meg: önök voltak azok, akik olyan törvényeket hoztak, hogy hogyan nem lehet nyugdíjasoknak dolgozni, itt hoznám példaként akár azt, ahogy az oktatási rendszerbe beavatkoztak, és lényegében egy óriási pedagógushiány alakult ki.

A másik, amit ennél a törvénymódosításnál el kell mondanom, hogy azt a helyzetet, azt a fajta kívándorlást sem kezelik, amit évek óta tapasztalunk Magyarországon, hogy 600-700 ezerre tehető azoknak a fiataloknak a száma, akik elvándoroltak Magyarországról, és akik okozhatják ezt a fajta munkaerőpiaci hiányt, amit tapasztalunk most már Magyarországon.

Az MNB elnöke dönthetne számos olyan ügyben, amiben eddig a Pénzügyi Stabilitási Tanács döntött, miután több ezer ügyben tapasztaltuk. Ez nem indok arra, hogy jogköröket vonjanak el. Az elvonandó jogkörök elsősorban a szanálási jogkörökre vonatkoznak, azok felett láthatóan kizárólag a jegybankelnök, illetve általa megjelölt személy rendelkezhetne ez után a módosítás után.

Mint ismert, az MNB legismertebb szanálási esete az MKB Bank közpénzből történt szanálása,

majd utána a vitatott privatizációja, amit egy 2015-ös ÁSZ-jelentésben azért kritikaként meg is fogalmaznak, hogy lényegében ez szabályos volt vagy nem volt szabályos. Vitatjuk, hogy ezeket a jogköröket tényleg szükségszerű-e a Magyar Nemzeti Bank elnökének átruházni; remélem, hogy az államtitkár úr erre a kérdésre fog válaszolni, hogy ezt miért kell most meglépni.

A másik nagyon érdekes módosítás a törvényben az, hogy az MNB felügyelőbizottsága tagjainak a mandátumát hosszabbítanák meg a következő országgyűlési választások évének a végéig, december 31-éig - ez egy féléves hosszabbítás. Államtitkár úr, mi szükség van erre? Nem értjük, hogy ezt a fajta módosítást miért akarják véghezvinni, miért nem működhet az a rendszer. Ehhez szerintem módosító javaslatot fogunk benyújtani, hogy ezt ne tehessék meg.

Az OBA által nem biztosított betétek körét bővítették a viszontbiztosítók, pénzforgalmi intézmények bevételeivel, saját váltóival, amelyek indokoltak, miután üzleti szereplőkről van szó.

(11.20)

Az örökösöket jelenleg nem illeti meg, legfeljebb 50 ezer euróig a kártalanítási összeg, ez megnyílna legfeljebb a betéthozzáfértől számított három hónapig. Eddig az összeghatárig ez még elfogadható intézkedés is lehetne. A 14 módosítás közül van jó néhány, amivel egyet lehetne érteni, de pontosan a felsorolt kritikák miatt - a Magyar Nemzeti Bank elnökének adott újabb jogkörök, a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsága mandátumának a meghosszabbítása nem kell hogy szerepeljen ebben a törvénymódosításban - a Magyar Szocialista Párt részéről fogunk módosító javaslatokat benyújtani, hogy ezt vegyék ki magából a törvénymódosításból.

Persze, ha ezek benne maradnak, tisztelt államtitkár úr, akkor elfogadhatatlan számunkra, hogy ezt a törvényt meg tudjuk szavazni. És persze, ugyanazt látjuk, mint az elmúlt években nagyon sokszor, hogy egy hatalmas nagy csomagban, mondjuk azt, hogy egy salátatörvényben akár lehetnek pozitív változások is, de beletesznek olyan módosítókat, amelyek elfogadhatatlanok számunkra, elfogadhatatlanok az ellenzék számára, és ezért ezt így, ebben a formában, azt gondolom, nem lehet támogatni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A szép csendesesen elszivárgó kormánypárti képviselők között, akiknek védeni kellene ezt a törvényjavaslatot majd a mai nap folyamán, láthatóan elég

nehezükre esik majd, hogy ennek a törvénynek a védelmére kelhessenek. Hiszen abban a hangvételben kell folytatnom, amit képviselőtársam itt az előbb megkezdett, hogy bizony ez egy olyan sunnyogó törvénymódosító javaslat, amibe sok mindent összelapátoltak, és van benne olyan, amit egyébként támogatni érdemes volna, de van benne olyan, ami egyébként elfogadhatatlanná teszi.

Éppen ezért tiltakozni kell önmagában a módszer ellen, ahogy csinálják. Ez nagyon helytelen, illetve az ellenzéket abba a helyzetbe hozzák, hogy egyébként el kell hogy utasítsák; már csak azért is, mert az eddigi tapasztalat alapján azt láttuk, hogy ha van módosító indítványunk, akkor azzal nem sokra megyünk, nemigen akarják önök azt figyelembe venni.

Ezzel együtt önök nagyon nehéz helyzetbe kerültek, mert a kormány által megtett előterjesztést másodsorban mondom amiatt sunnyogónak, merthogy az Európai Közösség szabályainak és előterjesztésének megfelelően, ahogy a törvény címében benne is van, hogy jogharmonizációs célú módosításról szól, ebben benne van az, hogy magánnyugdíjpénztárakat lehet létrehozni Magyarországon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök pontosan tudták már 2011-ben, mert már akkor is az összeurópai szintű nyugdíjbiztosítás ötlete, javaslata felmerült, és akkor ahelyett, hogy ebben egyébként közreműködtek volna és a magyar emberek számára az öngondoskodás lehetőségét megteremtették volna, ehelyett önök akkor ezt a megtakarítást, ennek lehetőségét megszüntették, és lenyúlták azt a 3000 milliárd forintot, amely 3 millió embernek a megtakarítása volt. Ezt, amit önök így elkövettek, most azt kell mondjam, hogy az Európai Közösség képviseli a magyar emberek érdekeit önökkel szemben.

Bármit is állítanak önök, itt ez most a helyzet, csak most nem tudják ezt kikerülni. És igen, az öngondoskodásra e keretek között lehetőség lesz, merthogy az érvelése egyébként, államtitkár úr, önnek igaz, csak a következtetés levonása korábban, az volt helytelen. Hiszen az öregedő társadalomban - és ez nem csak magyar sajátosság - ennek megfelelően lehetőséget kell adni az embereknek, és az államnak ez a feltételteremtő szerepe jelenik meg. Csak hát ez most úgy történik, hogy önök arra kényszerülnek, hogy ezt megtegyék.

Én azért maradnék ebben a témában, bár mint ahogy mondtam, ebben a törvényjavaslatban több minden megjelenik, de azért ne ússzák meg olyan könnyen, hogy azt a tündérmesét, amit önök fölvezöltek itt 2011-ben, feledjük el, és azt a 3000 milliárd forintot, ami akkor az embereknek megtakarítása volt, önök gyorsan felhasználták néhány év alatt, egy jelentős részét egyébként csak elégették.

Matolcsy György úr volt az, aki egyébként akkor még miniszterként ezt a tündérmesét ideálmodta mindenki elé, hogy majd akkor milyen jó lesz, ha ez megtörténik. Pedig 1998-ban - mondhatnám, hogy ennek előfutáraként, amit most önök idehozta - elindult az a hárompilléres megtakarítási lehetőség,

amelynek a megszüntetésével önök néhány nap alatt azt kivégezték és megszüntették. Az államkasszában landolt a pénztáráktól lenyúlt vagyon, miközben pedig önök pontosan tudták, hogy a magyar társadalom összetétele olyan, hogy ebben az időszakban éppen hogy azoknak a létszáma fog növekedni, akik nyugdíjkorba érkeznek, és kevesebben fognak befizetni, ráadásul az önök gazdaságpolitikájának eredményeként nagyon sok ember, milliányi ember elvándorolt az országból, és éppen ezért az ilyen módon hiányzó összeg még nagyobb lett.

Tehát az önök akkori hivatkozási alapja, miszerint azért kell megszüntetni a magánnyugdíjpénztárakat, mert abba pluszpénzt kell betenni, kedves államtitkár úr, láthatóan ez a változtatás, amit önök eszközöltek, nem hozta meg az eredményét semmilyen módon. Ráadásul itt a jövőre vonatkozóan azt valószínűsíthetjük, hogy mind 2030-ra, mind 2040-re igen komoly problémák jelentkezhetnek magában a nyugdíjrendszerben, hogy milyen rátával tudnak majd a nyugdíjasok nyugdíjhoz jutni és mennyi lesz az, ami nekik ebből juthat.

A 2000-es évek második felében már évente ez 300 milliárd forint lett volna, de azzal, hogy önök a nyugdíjat leegyszerűsítették és egyetlen költségvetési sorra tették, itt a közeljövőben - persze, már várhatóan nem az önök kormányzása alatt - egy igen komoly nehézséggel kell szembenézni. Az az elfogadott törvényjavaslat, amely egyébként akkor 3000 milliárd forintos alapot teremtett a nyugdíjasok számára, ez volt az, amit önök besodortak az állami költségvetésbe, és utána ezt, ahogy mondtam, el is költötték.

Hiába volt önöknek ígérete... - itt ismét vissza kell térni arra, hogy önök mit ígérték és mit hozhat egyébként az, ha van ilyen magánnyugdíjpénztári megtakarítás. Merthogy az önök ígéretében szerepelt, hogy mindenkinek saját nyugdíjszámlája lesz, és ezt a lehetőséget önök megszüntették.

De most már úgy kell mondjam, hogy egyszer s mindenkorra megszüntették, mert itt a korábbi időszakra vonatkozóan önök már nem tudják, nem is akarják produkálni azokat az adatokat, amelyek egyébként 1998-tól éppen az említett keretek között megvoltak. Most újra abba a helyzetbe kerülünk, hogy e törvénymódosítás kapcsán lehetőség lesz mindenkinek saját megtakarításra is.

Azon túl, hogy az egyének számára egyébként igazságtalan lehet az egyéni számlák hiánya, még egy nagyon komoly veszélyt hordoz, és ez az, hogy a magánpénztárak kiiktatása után a teljes nyugdíjfizetés az államra hárul, mint ahogy az előbb ezt említettem. Most önök ebből a csapdából, amit egyébként maguk készítettek, maguk állítottak elő, ezzel próbálnak kimenekülni, igaz, hogy ezt is csak azért, mert egyébként a közösségi jog, a közösségi felelősség eredményeként az Európai Közösségben meghozott döntések miatt önöknek ezt a lehetőséget biztosítani kell, ráadásul úgy, hogy minderre egyébként nemcsak az országhatáron belül, hanem azon túlnyúlóan is legyen meg a mód.

Ami biztató ebben egyébként, hogy ha ez létrejön - mert efelől nincs kétségem -, akkor majd az államadósság elleni hadakozásukban nem tudnak ehhez hozzányúlni és csodafegyverként azt mondani, hogy majd önök ennek felhasználásával azt csökkenteni fogják, mert emlékezhetünk: na, csak erre nem használták fel, és nem is tették bele a nyugdíjkaszába. Így összességében véve teljesen eredménytelen volt az a program, amiről önök beszéltek, és abból a tündérmeséből semmi nem lett, amire önök készültek. Éppen ezért ennek a salátatörvénynek ezt a részét, ami lehetőséget teremt arra, hogy itt az európai döntéseket követően legyen megtakarítási lehetőség, és az öngondoskodásra ilyen módon legyen mód, ezt mindenképpen üdvözölni kell.

(11.30)

Ami pedig végeredményben ezt a területet illeti, az egységes tőkepiaci unió egy fontos elemeként, ami most így megjelenik, erre én azt gondolom, hogy az önök döntésétől függetlenül erre most akkor lehetőség kínálkozik. De összességében véve sajnos vissza kell térnem arra a megoldásra, hogy a sunnyogó vagy saláta - bármelyiket használjuk - megoldások ezt a törvénytervezetet bizony nagyon kétségessé teszik, hogy hogyan lehetne támogatni.

Ezért tisztelettel azt javaslom, államtitkár úr, hogy a címnek megfelelően járjanak el. Tehát ami a jogharmonizációba tartozik, azt tegyék meg, ami pedig ezen kívül van, azt felejtsek el, és tegyék lehetővé azt, hogy a magyar emberek számára az öngondoskodási formák legyenek meg. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK és az LMP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Megint abban a kedvező helyzetben vagyok, hogy az előttem szólók már nagyon sok mindent elmondtak, így rövid tudok lenni a hozzászólásomban, igyekszem tárgyyszerű is lenni.

Nekem semmi bajom nincs egyébként ennek a törvénynek a salátajellegével, hiszen itt alapvetően arról van szó, hogy 14 törvénynek a módosítása történik meg, mégpedig alapvetően harmonizációs céllal. Tehát én magát a szándékot támogatni tudom, és a módosítások nagy többségét is, hiszen ezek mind szükségszerűek. Azonban szeretnék kiemelni három nagyon fontos területet, amit nem tudunk támogatni, és ami szerintem igenis komoly veszélyeket rejt magában.

Mindenekelőtt is a legeslegfontosabb dolog ez a tőkepiaci, értékpapíri szabályozásváltozás, vagyis

a jelzálogpapíroknak az értékpapírosítása. Tehát ez egy életveszélyes módosítás, és azért emlékszünk rá, mert nem volt annyira régen a gazdasági világválság, amelyik azzal tört ki, hogy a Lehman Brothers üzlet-ház összeomlott 2008 szeptemberében. Hogyha emlékeznek rá, 2008 júniusában még olyan minősítést kaptak a Lehman Brothers papírjai, hogy 3A vagy A+ minősítés, amiben egyébként össze voltak pakolva egy csomagban azok a toxikus jelzáloghitelek, amelyek már problémásak voltak, és ugyanakkor pedig kiemelt, jó adósságú dolgok.

Én azt gondolom, hogy ebbe az utcába nem kelene nekünk semmiképpen sem belemenni, akkor sem egyébként, hogyha az Európai Unió ebben, úgy tűnik, hogy ezt a rossz amerikai gyakorlatot próbálja átvenni és próbálja folytatni. Azért sincs rá szükség, mert Magyarországon ismereteim szerint jelen pillanatban nincsen jelentős likviditási hiány, tehát nincs szükség arra, hogy újabb forrásokhoz tudjanak nyúlni a bankok, hiszen jelenleg megfelelő a likviditás kérdése.

Tehát azt hiszem, hogy ez egy nagyon fontos kérdés a mi jövőnk, a mi stabilitásunk, az ország stabilitása szempontjából, mert ha ez a fajta könnyítés megtörténik, akkor ne legyenek kétségeik, hogy meg fognak jelenni olyan vállalkozások és olyan konstrukciók, amelyek majd össze fogják csomagolni a jó befektetéseket a rosszakkal, és ezt próbálják majd rászózni a gyanútlan vásárlókra, és amelynek következménye viszont egy idő után, hogyha majd a világgazdaságban egy válságszituáció kialakul, akkor ezek tovább fogják fokozni ezt a válságot.

A másik dolog, ez nem olyan nagy jelentőségű, de azért mégis fontos, hogy nem lenne célszerű tovább vinni a centralizációt. Tehát az MNB elnöke amúgy is nagyon sok-sok jogcímmel rendelkezik, és nagyon sok-sok lehetősége van, a Pénzügyi Stabilitási Tanácstól most ezzel a módosítással bizonyos jogcímekeket vesznek el, arra való hivatkozással, hogy ez technikai jellegű, és itt nagyon sok döntés van, amelyet meg kell hozni. Én azt gondolom, hogy ha itt más komoly indokokat nem lehet felhozni, akkor erre a változtatásra, erre a módosításra nincs szükség, illetve ez nem indokolt.

A harmadik rövid megjegyzésem viszont tényleg technikai jellegű, és ezt nagyon könnyen lehet orvosolni, ez pedig az MNB felügyelőbizottságával kapcsolatos. Itt egymásnak ellentmondó dolgok vannak. Az egyik javaslat azt mondja, hogy a választási év december 31-éig szól a felügyelőbizottság mandátuma, a másik pedig az az élő szabályozás, hogy hozzáköti az MNB elnöke hatáskörének a megtartásáig, vagyis tehát ameddig ő hivatalban van. Most ez a kettő nem fedi egymást, és itt szerintem valamelyik irányba el kellene mozdulni. De hát ez elég könnyen és elég gyorsan lerendezhető dolog.

Azt gondolom, hogy ha ezen a három ponton változtatást fog a kormány eszközölni, és államtitkár úr ezeket elfogadja, akkor a Párbeszéd ezt a javaslatcsoportot támogatni tudja.

Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra, mivel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Hargitai képviselő úrnak a mondataira szeretnék reagálni egy pár mondat erejéig. A salátatörvényekkel nem az a gondunk, hogy léteznek salátatörvények, ahogy ezt a jobbkios képviselőtársam is elmondta, hanem az ellen a gyakorlat ellen tiltakozunk, hogy Önök tudatosan - most nem konkrétan feltétlenül ebben az előterjesztésben, de máskor sokszor - összekevernek olyan témákat, ami lehetőséget ad arra, hogy kommunikációs és politikai mozgásteret teremtsenek saját maguknak. Tehát van benne olyan, amit az ellenzék szívesen támogatna, mert valóban a kezdeményezés célja vagy maga a szöveg is megfelelő, és aztán mellétesznek olyanokat tudatosan, amit az ellenzék nem támogatott sokféle okból kifolyólag. Innentől kezdve természetesen a salátatörvények nem egy valamire koncentrálnak, nem egy téma köré szerveződnek, ahogy Ön ezt mondta állandóan, hanem bizony van, amikor teljesen össze nem tartozó kérdéseket is belesomagolnak.

Tehát csak erre szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy teljesen jogos a felvetése a jobbkios képviselőtársamnak, hogy bizony, sok esetben ez az ellenzék munkáját tudatosan nehezíti. Tudom, hogy nem az a dolguk, hogy könnyítsék a mi munkánkat, csak szerettem volna azért értelmezni, hogy nem mindig olyan egyértelmű az, hogy egy salátatörvény mindig csak jó lehet, mindig csak egy téma köré csoportosul, bizony, sok esetben azzal szembesülünk mi is, hogy vannak benne támogatható célok, és vannak benne olyanok, amelyek kevésbé elfogadhatóak.

Ahogy itt Mellár Tamás és a többi hozzászóló is elmondta, például ebben a törvényben is vannak olyanok, amelyek támogathatóak, és amelyek kevésbé támogathatóak, és ilyenkor persze a döntés mindig sokkal nehezebb. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is elismerésem KDNP-s képviselőtársam irányába, hiszen szakkérdésekről beszélt, és ha jól folytatjuk a munkánkat, itt még egy szakmai vita is kibontakozhat a végén. Nagyon bízom benne, elnök úr, hogy nem jómagam leszek a következő felszólaló normálban, hanem valamelyik kormánypárti

képviselőtársam, mert ez akkor azt jelenti, hogy a teljes vezérszónoki kör meg tudta termékenyíteni a kormányoldalt.

(11.40)

Amiért én nem érzem szerencsésnek, hogy az amúgy kötelező jellegű implementációt egy salátában intézzék el, az pontosan az, hogy az általunk felsorolt témák, a páneurópai magánnyugdíjtermék, az MNB szerepkörének további bővülése, az MNB-felügyelőbizottsági tagok mandátuma tekintetében az egyetlen kormánypárti vezérszónok, aki ezeket a témákat mélységében is érintette, egyszerűen nem tért ki ezek mindegyikére; az ezekre adott ellenzéki reakciókra pedig pláne nem, ily módon ez technikailag megszűnteti az érdemi vita lehetőségét.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy amikor az Európai Bizottság által kitalált páneurópai magánnyugdíjtermék kormányzat általi itteni erőltetésére azt válaszolom, hogy jó, persze, támogatjuk az öngondoskodást, de miért tetszettek a lakás-előtakarékossági üzletágot kinyírni, kicsinálni két nap alatt, érdemi reakciót erre nem kaphatunk.

Nem mondom azt, hogy ez egy szerencsés körülmény, mert néha nincs sok köszönet a kormánypárti reakciókban, és nincs sok szakmaiság bennük, de én azt mondom, mégiscsak az lenne a dolog módja, ha itt egy érdemi szakmai vita folyna, politikai jelzők, minősítetések nélkül. Mi nyitottak vagyunk erre a továbbiakban is, azon reményem fenntartása mellett, hogy nem én leszek a következő felszólaló ebben a vitában, hanem megelőz engem egy kormánypárti képviselőtárs. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel mások kétperces felszólalásra nem jelentkeztek, rendes felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr! *(Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Így illannak el a remények, pedig mi megpróbáljuk lelkiismeretesen ellátni a munkánkat, és úgy gondolom, hogy kormánypárti oldalról is hozzátartozna a tisztességes munkavégzéshez az, hogy nem egy zárszóban intézzük el az ellenzéki képviselők különböző hozzászólásait, ötleteit. Itt nem az ellenzéki képviselőket köpik szembe ezzel, mögöttünk ugyanis szavazók százai állnak, a Jobbik esetében több mint egymillió szavazó. Úgy gondolom, a kormánypárti szavazókat is érdekelné az, mondjuk, a másfél millió lakás-előtakarékoskodó közül a Fidesz-KDNP szavazóit is érdekelné az, hogy ezt a nagyon kedvező, állami lábbal ellátott módszert miért nyírta ki két nap alatt a kormányzat, mert érdemi szakmai választ erre nem tudott adni egyetlen kormánypárti képviselő sem.

Amiről viszont ezen javaslat tárgykörében muszáj beszélnünk, hogy ne feszítsem túl az általános vita kereteit, az a Magyar Nemzeti Bank szerepkörének további bővülése. Ez ugyanis itt fekszik előttünk, és ez nem egy európai jogharmonizációs javaslat, ez nem egy kötelező jellegű átültetés. Itt arról van szó, hogy a Magyar Nemzeti Bank leadott egy vészjelzést, ez egyébként egy valós jelzés, amely arról szól, hogy a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak évente több ezer döntést kell meghoznia - nem lehet, hanem kell - a hatályos jogszabályok alapján, és gyakorlatilag nem bírják a terhelést.

Én ezt el tudom fogadni. Ily módon a Magyar Nemzeti Bank javaslata alapján a Magyar Nemzeti Bank elnöke kapna most felhatalmazást. Számomra az is furcsa, hogy a javaslattevő keze saját maga felé hajlik, de a helyzet az, hogy itt most egyes, korábban a Pénzügyi Stabilitási Tanács feladatkörébe tartozó döntések meghozatalára kér jogosítványt a Magyar Nemzeti Bank elnöke, hogy ő majd kijelöli, hogy valamely szerve vagy vezetője, vagy megbízatással rendelkező személye eljárjon ezekben a kérdésekben.

A helyzet az, hogy az MNB működésébe nyugodtan bele lehet nyúlni, tehát ez egy legitim vitaalap, csak megint nem folytatjuk le róla kellő mélységben a szakmai vitát. Hiszen én azt mondom, hogy igen, a pénzügyi vállalatok ellenőrzését tovább kell szigorítani, új ellenőrzési módszertanokat igenis be kell vezetni. De miért nem beszélünk arról, hogy már az új felállású MNB idején, tehát amit önök tetszetek ilyen módon kialakítani, fordulhattak elő a Quaestor-, a Hungária-, és egyéb olyan pénzügyi botránysorozatok, amelyek megengedhetetlenek lettek volna egy normálisan működő piacgazdaságban, és honfitársaink tízezreinek kisémmizéséhez járultak hozzá? Ezek részben már arra az időszakra esnek, amikor a fogyasztóvédelem nagy részét igyekezett az MNB beolvasztani, Magyarország Kormánya a szükséges jogszabályi változtatásokat keresztülvitte, de a helyzet az, hogy ez a fogyasztóvédelmi rendszer tökéletes csődöt mondott.

Pont a Jobbik frakciója volt az, amely jól időzített javaslataival elejét tudta volna venni a Quaestor-botránynak abban az esetben, ha azt a két tucat módosító javaslatot a maga idejében megfogadják a kormánypárti képviselőtársak. A helyzet az, hogy ez nem történt meg. Tehát ha az MNB szerepköréhez, annak működéséhez hozzá akarunk nyúlni, nyitottak vagyunk, viszont azt kell mondjam, hogy egy salátatörvénybe, európai uniós rendeletek és egyebek közé elrejtve azt, hogy az MNB különböző működési módjait módosítsuk, egészen elképesztő módszer az én szememben.

És azt is látni kell, hogy itt a bankszektorról általában kell néhány megállapítást megosztanom államtitkár úrral, vagy azzal, aki majd a zárszót adja, hiszen több itteni irányelv, rendelet, illetve implementálandó fejezet is érinti a bankszektor működését. Szeretném elmondani önöknek, felháborítónak tartom

azt a banksimogató Fidesz-KDNP-s rendszert, ami kialakult.

Örülök, hogy itt van Tállai államtitkár úrnak, hiszen volt nekünk egy befejezetlen csatánk tegnap, és örülök, hogy már a csíptetővel bíbelődik, mert az a következtetésem, hogy ebből egy markáns zárszó lesz akkor. Bár én arra már nem fogok tudni reagálni, tehát a lovagiasság jegyében államtitkár úr most is megnyomhatja azt a gombot, ami még nem világít pirosan. Láttam, hogy nem nyomta meg, ily módon valószínűleg már nem tudok reagálni arra, amit majd el tetszik mondani. De szeretném önnek szegezni azt - mint a bankársimogatók egyik vezetőjének -, mit is csináltak önök az utóbbi években.

Először elárulták a devizahitel-károsultakat. Kezdjük ott, hogy 2001-ben lehetővé tették azt, az akkori jegybanki vezetők és az akkori kormányzati vezetők tudtával, hogy az egyoldalú szerződés módosítók elképesztő szintet érhesse el és elképesztő módszertannal találkozhasanak. Tehát kiszabadult az a bizonyos szellem a palackból.

Aztán balliberálisnak nevezett kormányok elkövettek egy gazdasági terrorcselekményt, miszerint engedték felszaporodni a kétes hitelek állományát olyan szintre, ami kezelhetetlenné vált. Viszont 2002-2010 között sem Tállai államtitkár úrtól, sem kollégáitól nem találtam meg azokat a markáns ellenzéki felszólalásokat, amelyek révén a Fidesz jelezte volna, hogy óriási baj van, be kell avatkozni, és hogy az akkori kormánynak szegezték volna azt, hogy a devizahitelezésből óriási probléma lesz. Nem találjuk az önök markáns kiállításait.

2010 után pedig piaci árfolyamon forintosítottak, és bár a lopott holminak nagyjából egynegyedét, egyharmadát sikerült visszacsoportosítani az emberre, az érintettekhez, a kárvallottakhoz, a másik, nagyjából kétharmadát ez a kormány legalizált módon az érintett bankoknál hagyta.

Államtitkár úr, gondolja ezt végig: ha ezek után ön bárkit megvádol a bankok, bankárok támogatásával, mennyire hiteles ember ön? Mennyire lehet adni a szavára, miután ön aktív részese, vezetője volt ezen bankokkal összejátszó döntések meghozatalának és keresztülvitelének? Államtitkár úr, ön vezetőként, kollégáival együtt, aktív részese volt annak is, hogy a tranzakciós illeték kivetése során egy évente több mint 200 milliárd forintot terhet azok a kereskedelmi bankok, amelyekre kivetették ezt a terhet, áthárítsák a fogyasztókra, ügyfelekre, érintettek. Ön nem nyújtott be képviselői módosító indítványt, a frakciója sem nyújtott be módosítót annak érdekében, hogy ez az áthárítás ne történhessen meg. Végül pedig, a banki ágazati különadó tekintetében is elmondhatjuk, hogy ennek jó részét áthárították.

Elmondom, hogy mi a Jobbik javaslatcsomagja, és kérem, hogy igyekezzen szakmai választ adni arra, hogy mi a véleménye ezekről a pontokról. Én azt szeretném, ha a hitelintézetek bankadóját a korábbi szintre, tehát a 0,53 százalékos szintre emelnék visz-

sza, hiszen indokolatlan rekordnyereségeket produkálnak azok a kereskedelmi bankok, amelyek számára ezt a nagyon kedvező, nagyon barátságos klímát önök alakították ki az utóbbi években. Tehát szeretnénk, ha a banki ágazati különadó a korábbi szintre emelkedne vissza.

Szeretnénk továbbá, hogy a Fidesz-kormány által megszüntetett hitelintézeti járadék, tehát több tíz milliárd forintról beszélünk, államtitkár úr, kerüljön visszaállításra a közteherviselés jegyében. Ez lenne a második pont.

Harmadik pontként nagyon szeretném azt, ha az EBRD-vel és a Bankszövetséggel kötött paktumukat felbontanák, tehát elállnának attól a vállalásuktól, hogy további terhet nem raknak az érintett kereskedelmi bankokra, a károsultak ügyének rendezése érdekében. Ez egy harmadik, abszolút logikus pont. Ha önök egyfajta bankellenes retorikát folytatnak, ebbe még bele is fog illeni talán az EBRD-paktum felrúgása, bár én állítom, hogy ez a politika inkább kétkulacsos volt az utóbbi években.

Negyedik pontként egyfajta fogyasztóvédelmi razziaira szeretném felhívni a kormányzatot a tekintetben, hogy az érintett kereskedelmi bankok, amelyekről beszéltünk, a különadók jelentős részét beépíthették termékeik vagy szolgáltatásaik árába. Itt a termékek, szolgáltatások árszerkezetének időszakról időszakra történő összehasonlításával pillanatok alatt meg lehet találni, hogy ezek a beépítések indokoltak voltak-e vagy sem, álltak mögöttük piaci folyamatok vagy sem, ily módon leleplezhető ez az egész rendszer.

És nyilván a bankszektor tekintetében abszolút indokolt lenne a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások esetében a banki terhek csökkentése. Nem azt mondom, hogy egyszerű maximalizálással érjük el mindezt, mondjuk, az üzemméret alapján, bár voltak ilyen piaci felvetések is, szerintem ez egy kicsit elnagyolt megoldás lenne, de az biztos, hogy egyfajta tehermentesített bankszámla-konstrukció bevezetésével mind a kisvállalatok, mind egyébként hosszú távon a magánszemélyek számára el lehetne érni az indokolatlan terhek áthárításának megszüntetését.

(11.50)

Ily módon tehát, államtitkár úr, az a kérés, hogy ezen öt, abszolút konkrét, nettó helyzetünket javító javaslatra érdemi szakmai válaszokat adjon. Úgy látom, hogy még mindig nem világít a felszólalását jelző piros gomb, ezért ez most már csak zárszóban fog megtörténni, amire én nem tudok reagálni. De kérem, igyekezzen úriemberként viselkedni, és az érdemi szakmai felvetésekre érdemi szakmai válaszokat adjon! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Volner János képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ritkán adódik alkalom arra, hogy egy ellenzéki képviselő kritikát tudjon mondani a hitelintézeti szektor működéséről, illetve ezzel összefüggésben a kormány által kitűzött elvek gyakorlati megvalósításáról.

Az első, amivel szeretnék foglalkozni, ez az adórendszert érintő jogszabályokhoz kötődő hozzászólás-csomag. Az Orbán-kormány 2012-től bevezette a tranzakciós adó intézményét Magyarországon, azaz elvileg a hitelintézeti szektort kezdte el terhelni adókkal. Hivatalosan egyébként a törvény magyarázata szerint a hitelintézeti szektornak kellene adófizetőként, teherviselőként működni, gyakorlatilag azonban ennél az adónemnél megállapítható, hogy tranzitadózás történt, azaz egy olyan adónemet vezetett be a kormány, amelyet a bankok akadálytalanul átháríthattak az ügyfeleikre. Több mint 200 milliárd forint volt évről évre az ebből betervezett költségvetési bevétel. Gyakorlatilag ez azt eredményezte, hogy amikor a bankok értesültek ennek az új adónemnek a bevezetéséről, azonnal kiküldtek egy számlamódosítást, pontosabban egy csomagmódosítást az ügyfeleiknek, amelyben előre jelezték azt, hogy a bevezetendő tranzakciós illeték összegével pontosan megegyező tranzakciós költség-növekedést könyvelhetnek el a jövőben az ügyfelek.

Mi ezt előre jeleztük, akkor még a Jobbik képviselőcsoportjának tagjaiként a kormány részére. Kértük, hogy tegyenek eleget a törvény szellemének és előirányzatának, azaz akadályozzák meg a hitelintézeti szektor részéről a terheik átterhelését a lakosságra és a vállalkozásokra, azonban nem történt semmi. Ennek a több mint 200 milliárd forintnak a valódi teherviselője a lakosság lett, hiszen tulajdonképpen csak tranzitadózás történt e téren.

Egyetértettünk a kormány azon törekvésével, amelyet megfogalmazott, miszerint a bankokat, amelyek a 2008-as hitelintézeti válság felelősei voltak, igyekezzünk magasabb közterhekkkel bevonni a közteherviselés rendszerébe, hiszen a bankok egymás között tudnak olyan ügyleteket kötni, amellyel egyik országból a másikba átcsoportosítják a profitközpontot, elviszik a nyereséget, és tulajdonképpen a nyereségük túlnyomó részét offshore területeken adózzák le, a nemzetállamokat megfosztva az ebből befolyó adóbevételektől.

Fontos volt azt látni azonban, hogy ezen a téren nem történt tartós előrelépés. Nagyon helyesen egyébként a kormány bevezette a hitelintézeti járadék intézményét, azonban kérdezem, államtitkár úr, hogy mi szükség volt ennek a felszámolására. Hiszen a hitelintézeti járadék nem véletlenül vonta be a bankokat a közteherviselésbe, durván 20 milliárd forint volt ebből az évről évre befolyó összeg. Erre egy konkrét, elfogadható szakmai magyarázat szükséges, hogy miért kellett adómentessé tenni ilyen módon a bankokat.

További kérdésem azzal kapcsolatos, hogy bizonyos mérlegfőösszeg felett, 50 milliárd forint volt ez,

a bankok adóterhe 0,51 százalék volt, aztán ezt lecsökkentették kevesebb, mint felére. Kérdezem én, államtitkár úr, hogy miért kellett a bankokat jelentős tehercsökkenéssel jutalmazni akkor, amikor a hitelintézeti szektor éves profitja elérte a 700 milliárd forintot; egy jelentős, kiugró profitmennyiségről volt szó. Rekordnyereséget könyveltek Magyarországon a bankok, miközben a kormány egyébként csökkentette jelentős mértékben, még egyszer hangsúlyozni szeretném, kevesebb, mint felére az 50 milliárd forintnál nagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező bankok adóterhelését.

Én erre sem látok magyarázatot. Én azt látom, hogy a kormánynak volt egy elvi célkitűzése, amely a multinacionális szektor közteherviselésbe történő magasabb szintű bevonását célozta. Ezzel egyetérttünk. Volt egy másik célkitűzése, amely azt célozta, hogy aki okozta a hitelintézeti válságot, az is hárítsa el ennek következményeit.

A bankszektor maga okozta, a hazai bankok ebben részesek voltak, maguknak kellett volna elhárítaniuk a következményeket, azonban itt is a kormány egy adócsökkentést hajtott végre az évek folyamán. Illetve volt egy olyan célkitűzés, hogy nem a lakosság és a vállalkozások lesznek ezeknek a terheknek a viselői, mint ahogy láthattuk a tranzakciós illeték esetén, hanem maguk a hitelintézetek. Ebben sem történt előrelépés, hiszen az áthárítása ezeknek a közterheknek gyakorlatilag akadálytalanul bekövetkezett.

További aggodalmat kell hogy megfogalmazzunk azzal kapcsolatban is, hogy amikor a Magyar Nemzeti Banknál jelentős nagyságú, több mint 500 milliárd forint nyereség képződött a devizahitelek forintra váltásából, akkor nem a devizahitelesek segítette meg a kormány az ebből befolyó összeggel, erről nem gondoskodott megfelelően, hanem a Matolcsy György-féle jegybanknál gyakorlatilag zsebpénzként ott hagyta ezt az összeget. Javasoltam akkor, hogy az angol jegybank eredményelszámolási gyakorlatát kövesse Magyarországon.

Rendkívül szigorú szabályok szerint kell Angliában elszámolni a jegybanki nyereséggel, és el kell pontosan számolni a jegybanknak a kiadásaival, csak célhoz kötött kiadásokat engedélyez Angliában a törvény. Olyasmit azonban nem, hogy különböző műtárgyakat, kastélyokat, oktatást vásároljon magának a jegybank kénye-kedve szerint, és így gazdálkodjon az adófizetők pénzével.

Szerintem ebben is a józan ész alapján előre lehetne lépni. Megjegyzem, meg lehetne teremteni, ha már egyszer léteznek ezek a jegybanki alapítványok, ezeknek az ellenzéki ellenőrzését is, nem pedig eldugni az alapítványi gazdálkodás mögé, gyakorlatilag eltitkolva a közvélemény elől, hogy mi folyik ezeknél az intézményeknél.

Nagyon fontosnak tartom elmondani ezzel összefüggésben azt is, hogy amikor a jegybank szerepét értékeljük és a jegybank tevékenységéről van szó, akkor folyamatosan szakmai javaslatokat tettünk. Az egyik

javaslatunk például az volt, én magam is sokat lobbiztam még a jegybanki vezetésnél annak érdekében, hogy az úgynevezett kéthetes kötvényeket alakítsák át betétté. Ezzel kapcsolatban történt előrelépés. Ha ezt most a közvélemény elé tárjuk, akkor azt láthatjuk, hogy ez különösebben az embereket nem érdekli, azonban ha elmondom önöknek azt, hogy abban az időszakban 4500 milliárd forint állomásozott ezekben a kéthetes papírokból, akkor látható, hogy milyen fontos kérdésekről beszélünk.

Én tehát fontosnak látnám azt, hogy ezeken az általam jelzett területeken, akár az adózás terén, akár a jegybanki eredményelszámolás terén előrébb tudjunk lépni. Megjegyzem: eredetileg ezek a bizonyos kéthetes papírok arra szolgáltak, hogy a bankok fölös likviditását lekössék, nem pedig arra, hogy egy gyakorlatilag kockázat nélküli, az alapkamattal megegyező kamatjövédelmet biztosítsanak olyan bankoknak is, amelyek akár Magyarországon nem is kell hogy rezidensek legyenek. Ezt aztán hosszú lobbizás árán sikerült egyébként a magyar gyakorlatból kiirtani.

Nagyon fontosnak tartom azt, államtitkár úr, hogy ezekre a felvetésekre, amelyek kifejezetten szakmaiak, nem politikai vagdalkozások voltak, érdemi választ kapjunk a vita további szakaszában. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, a témához illeszkedően van-e még valakinek hozzászólnivalója. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Tállai András államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Tállai András: Igen.)* Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először Volner képviselő úrnak reagálnék.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez nem az adótörvény vitája. Az négygel később lesz. És még csak nem is az MNB beszámolójának a tárgyalása, mert azt a parlament már egy vagy több héttel ezelőtt megtárgyalta. Értem, hogy önnek most van ideje bejönni és elmondani ezt az felszólalást, de egyetlen szava nem illik ehhez a törvényjavaslathoz *(Volner János: De igen!)*, és most meg is mutatom önnek, hogy melyik ez. *(Felmutat egy iratot.)* A T/2924. számú, a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat - ennek a törvényjavaslatnak van a vitája, nem pedig az adótörvénynek és a jegybank beszámolójának.

(12.00)

Úgyhogy, ne haragudjon, maradjon itt, az ezt követő negyedik napirendi pont lesz az adótörvény vitája, ott talán helyénvaló - talán - az ön mondandója.

De elnézést kérek, nem tudok mit kezdeni Z. Kárpát Dániel felszólalásával sem. (Z. Kárpát Dániel: Szerintem nem mindenki más... - Az elnök csenget.) Látszik, hogy zavar van a Jobbikban, mert a jelenlegi képviselője sem, a volt képviselője sem tudja, hogy melyik törvényjavaslatot tárgyaljuk. (Z. Kárpát Dániel: Lehet, hogy nem mindenki szembejön az autópályán, államtitkár úr, hanem ön megy rossz felé!) Hogy miért mondom ezt? Többek között azért - most mondok egy példát, aztán majd mondok többet -, mert a páneurópai nyugdíj nem része az előterjesztésnek. Nem tudom, honnan vette a képviselő úr, ezt még az Európai Unió most tárgyalgatja (Z. Kárpát Dániel: Onnan, hogy tájékoztattam róla.), és majd egy-két év múlva esetleg idekerül a Magyar Országgyűlés elé is.

Őn is összekeverte a napirendi pontokat, mert a kis- és középvállalkozások helyzetének javítása, fejlesztése a következő napirendi pont. (Z. Kárpát Dániel: Tetszik tudni, hogy ezek összefüggnek? - Az elnök csenget.) A következő napirendi pont (Z. Kárpát Dániel: Tényleg?), és ott kell felszólalni. Egyetlenegy érdemi felszólalása, mondata nem volt egyébként az előttünk lévő törvényjavaslatról. (Z. Kárpát Dániel: Jaj, hagyjuk már! Hagyjuk már!)

De nagyon érdekes módon, amikor rájött, hogy az MSZP-s képviselő elolvasta esetleg a törvényt, és az MNB-t érintő szabályozást említette, akkor ön fölébredt, rácsatlakozott és elmondta ugyanazt, mint az MSZP-s képviselő. (Z. Kárpát Dániel: Ez egy szégyen, amit művel, államtitkár úr. Üljön le! - Az elnök csenget.) A szégyen, ne haragudjon, az, amit ön csinál (Z. Kárpát Dániel: Szégyen! Tegnap is szégyen volt...), hogy személyeskedik, gúnyolódik, cinikus, miközben a törvényjavaslatot a kezébe sem fogta (Z. Kárpát Dániel: Én legalább nem hazudok!), és teljesen másról beszél. (Z. Kárpát Dániel: Én legalább nem hazudok! Én igazat mondok!)

És akkor térjünk rá a lakás-takarékpénztárakra. Én elhiszem, hogy önnek fáj a kritika, de ön egész életében ezt csinálja. (Z. Kárpát Dániel: Én legalább nem hazudok!)

ELNÖK: Képviselő úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Térjünk rá a lakás-takarékpénztárakra! Miért mondom én azt, hogy ön és önök a bankszektor, a pénzügyi szektort támogatják azzal, ha a lakás-takarékpénztári rendszert 30 százalékos állami támogatással vissza akarják állítani? Márpedig vissza akarják, hiszen ön törvényjavaslatot nyújtott be, hogy álljon vissza a régi rend, sőt népszavazást kezdeményez az ügyben. (Z. Kárpát Dániel: Pontosan!) Ez azt jelenti, hogy önök népszavazással akarják támogatni a külföldi tulajdonban lévő bankrendszert (Z. Kárpát Dániel: Jézus, Mária! - Közbeszólás a Fidesz sorában: Szégyen!), mert az a négy lakás-takarékpénztári szervezet lényegében mind banki, pénzügyi befektetői

tulajdonban van, és annak a nyereségét, ami egyébként az elmúlt tíz évben 60 milliárd forint volt (Dr. Lukács László György közbeszól.), 60 milliárd extra-profit volt, amiből 30 milliárd osztalékot ki is vettek és lényegében zsebre tettek, az mind magántulajdonba kerül. (Dr. Lukács László György: Mi ez a németfóbia? - Z. Kárpát Dániel: Szörnyű! - Az elnök csenget.)

A magyar megtakarítók, a magyar lakosság pedig megkapta a saját pénzét, a 70 százalékos, a 30 százalékos pedig hozzátette a magyar állam. De azt, amit hosszú évek alatt hozamot kellett hozni, ezek a szervezetek, a bank által alapított szervezetek tették zsebre. Ön ezt támogatja, tehát ön és a Jobbik... (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Igenis ön hozta ide ezt a témát, ez sem a napirend része, de mivel megvádolta újra a kormányt azzal, hogy a bankrendszer így vagy úgy érdemtelenül támogatja (Z. Kárpát Dániel: Így van!), ezért kénytelen voltam erre reagálni.

Bangóné Borbély Ildikónak megköszönöm, hogy a törvényjavaslattal is tudott foglalkozni. Sok jót nem mondott róla, ez tény, viszont a közbeszólásait, amiben fájjalja a tévéközvetítés hiányát, hogy összefüggésbe hozta a törvényjavaslatot a munkaerő-kivándorlással, ezt nem nagyon értem. Az értékpapírosítás pedig az átláthatóságot biztosítja. Az újra-értékpapírosítás tiltott, azt nem lehet, ami esetleg válságot vagy problémát okozhatna, mint ahogy azt Mellár Tamás is emlegette. Erről szó sincs itt. Pontosan hogy a biztonságot szolgálja ez a szabályozás. Tehát azt gondolom, hogy túlzás ezt összefüggésbe hozni bármilyen újabb pénzügyválság-kérdéssel.

Azonkívül képviselő asszony téved abban is, hogy a Pénzügyi Stabilitási Tanács jogköre elvonásra került, mivel végső jogkörelvonás nem lehetséges, és bármikor magához vonhatja a Pénzügyi Stabilitási Tanács; egyébként a szanálás tekintetében nem lehet jogkört átadni, ez kizárólagosan a Pénzügyi Stabilitási Tanács döntése, és nem lehet a jegybank elnökének a hatásköre.

Varju Lászlónak is szeretnék válaszolni, ha már ő is felszólalt elég tartalmasan és hosszasan. Köszönöm szépen, hogy magával a törvényjavaslattal foglalkozott. Mégis mondandójának a legfontosabb része az volt, hogy fáj a magánnyugdíjpénztár államosítása. Előbb lenyúlásnak mondta, aztán azt mondta, hogy ez a pénz az államkasszába került. Így is van ez rendjén. Ön is előre jelzett, ön a nyugdíjrendszer válságát jelezte előre 2030-2040-re. Igen, az lett volna, ha a magánnyugdíjpénztári rendszer marad. Így, hogy az állam átvette a felelősséget, így nem lesz a nyugdíjrendszerben válság.

Ami pedig azt a részét illeti a felszólalásának, hogy az Európai Unió védi meg és teszi lehetővé a magyar állampolgároknak, hogy nyugdíj-előtakarékossággal élhetnek, ez egyszerűen nem igaz, hiszen jelenleg is van számos nyugdíj-előtakarékossági forma. A foglalkoztatói nyugdíj, ami ebben a törvényjavaslatban van, az csak egy új lehetőség, ráadásul ez eddig is

megvolt, csak a szabályozása; az európai rendelet, illetve irányelv alapján fogyasztóvédelmileg egy erősebb szabályozás kerül így a törvényjavaslat, illetve, ha elfogadjuk, a törvény által bevezetésre.

A foglalkoztatói nyugdíjpénztárt összefüggésbe hozza a magánnyugdíjpénztárral, ez a következtetés téves, ugyanis a foglalkoztatói nyugdíjpénztár leginkább az önkéntes nyugdíjpénztárral hozható párhuzamba, ez a rendszer pedig egyébként Magyarországon működik.

Összességében köszönöm szépen a felszólalásokat, azt gondolom, az ellenzéki felszólalásoknak is voltak tanulságos részei. Köszönöm szépen a kormánypárti felszólalóknak a támogatásukat, a törvényjavaslat támogatását, amivel én magam is a kormány nevében egyetértek, hiszen ez egy fontos, fogyasztóvédelmi és pénzügyi szolgáltatásokat igénybe venni segítő szabályozás, és ismételten szeretném hangsúlyozni, hogy a megszavazása a pénzügyi fogyasztók védelmét és támogatását fogja szolgálni. Így kérem az Országgyűlés többségét, hogy támogassa a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Mielőtt a következő napirendi pontunkra térnénk, engedjenek meg egy tájékoztatást. Arról szeretném önöket tájékoztatni, hogy a Demeter Márta képviselő asszony kizárása ügyében hozott elnöki döntés törvényességéről történő határozathozatal során a leadott szavazatok száma tévesen került kihirdetésre. A leadott szavazatok száma helyesen: 113 igen, 46 nem és 0 tartózkodás. Köszönöm szépen.

Soron következik a **hazai kis- és középvállalkozások fejlesztéséhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2938. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót György László úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. 30 perces az időkerete, államtitkár úr. Parancsoljon, öné a szó.

GYÖRGY LÁSZLÓ, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány gazdaságpolitikájának kiemelt célja a magyar családok életszínvonalának emelése. A fenntartható bérnövekedés érdekében szükséges a döntően magyar tulajdonú kis- és középvállalkozások helyzetének javítása, a hazai cégek helyzetbe hozása, hozzáadott értékének növelése.

Fontos, hogy a kreatív magyar ötletekből innovatív és erős hazai vállalkozások sarjadjanak ki. A Magyarországot otthonuknak érző vállalkozások ugyanis

nemcsak egyszerűen munkahelyeket teremtenek, hanem a térség és az ország tartós felvirágoztatását is értéknek tekintik.

(12.10)

A hazai vállalkozások száma folyamatosan növekszik, ma már a gazdasági válság előtti értéket is meghaladva több mint 690 ezer működik Magyarországon. A cégek több mint 99 százaléka kkv-nak minősül, a döntően magyar tulajdonú kis- és középvállalkozások az üzleti szférában foglalkoztatottak több mint kétharmadának biztosítanak munkát. Célunk, hogy ezek a mikro, kicsi és közepes méretű vállalkozások termelékenységben megközelítsék, felzárkózzanak a külföldi nagyvállalatokhoz, bruttó hozzáadott értékük pedig még tovább emelkedjen. Minden rendelkezésünkre álló eszközzel segítjük a hazai cégeket annak érdekében, hogy az előttük álló kihívásokra eredményes és innovatív válaszokat tudjanak adni.

A fenti célok elérését szolgáló átfogó stratégiánkat követve három törvény módosítását kezdeményeztük.

Az első: a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény esetében négy módosítási javaslatot teszünk. Az első: javasoljuk a kapcsolódó vállalkozások fogalmának módosítását annak érdekében, hogy összhangba hozzuk azt a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló európai bizottsági ajánlásban rögzített definícióval, ezt a definíciót ugyanis az Európai Bizottság által a mikro-, kis- és középvállalkozások érdekében kidolgozott és bevezetett valamennyi szakpolitikában, programban és intézkedésben alkalmazni kell. Tervezetünk alapján, a bizottsági ajánlással összhangban kapcsolódó vállalkozásnak minősül egy vállalkozás, ha egy másik vállalkozásban a szavazatok többségével rendelkezik. A módosítás a definíció egységesítésével egyszerűsítést jelent a jogalkalmazók számára.

A második: következő célként a módosító javaslat kibővítené a Vállalkozásfejlesztési Tanács tagjainak körét annak érdekében, hogy a kkv-kat érintő konzultációba az érintettek még szélesebb köre kapcsolódhasson be. A kormány rendkívül fontosnak tartja a folyamatos párbeszédet a kis- és középvállalkozások érdekképviselőivel és a vállalkozásfejlesztési szervezetekkel. Ennek a konzultációnak az egyik színtere a Vállalkozásfejlesztési Tanács, amely évente négy alkalommal összeülve megvitatja a kkv-kat érintő jogszabálytervezeteket, támogatási programokat.

A harmadik: technikai jellegű módosítást tesz szükségessé, hogy a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. kormányrendelet alapján az innovációért és technológiáért felelős miniszter a kormány gazdaságfejlesztésért felelős tagja. Erre tekintettel módosítani szükséges a kkv-kkal kapcsolatos

állami feladatok összehangolásáért felelős miniszter megnevezését.

A negyedik: e törvény tekintetében utolsó javaslatunk deregulációs célzatú, a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény 13. és 14. §-a adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő az elkülönített állami pénzalap és a központi költségvetésben meghatározott célelőirányzat kezelője, a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a Közbeszerzési Hatóság elnöke, a Központi Statisztikai Hivatal elnöke és az állami adóhatóság részére. Illeszkedve a kormány deregulációs szándékaihoz, nem indokolt törvényben szabályozni az adatszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó határidőket, tekintettel arra, hogy az 5/2009. kormányrendelet részletesen szabályozza a kérdést.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat második része kifejezetten az építőipari szereplők helyzetének javítására irányul, ennek érdekében két törvény módosítását kezdeményezzük. A három nagy módosítási csomag közül tehát a másodikkal folytatom, amelynek értelmében javaslatunk a nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvény módosítása.

Fontos eleme a hazai kkv-k támogatásának, hogy könnyebben és olcsóbban hozzáférjenek a tevékenységük ellátásához szükséges nemzetközi szabványokhoz. Egy tervezőmérnök sok esetben 30-40 szabványt is használ egyszerre, aminek összes költsége eléri évente az 1 millió forintot vagy akár 2-3-4 millió forint is lehet; ezt a terhet enyhítené a törvényjavaslat. Mivel a szabványok értékesítésére a hazai szabványosítási szervezet jogosult, a szabványok kedvezményes áron történő biztosítását állami forrásból támogatni lehetséges és szükséges intézkedés. A központi költségvetésben erre a célra évente 100 millió forint áll rendelkezésre.

A javaslatban szereplő törvényi felhatalmazás ahhoz szükséges, hogy felállhasson egy olyan szakmai bizottság, amely szakértők bevonásával döntést hoz a kedvezményes szabályok köréről. A kedvezményesen hozzáférhető szabványok nagymértékben támogatják az érintett ipari szereplők, elsősorban az építőipari vállalkozások versenyképességének növekedését. A Bizottság feladata lenne a szabványok szintjét el nem érő, a mindennapi működéshez azonban elengedhetetlen műszaki előírások megalkotásának segítése is, a Magyar Szabványügyi Testülettel együttműködésben.

Az utolsó javaslatunk, a harmadik javaslatunk az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezettről és egyes törvényeknek az építésügyi láncartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény módosítása. A jogszabálysöveg egyértelműsítésére van szükség a teljesítésigazolási szakértői szerv szakvéleményére alapozva indított per vonatkozásában. A 2013 óta hatékonyan működő

szakértői szerv szakvéleményeire alapozva egyre szélesebb körben indítanak pereket a kis- és középvállalkozások, az egyéni cégek és magánmegrendelők. A törvény módosításának célja, hogy ne kizárólag a díjkövetelés iránt indított, hanem a teljesítés követelése iránti perekben is lehessen a szakértői szerv szakvéleményére hivatkozni. A díjkövetelés iránt jellemzően az építési beruházás kivitelezői, míg a teljesítés követelése iránt a megrendelők indítanak pert. A módosítás az érintett kis- és középvállalkozók, az építkezésbe fogó magánmegrendelői kör számára is lehetővé teszi a viták gyorsabb rendezését.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontosnak tartom felhívni a figyelmet arra, hogy a kis- és közepes vállalatok méretüknél és tőkeerejükénél fogva sokkal sérülékenyebbek, mint a nagyobb vállalatok. Az új piacokhoz való sikeres kapcsolódásuk és régi piacaik visszaszerzése szempontjából sokkal nagyobb az állami fejlesztéspolitikai programok és a támogató jogszabályi környezet hatása, mint a nagyvállalatok esetében. A törvényjavaslat egy újabb lépés abban a hosszú intézkedéssorozatban, amely a hazai kis- és középvállalkozói szektor versenyképességének fejlesztéséhez, a magyar vállalatok megerősítéséhez, ezáltal pedig a növekvő hazai életszínvonal eléréséhez vezet.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk lévő törvényjavaslat az expozéban ismertetett módon három törvény módosítását irányozza elő. A kis és közepes méretű vállalkozásokkal kapcsolatos jogi szabályozás célja, hogy könnyítse a hazai kis- és középvállalkozások helyzetét, és fejlődésükhöz megfelelő jogi kereteket biztosítson.

Érdemes azonban a törvényjavaslat ismertetése előtt áttekinteni azt, hogy milyen szerepet töltenek be a kis- és középvállalkozások a magyar gazdaságban. A kis- és középvállalkozások a foglalkoztatottak 70 százalékát foglalkoztatják, tehát a munkavállalók 70 százaléka itt találja meg munkáját és fizetését, ezáltal kenyerét is; a nagyvállalkozásoknál ez csak 30 százalékos értelemszerűen. Ellenben a GDP-hez való hozzájárulásuk azért ennél kevesebb, mintegy 52,5 százalékkal járulnak hozzá a GDP-hez, a nagyvállalkozások a 30 százalékos foglalkoztatói létszám mellett 47,5 százalékkal. Úgy kell mondanom, hogy ez egy olyan arány, ami azt is mutatja, hogy fontos tartalék van a kis- és középvállalkozásoknál a magyar gaz-

daság fejlődési potenciáljának növelése szempontjából. Bár hozzá kell tennem, hogy a GDP-hez való hozzájárulási arány nem sokkal rosszabb az európai uniós átlaghoz képest, mert az 57,4 százalék, szemben a magyarországi 52,5 százalékkal.

A magyar kormány 2010 óta fontos célja volt a kis- és középvállalkozások támogatása, a megfelelő gazdasági, gazdaságpolitikai klíma kialakítása. Ezt nagy vonalakban csak úgy tudom összegezni, hogy ennek volt a gerince az adócsökkentés végrehajtása: 2010-ben 19 százalékról 10 százalékra csökkent a társasági adója a kis- és középvállalkozásoknak, majd 2017-ben ez 9 százalékra csökkent.

(12.20)

S hozzá kell tenni azt is, hogy az átlagos adóterhük a 2010-es 52 százalékhoz képest ma, 2018-ban 39 százalék. Ez is mutatja, hogy kedvezőbb adózási feltételek mellett tudják a tevékenységüket végezni. A 2017 előtt megindult minimálbér-növekedéssel kapcsolatban megfelelő adórendszerbeli változások is jöttek, az úgynevezett munkáltatói hozzájárulás százalékos mértéke is folyamatosan csökkent, és 2022-re akár 8,5 százalékos csökkenés előtt fogunk állni.

Emellett hozzá kell tenni, hogy a gazdasági válság időpontjában, 2010 után elindult a munkahelyteremtő program is, amely további adócsökkentéseket biztosított a kis- és középvállalkozások számára, amennyiben a közmunkában dolgozókat, közfoglalkoztatásban dolgozókat, fiatalokat, tartósan munkanélkülieket, illetve 55 éven felüli munkavállalókat alkalmaznak. Ez is biztosította a versenyképességük erősítését.

És ne feledjük el a Magyar Nemzeti Bank hathatós segítségét, a növekedési hitelprogram végrehajtását sem. Mindezek az intézkedések biztosították azt, hogy a kis- és középvállalkozások megerősödtek az elmúlt nyolc év alatt, és további nagyobb hozzáadott értékkel tudnak hozzájárulni a magyar gazdasági növekedéshez és a foglalkoztatottsági színvonal, illetve arány szinten tartásához, valamint a munkanélküliség csökkentéséhez.

Ilyen előzmények után érdemes megvizsgálni az előttünk lévő törvényjavaslatot. Ez a törvényjavaslat ugyanebbe a sorrendbe, ugyanebbe a célkeresztbe sorolható be, ugyanazt az általános célt szolgálja, hogy növelje a kis- és középvállalkozási szektor versenyképességét. Az 1995. évi XXVIII. törvény, amely a nemzeti szabványosításról szól, azt a lehetőséget teremti meg, hogy a leginkább használt szabványok számosságát mérje föl a létrehozandó testület, és az ezen szabványokhoz való hozzájárulás, illetve a használatuk esetleges ingyenességének a feltételeit is teremtsen meg. Erre vonatkozóan előtte volt egy kormányhatározat 2017-ben, amely kifejezetten megkövetelte a kormánytól, illetve a tárcáktól, hogy az ilyen szakpolitikai célkitűzéseket a szabványok alkalmazásának a megkönnyítésével szolgálják.

Nagyon fontosnak tartom az építmények tervezéséről és kivitelezéséről szóló viták rendezésével kapcsolatos törvénynek a módosítását. Ez egy 2013-as törvényjavaslat volt. Emlékszem rá, igen komoly szakmai munka és egyeztetések előzték meg a törvényjavaslatot az elfogadása előtt. Azt kell mondanom, hogy ez sikeres volt, mert 2013-tól kezdve radikálisan csökkentek a körbetartozások, sőt azt kell mondanom, hogy makrogazdasági értelemben véve nem beszélhetünk ma Magyarországon építőipari körbetartozásról. Ehhez nagyon kellett a gazdasági növekedés mellett az is, hogy a vitás ügyeket gyorsan, hatékonyan és megfelelő szakmaisággal tudják a bíróságok rendezni. Ez a fajta igazsáügyi kontroll, illetve igazsáügyi bírósági fenyegetettség nagyban elősegítette az önkéntes teljesítés elterjedését. Úgy látszik, erre szükség volt.

Nagyon helyes a benyújtott törvényjavaslatnak az az indokolása, hogy más területekre is terjessze ki a szakértői bizottság véleményének alkalmazását a jogalkotó. Itt például a megrendelői késedelemmel kapcsolatos hivatkozásokra is gondolok, mert jelen pillanatban csak elég nehézkes procedurális eljárások során érvényesíthetők az ahhoz kapcsolódó kártérítési vagy egyéb reparációs igények. Azt gondolom, hogy ezzel a törvényjavaslattal ez a szélesebb alkalmazási lehetőség tovább szolgálja a kis- és középvállalkozások számára a gazdasági életben való részvétel biztonságát, a jogkövető magatartások elterjedését és ezáltal a vállalkozások jövedelmezőségét is.

Fontos technikai jellegű módosítás van a harmadik javaslatban, amely a kis- és középvállalkozások fejlődésének támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény módosítását célozza meg. Itt bizonyos szempontból a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló rendelkezések módosítása indokolja a módosítást, valamint az Európai Bizottság által megfogalmazott, illetve kialakított fogalom meghatározás magyarországi adaptálása vált szükségessé.

Osszességében azt látom, hogy ez a törvényjavaslat fontos területeken kedvező változásokat indít el a kis- és középvállalkozások számára, amelyek előtt a jövő magyar gazdasága szempontjából jelentős kihívások állnak. A jövő számukra is a növekedési potenciál növelése, az informatikai alapú vállalati irányítás minél nagyobb elterjedése. Sokan kifigurázták, illetve furcsállották Palkovics miniszter úr egyik mondatát, amely szerint minden vállalkozásnál legyen egy mérnök. De úgy gondolom, hogy ez valóban egy előremutató alkalmazási politika lehet, mert nemcsak az IT-alapú vállalkozásirányításban játszhatnak komoly szerepet, hanem a digitalizáció elterjedésében is, valamint az olyan programokhoz való csatlakozásban is segítséget adnak az ilyen irányú szakképzettességű emberek, mint például a Magyar Fejlesztési Bank hitelprogramja, amely 0 százalékos kamattal tudja biztosítani a kkv-k számára az eszközbeszerzést. A GINOP programokon keresztül való eszközfejlesztés is rendelkezésre áll a versenyképes vállalatok kialakítása érdekében.

Nagyon fontosnak tartom és tartja a kormány is azt, hogy a termelékenység növekedjen a kis- és középvállalkozásoknál. Ez a jövő, mert a munkaerőpiaci helyzetben is sokan tudnak tenni ahhoz a kis- és középvállalkozások, hogy például a munkaerőhiány orvoslására a közmunkában részt vevőket át tudják vezetni a piaci munka világába. Ehhez viszont állami támogatás szükséges. Nem elsősorban anyagi támogatásra gondolok elsősorban, hanem törvényi feltételekben, olyan szemléletváltás elterjesztésében gondolok előrelépést, ami segíti azt, hogy a közmunka világában maradt, de nem magasán kvalifikált munkaerő számára is biztosíthassuk az átképzés lehetőségét, a megfelelő munkahely megtalálásának a módját, és ehhez adjunk segítséget a kis- és középvállalkozásoknak, hogy erre a kihívásra megfelelő választ tudjunk adni.

Összességében a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja az előttünk lévő törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Reményeim szerint a magyar kis- és közepes vállalkozásokról szóló szakmai vitának lehetünk majd részesei a következőkben. Szeretném elmondani, hogy az mkkv-k köztudottan a munkavállalók több mint kétharmadát foglalkoztatják Magyarországon, de azt kevesebben tudják, hogy a hozzáadott érték nagyságrendileg felét is ők állítják elő.

Továbbá azt is szeretném elmondani, hogy a működő vállalkozások több mint 99 százalékát ez a szektor teszi ki. Nagyon sokan a duális gazdaságpolitika ismeretében hajlamosak kettéválasztani Magyarországon a mikro, kis és közepes, illetve a multi szegmenst. Ugyanakkor Magyarország sikereinek a kulcsa egyértelműen két tényezőben fogható meg, egyrészt az érintett multi szegmenseket a közteherviselés alá kellene betolni, másrészt pedig a magyar vállalkozásokat az értékláncba minél magasabb fokon kellene bekapcsolni. Talán ez a második pont az, ahol egyértelmű hiányosságok tapasztalhatók Magyarországon.

Már a társasági adó csökkentése esetében is tapasztalhattuk azt, hogy miközben a multicégek számára ez egy igen komoly kedvezménytömeget nyújt, tulajdonképpen Európában az egyik legkedvezőbb multicégeket érintő adózási környezetet hozza létre, addig a kis- és közepes vállalkozások esetében lényegében csak kozmetikai jellegű enyhítésre enged teret. Úgy gondolom, hogy ez nem feltétlenül egészséges.

Azért sem egészséges, mert az az egyértelmű módon kimutatható versenyhátrány, ami a magyar vállalkozásokat éri, nemcsak magyar munkahelyekbe kerül, hanem bizony a kivándorlási spirált is elképesz-

tően képes erősíteni azáltal, hogy sok vállalkozó szellemű magyar fiatal egyszerűen nem találja meg a számítását itthon. Az előttünk fekvő csomag 70-80 százalékát egyébként tudom támogatni, és ezt büszkén vállalom. Nyilván, ha a Kisvállalkozás-fejlesztési Alapítvánnyal egészül ki a Vállalkozásfejlesztési Tanács, vagy a szabványügyi testület feladatai pozitív irányban egészülnek ki, akkor azt mondom, hogy támogatható folyamatokról beszélünk.

(12.30)

Engem sokkal jobban zavar az, ami hiányzik ebből a csomagból. Akkor tudnám jó lelkiismerettel támogatni az egészet, ha a különböző adminisztratív, bürokratikus terhek nagyon kiterjedt szintje végre elkezdene leépülni. Ugye, az idevonatkozó statisztikákat érdemes megvizsgálni, hogy az adózással és a különböző bevallásokkal töltött idő nemcsak az EU-átlag, de a V4-átlag felett is található Magyarországon, és érdemi elmozdulás az elmúlt nyolc és fél évben lényegében nem mutatható ki ezen a területen. Pedig egyértelmű, hogy a bevallások rendszerét, az engedélyeztetéseket, a nyilvántartásokat lehetne egyszerűsíteni, egész egyszerűen egy közös platform és felhasználóbarát kialakítás sem jött létre a legtöbb esetben. Nem akarok én soralátéteket idecitolni és korábbi, már lejárt politikai termékeket hozni, de az egészen biztos, hogy ha konkrét javaslatokat teszünk, akkor érdemi, konkrét szakmai válaszokat várunk ezekre a kormány részéről.

A foglalkoztatás adminisztrációját hogyan lehetne például a legkönnyebben egyszerűsíteni? Egyértelműen úgy, hogy az online, illetve mobiltelefonról történő ügyintézés lehetőségét a legszélesebb körre terjesszük ki. Ennek nyomait ugyanakkor nem látom a kormányzat politikájában. Még nem láttam egy olyan államtitkári szakmai értekezést, ami kifejtene azt, hogy mondjuk, a következő öt-hat évben lépcsőzetesen milyen tervek állnak rendelkezésre ezen a területen.

Azt is szeretném elmondani, hogy a Jobbiknak volt egy korábbi javaslata, amely a telephely létesítéséről és engedélyeztetéséről szólt, pontosabban: ennek egyszerűbbé tételéről. Az idekötendő illeteket egyrészt szeretnénk adott esetben eltörölni, másrészt az egész eljárást egyszerűbbé tenni oly módon, hogy a lehetséges visszaéléseket természetesen kiküszöböljük. Tehát tipikus magyar vállalkozói élethelyzetekre gondolván szeretnénk egy kedvezménytömeget keresztülvinni, és érdekelne bennünket, hogy a jelen pillanatban azért masszív többségben lévő kormánypárti képviselőtársaknak mi a véleményük erről. Hiszen ebben a ciklusban ez vélhetően akkor fog keresztülmenni a rendszeren, ha valamifajta egyetértést sikerül elérni ezen a területen.

Nagyon sok magyar vállalkozó számol be a különböző minősítések megszerzésével kapcsolatos ne-

hézségekről. Itt nemcsak az eljárást kell egyszerűsíteni, de bizony állami forrásokból lehetne dotálni adott esetben a minősítések megszerzésének díját. Hiszen sokszor vállalkozások állnak fél évig, egy évig pusztán azért, mert egy hasonló papiros hiányzik a repertoárból, nem szakmai okokból hiányzik mindez, hanem az ügyintézés lassúsága viszi el erre a folyamatokat.

Több vitában említettük már a vállalati gépjárműhasználatot, ahol szintén racionalizálni lehetne a szabályozást, egyszerűbbé tenni a folyamatokat és megszüntetni olyan indokolatlan terheket, amelyek fejlett piacgazdaságokban már nem jellemzők. Ötöd-sorban pedig maga a vállalatok bejegyzésének folyamata is egy olyan tárgykörbe tartozik, ami egyszerűsítésre, felgyorsításra szorul. A bevallásokat pedig egyetlen közös platformon lehetne egységesíteni.

Ezek régi vállalkozásfejlesztési viták, amiket lefolytattunk, pontosabban: megpróbáltunk lefolytatni többször ebben a Házban, értő fülekre nagyon ritkán találtunk. A mai vita hátránya is az, hogy általában az ilyen este 9 utáni hasonló viták azok, amikor tényleg csak a szakbarbárok maradnak ott, és talán egy kicsit a szakmai arcél kerül előtérbe. De azért én nem adom fel a reményt, államtitkár úr, hogy ezen öt, jól körülhatárolt, tulajdonképpen izmus- és politikamentes szakmai javaslatra méltóztassanak reagálni, akár még a vita, nem azt mondom, hogy hevében, ilyet nem tapasztalok, de a vita közben; hiszen ha ezt teszik, akkor mi is tudunk egyfajta viszonyalással élni.

Van azonban egy olyan pont, amiről mindenképpen szeretnék még egypár mondatot mondani. Ez a teljesítésigazolási szakértői szerv szakvéleményét érintő javaslat, mondhatom, hogy javaslatcsomag. Itt ugyanis van közöttünk azonosság, hiszen a láncartozások, körbetartozások problémakörébe mi megpróbáltunk beavatkozni számtalan alkalommal, és a láncartozások megakadályozása, a gazdaság kifehéritése valóban egy olyan pont, amit keresztül tudnánk vinni ezen a rendszeren.

Itt a Jobbik javaslata például az építőipar területén egy olyan építésügyi hatóság volt, amely adott esetben ki tud szállni a helyszínre, és ha hasonló láncartozások nyomát találja, illetve azt, hogy magyar embereket, magyar kisvállalkozásokat, kisvállalkozókat dolgoztatnak, de a munkájuk árát nem fizetik ki, vagy nem akarják kifizetni, akkor az egész projekt befagyasztását is elérhetik, már hatósági szinten. Nyilvánvaló módon nem az a célom, hogy Magyarországon tömegesen álljanak le projektek azért, mert jön egy hatóság és befagyaszt, hanem pusztán - a jogrendszerünk is így működik - a következményektől, szankciótól való félelem önmagában elég lehet, elégséges lehet azt illetően, hogy a kisvállalkozókat erő visszaélések tömege legalább visszaszoruljon, adott esetben nullára csökkenjen. Német nyelvterületen lehet hasonló hatósági intézkedési rendszerrel találkozni. Úgy gondolom, gazdasági sikerességét ez bizonyította, nyilván a jogrendszerbe való illeszkedéséről lehetne egy szakjogi vitát lefolytatni, de mivel nem

vagyok a területen szakjogász, ezért mellőzném az idesorolható érvek felhozatalát. Ugyanakkor a témát különösen fontosnak tartom.

Másik irányból pedig, a körbetartozások esetében a NAV adatbázisán belül most is el lehetne különíteni az érintetteket, szélsőséges esetben az érintettek adószámának felfüggesztésére is sor kerülhet. Azt is szeretném elmondani, hogy ha valaki tudatosan folytat hasonló gyakorlatot, tehát károsít meg magyar vállalkozásokat, vagy nem fizeti ki őket, vagy felszámolásba menekül s a többi, akkor az adószám felfüggesztéséből egyértelműen következne az, hogy új szerződést az érintett társaság nem köthet, további munkát nem vállalhat, ily módon további magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások megkárosításában sem vehet részt.

De hogy pozitív üzenetet is küldjünk, egyértelműen szükségesnek tartom és fenntartom azt, hogy a tisztességesen működő, de mégis pénzzavarba kerülő cégek tekintetében átmeneti likviditás legyen biztosítható. Tehát legyen egy olyan állami háttérű intézmény, amely felé jóhiszeműen lehet fordulni, és átmeneti likviditási zavarok esetében olyan kedvező segítséget tud nyújtani, ami egyébként nem feltétlenül az érintett gazdasági közület érdekét szolgálja kizárólag, hanem a láncban alatta vagy mellé becsatlakozó egyéb magyar vállalkozások érdekeit is szolgálja.

Számtalan olyan történetet ismer nyilván államtitkár úr is, amikor a láncartozók egyikének visszaélései miatt tulajdonképpen cégek tucatjai dőltek be, embereket bocsátottak el munkahelyükről. Ezt megakadályozandó, piacgazdasági folyamatokba nem túl mélyen beavatkozva, de néha segítve én érezném helyét egy hasonló rendszernek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Gelencsér Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GELENCSÉR ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány a Fidesz-frakcióval karöltve kiemelt feladatának tekinti a magyar kis- és középvállalkozói szektor erősítését. Ennek érdekében a vállalkozásfejlesztési politika fő célja a hazai vállalatok által előállított hozzáadott érték növelése, a hazai vállalatok beruházásainak, termelékenységének, versenyképességének erősítése révén.

Az elmúlt években a kormány vállalkozásbarát politikája, a vállalkozói szférával való együttműködése sok területen hozott komoly előrelépést. Nemcsak az mondható el, hogy a vállalkozók évről évre kevesebb adót fizetnek, hanem az is, hogy az Európai Unióban például a magyar vállalkozások fizetik a legalacsonyabb, 9 százalékos társasági adót. A kormány intézkedéseinek köszönhető gazdasági eredmények, a növekedés stabilitása és kiegyensúlyozottsága egyaránt azt mutatják, hogy az ország jó irányba halad.

Örvendetes, hogy a kormány kiemelten támogatja a kkv-k növekedési esélyeit, egyebek mellett a finanszírozási forrásokhoz jutás könnyítésével, az uniós források gazdaságfejlesztést szolgáló felhasználásával, a beszállítói fejlesztési programmal, az építőipar támogatásával, a vállalati környezet fejlesztésével és a szakképzés fejlesztésével is.

Mindannyian emlékszünk még rá, hogy ez nem volt mindig így. A szocialista kormányok elhibázott gazdaságpolitikájának köszönhetően az akkori kormány intézkedései kimerültek az adóemelésben: az áfakulcs emelése például 5 százalékponttal, az evakulcs emelése 10 százalékponttal és új adónemek bevezetésével is, ilyen volt a kamatadó.

(12.40)

A magyar gazdaság gyenge lábakon állt, a kkv-k helyzete szinte kilátástalan volt. Szerencsére mindez már a múlté. A hazai tulajdonú kkv-k és az export-szektor helyzetbe hozása érdekében a kormány és a Magyar Nemzeti Bank egyaránt hozott már intézkedéseket. A kormány tovább kívánja javítani a hazai kis- és középvállalkozási szektor versenyképességét. Ennek érdekében kerülné sor a törvénytervezet szerinti intézkedések meghozatalára.

A felsorolt célokat szem előtt tartva a benyújtott javaslat a hazai kis- és középvállalkozások fejlesztéséhez kapcsolódó egyes törvények módosítására irányul, azon belül is a nemzeti szabványosításról szóló törvényben elhelyezendő felhatalmazó rendelkezés alapján egy szakértői bizottság jöhet létre, amely meghatározza azoknak a leginkább építőipari szabványoknak a körét, amelyekre a legnagyobb piaci igény mutatkozik. A műszaki szabályozási bizottság tagjai a közigazgatás szereplőin kívül a szakmai érdekképviseleti szervek képviselői lennének. Az általuk kiválasztott szabványokhoz pedig az érintett ipari vállalkozások kedvezményesen férnének hozzá, ami érdemben előmozdítaná a versenyképességük növekedését.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köztudott, hogy a kis- és középvállalkozások fontos szerepet töltenek be az ország jövedelemtermelésében és a foglalkoztatásban. Ez itt korábban is elhangzott. Tekintettel arra, hogy erejükön felül kiveszik a részüket a munkahelyteremtésből, kiemelten fontos a vállalkozások versenyképességének fokozása. Jelenleg azonban olyan kihívások állnak a magyar vállalkozások előtt, mint a termelékenység növelése, a munkaerő-igény kezelése és nem utolsósorban a már említett versenyképesség javítása. Összességében elmondható tehát, hogy a tárca által benyújtott javaslat jól szolgálja azt a célt, amely szerint a kormány tovább kívánja javítani ennek a szektornak a versenyképességét, a foglalkoztatás növelését és az ország növekedési potenciáljának emelését.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz és a KDNP-hez hasonlóan támogassák a

benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Öné a szó, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nem akartam ennél a törvénytől belemenni abba, hogy csatározzunk itt a fideszes parlamenti képviselőkkel, de engedje meg, hogy elmondjam az előttem szólónak, hogy azért nyolc év után még mindig MSZP-kormányozni, szerintem ezt el lehetne már felejtetni. Most már beléptünk a 9. évbe, amikor kormányon vannak, szerintem a visszamutogatás már csak önökre vonatkozik, saját magukra mutogassanak vissza!

Ennél a törvény módosításnál azt mondhatnánk, hogy egy nagyon fontos törvény módosításról beszélünk, többet kellene foglalkoznunk a hazai kis- és középvállalkozókkal, vállalkozásokkal, hogy milyen problémákkal küszködnek ma Magyarországon, és miben lehetne segíteni, hogy minél eredményesebbek lehessenek. De azt meg kell állapítani, és szerintem ebben mi, ellenzéki képviselők egyetértünk, hogy nem az a lényeg, ami ebben a törvényben benne van, hanem ami megint kimarad belőle, hogy mik azok, amikkel ma legfőképpen segíteni lehetne a kis- és középvállalkozásokat Magyarországon.

Mindig arról beszélünk, hogy mi az az első dolog, amivel kimondott segítséget tudna az adott kormányzat nyújtani nekik: ez a köztelherviselés, mondjuk, a munkavállalói járulékok csökkentése. Most nem fogom felsorolni, hogy 2010 után hogyan növekedett évről évre az a teher, ami sújtja a munkáltatókat és magukat a munkavállalókat is. Hogyan lehetne ösztönözni; elhangzott a KDNP-s vezérszónoki felszólalásban, hogy hogyan lehetne ösztönözni ma Magyarországon. Minden egyes törvénytől elmondhatjuk most már, hogy komoly munkaerőhiánnyal küszködik Magyarország.

Az egyik része lehetne a megoldásnak az, amikor a közmunkásokat vissza lehetne terelni a vállalkozások felé. Azt gondolom, ebben sem sikerült az elmúlt nyolc évben nagy sikert elérnie a kormánynak. Ha megnézzük, hogy hány százalékuk tudott, mondjuk, a versenyszférában elhelyezkedni a közmunkásoknak, akkor én azt gondolom, elég keményen azt mondhatjuk, hogy 10 százalék alatt van folyamatosan azoknak a közmunkásoknak a száma, akik ebből az ördögi körből, mondjuk, a versenyszférában vagy akár az állami szférában is el tudtak helyezkedni. Ez egy nagyon nehéz kérdés, és ezzel többet kellene a kormánynak foglalkoznia. Meg kellene komolyan vizsgálnia a Fidesz-KDNP-kormánynak, hogy mi okozza azt, hogy a közmunkásokkal - a számuk éves szinten több száz-ezerre tehető - nem sikerül lényegében azt a fajta

munkaerőhiányt kiküszöbölni, amivel most már szembesülünk nap mint nap.

Az államtitkári felvezetésben elhangzott, hogy a magyar cégek helyzetbe hozása, a családok támogatása a legfőbb célja a kormányzati intézkedéseknek, az építőipari szereplők helyzetbe hozása és a kisvállalkozói terhek csökkentése. Itt azért engedjenek meg némi kritikát most már, mert csak politikusok vagyunk. Szeretném megkérdezni, hogy az építőipari szereplők helyzetbe hozása kikre vonatkozik. Mert szerintem körülbelül három céget tudnánk felsorolni Magyarországon, hogy melyik az a három cég, amelynek a helyzetbe hozása több mint nyolc éve zajlik Magyarországon.

A magáncégekre ugyanez vonatkozik, a magáncégek helyzetbe hozására is. Ha a közbeszerzéseket látjuk, az állami megrendeléseket látjuk, az európai uniós források lehívását nyomon követjük, akkor mondhatjuk azt, hogy persze, Magyarországon a több százezerre tehető kis- és középvállalkozások lehetőséget kapnak pályázati forrásokra vagy akár állami megrendelésekre, de azt látjuk, hogy a zsíros, nagy falatot a kormányhoz közeli cégek szakítják le. Államtitkár úr, ezen komolyan változtatni kellene.

Arról is beszélhetnénk - a jobbikos képviselőtársam előttem már szökött erről -, hogy a körbetartozások a mai napig nem szűntek meg az építőiparban, de nemcsak az építőiparban, hanem ez más vállalkozói szegmensekben is fellelhető. Lényegében nemcsak a körbetartozásról beszélünk, hanem arról a függőségi viszonyról, ami akkor alakul ki, amikor fővállalkozók megnyernek egy komoly tendert, és az alvállalkozói körök hogyan csurgatják vissza vagy nem csurgatják vissza a pénzeket, mi zajlik ma Magyarországon a beruházások környékén, és hogyan zsigerelik ki, mondjuk, az alul lévő kis- és középvállalkozókat ezeken a projekteken.

Némi kritikát engedjenek meg az előttünk lévő törvénymódosítással kapcsolatban. Gondolom, egyetértünk azzal, hogy mindenféleképpen kell beszélni arról, és kell olyan intézkedéseket hozni, amelyek a vállalkozók, a vállalkozások terhet csökkentik és próbálják könnyíteni a munkájukat, de az itt lévő törvényjavaslattal kapcsolatban néhány gondolatot felolvasnék.

A nemzeti szabványosításról szóló törvénymódosításhoz - amellyel kapcsolatban kritikával élünk - néhány gondolat. A Műszaki Szabályozási Bizottság tervezett feladatköre lehetőséget adhat, hogy meghatározott csoportok előnyben részesítése érdekében határozzanak meg műszaki előírásokat. Nyugtasson meg, államtitkár úr, hogy ez tényleg nem így fog történni, hogy a további szabályozások erre fognak lehetőséget biztosítani.

Nem világos magának az MSZB létrehozásának az indokoltsága sem az MSZT mellé. Bürokrácianövelő hatással bírhat, illetve részérdekek megjelenítését teheti lehetővé. Szükség van-e erre a mostani szabályozás mellett, hogy egy újabb szabályozási szervet hozzunk létre? Amikor folyamatosan arról beszéltek

az elmúlt években, hogy csökkentik a bürokratikus terheket, szüksége van arra a vállalkozói szektornak, hogy ezek minimálisra legyenek lecsökkentve, akkor szükséges-e még egy szervet létrehozni föléljük?

Érthetetlenül változik a kkv-khoz kapcsolt vállalkozásokról szóló rendelkezés is, és kikerül a következő mondatrész: egy vállalkozás egy másik vállalkozás tulajdoni részesedésének, részvényeinek és - megmaradt - a szavazatának a többségével rendelkezik, márpedig a szabályozás eddig diszpozitív volt, hiszen a szavazati jog többségével rendelkezhetett a kisebbségi részesedéssel bíró tulajdonos is.

(12.50)

Azaz ezután az a vállalkozás, amelyben másik vállalkozás többségi tulajdonrészrel, de kisebbségi szavazati joggal rendelkezik, nem minősül kapcsolt vállalkozásnak. Miközben ez nem mond ellent az uniós ajánlásnak, mégis például uniós pályázatoknál kkv-knak minősülhet olyan vállalkozás, amely a hatályban lévő rendelkezéssel már nem lesz az. Reméljük, hogy államtitkár úr itt is megnyugtató választ ad, hogy nem egy elírásról van szó vagy figyelmetlenségről, és kiküszöbölik ezt a hibát.

Indokolatlan a Vállalkozásfejlesztési Tanács mint konzultációs szerv további felduzzasztása egy részben kormányzati szervek, minisztériumok által is létrehozott alapítvánnyal - Kisvállalkozás-fejlesztési Alapítvány -; és kikerül a Pálincás József vezette tanácsból az a szervezet, amelynek Pálincás József az elnöke volt.

Én azt gondolom, szükségszerű a kis- és középvállalkozások terhének a csökkentése Magyarországon, hogy az a helyzetbe hozás, amiről államtitkár úr beszélt és kormánypárti politikusok beszéltek, az tényleg megtörténhessen, és ne csak egy nagyon szűk kör profitálhasson Magyarországon azokból az előnyökből, amiket évről évre tapasztalhatunk.

Én azt gondolom, ha államtitkár úr megnyugtató választ ad a felhozott kritikákra, akkor megfontolandó ennek a törvénynek a pozitív irányba való támogatása.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azon gondolkodtam, hogy mehetnénk-e tovább abban a hangulatban, mint amivel itt a kormánypárti képviselőtársaink, illetve államtitkár úr felvezette ezt a dolgot: minden szép és világos, tök rendben van, mehetnénk ezen az úton, hiszen 690 ezer vállalkozás úgy érzi magát, hogy tulajdonképpen minden lehetősége

megvan a szerződések megkötésére, működésre. Aztán persze, ha egy kicsit megkapargatjuk és mögé nézünk, tisztelt képviselőtársaim, akkor persze, kaptak hitelt, néhányan - a 690 ezerből 40 ezren voltak, akik egyébként a növekedési hitelprogramban részt tudtak venni. Ők 2800 milliárd forintot megkaptak. Ők valószínűleg, a nagy többségük vagy a jelentős részük jól van. Ennek is, mondjuk, az 1 százaléka, 400 vállalkozás biztosan nagyon jól van, hiszen az magukhoz köthető, és pontosan hozzájutnak és megszerzik azokat a szerződéseket, amire szükségük van.

Szóval, az én kérdésem, és ne csak kekeckedésnek tekintsék, engem az a 650 ezer vállalkozás érdekel, és azok nehézségeit próbálom kicsit bemutatni, de mivel a törvény-előterjesztésben valóban csak néhány olyan dolog van, ami itt van előttünk, ezért az általános vita keretei között is próbálok olyat mondani, ami ezzel összeköthető, hogy a végén ne azzal vádoljanak, hogy egészen másról esik szó, mint ami egyébként a törvény-előterjesztésben itt van. Mert ha leegyszerűsítjük, akkor ez az előterjesztés arról szól, hogy létrehoznak egy bizottságot, összevonnak valamit, hogy egyébként kapjon adatot a miniszter, és egyébként pontosítanak néhány törvénytervezetet. Ennyi az egész, amit most önök a kisvállalkozások érdekében ilyen hangzatos cím alatt, mint hogy a hazai kis- és középvállalkozások fejlesztéséhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, benyújtottak.

Én tisztelettel mondom, hogy ez édeskevés - megint mondom - annak a 650 ezer kisvállalkozásnak az oldaláról, amelyekre, ha büszkék vagyunk, hogy az emberek nagy többségét ők foglalkoztatják, a hozzáadott értéknek a nagy részét ők adják, akkor valamit kellene csinálni most már azért is, ami őket érinti, és ami az ő helyzetükön tud változtatni.

Ehhez persze megvannak a speciális módszerek is, amikor a kormány és a Fidesz-frakció karöltve halad előre. Tegnap ennek az eredményét láttuk itt egy szavazásban, amikor a furcsa összefonódások eredményeként azok, akik előnyökhöz jutottak, azokat sikerül, úgy tűnik, most már az ügyészségnek is kiszerezni. De tekintsük ezt olyan anomáliának, amit végre önök is, akik mint elismerten tudtak erről a folyamatról, most akkor már kiszerezték legalább.

Nos hát, nézzük akkor ezt a salátatörvényt néhány dologban részletesebben. Itt az első ilyen pont, amelyben önök elrendelik, hogy a Magyar Nemzeti Bank, az adóhatóság, a KSH, mindenki szolgáltatson adatot a miniszter úrnak. Hát, rendben van, szolgáltatassanak, de én tisztelettel jelzem, hogy az is jó volna, ha ez a 650 ezer vállalkozás is hozzáférne fontos adatokhoz. Ha már egyszer elrendelték önök, és az önök jóvoltából minden vállalkozásnak fizetni kell a kamarai tagdíjat, és ebből többmilliárdos bevétele van a kamarának, akkor amúgy is kézi irányítás alatt működik ez a történet, én tisztelettel azt javaslom, hogy segítség a piac szereplőit abban, hogy olyan vállalkozói adatbázishoz hozzáférjenek, amelyben egyébként egymás partnereként tudnak működni. Netalántán

még azt is megtehetnék, hogy ezen információkat, amit nemcsak a miniszter úrnak adnának oda, hanem egyébként ennek a nemzetközi kitekintésében a vállalkozásokat segítenék, és akár a mi vállalkozásainkról, a magyar vállalkozásokról lehetne angol nyelven tájékoztatást adni, és ilyen értelemben élni azzal a lehetőséggel, hogy egyébként egy 500 milliós piac része vagyunk, és ebben támogatni és lehetőséget adni a vállalkozásoknak. Mert ha önök megnézik, akkor az egyik legnagyobb probléma ezeknek a vállalkozásoknak a növekedésénél és annak lehetőségeinél ezen a területen érhető nyomon, hogy itt nem látnak elég lehetőséget.

A kisebb cégek számára is - és ebben az értelemben egyetértek államtitkár úrral - nagy fontossága van a szellemi tulajdon védelmének, a nemzetközi szabadalmaztatási eljárások ismeretének. De akkor menjünk még egy lépéssel tovább, és nézzük meg azt, hogy az ezzel foglalkozó ügyvivő irodák hogyan érhetők el a vállalkozásoknak, arról is próbáljanak meg rendelkezni, segíteni nekik, mert az a teljesítmény, ami ezekből a vállalkozásokból ötletként kijön - és számos olyan dolog van, amit hasznosítani lehet -, azt érdemes ebből a szempontból szerintem hasznosítani.

A következő ilyen területre szeretném ráirányítani a figyelmüket: hogy ha adatokat szeretnének biztosítani a vállalkozásoknak, tehát megint csak mondom, nem csak a miniszter úrnak, akkor egyébként ezekre a nemzetközi, már nemcsak a vállalkozási kapcsolatokban meglévő információkra, hanem az onnan beszerezhető ismeretekre is szükség van. Ennek az adatbázisnak célja lehetne szolgáltatások az illető cég számára, a versenyhelyzet felmérése, és nagyon széles körű megoldásokat csinálhatnának ez tekintetben. Most arról nem beszélék, mert itt vannak speciális megoldások, hogy az európai uniós forrásokhoz és egyéb forrásokhoz való hozzáférés mennyire elterjedt és ismert, még egyszer mondom, a 650 ezer vállalkozás keretében. Az ő számukra, én azt gondolom, hogy itt még vannak teendőik, amire akár érdemes még törvény módosítást is kezdeményezni, csak hogy segítsék a cégek kutatás-fejlesztési eredményeikről való ismereteit, a forrásokhoz való hozzáférés lehetőségét, mert azt gondolom, hogy egy jelentős részük éppen ezen információk hiányától szenved.

Megérteném a válaszát, ha azt mondaná, hogy a kamara ebben közreműködne, de én úgy látom, hogy képtelen megoldani ezt a feladatot. És mivel önök hajlamosak arra, hogy jó dolgokat központosítani akarjanak és megoldani akarjanak, ha ilyen címet adtak ennek a törvénynek, akkor legyenek szívesek, még ha egy ilyen salátatörvény keretében is, oldják meg ezt, hogy itt három törvényt módosítsanak, hogy akkor ezt ide csatornázzák be, és ilyen értelemben vegyék kézbe ezt a történetet.

Mondom ezt azért is, mert Újpesten lévő választókerületemben, ott a vállalkozókkal találkozáskor én el tudom mondani önnek, hogy ők mire panaszkodnak, vagy mi az, ami nekik rossz.

(13.00)

És sorolhatnám hosszan ezt, de nem teszem meg, megkímélem ettől, mert azt hiszem, ön is birtokában van ezen ismereteknek, de két dolgot mindenképpen szeretnék ebből kiemelni. Az egyik, hogy ha jól akarunk tenni a vállalkozásoknak, akkor ebbe a törvénybe tegyék bele azt, hogy megszüntetik a kamarai tagdíjat, és ebben az esetben önöket biztosan meg fogják dícsérni, nemcsak 40 ezer vállalkozás, hanem sokkal több. Meg kell szüntetni ezt a történetet.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Már csak azért is - és ez a másik területe ennek a dolognak -, az, ami az ellenőrzéshez kötődik; láthatóan van egy olyan gyakorlat, amikor üldözik a vállalkozásokat azzal, hogy az ellenőrzésnek az a célja főként, hogy valamilyen büntetésből gyűjtsenek be bevételt az Államkincstár számára. Hát, ezen érdekes... - én azt javaslom, hogy sürgősen változtassanak, többször erre egy és ugyanazon vállalkozásnál nincs szükség, korlátozzák önmagukat, legyen figyelmeztetés, és egyébként azokat kell sújtani, akik többszörösen nem tartják be.

Összefoglalva tehát azt tudom önnek mondani, hogy el kell törölni a kötelező kereskedelmi és iparkamarai, valamint agrárkamarai tagságot, a cégek mentesüljenek a kötelező, semmi haszonnal nem járó tagdíjfizetés alól, gazdasági, önkéntes alapon szerveződjön. És ha még egy jó tanácsot megengednek, mondom ezt úgy is, hogy nem feltétlenül gondolom azt, hogy nekünk módosító indítványt kellene beadni, mert önök ezt úgyse fogadják meg, tehát ilyenleg most nem próbálkozom, de ha marketingismeretekből a vállalkozások számára nyújtanak képzést, támogatást, segítséget, akkor azzal önök jelentősen hozzájárulnak.

Aztán ha visszazökkennék abba a hangulatba, ahogy önök ezt indították, akkor valószínűleg én is azt mondhatnám, hogy a vállalkozások a piacgazdaság motorjai, az ország jólétének letéteményesei, és folytathatnám ezt a dolgot. De sajnos azt kell mondanom, hogy látszik, hogy ebben a törvényben nem az a probléma, ami benne van, hanem az, ami nincs, és hiába adnak hozzá hangzatos címet, a vállalkozásoknak ilyen módon kevésbé fognak tudni önök segíteni.

Ezért azt kell mondanom, hogy az önök kommunikációja... - és most itt kifejezetten Varga miniszter úrra gondolok, aki a Világgazdasági Fórum friss jelentésére hivatkozva mondja, hogy 12 helyet léptünk előre egy év alatt, sőt a Pénzügyminisztérium ehhez külön közleményt is rendelt, hogy a versenyképességben milyen előrelépést tapasztaltak, de tisztelettel jelzem, hogy egyik oldalról, ahogy itt egyébként a beszélgetésből kiderült, azt elismerte, hogy a számítás és a besorolás pontosítása, megújítása is szerepet játszik abban, hogy ez az előrelépésnek látszó valami bekövetkezett, de tisztelettel jelzem, hogy ha ezt a réggel

csinálják, akkor pontosan ugyanott tartunk, ahol voltunk.

Tehát itt van egy törvényi előterjesztés, önök pontosan tudják, hogy most már egy évtizede érdemben, sok ezer milliárd forint felhasználásával sem lépünk előre, nincs versenyképesség-javulás a vállalkozásoknál, akkor őszintén szólva mindegy, hogy ezt a törvénytervezetet vagy mást hoznak ide, nincs értelme, azt kell hogy mondjam, hogy a 650 ezer vállalkozásnak önök képtelenek bármilyen segítséget nyújtani és bármilyen lehetőséget adni arra, önmagukon kívül másnak nem tudnak segítséget adni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. A következő vezérszónok Csárdi Antal képviselő úr, Lehet Más a Politika.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A benyújtott törvényjavaslat címe szerint a hazai kis- és közepes méretű vállalkozások fejlesztését szolgálja, de véleményem szerint és az LMP korábban meghirdetett programja szerint is jóval hatékonyabb eszközökre lenne szükség, mint amit ebben a törvényjavaslatban önök felvázolnak.

A javaslat szerint létrehozásra kerül egy új bizottság, amelynek pontos funkcióját és feladatát nem ismerjük, de azt már biztosan tudjuk, hogy öt évre kerülnek megválasztásra, egy ötfős testületről van szó, és természetesen már azt is tudjuk belőle, hogy Palkovics miniszter úr fogja kinevezni a tagjait.

Tisztelt Ház! Biztosan önök is ismerik azt a viccet, hogy a teve egy olyan ló, amit egy bizottság tervezett, és azt gondolom, hogy ez erre a törvényjavaslatra is tökéletesen illik, mert nagyon szépen hangzik, biztosan sok mindent lehet majd kezdeni ezen bizottság munkájának az eredményeképpen, csak valós és érdemi fejlődésre nem számíthatnak azok a kkv-k, akiknek egyébként a törvény címe alapján segíteni szeretnének.

Mi úgy gondoljuk, hogy ennek a bizottságnak a létrehozása nem az a lépés, amire a leginkább szükség lenne a kkv-k számára, ez lehet egy olyan intézkedés, amire lehet majd hivatkozni, illetve újabb tanulmányokat, kiadványokat készíteni, de nem gondolom, hogy ezzel érdemi változást lehet elérni a kkv-k helyzetét illetően.

Ezzel szemben az LMP szerint a kis- és közepes méretű vállalkozásokat kell a legfontosabb stratégiai partnerként kezelni. Ehhez tartósan kedvező viszonyokat kell teremteni nekik, és mivel ennek a szektornak a sikeressége a jövőnk kulcsa, nem kampányszerűen kell támogatni a szektort, hanem folyamatosan, azt gondolom, a kkv-k védelme kiemelt feladatunk.

Pontosan tudjuk, hogy milyen hátrányos helyzetben vannak egy multinacionális céggel szemben,

és pontosan tudjuk azt is, hogy ha nem nő a versenyképessége a kis- és közepes vállalkozásoknak érdemben, akkor ez a versenyképességi hátrány befolyásolja majd azt a fizetőképességet, amivel meg tudja termelni a fizetőképes fizetését a kkv-alkalmazottaknak. Azt gondolom, hogy mint ahogy sokszor elhangzott, a munkavállalóknak egyébként több mint a kétharmadát foglalkoztatják a kkv-k, a versenyszférában ez négyötöd. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez mindannyiunk közös felelőssége és célja kellene hogy legyen.

Ehhez az egyik legfontosabb lépés a közbeszerzések megtisztítása kell hogy legyen, amelyeket meg kell nyitni a kisvállalkozások előtt is. További kiemelt probléma, hogy nem tudnak a kkv-k hozzájutni olyan forrásokhoz, amelyek nagymértékben segíthetnek ezen vállalkozások működését, illetve fejlődését.

A kisvállalkozások az LMP politikájában korábban is komoly hangsúlyt kaptak, ezért igenis, támogatni kell őket, de úgy gondoljuk, hogy egy bizottság létrehozásával az említett problémák nem oldódnak meg, ezért rendszerszinten kellene kezelni ezt a problémát, és nem egy ilyen salátatörvény... - három elképzeléssel, a Ház előtti tárgyalásával. Nincs értelme, kedves képviselőtársaim! Vagy koncepciósan az egészet gondoljuk újra, és gondoljuk azt, hogy egyébként ennek a rendkívül nagy foglalkoztatói rétegnek nyújtunk érdemi segítséget, vagy ezek az apró lépések, amelyek egyet előre, kettőt hátra alapon történnek és történtek az elmúlt évtizedekben is, ezek nem lesznek valós segítségek.

A törvényjavaslat benyújtása azt bizonyítja, hogy önök is látják, hogy ezt a szektort fejleszteni kell, és szükség van itt is, hogy sikeres vállalkozások legyenek, de nézzük meg, hogy ugyanúgy gondoljuk-e, hogy miért is prioritás a hazai kisvállalkozók helyzetének a javítása. A legfontosabb és legalapvetőbb: egy stabil, fenntarthatóan sikeres gazdaságnak a hazai erőforrásokra kell támaszkodnia, és mivel a kisvállalkozások adják a nemzetgazdaság gerincét, a versenyszektorban dolgozók körülbelül háromnegyedét ők foglalkoztatják, így a szerepük kiemelten hangsúlyos, a kevésbé gazdag területeken ez még hangsúlyosabb egyébként.

Méretükből adódóan az ilyen típusú vállalkozások valósítják meg a legjobban a fenntartható gazdálkodást, a lokális működést, de sajnos ez önerőből nem megy vagy nagyon nehezen. Azt gondolom, érdemes volna egyébként minden képviselőnek - a kormánytól az ellenzékig - beszélgetnie ilyen kisvállalkozásokkal, mert akkor meghallanák azokat a problémákat, amelyeket folyamatosan, napról napra, nemcsak az elmúlt négy, nemcsak az elmúlt nyolc, hanem gyakorlatilag a rendszerváltás óta mondanak.

Azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne, hogy ők kapják meg a társaságiadó-kedvezményt, és az ő érdekeiket szolgálják ki végre azok a döntések, amelyek most a multinacionális cégek érdekeit szolgálják ki.

(13.10)

Hogyha problémákról beszélünk, akkor érdemes megvizsgálnunk azokat az okokat, amelyek ezeket a problémákat okozzák. Az egyik legkiemelkedőbb példa, ami problémát is jelent egyúttal, hogy a multik a támogatások többszörösét kapják, és mivel teljesen egyenlőtlen az elbírálás, ez egy teljesen fals és torz gazdasági szerkezetet fog eredményezni. Érdemes végignézni, hogy míg egy multinacionális vállalat egyetlen foglalkoztatottra 10-15, de akár 30 millió forintot is kap, addig a kisvállalkozásoknál 3 millió a felső korlát. Egy multicég csak azért kap egy ember foglalkoztatására tízszer annyit, mint egy kisvállalkozás, mert ő olyan pozícióban van, és azért, mert önök a multikat támogatják, hiába mondják azt és kommunikálják azt, hogy önök a kisvállalkozások partnerei.

A magas adminisztrációs terhek a következő olyan probléma, amivel kezdeni kell valamit, hiszen ezek a terhek és az azzal párosuló adóterhek miatt sokszor feketefoglalkoztatásba szorúlnak a nehezen működő mikrovállalkozások, és ez senkinek nem érdeke, nem érdeke a kisvállalkozásnak, hiszen félelemben él, pontosan tudja, hogy bármelyik pillanatban lebukhat, és ez nem jó a gazdaságnak sem. Ezért azt gondoljuk, hogy megoldást kell találni arra, hogy a versenyképességen keresztül ne kényszerüljenek a szürke- vagy feketegazdaságba a mikrovállalkozások. Mindannyiunknak ez a célja.

Ami még hatalmasabb problémát okoz, és amit az LMP folyamatosan hangoztat, az a nem megfelelő oktatás. Az oktatási és a szakképzési rendszer is a multinacionális cégeket támogatja, és pontosan ennek a következménye az a súlyos szakemberhiány, amit tapasztalunk, ennek következménye az elvándorlás mértékének további növekedése. Ezek a tényleges problémák, amelyek változtatásával valóban lehetne segíteni a kis- és közepes méretű vállalkozásokon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mit is kellene akkor tenni, persze a bizottság létrehozásán, illetve ezeken a pótcselekvéseken kívül? Én azt gondolom, hogy érdemes ezt végignézni. Első lépésben ki kell egyenlíteni a támogatásokat, tisztelt képviselőtársaim, a multik az úgynevezett munkahelyteremtő beruházásoknál akár tízszeres támogatásban részesülnek, és amíg ez a támogatás ilyen torz, addig nem lesz versenyképes egyetlenegy kisvállalkozás sem. Több kis összegű támogatást kell nyújtani, a jelenleg elérhető támogatások sokszor óriási bővülést és kötelezettséget írnak elő egy hatalmas adminisztrációs teherrel együtt. A kisvállalkozások szerves fejlődését kellene támogatni, nem a pár év múlva csődbe forduló kényszernövekedést.

A közbeszerzések átalakításához, azt gondolom, mindennap jön egy-egy újabb tétel, hogy miért fontos ez. Korlátozni kell a lehetséges alvállalkozói szinteknek a számát, maximum két szint lehessen a nyertes cég alatt. Ez arra is ösztönözné a cégeket, hogy valós,

állandó struktúrát építsenek ki, és ne gyorsan felbukkanó és gyorsan eltűnő cégek végezzék a munkát, és ez korlátozná a Mészáros Lőrinceket is persze, akik megnyerik a közbeszerzést, majd a 10-50 százalékos sáp leszedése után elvégeztetik egy kisvállalkozással ugyanazt.

A negyedik, amit, azt gondolom, lépni kéne, hogy a kisvállalkozások versenyképesek lehessenek vagy hogy javuljon a versenyképességük, az a szakemberhiány kezelése, és a ma kizárólag multikat szolgáló duális szakképzés átalakítása. A kisvállalkozások és a szakmunkásképzés hiányosságai miatt csak a saját maguk által képzett munkaerőre támaszkodhatnak a kisvállalkozások, de őket meg elszípkázzák néhány év után a nagyok, vagy kivándorolnak. A hazai kisvállalkozásoknak rugalmasabb, sokoldalúbban képzett és jobban fizetett szakemberekre volna szükségük; a közoktatás fő áramáról való leszakítását vissza kell fordítani. A 18 éves tankötelezettség kell hogy legyen az alapja ennek a munkának, mert ha mindenkinek van érettségije, és minél magasabb képzettséggel, végzettséggel lép ki a munkaerőpiacra, az a későbbi átképzést, az élethosszig tartó tanulást segíti elő. Azt gondolom, hogy ez megint csak mindannyiunk felelőssége, és ezzel nagyban lehetne segíteni a kkv-k helyzetén.

Az sja- és a járuléksökkentés, az adómentes minimálbér és a magasabb átlagbér a következő tétel, amit meg kellene csinálni bizottságosdi helyett. Jobban fizetett dolgozókkal csökken a kisvállalkozásokat durván sújtó elvándorlás is, és megnő a fehéren foglalkoztatás. Ez megint nemzetgazdasági érdek, tisztelt uraim.

A progresszív társasági adó bevezetése: azt gondolom, hogy ma pontosan tudjuk, hogy a nettó árbevétel arányában egy kisvállalkozás nagyon sokszorosát fizeti a nyereségadóban az államkasszába, mint akár a MOL vagy bármelyik multinacionális cég.

A bürokratikus cégalapítási és bevallási, engedélyezési, adatszolgáltatási kötelezettségeket csökkenteni kell, és azt gondolom, hogy igen, ahogy már képviselőtársam is említette, a kötelező kamarai tagság megszüntetése megint csak nem várhat egyetlenegy percet sem.

Tisztelt Ház! Én hosszú évtizedeken keresztül dolgoztam kisvállalkozásként, és pontosan tudom, hogy a kamarai tagdíj másik oldalán nincsen semmi. Nem kaptam sem szolgáltatást, sem segítséget, sem semmit a kamarától, és soha fel sem merült, hogy ők nyújthatnának nekem támogatást, képzést, vagy nyújthatnának az alkalmazottaimnak támogatást, képzést, vagy segítették volna az én versenyképességemnek a javulását. Ez nem szól másról, mint egy jól körülírható érdekcsoportnak a kifizetéséről.

És azt gondolom, hogy az utolsó az innovatív vállalkozások még ennél is kiemeltebb segítése, mert kiemelten kell kezelni azokat a vállalkozásokat, amelyek fenntarthatóan, a fenntarthatóságért tevékenykednek olyan elvek alapján, amelyek a jövő gazdaságának az alapjai lehetnek. Innovatív vállalkozások

nélkül nincs fejlődés. Lehetne alkalmazni például a valóban felelős vállalat modelljét, amit a KÖVET már 2007-ben kidolgozott. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, köszönöm a szót. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csárdi Antal képviselő úr. Most megadom a szót Tordai Bence jegyző úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Polgártársak! Először hadd forduljak a fideszes, KDNP-s képviselőtársaimhoz! Találkoztak-e önök mostanában tisztességes magyar kis-, közép- vagy nagyvállalkozóval? Nem a Parragh Lászlókra gondolok, meg nem a Simonka Györgyökre, meg nem a Fidesz környékén sertepertelő járadékvadászokra, nem olyanokra, akik mindenféle oligarchaként, strómanként működnek a Fidesz körül, és nem is azokra, akik pályázatokból próbálnak megélni, hanem olyanokra, akik a piacból próbálnak megélni.

Ha megkérdezik őket, hogy mire van szükségük, akkor biztos, hogy nem azt mondják, ami ebben a törvényjavaslatban szerepel, nem újabb bizottságokat, nem újabb tanácsokat, nem újabb testületeket akarnak látni, nem azt akarják látni, hogy valamelyik fideszes haver érdekeinek megfelelően újraszabályozzák a kapcsolt vállalkozásoknak a törvényi háttérét, ez rettentően hidegen hagyja őket. Négy dolgot szeretnének, elmondom, melyik ez a négy: fizetőképes kereslet, munkavállalók, akik képzettek és akiket méltányos bérrel meg tudnak fizetni, jogbiztonság, mert hogy ezen a téren is vannak nehézségek, illetve egy igazságos közteherviselési és támogatási rendszer. Erről a négyről szeretnék beszélni, hogy nagyjából legyen fogalmuk, hogy mit várnak el a magyar kormánytól a mikro-, kis- és közép- vagy nagyvállalkozások.

Először is a fizetőképes kereslet. Ahhoz nyilvánvalóan arra van szükség, hogy az embereknek több elköltethető pénze legyen. Hogyha makrogazdaságilag közelítünk, akkor ez egy keresletoldali élénkítést feltételez, azt, hogy éppen azoknak a társadalmi csoportoknak a jövedelmeit növeljük, amelyek teljes jövedelmüket elköltik, és nem mindenféle külföldi magánrepülőzésekre, hogy a macskájukat orvoshoz vigyék, nem adriai luxusjachtok vásárlására, de még csak nem is távoli országokban kastélyok vagy szigetek felvásárlására, ahova a Fidesz-közeli milliárdosok menekítik ki a vagyonukat, hanem magyar termékekre és szolgáltatásokra költik. Ezeknek az embereknek, egyébként a magyar társadalom alsó kétharmadának-háromnegyedének a jövedelemszintjét kellene növelni, és egyetlen olyan intézkedés van, amely egyszerre növeli ennek a széles társadalmi koalíciónak, minden tagjának a jövedelem-színvonalát, az pedig az alapjövedelem.

A Párbeszéd ezért javasolja az alapjövedelem bevezetését, ami növeli a munkából származó jövedelmeket és a munkán kívül megkapható társadalmi

jövedelmeket is. Ez az, ami ösztönzi a munkára az embereket, hiszen kellően magas kezdő béreket biztosít. Ezért mondja azt a Párbeszéd, hogy egyébként meg kell emelni a minimálbért is nettó 150 ezer forintra, úgy, hogy a bérterhek közben radikálisan csökkennek, úgy, hogy a bérköltség ennél csak néhány tízezer forinttal magasabb, tehát nem magasabb, mint ma a kisvállalkozókra háruló vagy őket terhelő bérköltségek.

(13.20)

Erre van lehetőség. Van költségvetési mozgástér. Idén is benyújtottuk azt a költségvetési átrendezést, amely 2500 milliárd forint megmozgatásával biztosítja azt, hogy legyen fizetőképes kereslet, hogy növekedjenek a kis és közepes jövedelmek, hogy ne a milliós fizetések és ne a milliárdos nagytőkések és az óriáscégek legyenek azok, akik kedvezményezettjei a magyar újraelosztási rendszernek, hanem azok, akik a magyar kkv-k termékeit és szolgáltatásait szeretnék megvásárolni az emelkedő jövedelmükből.

A második pont, hogy legyen képzett, rendelkezésre álló és megfelelő módon megfizethető munkaerő. Miután az önök országglása elől 600 ezren menekültek ki ebből az országból, miután önök szétverik egy bukott csempekereskedő tanácsait követve a magyar oktatási rendszert - beleértve ebbe természetesen a szakképzést is -, ezért nem meglepő, hogy olyan munkaerőhiány van stratégiai ágazatokban is, ami ellehetetleníti számos területen tényleg a kis-, középvállalkozások életét. Nyilvánvalóan ezt a bukott oktatáspolitikát be kéne fejezni, és egy 180 fokok fordulattal a XXI. század kihívásainak megfelelő oktatási rendszert kéne működtetni, és hagyni, hogy visszajöjjenek azok az emberek, akiket önök elűldöztek.

Aztán pedig itt van a közteherviselés kérdése. Önök mindenféle szabadságharcos meg néppárti populista szólam ellenére, akiket ténylegesen kedvezményeznek a közteherviselési rendszer átalakításában, azok az óriáscégek: a nagyvállalatok, a multik vagy éppen a magyar multik. Azok a cégek, amelyek korábban 19 százalékos társasági adót fizettek, mostanra pedig az effektív társaságiadó-kulcsuk 5 százalékra csökkent. Tehát az az adócsökkentés, ami a vállalatokat valóban több száz milliárd forinttal segíti évente, gyakorlatilag kizárólag az óriáscégeknél csapódott le.

Nem nehéz belátni, hogy ez relatív versenyhátrányba hozza a mikro-, kis- és középvállalkozásokat. Míg korábban a társasági adó is egy igazságos, többkulcsos, progresszív adórendszer volt, 10 és 19 százalékos kulcsokkal, most önök ezt is egy egykulcsos, igazságtalan adóra cserélték le.

Ráadásul azok az adókedvezmények, amelyek azt teszik például lehetővé, hogy a költségvetés helyett a miniszterelnök kedvenc focicsapatát támogassák a közpénzek, szóval ezek az adókedvezmények tovább

csökkentik a ténylegesen befizetendő adót, ezért körülbelül feleannyi adót fizetnek be a magyar költségvetésbe arányosan az óriáscégek, mint a kkv-k. Ez egészen elképesztő! És akkor erre rakódnak rá a támogatási rendszer igazságtalanságai. Az, amit itt a kollégák is megzenésítettek, jelesül, hogy például munkahelyteremtésre egy multinak ötször-nyolcszoros annyi pénzt fizetnek ki, mint egy magyar kis-, közép-vállalkozásnak.

Ha tehát megkérdezzük egy tisztességes magyar vállalkozót, akivel maguk nyilván nem túl gyakran és akkor is csak véletlenszerűen találkoznak, akkor el fogja mondani, hogy abból a 15 millió forintból, ami egy munkavállalóra jut, amit egyedi kormánydöntésekkel, a külföldi nagytőke idecsábítása érdekében szoktak megítélni, hogy mondjuk, egy 15 millió forint/fős támogatásból hány even keresztül tudna egy foglalkoztatottat pluszban felvenni vagy hány foglalkoztatottal tudná bővíteni a létszámot, biztos, hogy nem egy lenne a válasz erre.

És aztán végül a jogbiztonság kérdése. Ezen a területen is hosszan lehetne mesélni, de ragadjunk le annál a kérdésnél, hogy mi az, ami ma Magyarországon a kkv-k növekedésének és sikerének a felső plafonját jelenti.

Most nem egy üvegplafon van, most egy lávaplafon van. Az van, hogy ha valaki túl sikeres, akkor észreveszik, és ha észreveszik, akkor valamelyik Fidesz-közeli maffiózó odamegy, és egyszerűen elveszi a céget. Ismerjük jól ezeket a történeteket, százával halljuk a különböző magyar vállalatvezetői körökből érkező sztorikat, amik arról szólnak - egybehangzó a leírása ezeknek a történeteknek -, hogy tesznek a hírten vagy szépen lassan, apránként szervesen építkezve sikeressé váló cégekre egy pofátlanul alacsony vételi ajánlatot, majd ha ezt nem fogadják el, és nyilván már az első körben is érzékeltetik, hogy ha nem fogadják el, akkor baj lesz, akkor tényleg mindenféle bajok történnek. Rászabadítják a pártállam különböző szerveit a Fidesz-közeli oligarchák, és addig szuttyongatják ezeket a szerencsétlen, tisztességes magyar vállalkozókat, amíg rákényszerülnek arra, hogy akár az eredeti, pofátlanul alacsony ajánlatnak is a feléért vagy harmadáért átadják a cégüket egy fideszes rablólovagnak.

Ezek a maffiamódszerek mennek ma Magyarországon. Ez az, ami a magyar kkv-k fejlődésének az egyik gátja, és ez az, amit hiába is várunk önöktől, mert ez nem közpolitikai változtatások rendszere, ami ahhoz kell, hogy ez a jogbiztonság helyreálljon, egyszerűen néhány száz ilyen, maffiamódszereket alkalmazó, magának ma mindent megengedő, Fidesz-közeli rablólovagot kellene egyszerűen lesíttetni. Ehhez pedig az kéne, hogy ne a Fidesz érdekeit kiszolgáló Polt Péter legyen a legfőbb ügyész.

Az kéne, hogy az ilyen bűncselekményeket érdemes legyen bejelenteni, hogy az ezekben folytatott nyomozások vádemeléssel záruljanak, és onnantól kezdve a magyar bíróságok, higgyék el, tennék a dolgukat, és rács mögé kerülnének azok, akik a magyar

kkv-k, illetve a tulajdonosaik vagyoni helyzetét, vagy megbízhatóságát fenyegetik.

Tehát akkor összefoglalnám, hogy bizottságosdi meg tanácsosdi, meg ehhez hasonló teljesen szükségtelen és eredménytelen pótcselekvés helyett mire lenne szüksége a magyar mikro-, kis- és középvállalkozásoknak: az alapjövedelem bevezetésére, béremelésre, olyan minimálbér-emelésre, amely nem jár együtt a bérköltségek érdemi növekedésével; egy igazságos közteherviselési rendszerre, az indokolatlan adókedvezmények eltörlésére és a nagyvállalati adónak, a tao felső kulcsának visszaemelésére; végső soron arra, hogy a fideszes vérszívóktól, parazitáktól és rablólovagoktól megtisztítsuk a magyar gazdasági életet. Ezt szeretnék a magyar kkv-k. Úgyhogy jó lenne, ha inkább ebbe az irányba mozdulnának el, ha tényleg használni akarnak és nem ártani. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence jegyző úr, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felhívások végére értünk.

Most kétperces hozzászólásra adom meg a szót Hajdu László képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! A vitát hallgatva csak két perc lehetőség van akkor, hogy reagáljunk. A kis- és középvállalkozókat megkérdezve, megismerve a törvényi előterjesztést, azt mondták nekem, hogy hagyjatok békén! Már gyanús! Ha velünk foglalkoztok, ez már azonnal gyanús.

54 százalék az átlagos - mondjuk, egy olyan körletben, mint az enyém, ahol 11 ezer ilyen kisvállalkozó, az egyéni vállalkozókkal együtt 18 ezer vállalkozás van - árbevételre jutó költség. Tehát amit itt hallgattunk sok minden szépet és jót, azzal szemben ez a valóság.

Igaz, hogy óriási a differencia, de az, aki alkatrészt gyárt európai piacra, és csak 100 százalékban ezt csinálja, az árfolyamváltozásból hatalmas nyereséget tud lehúzni; azok meg, akik festők-mázolók vagy takarítói feladatokat látnak el vagy építőipari munkákat, azoknál pedig az van, amit Tordai Bence az előbb elmondott, azzal kínlódnak.

Úgy gondolom, a valóságban kell szembenézni azzal, hogy milyen terhet jelent az, amikor a kormány politikailag bejelenti, hogy a minimálbért, a szakmunkásbért ennyivel és ennyivel emeli, ahhoz egy fillért nem ad, de te gazdálkodd ki. Mi következik? Átváltoztatja négyórásra, hatórásra, vagy elbocsátja az embereket. Ez a reakciója. Az önkormányzatok esetében, az én önkormányzatom esetében 260 millió forint kihatása volt annak, hogy politikailag deklarálták, hogy a minimálbért ennyivel és ennyivel kell emelni. Igaz, hogy majd sokkal később, fél évvel később küldték körülbelül a 18 százalékát annak, amit ki kellett közpénzből nekünk fizetni.

Ezek a fő gondok. Ezekkel lehetne segíteni a kisvállalkozásoknak. Köszönöm.

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár sok ellenzéki párt kritikája némiképpen hasonló, hiszen egy létező helyzetet mi a valóság szemszögéből látunk, azért muszáj reagálnom egy elhangzott momentumra: a feltétel nélküli alapjövedelemről van szó. Szeretném leszögezni, hogy soha az életben ellenzéki egyetértés ebben a kérdésben nem lesz, a Jobbik ugyanis nem fogja, nem tudja, én személy szerint sem támogatnám azt, hogy bármiféle teljesítmény nélkül embereket különböző összegekkel dotáljunk. Főleg azért, gondoljon képviselőtársam arra, hogy szegregátumokban, Északkelet-Magyarország kistalvas, aprófalvas vidékein milyen hatással járna az, ha minimális társadalmi teljesítmény megkövetelése nélkül különféle összegekkel dotálnák adott esetben az inaktív társadalom további tagjait. Én ezt semmiképp nem tartom célravezető útnak akkor sem, ha a kormányzat által a jelenlegi módon működtetett közmunkaprogramot enyhén szólva lehetne jobban működtetni.

Az sem tetszik, amikor kistelepüléseken a polgármester utcáját kell hogy csinostgassák parancsra a közmunkások. Igen, vannak ilyen cicomaberuházások, nem akarom konkrét nagyvárosok konkrét utcáit most kiemelni, ahol fideszes potentát házáig lebetonoznak, utána pedig már nem. Ezt nem tudom támogatni, természetes módon.

Ugyanakkor azt látom, hogy amíg mondjuk, egy 500 ezres üres ingatlanállomány van Magyarországon, és sokszor nettó értelmetlenségeket művelő közfoglalkoztatási programok, addig talán lehetne talákozni ezeket a rendszereket, és azt is látom, hogy egyébként közfoglalkoztatással is jöttek létre olyan működő mezőgazdasági alapú vállalkozások, profitot termelő vállalkozások, amelyek aztán a piacon is meg tudtak maradni. Nagyon kevés, szörványos, de pozitív példa található, a teljesítmény nélküli dotációval ugyanakkor én magam nem tudok azonosulni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre Tordai Bence képviselő urat illeti a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök, hogy itt képviselőtársammal a kkv-k helyzetét is javító alapjövedelem filozófiai háttéréről tudunk eszmét cserélni. Két megközelítés van: az egyik azt mondja, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék; a Párbeszéd azt mondja, hogy mindenki egyék, hogy dolgozhassék vagy tanulhassék.

Hogyha például megnézzük egy ilyen északkelet-magyarországi szegregátumot, ha már ez volt a példa, itt az alapjövedelem valóban a közmunkának az egyik alternatívája lehet.

Nagyjából ugyanazt a jövedelemszintet biztosítja az értelmetlen, megalázó és sehová nem vezető munkakényszernek a kiiktatásával. És éppen ezt a zsákutcát nyitja meg, a lezárt végét töri fel, hiszen ma azért nem lehet kijutni a közmunkaprogram zsákutcájából, merthogy nincs ideje egyszerűen emellett akár képezni magát, akár normális piaci munkát, az elsődleges munkaerőpiacon elérhető, megszerzhető munkát keresni, találni azoknak, akik bele vannak kényeszerítve a szociális rendszer átalakítása nyomán ebbe a zsákutcsa megoldásba. *(Koncz Ferenc: Te honnan tudod? Életedben nem dolgoztál.)*

Mi azt mondjuk, hogy igen, mindenkinek álljon a rendelkezésére annyi jövedelem, amiből képes minimális szinten fenntartani magát, és bízunk annyira az emberekben, hogy az ő igény szintjük nem reked meg ott, hogy havi 50-60 ezer forintból tengődnek, vegetálnak, hanem mindenki egy kicsit azért ennél többre képes, és többre szeretne jutni. Azért mondjuk, hogy legyen kellően nagy a távolság az alapjövedelem és a nettó minimálbér között, azért mondjuk, hogy nettó 150 ezres minimálbérnél, higgyék el, mindenki elmenne dolgozni, akinek erre lehetősége nyílna.

Úgyhogy végső soron a foglalkoztatás növelése, kifehéritése és a keresleti oldal élénkítésének a kvk-ra is gyakorolt pozitív hatása okán mindenképpen szerencsésnek látjuk minden esetben az alapjövedelem bevezetését. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár erős a kísértés, hogy egy ellenzéki, filozófiai alapú vitát lefolytassunk, én nem fogok engedni ennek. Hozzáteszem: bármilyen vita alapja az, hogy egymás vezérszónoki felszólalását meghallgassuk. Én az enyémbe alapvetően mikro-, kis- és középvállalkozások helyzetéről beszéltem. Igyekszem ezen a vízen maradni azzal a csónakkal, amit egyébként annyira erős viharba nem lökött a Fidesz-KDNP, hiszen itt érvek, ellenérvek nem csatáznak, és érdemi vita a kvk-k helyzete kapcsán sajnos nem alakult ki. Teszek még egy kísérletet arra, hogy kialakuljon; látjuk ugyanis, hogy egyértelmű a helyzet. A jelenlegi Fidesz-KDNP-kormányok, tehát az utolsó kettőtől beszélek, hiszen a mostaniról azért még ne állítsuk ki a bizonyítványt, egyértelműen jobban, erőteljesebben kényeztetik az itt lévő multcégeket a magyar kis- és középvállalkozások kárára, mint tették azt azok a balliberális elődei, akikkel én enyhén szólva nem szimpatizálok gazdaságpolitikai szempontból sem.

Furcsa, és mindig kiemelik, államtitkár úr is vélhetően megtenné ezt, ezért meg szeretném előzni, amikor azt mondjuk, hogy valakinek a kárára támogatják a multcégeket, mindig elmondják, hogy külön kell kezelni a multiszegmenst és külön a mikro-, kis- és középvállalkozói szektort. Annyiban vitatkoznék

ezzel az állítással, hogy van olyan piaci szegmens, ahol szimbiózis áll fenn ezek között, van olyan, ahol egy pozitív, egymást kiegészítő erősítő szerep, és nyilván találunk olyat is, ahol a multiszegmens gyakorlatilag kiirtja, lepusztítja a piacot, és a magyar mikro-, kis- és középvállalkozásoknak nem marad hely.

A fejrázásokból látom, hogy nem feltétlen értenek egyet velem kormánypárti képviselőtársaim. Beszéljenek a számok, és nagyon örülnék, ha nem lenne igazam, mert azt szeretném, hogy a közteherviselés felé mozdulva önök ne kényeztessék túl az érintett multcégeket. Ha összevetjük a különböző időszakokat, akkor a 2002-2010 között regnáló, szocialistának nevezett kormányok teljesítményét érdemes vizsgálni, és 2011-2017 közötti gazdasági adatok állnak rendelkezésre önökről.

Az a helyzet, hogy a Fidesz-kormányok átlagosan 7,6 millió forinttal támogatták egy munkahely létrejöttét, a szocialistának nevezettek 4,5 millió forinttal támogattak átlagosan egy munkahelyet. Azt is látjuk sajnálatos módon, hogy míg egyedi kormánydöntésekkel a - még egyszer mondom, az én szimpátiámat nem bíró - balliberális kormányok 130,2 milliárd forintot juttattak multcégeknek, az említett Orbán-kormányok 255,6 milliárd forint közpénzt utaltak ezeknek a társaságoknak.

Amiről lehetne vitatkozni amellet, hogy a volumen nyilvánvalóan nagyobb, mint a korábbi kormányok idején, hogy milyen hatékonyságot fejt ki az a dotáció, amiben önök részesítik ezeket a társaságokat. Ha megvizsgáljuk a munkahelyteremtési támogatásokat, azt találjuk, hogy sokszor a vállalt időszakra, itt ugye, jellemzően másfél-két évről beszélünk, a teljes munkaerőtömeget odaadja vissza nem térítendő módon Magyarország Kormánya azoknak a multcégeknek, akik itt létrehozzák azt a munkahelyet. Ez nem feltétlenül támogatható politika, mert eközben egy magyar kisvállalkozó, ha munkahelyet hoz létre, ezen támogatási szint töredékével találkozik csak. Ilyen helyzetben pedig az ő adminisztratív terheinek egyáltalán a könnyítéséről is beszélni érdemes, de semmiképpen sem teszi teljessé a kört. Hiszen azt látjuk, hogy pontosan ezen eltérő számokból adódik az, hogy a magyar kisvállalkozók exportképessége alacsony, a beruházási hajlandósága elkesztően kicsi, és azt is látjuk, hogy fájó szükség lenne egy magyar kvk-bankra, nemcsak pénzügyre, de olyan pénzügyi konstrukciókra, amelyek egyértelműen alkalmasak arra, hogy kedvező hitelben részesítsék ezeket a társaságokat.

Itt láttuk a korábbi beruházási programokat, ahol viszont azzal találkoztunk, hogy a kisvállalkozók számára juttatandó forrásokat jellemzően a közepes és nagy méretű cégeknek a leánycégei szerezték meg. Ezek a leányvállalatok, kicsik, szétaprózódva meg tudtak szerezni olyan forrásokat, amelyeket egyébként magyar kis és közepes méretű társaságok számára szánt egyébként a jogalkotó is.

Szeretném elmondani önöknek, hogy a multcégek adóztatása tekintetében a stratégiai szerződések

újrátárgyalása az, ami álláspontom szerint nem várthat magára. Itt két ponton lenne érdemes beavatkozni az eddigi rendszerbe, amellet, hogy ami titkos, azt szeretném, ha nyilvános módon én is láthatnám, tehát az összes stratégiai szerződés összes fejezetét. Egyrészt ide történelmi, gazdaságpolitikai bűn volt nem kikötni a magyar munkabérek lassú felzárkóztatásának megkezdését a nyugat-európai szinthez történő közelítés jegyében. Itt nyilván nem fogják ezek utolérni vélhetően 30 éven belül azt az emlegetett szintet, de legalább a lassú közelítés szándéka beleférne a magyar makrogazdasági mutatókba is. Hiszen azt látjuk, hogy az amúgy igen alacsony magyar termelékenységi növekménynek egy nagyon kis részét fordítják csak munkabérenövekményre, és ha emellé odatesszük az életérzésbeli háttérrel, miszerint a magyar miniszterelnök azzal csábítja ide a működő tőkét, hogy kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve, és alacsonyak a magyarországi bérek, akkor az összkép azt hozza ki, hogy bizony ez a szándék hiányzott Magyarország Kormányából.

Másrészt pedig azt szeretnénk látni, hogy ha jön egy multicég, kötnek vele egy stratégiai szerződést, esetleg bővíti tevékenységét, itt, ha nem is diktátum, de legalább kikötés jegyében jelenjen már meg a termelési értékláncban a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások bekapcsolása a lehető legmagasabb szinten.

(13.40)

Ez pedig nem jelent meg a kormány gazdaságpolitikájában, éppen ezért gondolom azt, hogy történelmi, gazdaságpolitikai bűnt követtek el azzal, hogy a stratégiai szerződések tekintetében túlkényeztettek ezt az egész szektort. Ez a bankrendszer tekintetében csúcsosodik ki, hiszen ott egyenesen kényeztető üzemmódról beszélhetünk, és azt látjuk, hogy a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások esetében még az alapvető bürokráciacsökkentő csomag sem ment keresztül.

Én erre biztatnám önöket annak érdekében, hogy ezt a nagyon fontos szegmenst, amely egyébként a működő vállalkozások több mint 99 százalékát teszi ki, és amely a munkavállalók több mint kétharmadát foglalkoztatja a hozzáadott érték több mint felének előállítására mellett, kezeljük végre a helyén. Tehát közteherviselés valósuljon meg Magyarországon, ne csak a kis- és közepes méretű vállalkozások feleljenek meg a kívánalmaknak, hanem bizony a nemzetközi hálózatok itt működő egységei is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre Mesterházy Attila képviselő urat illeti a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondatai indítottak arra, hogy két percen hozzászóljak. A kis-

és középvállalkozók mint beszállítók a különböző multinacionális cégekhez: régen, még a Horn-kormány idején volt ennek egy elnevezése, ezt úgy hívták, hogy beszállítói célprogram, ennek a szakmai elnevezése akkor az volt, ami azt jelentette, hogy az állam tudatosan segítette és szervezte azt, hogy ezek a magyar kis- és középvállalkozók be tudjanak kerülni alvállalkozóként a nagyobb cégek úgymond alá beszállítóként.

De ma én azt látom, hogy több helyütt, ahol pápíron, statisztikailag rendben van az úgymond beszállítói arány, a magyar beszállítói arány, azt többször úgy oldják meg, hogy maga a multinacionális cég vagy annak valamelyik külföldi leányvállalata csinál Magyarországon egy Magyarországon bejegyzett céget. Tehát nem valós magyar vállalkozások ezek, amelyek beszállítóként megjelennek, hanem sokkal inkább egy művi módon létrehozott magyar beszállítói körrel tudják ezt kialakítani - ez az egyik. Tehát magyarul, a kormánynak az lenne a feladata, hogy versenyképessé tegye ezeket a kisvállalkozókat vagy középvállalkozókat ahhoz, hogy képesek legyenek azon a minőségi szinten becsatlakozni ebbe a munkába.

A másik, hogy valóban azért azt érdemes megemlíteni egy mondat erejéig, hogy amit önök elköltöttek a multinacionális cégek támogatására, mondjuk, egy munkahelyteremtési nagyságrend szempontjából, az a százszorosa annak, amit egy kis- és középvállalkozó megkaphat hasonló munkahelyteremtésre. Tehát egészen biztosan, amikor önök arról beszélnek, hogy önök a kkv-szektor képviselik és multiellenesek, az egyszerűen tényszerűen nem igaz. Soha kormány ennyit nem költött multinacionális cégek támogatására, mint amit a maguk kormánya elkölt. Köszönöm szépen.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom és megkérdezem, hogy a kormány képviselője kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **közszférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2937. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

KARA ÁKOS, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A digitális társadalom irányába történő elmozdulás, az információkhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés új módját biztosítja az állampolgárok számára a mostani törvényjavaslat, amelyet tárgyalunk. A közsféra szervezetei is egyre növekvő mértékben támaszkodnak az internetre a lakosság számára alapvető fontosságú információk széles körének előállításában, illetve azok megismertetésében, gyűjtésében, valamint különböző elektronikus szolgáltatások nyújtásához.

A magyar kormány továbbra is kiemelt figyelmet fordít arra, hogy az állampolgárok a digitális társadalom kínálta előnyökből minél inkább részesülhessenek, különös tekintettel az állam által nyújtott közszolgáltatásokhoz és információkhoz történő hozzáférés területén. Ennek érdekében is indítottunk el olyan kezdeményezéseket, mint például a digitális jártasság növelését sokszínű eszközökkel elősegítő úgynevezett „Digitális jólét” programsorozat különböző intézkedéseinek a tervezésekor, megvalósításakor.

A kormánynak a digitális jólét megteremtését szolgáló intézkedéseire jól illeszkedik az Unió által 2016 őszén elfogadott, a közszerabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló irányelv. Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a tagállamokban a közszerabeli szervezetek egységes szabályok és követelmények alapján tegyék akadálymentessé honlapjaikat és mobilalkalmazásaikat. Az európai polgárok egyre szélesebb köre fér hozzá a közszerai szervezeteinek honlapjain és mobilalkalmazásain az elérhető adatokhoz és szolgáltatásokhoz, ezért könnyebbé válik számukra az információhoz való hozzájutás, ezzel jogukat hatékonyabban tudják érvényesíteni és életminőségük is javulhat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Mit jelent a gyakorlatban a honlapok és a mobilalkalmazások akadálymentesítése? Az akadálymentes honlap egy átlagos, a nem fogyatékkal élő felhasználó szempontjából pont úgy néz ki, mint egy nem akadálymentes. A különbség akkor látható, amikor valaki valamely képességében, például a látásában vagy hallásában korlátozott felhasználóként szeretné számára használható módon megnézni az oldalt, illetve arról információt szerezni.

Fontos kiemelni, hogy az akadálymentesítés az irányelv szerint nem egyenlő kizárólag a látássérültek igényeinek való megfeleléssel, hanem más típusú fogyatékkal élők speciális igényeit is figyelembe kell venni. Márpedig az esetlegesen érintett kör igen széles. Ha a statisztikai adatokra támaszkodunk, akkor jelenleg Magyarországon megközelítőleg 490 ezer fogyatékkal élő személy él, közülük több mint 80 ezer gyengén látó vagy vak. A másik jelentős érintetti kör az időseké, akik a korukból adódóan szembesülhetnek hasonló problémákkal, valamint bárki, akinek

például átmenetileg kell ilyen helyzettel szembenéznie egy műtét, baleset vagy valamilyen más képesség-akadályozás, fogyatékoság esetén.

Néhány konkrét példával élve: egy honlap akkor akadálymentes, ha a szöveg olyan formátumban van, amit a szabványos felolvasószoftverek a látássérültek számára könnyen fel tudnak olvasni. Azt pedig biztosan sokan megtapasztalhatták már, hogy még egy jól látó embernek is gondot okozhat, hogy a mobiltelefon vagy tablettel használva az adott honlap betűmérete, kontrasztja a felhasználás szempontjából alkalmatlan, illetve nem jól alkalmazható. Egy akadálymentes honlappal kapcsolatban ez a jövőben már alapvetően elvárás lesz, hogy megfelelő módon lehessen használni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hatályos jogszabályok nem rendelkeznek külön a honlapokhoz és a mobilalkalmazásokhoz való akadálymentes hozzáféréssel, ezért ennek az irányelvnek az átültetéséhez a speciális honlapokkal és mobilalkalmazásokkal kapcsolatos alapvető szabályok külön törvényben történő megalkotására van szükség. A tárgyalt törvényjavaslat az irányelvi rendelkezések átültetése révén olyan műszaki és technikai előírásokat vezet be, amelyek eddig csak a nemzetközi iránymutatásokban, illetve a szabványok önkéntes alkalmazásával jelentek meg a hazai gyakorlatban. Ezt se becsljük le, voltak korábban olyanok, akik erre már figyeltek, de most nyilván így sokkal nagyobb lehetőség nyílik, illetve a törvényi szabályozás keretén belül szükséges, kötelező alkalmazása nyílik meg, így fogalmazhatok pontosan.

A törvényjavaslat tehát meghatározza a honlapok és a mobilalkalmazások alapvető akadálymentesítési követelményeit, amelyek a jogszabály szintjén nem konkrét technikai megoldásokat jelentenek, hanem elsősorban alapelveket határoznak meg, így például kezelhetőséget és érthetőséget.

(13.50)

Elfogadott technikákra és jó gyakorlatokra utalnak, például harmonizált szabványokra, amelyeket a honlapok és mobilalkalmazások tervezése, készítése és üzemeltetése során alkalmazni kell majd.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az internet technológiai alapjait önszabályozás keretében fejlesztő konzorcium gondozásában létezik egy nemzetközileg elfogadott szabálygyűjtemény, amely a weboldalak akadálymentes hozzáférhetőségének szabályait rögzíti. Erre alapozva elkészült egy, az irányelv által hivatkozott európai szabvány, amely magyar szabványként is közzé lett téve. A törvényjavaslat átveszi az ebben az irányelvben felállított védelmet, hogy amelyik honlap megfelel e szabvány előírásainak, azt úgy kell tekinteni, hogy teljesíti az akadálymentesítési körülményeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy a törvényjavaslatban meghatározott feladatok jelentős technikai és szakmai felkészülést követelnek meg

az érintett szervezetektől, a törvény végrehajtása 2019 őszétől 2021 nyaráig több lépcsőben történik. A törvényjavaslat az irányelvi kivételekhez igazodva néhány esetben lehetővé teszi, hogy bizonyos tartalmak, például online térképek, médiaszolgáltatások vagy bizonyos típusú honlapok, például iskolák, óvodák honlapjai átmenetileg vagy állandó jelleggel mentesüljenek a követelmények alól, mert a szabályozás figyelembe veszi, hogy nem áll rendelkezésre minden szervezetnél hatékony és könnyen alkalmazható technológiai eszköz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A törvényjavaslatot hosszú szakmai előkészítés és egyeztetések előzték meg. Köszönjük a beérkezett, megküldött javaslatokat, véleményeket a fogyatékkal élők szervezeteitől, az őket képviselő szervezetektől.

Végezetül azt szeretném kérni tisztelt képviselőtársaimtól, hogy támogassák a törvényjavaslatot, és ne úgy tekintsük ezt, mint egy uniós irányelvi kötelezettséget, hanem úgy is, hogy a fogyatékkal élők közszolgáltatásokhoz és információkhoz való szélesebb körű hozzáférést tudjuk segíteni, a digitális jólét kiteljesítését tudjuk szolgálni, ami szerintünk alapvető elvárás egy XXI. századi társadalomban.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kara Ákos államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Magyarország Kormánya a Fidesz-frakcióval együtt mindig nagy hangsúlyt fektetett a fogyatékkal élők támogatására, életük könnyebbé tételére, akadálymentesítésére. A kormány célja a közszférabeli szervezetek honlapjának és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló törvényjavaslattal, hogy a felhasználók, különös tekintettel a fogyatékos személyek számára lehetővé tegye a közszférabeli szervezetek honlapjaihoz és mobilalkalmazásaihoz való akadálymentes hozzáférést. Ezen törvényjavaslat elfogadásával a meghatározott akadálymentesítési szabályok bevezetésre kerülnének a magyar jogrendszerbe, amely egyfajta jogi biztonságot adna a fogyatékkal élő felhasználóknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos megjegyezni, hogy a törvényjavaslat kiemelt céljának tekinti, hogy minden magyar állampolgár a közérdekű információkhoz egyenlő esélyű hozzáféréssel rendelkezzen az információs társadalmi szolgáltatások igénybevételekor. A szabályozás arra irányul, hogy a közszférabeli szervezetek honlapjai és mobilalkalmazásai akadálymentessé váljanak a felhasználók, különösen a fogyatékkal élő idős emberek számára.

Kiemelkedő, hogy a honlap és a mobilalkalmazások akadálymentesítése nem egyenlő a látássérültek igényeinek való megfeleléssel, hanem figyelembe kell venni a hallássérültek és a mozgássérültek helyzetét is.

Másrészt fontos érintetti kör az idősök, akik korukból adódóan szembesülnek ugyanezekkel a problémákkal, valamint bárki, akinek átmeneti állapota miatt korlátozott valamely képessége. A törvényjavaslat a honlapok és mobilalkalmazások alapvető akadálymentesítési követelményeit határozza meg, amelyek nem konkrét technikai megoldások, hanem elsősorban elvek, elfogadott technikák és jó gyakorlatok, amelyeket alkalmazni kell majd a honlapok és mobilalkalmazások tervezésekor, készítésekor és az üzemeltetés során.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatnak egyértelmű pozitív társadalmi hatása mutatkozik meg a fogyatékos személyek, idősök jogainak kiterjesztésében az interneten elérhető információkhoz és digitális közszolgáltatásokhoz való hozzáférés megkönnyítése révén. A törvényjavaslatban megfogalmazott előírások alkalmazása révén a valamely képességükben korlátozott személyek életminősége javul azáltal, hogy szélesebb körben férhetnek hozzá a közzsféra honlapjain vagy mobilalkalmazásain keresztül az állam által nyújtott szolgáltatásokhoz, információkhoz, ami megkönnyíti a mindennapi életüket, és elősegíti jogaik érvényesítését.

Tisztelt Ház! A jelenlegi kormányzat messze többet tesz a fogyatékkal élők életminőségének jobbá tételéért az online környezetben, mint bármely korábbi kormány. Idén 6900 forint adókedvezményt kaptak a rokkantsági járadékban vagy fogyatékosági támogatásban részesülők, valamint azok, akik olyan betegségben szenvednek, amely súlyos fogyatékoságnak számít. A kormány döntött arról is, hogy az ápolásra szoruló gyermekek után járó ápolási díj 100 ezer forintra emelkedik 2019. január 1-jétől. A Fidesz-frakció és a magyar kormány számára fontos a fogyatékkal élők és az idősök életének jobbá tétele. Ennek tudatában kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Stummer János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

STUMMER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Azért kell valamilyenfajta nagyon komoly, általam nehezen értelmezhető párthűség, hogy valaki egy vezérszónoki felszólalásban ezt a 6900 forintos összeget be merje dobni a Ház asztalára annak a törvényjavaslatnak a tárgyalásakor, amikor olyan emberek sorsáról, információkhoz való hozzáféréseiről beszélünk, akiknek minden lehetőséget meg kell adnia a magyar államnak ahhoz, hogy hozzáférjenek

minden olyan információhoz, ami az ő életükhöz nélkülözhetetlenül szükséges.

Rátérve a magunk észrevételeire, két szempontra szeretném az államtitkár úr, illetve az illetékes minisztérium figyelmét felhívni. Az egyik a tempó, amivel megérkezett a magyar államigazgatás ehhez a törvényjavaslathoz, a másik pedig, amire államtitkár úr is kitért - de erről majd szeretnék néhány konkrétumot is hallani, ha megengedi, és ha megtisztel vele -, hogy pontosan milyen egyeztetések történtek a szakmai szervezetekkel, és pontosan kikkel ezzel kapcsolatban.

Felszólalásom elején szeretném rögzíteni talán a legfontosabbat: a Jobbik támogatni fogja a szóban forgó törvényjavaslatot. Ezen túlmenően őszinte örömmel fejezzük ki, hogy az érintett elektronikus felületek a törvény hatálybalépése után végre megérkeznek majd a XXI. századba 2018-ban. Államtitkár úr és fideszes képviselőtársam, nem haladunk a digitális társadalom felé, hanem ott vagyunk. Minden információ, ami körülöttünk van, ami számunkra és minden magyar állampolgár számára érdekes, azok döntő hányada és egyre nagyobb százaléka csak az interneten elérhető, csak digitális formában, elektronikus felületeken érhető el.

Ez a Ház asztalán lévő törvényjavaslat egy régi adósságot törleszt, ahol a végrehajtás körülményeinek különös jelentősége lesz, hiszen ezek a fejlesztések, illetve ezen irányok döntik majd el, hogy a fogyasztó embertársaink valóban használni tudják-e ezeket a weblapokat a későbbiekben. Én nem kisebb jelentőségű jogforrást citálnék ide a Ház elé, mint Magyarország Alaptörvényét. Eszerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármily megkülönböztetés, így például a fogyatékoság szerinti különbségtétel nélkül biztosítja, Magyarország pedig az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti. Jó, hogy itt van tehát ez a törvényjavaslat, de nem időben érkezett, hanem későn.

Van ennek korábbi előzménye is, még az Alaptörvényt, illetve azt a 2016-os eseményt megelőző előzménye is, mégpedig az, hogy a Magyar Országgyűlés 2007-ben csatlakozott az ENSZ azon kezdeményezéséhez, illetve ahhoz az ENSZ-egyezményhez, amely kimondja, hogy a fogyatékosággal élő emberek hátrányos megkülönböztetése az emberi méltóság súlyos megsértése.

(14.00)

Ugyanez az egyezmény megköveteli, hogy a fogyatékosággal élő személyek, másokkal teljesen egyenlő alapon, akadálymentesen férjenek hozzá az új információs és kommunikációs technológiákhoz. Igen, jól hallották, 2007-et mondtam. Éppen 11 éve annak, hogy a Ház elfogadta, befogadta ezt az egyezményt. Azóta pedig akkor még beláthatatlan mérvű technológiai fejlődés következett be, aminek mi magunk is tanúi, valahol elszenvedői is voltunk.

Arra szeretném felhívni a kormány figyelmét, hogy a jövőben ehhez képest ennél sokkal rövidebb reakcióidőre lesz szükség, hogy lépést tudjunk tartani az infokommunikációs technológiai tér ilyen mérvű fejlődésével. Amíg ezt a vezérszónoki felszólalást elmondom, ezekben az időkeretekben minden frakció elmondja saját maga véleményét ehhez a törvényjavaslathoz kapcsolódóan, szeretném nagy tisztelettel felhívni a figyelmüket arra a korántsem megkerülhetetlen jelentőségű tényre, hogy ez alatt a néhány perc alatt is rengeteg korábban használt technológia, felület és eszköztípus avul el, válik az új és folyamatosan megújuló környezetben használhatatlanná, válnak az ott tárolt és onnan hasznosítható információk hozzáférhetetlenné.

Az idei évtől kezdődően örvendetes módon most már külön Innovációs és Technológiai Minisztérium is felelős ezért a területért. Őket és az illetékes minisztert, államtitkárt, önöket is arra kérem, tegyenek meg mindent a továbbiakban a magyar államigazgatás ilyen téren tanúsított reakcióidejének megrövidítéséért.

A másik szempont, amit különösen szeretnék az önök figyelmébe ajánlani, az egyeztetés jelentősége. Ne csak a kötelező köröket fussák le az ilyenkor szükséges egyeztetésekkel kapcsolatban az érintett szakmai szervezetekkel, ne csak a pecsétjük, illetve az aláírásukat keressék, hanem folytassanak valódi konzultációt az illetékes szakemberekkel és érintettekkel egyaránt, hogy valóságosan és a mindennapok rövgalóságában, a mindennapok gyakorlatában is legyen végre értelme ennek a vitának, ennek a törvénynek.

Ha erre nem kerül sor, hiába ez a vita, hiába a törvény, hiába az ebből következő fejlesztések, fogyasztó embertársaink számára nem lesznek valóban hozzáférhetőek az ezeken a felületeken tárolt információk. Ebből az előttünk fekvő törvényből egy nagyon bonyolult, sokrétű szakmai munka és nagyon sokrétű egyeztetéssorozat következik, különböző szabványokhoz történő alkalmazkodás is. Ne spórolják meg ezt a munkát, a politikai eszközök az önök rendelkezésére állnak mindehhez. Ezúton kérdezném tehát tisztelt államtitkár úrtól, hogy pontosan kikkel, hogyan, milyen szakmai szervezetekkel történtek meg ezek az előzetes egyeztetések.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Stummer képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának; és átadom az ülés vezetését Sneider Tamás alelnöktársamnak. Tessék, öné a szó.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Jobbikos képviselőtársunk rögtön az általunk meghozott intézkedéseket és az arról szóló beszámolót támadja. A saját frakciójában előző ciklusban is itt ülő képviselőket kérdezze meg, hogy miért nem szavazták meg például a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását bővítő vagy segítő adócsomagokat, vagy éppen azokat a költségvetési növekményeket, amelyeket a fogyatékkal élő szervezetek legnagyobb érdekvédelmi szervezeteinek sikerült a költségvetési törvénybe beilleszteni. Ezt kérdezze meg képviselőtársaitól.

A törvényre visszatérve, ha már a vezérszónoki felszólalásnál tartunk: azt látjuk a XXI. században, hogy az információkhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek új módjai jelennek meg és kerülnek folyamatosan a középpontba. Az információt és a szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, például jelen esetben a közsférabeli szervezetek egyre növekvő mértékben támaszkodnak az internetre a lakosság számára nélkülözhetetlen információk és szolgáltatások széles körének előállításához, gyűjtéséhez és rendelkezésre bocsátásához.

A törvényjavaslat keretében az akadálymentesítés azon elveket és technikákat jelenti, amelyekre a honlapok és mobilalkalmazások tervezésekor, készítésekor, karbantartásakor és frissítésekor figyelemmel kell lenni annak érdekében, hogy azok akadálymentesebbé váljanak a felhasználók, különösen a fogyatékkal élő személyek számára. A most előtűnk fekvő törvényjavaslat célja, hogy a közsférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló, 2016. október 26-ai európai parlamenti és tanácsi irányelv szabályainak való megfelelést biztosítsa. Az irányelv 2016. december 2-án került kihirdetésre, és december 22-én lépett hatályba. Az irányelv célja, hogy a felhasználók számára - különös tekintettel a fogyatékkal élő személyekre - lehetővé tegye a közsférabeli szervezetek honlapjaihoz és mobilalkalmazásaihoz való akadálymentes hozzáférést. Az irányelvben meghatározott akadálymentesítési szabályok a magyar jogszabályokban eddig kifejezett módon így nem jelentek meg, ezért is van ez a külön törvényjavaslat.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény alapelvei szinten már rendelkezik a közérdekű információhoz egyenlő eséllyel történő hozzáférésről az információs társadalmi szolgáltatások igénybevételekor.

Az irányelv feladatainak végrehajtása több lépésben, 2019-2021 között történik. Fontos elfogadni ezeket a jogszabályi rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a tagállam, jelen esetben Magyarország az irányelvben foglalt szabályokat átültesse saját jogrendjébe, valamint meg kell jelölni azt a szervezetet is, ami ellátja majd a törvényjavaslat szerinti feladatok ellenőrzését és végrehajtását. Az ellenőrző szervezet kijelölését, valamint a részletes ellenőrzési szabályokat majd egy külön kormányrendelet fogja szabályozni.

A szabályozás külön törvényben történő megjelentését az indokolja, hogy itt az irányelvi szabályok a tematikailag leginkább közelebb álló, fent említett jogszabályokba azok eltérő személyi hatályára, illetve speciális eljárásrendjére tekintettel nem illeszthetők rendszertanilag. Fentiek miatt az irányelv átültetéséhez szükséges a törvényi szintű, speciálisan a honlapokkal és mobilalkalmazásokkal kapcsolatos szabályok önálló törvényben való megalkotása.

A szabályozás arra irányul, erről már korábban fideszes képviselőtársam is beszélt, hogy a közsférabeli szervezetek honlapjai és mobilalkalmazásai akadálymentessé váljanak a felhasználók számára. Fontos kiemelni, hogy az akadálymentesítés az irányelv szerint nem egyenlő a látássérültek igényének való megfeleléssel, hanem egyrészt más típusú fogyatékkal élőket is figyelembe kell venni, a legjellemzőbb csoport a hallássérültek és a mozgássérültek, vagy olyan mozgáskoordinációs zavarban szenvedők, akik például a számítógépes csatlakoztatót, egeret már nem tudják használni. Másrészt fontos érintetti kör az idősek köre, akik korukból adódóan szembesülnek ugyanezen problémákkal, valamint bárki, aki átmeneti állapota miatt valamilyen képességében korlátozott, egy baleset, egy műtét vagy bármilyen más esetben kifizolag.

A törvényjavaslat a honlapok és mobilalkalmazások alapvető akadálymentesítési körülményeit határozza meg, amelyek nem konkrét technikai megoldások, hanem a kezelhetőség, érzékelhetőség, érthetőség elvén alapulnak, és olyan elfogadott jó gyakorlatok vagy technikák, amiket alkalmazni kell majd ezen honlapok és alkalmazások tervezésekor, készítésekor és üzemeltetése során. Az irányelv ugyan rendkívül tágan határozza meg a közsféra definícióját, az érintett szervezetek körét, ezek honlapjai között már most is vannak olyanok, amelyek teljesítik ezeket az akadálymentesítési követelményeket, és vannak olyanok, amelyek csak kisebb formai hibákkal bírnak. De el kell ismerni, vannak olyanok is, amelyeket átfogóan kell akadálymentesíteni a jövőben.

*(Arató Gergelyt a jegyzői székben
dr. Varga László váltja fel.)*

Hasonlóan a középületek akadálymentesítési feladataihoz, a honlapok esetében is csak a konkrét esetben, az adott honlap vizsgálata során lehetséges annak pontos meghatározása, hogy milyen teendőkre is van szükség a teljes akadálymentesítéshez. A legfontosabb változás most az lesz, hogy míg eddig a honlapok készítőinek szakértelmétől, odafigyelésétől és egyedi körülményektől függött az adott honlap akadálymentesítése, ezután egységes jogszabályi kötelezettség és ellenőrzés hivatott biztosítani ezt az akadálymentességet.

Azt gondolom, hogy az elmúlt 8 évben sokat sikerült előrelépni a fogyatékkal élő személyek támogatásában, segítségével. Emlékszünk arra, hogy a Magyar

Országgyűlés a 2015-2025 évekre szóló országos fogyatékosügyi programot 2015 áprilisában fogadta el itt az Országgyűlésben; hozzáteszem, a Demokratikus Koalíció nem szavazataival, akik az országos fogyatékosügyi program ellen szavaztak. Ez az új stratégia a korábbi évek értékelése alapján az eddigieknél hosszabb időtávban, új struktúrában, 11 évre határozza meg a fogyatékosügyi szakpolitika legfőbb fejlesztési irányait.

Az előző évek tapasztalatainak figyelembevételével ez a program egyebek mellett hangsúlyosan kezeli a fogyatékos személyek családjainak kérdését, és külön fejezetben, kiemelten kezeli a többszörösen veszélyeztetett csoportokkal, köztük a fogyatékos gyermekekkel, a fogyatékos nőkkel, valamint a többszörösen fogyatékossgal élő személyekkel kapcsolatban megteendő lépéseket.

(14.10)

Mind az egészségügy, mind az oktatás fontosságának hangsúlyát kiemelve, külön fejezetekben tűzi ki az ezzel kapcsolatos stratégiai célokat. A fogyatékos személyek teljes társadalmi részvételéhez hozzátartozik a munkavállalás is, ennek megfelelően a fogyatékosügyi program foglalkoztatási fejezete meghatározza azokat a célokat, amelyek hozzájárulnak a fogyatékos személyek mind nagyobb arányú munkavállalásához. Ebben a szocialista időszakhoz képest óriási előrelépés történt, és a jövő évi költségvetésben is bővülnek az erre szánt források. A fentiek mellett a megfelelő minőségű szociális szolgáltatások és ellátások hozzáférhetőségének biztosításával a fogyatékos személyek fogyatékossgából adódó hátrányai leküzdhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Különböző, hazai és uniós forrásból megvalósult programokkal, az infokommunikációs távszolgáltatás kiépítésével, intézményi kiváltással, közszolgáltatások hozzáférhetőségének javításával, a nagy érdekvédelmi szervezetek és szolgáltatások támogatásának jelentős növelésével, segítőkutya-képzéssel, rehabilitációs és szülősegítő programokkal igyekeztünk segíteni az elmúlt években. Ez csak néhány példa arra, hogy a fogyatékkal élő honfitársaink és az ő családjai is számíthatnak a kormányra és számíthatnak a kormánypártokra. A most előttünk fekvő javaslat is az ezen az úton való továbblépést szolgálja, így a KDNP frakciója támogatja azt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük. Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa képviselőtársamnak mondanám, hogy már

többször a mai nap is elhangzott ellenzéki képviselők felszólalásaiban, hogy az ellenzék azért nem tud bizonyos törvénymódosító csomagokat vagy törvénymódosításokat megszavazni, mert hiába vannak benne pozitív elemek, ha mellette nagyon sok negatív elemmel találkozunk. És önök ezt az elmúlt nyolc évben elég tudatosan alkalmazták is, hogy rá lehessen utána kiabálni az ellenzéki képviselőkre, hogy semmi pozitív dolgot nem tudnak megszavazni. *(Nacsa Lőrinc: Én nem kiabáltam!)* Ajánlanám képviselő úrnak, hogy akkor innentől fogva tegye meg azt a szívességet nekünk, hogy amikor módosító indítványokat adunk be, ami pozitív irányba terelné egy-egy törvénymódosítás szerepét, azt innentől fogva támogassa. Ugyanazt kérem, amit ön kért mitőlünk.

A Fideszes képviselőtársamnak mondom, csatlakozva a jobbkios képviselőtársamhoz, hogy ennél a törvénymódosításnál felhozni azt, hogy emelték az ellátásokat, a sérült vagy fogyatékos emberek ellátását, vagy azt, hogy a beteg gyermeküket ápolóknak megemelték az úgymond bérüket, akkor arról miért nem beszél, hogy aki a beteg testvérét ápolja, aki a beteg hozzátartozóját ápolja, édesanyját vagy édesapját, annak nem emelték meg olyan mértékben. Itt is különbséget tettek. Sikerült egy felemás törvényt megalkotniuk, ami igen, 33 ezer családnak segít, de az összes többinek nem. Különbséget tettek beteg és beteg között. Ezen el kellene gondolkodni!

És azon is el kellene gondolkodni, hogy mi, ép emberek - mert így szokták mondani - tényleg megtecsünk-e mindent a fogyatékkal élők érdekében. És akkor néhány kérdést fel kell tennem. Amikor arról beszélünk, hogy a technika robbanásával most ezt a törvénymódosítást is itt meg fogjuk szavazni, akkor felteszem a kérdést, hogy ezek a technikai eszközök rendelkezésre állnak-e olyan mértékben a fogyatékkal élők számára, mondjuk, okostelefonok formájában vagy számítógépek, laptopok formájában, amilyen mértékben szükséges lenne.

Ebben tudnak-e támogatást nyújtani ezeknek az embernek? Készítettek-e tanulmányt, hogy hány embert kellene ennek a technikai robbanásnak elérnie? Ha már segíteni szeretnénk rajtuk, és természetes, hogy a mi kötelességünk, hogy mindent megtegyünk annak érdekében, hogy a fogyatékkal élők ugyanúgy napi szinten minden olyan szolgáltatást igénybe tudjanak venni, amit az ép társaik úgymond igénybe vesznek.

Fel kell tenni a kérdést, hogy a fogyatékkal élők a tömegközlekedési eszközöket tudják-e olyan mértékben használni, mint az ép társaik. A fogyatékkal élők hozzájutnak-e azokhoz az alapvető szolgáltatásokhoz olyan mértékben és annyira egyszerűen - idézőjelbe teszem az „egyszerű” szót -, mint az ép társaik. Megteszünk-e mindent annak érdekében, hogy ez megtörténjen, vagy csak egy hangzatos felszólalást teszünk, és elmondjuk, hogy a kormánypárt mennyi mindent tett az elmúlt nyolc évben ezeknek az embereknek az érdekében, leporoltuk, letudtuk, és kész, el van intézve.

Én azt gondolom, hogy ez nem erről szól. Sokkal, de sokkal többet kellene tenni ezekért az emberekért, mert ezek az emberek a mi jóindulatunkra vannak ráutalva, minden mértékben ki vannak szolgáltatva az ép társaiknak. És ez nem jól van így, mert én azt gondolom, hogy egyetlenegy ember sem kérte azt, hogy fogyatékosan jöjjön a világra, vagy netántán később olyan betegséget vagy sérüléseket szenvedjen, ami által fogyatékosává válik.

Ugyhogy én csak arra szeretnék kérni minden kormánypárti politikust, hogy egy kicsit szerényebben, mert ez a téma megérdemli azt, hogy szerényebben és egy kicsit magunkba nézve beszéljünk erről, és természetes, hogy támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel véget értek a vezérszónoki felszólalások, és kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Mesterházy Attila képviselő úr jelezte hozzászólási szándékát. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa képviselő úr itt leszúrta az ellenzékot rögtön a hozzászólásának az elején, hogy miért nem támogattuk ezt meg azt meg amazit. Szeretném képviselő úr figyelmét felhívni arra, hogy ha ilyen salátatörvényekbe csomagolják ezeket a kezdeményezéseket, akkor természetes - erről ma már volt szó, csak ön nem vett részt ebben a vitában, kicsit, pár órával később érkezett.

Pont ma már szóba került ez a témakör, hogy ez egy ügyes kommunikációs fogás a kormányzat részéről, hogy olyanokat is, amivel egy ellenzék nem érthet egyet, meg olyanokat is, amiben még a szándékot is meg a célrendszer is elfogadhatónak tartjuk, sőt még a megoldást is, azt szépen egybe becsomagolják, ha megszavazzuk, az a baj, ha meg nem szavazzuk meg, az a baj. Tehát arra szeretném kérni, hogy legalább érvként ne használja már a saját gyakorlatukat, amivel az ellenzékkel akarnak kiszúrni, hogy azt kéri rajtunk számon, amiben nem mi dönthetünk, vagy nincsen mozgásterünk, hogy adott esetben szétválogassuk ezeket a dolgokat.

A másik, csak egy mondat erejéig, hogy államtitkár úr beszélt a digitális jólétről. Én most éppen több kérdést intéztem önköz a minisztériumba, hogy ez egy helyes irány a fogyatékos személyek esetében, hogy próbáljuk a digitális jólétüket ezáltal is segíteni. Ennél már csak egy jobb lenne, ha például a falun élő emberek digitális jólétét is tudnánk azáltal segíteni, hogy mondjuk, a wifi-ellátottsággal, szélessávúinternet-ellátottsággal vagy éppen a mobilhálózat teljes lefedettségével úgy mond megkövetelnénk a szolgáltatóktól, hogy igenis ilyen irányú fejlesztéseket csináljanak, hiszen ez egyfajta esélyegyenlőségi kérdés is lenne. Nagyon sok embernek vidéken ez az egyetlen lehetősége arra, hogy bekapcsolódjon akár a munkaerőpiacra vagy lehetőségekhez jusson hozzá.

Tehát én azt kérném, javasolnám, és ebben fogom majd még zaklatni a minisztériumot, hogy ezen a területen valahogy tegyünk lépéseket, mert nagyon sok választópolgár keres meg ilyen típusú problémákkal kisebb településekről, tehát egy általánosabb gondról van szó, azt hiszem, nem csak egyedi esetekről. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adom meg a szót, két percen.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Két rövid felvetésre szeretnék reagálni, az egyik, hogy az elmúlt, 2017-től visszszámolt két évben több mint egymillió háztartáshoz jutott el hálózatfejlesztés és infrastruktúra-fejlesztés eredményeképpen a szélessávúinternet-hozáférhetőség. De a mai vitának nem ez a témája, ezért Bangóné képviselő asszonynak szeretnék abban reagálni, hogy fölvetette azt, hogy de mi van az eszközökkel, mi van a különböző programokkal.

A Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségével közösen 2014-ben elindítottuk azt a videótolmácsolás-lehetőséget, amivel már az első két évben 309 ezer telefonhívást tudtak lebonyolítani videótolmács segítségével a fogyatékosággal élő honfitársaink, és utána erre a programra további 1 milliárd forintot nyertek el annak érdekében, hogy kibővítsék ezt a szolgáltatást. Valamint a Mozgáskorlátozottak Egyesületének Országos Szövetsége és az Autisták Országos Szövetsége több mint 1,2 milliárd forintot nyertek el közösen, hogy a tagjaik körébe laptopot és táblagépet juttathassanak el, így több mint ezer emberhez jutott el abból a forrásból laptop, táblagép, és tovább bővítették ezeket a szolgáltatásokat, akár a videótolmács-szolgáltatásokat, és ez a program tovább fog bővülni a jövőben is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót két percen Hajdu László képviselő úrnak, a DK-tól.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Ehhez a digitális jóléthez egyetlen bővített gondolat. Azt gondolom, hogy az előterjesztés támogatható, és támogatni is fogjuk.

(14.20)

Úgy gondolom, ez most önálló törvényként és nem csomagban érkezik, így ki lehet azt bogozni, hogy mit is támogatunk.

Inkább ennek a végrehajtása az, ami több lépcsőben lép be. Azt vetem föl, hogy a fogyatékos emberek is, mint ahogy minden állampolgár, egy-egy településen élnek, kis faluban, városban, nagyvárosban. Amikor az akadálymentesítés európai uniós ajánlását tették, tehát hogy akadálymentesek legyenek az intézmények, iskolák, óvodák és sok minden egyéb és a

szegélykövek a közterületen, akkor nagy örömmel szavaztuk ezt meg; abban az időben még én is itt ültem. Aztán kiderült, hogy az önkormányzatnak kell ezt végrehajtani saját költségvetéséből, és igen-igen jelentős százmilliókat kell egy kerületi vagy nagyvárosi méretben az akadálymentesítésre elkölteni.

Nekünk ez a „Digitális jólét” településenként, mérettől függően mennyibe fog kerülni vajon? Mert azért azt is látni kell, hogy adófizető polgárok pénzéből fogjuk ezt megcsinálni, a fogyatékkal élő ember is természetesen fizet adót, de azt gondolom, az nem derül ki, hogy végül is ennek a forrása ilyen nagy mértékben, amit említett, hogy több mint 400 ezer embert érint, hogyan fog majd a gyakorlatban megvalósulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben megadom a szót Stummer János képviselő úrnak.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nacsa képviselő úr, engedje meg, hogy néhány gondolatot intézzek önhöz, mert egészen egyszerűen felháborít engem az a viselkedés, amit ön tanúsított itt. Jön nekünk ezzel az ócskasággal, itt ellenzéki képviselőtársaim már jelezték ezt, hogy mit és hogyan szavazott meg, illetve nem szavazott meg az ellenzék az előző ciklusban. Ez egy ócska trükk, amit maguk immár kilencedik éve a Magyar Országgyűlés keretei között csinálnak ezekkel a salátatörvényekkel. És ha maga azt kérte tőlem, hogy kérdezzem meg azokat a képviselőtársaimat, akik itt ültek az előző ciklusban, én meg azt kérem öntől, hogy a következő frakcióülésen meg kérdezze meg a maga képviselőtársait arról, hogy hogyan viszonyul ez a hozzáállás, ez a politikai hozzáállás a felelős kormányzás intézményéhez.

Egy apróságot azért engedjenek meg! Itt a kormánypárti felszólalók mindegyike tömjénfüsttől illatozó felszólalásokkal, pátoszos beszédekkel magyarázták itt nekünk azt, hogy a jelenlegi magyar kormányzat mennyire elkötelezett a fogyatékos személyek életvitelét, illetve mindennapjainak jobbra fordítását illetően. Szeretnék az önök figyelmébe ajánlani egy friss KSH-kutatást. A friss KSH-kutatás pedig azt mondja, hogy 400 ezer fogyatékos személy van ma Magyarországon, s ezeknek a fogyatékos személyeknek az egyötöde, 20 százaléka gondolja azt és érzi azt, hogy a fogyatékoságából adódóan valamilyen hátrány éri őt a mindennapokban, akár a foglalkoztatásban vagy a munkaerőpiacon, akár a közlekedésben, akár az egészségügyi ellátás területén. Ez 80 ezer embert jelent hozzávetőlegesen. 80 ezer ember a maguk kormányzásának kilencedik évében még mindig úgy érzi, hogy az ő életében hátrányt jelent az, hogy fogyatékosá vált vagy fogyatékosként született erre a világra.

És maguk itt arról beszélnek, hogy milyen kiváló eredményeket ért el a kormány az utóbbi kilenc évben

ezen a területen úgy, hogy maguk itt ülnek tízegyhányan a kétharmados kormánykoalíció képviselőiként ebben a teremben most jelen pillanatban, és önök tudják a legjobban, hogy bármit megtehetnek 2010 óta a kétharmados felhatalmazásukkal a hátuk mögött, amihez éppen kedvük szottyan. És ha úgy tartaná úri jókedvük, és ha az önök látókörébe beletartoznának ezek az emberek mind a 80 ezren, majd-hogynem egyik napról a másikra meg tudnák oldani ezeknek az embereknek a napi problémáit. Ezzel számoljanak el, fideszes képviselőtársaim! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Annyit szeretnék a vitához hozzátenni, hogy a Fidesz-kormány azzal kezdte az ámokfutását 2010 után, hogy rögtön elkezdte bevonzolni a mozgássérült és fogyatékkal élő embereket mindenféle hivatalok elé, és kiderítette róluk, hogy aki addig mondjuk, 85 százalékos rokkantsággal rendelkezett, az tulajdonképpen mostantól csak 27 *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*, pedig senkinek nem nőtt ki a lába azóta. Önök ezt csinálták tömegesen. *(Dr. Kovács Zoltán közbeszólására.)* A felülvizsgálatot a Gyurcsány-kormány valóban elkezdte, de amit önök tömegesen műveltek ezzel, az minimum vállalhatatlan és minimum keresztényietlen magatartás volt.

A másik pedig, hogy hosszasan tudnám sorolni azokat a törvényeket is, amelyeket a fideszes és KDNP-s képviselők nem szavaztak meg a 2002 és '10 közötti kormányzás idején, pedig azok valóban az emberek javát szolgálták volna, akár béremeléséről van szó, akár a családi pótlék emeléséről; ilyen esetekben a Fidesz és a KDNP képviselői nemmel szavaztak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre.)* Jelzi, hogy igen. Kara Ákos államtitkár úrnak adom meg a szót.

KARA ÁKOS, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy pillanatra csak hadd idézzem fel, hogy miről szólt a törvényjavaslat, mert itt a végén elkanyarodtunk a lényegtől; amiről beszéltünk most, bár nyilván sok fontos dolog szóba került, de a mostani törvényjavaslatnak az a célja, hogy a közszférabeli szervezetek honlapjait és mobilalkalmazásait akadálymentesíteni tudjuk.

Egyébként szerintem egy ilyen fontos törvényjavaslatnál nyilván nagyon fontos, ha előkerülnek a fogyatékkal élőkkel, idős emberekkel kapcsolatban olyan gondolatok, hogy a digitális jóléthez, egyáltalán a digitális kor eszközeihez, szolgáltatásaihoz milyen módon tudnak hozzájutni, még akkor is, ha utalni kell arra ellenzéki képviselőtársam számára, hogy az általa hivatkozott felülvizsgálati időszak egy korábbi kormány, az önök kormányának a jogalkotásából származott, és azt kellett végrehajtani az akkori kormányhivatali rendszernek, struktúrájának.

Szeretném megköszönni a képviselőtársaknak a mostani törvényjavaslatához benyújtott támogató észrevételeket. A konkrét szervezetekre vonatkozó kérdésre tisztelt képviselőtársamnak szeretném jelezni, hogy a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségétől, az Értelmi Sérültek Országos Szervezetétől, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségétől, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségétől érkezett a legtöbb javaslat. Voltak még más szervezetek szintén, akik küldtek észrevételt, javaslatot, és nyilván lehetőség szerint igyekeztünk ezek közül minél több javaslatot befogadni.

Egyébként, tisztelt képviselőtársaim, éppen az lesz az egyik legfontosabb feladata a törvény elfogadása esetén a kormányzatban ezzel foglalkozó kollégáknak, hogy a végrehajtásba, tehát a technikai háttér felállításába és az alkalmazás mindennapjaiba próbálják meg lehetőség szerint bevonni ezen érdeképviseleti szervezetek tapasztalatait.

Azt gondolom, hogy ez döntő lesz egyébként, a fogyatékkal élő embertársaink véleménye döntő kell hogy legyen majd ennek a törvénynek a konkrét gyakorlati alkalmazásánál, konkrét gyakorlati alkalmazásakor.

Ha megengedik nekem, külön reagálnék Mesterházy képviselő úr javaslatára, hiszen valóban megérkezett az ő javaslata, és megnyugtathatom, hogy elkészült a válasz. A válasz pedig tulajdonképpen világosan és egyértelműen fogalmaz, a kormányzat az elmúlt időszakban különböző fejlesztésekkel, különböző jogszabályi háttérrel, ha szabad az egyszerűség kedvéért így fogalmazni: jogi akadálymentesítéssel sokat tett azért, hogy például a szupergyors internet, tehát a gyors internet sok százezer háztartásba az elmúlt években eljuthasson.

Megnyugtathatom képviselőtársaimat, hogy a kormányzat továbbra is elszánt és eltökélt a digitalizációt szolgáló szupergyorsinternet-fejlesztés újabb szakaszára. Úgyhogy januártól megnyitjuk a szupergyorsinternet-fejlesztés második szakaszát, ahol már nem a 30 megabit/secundumot, hanem egy nagyobb sávszélességet fogunk preferálni. S valóban, ebben a januárban kezdődő újabb fejlesztési időszakban a „Magyar falvak” program keretében is egyre több háztartás felé szeretnénk eljutni a most szupergyorsnak nevezett, de egy későbbi időszakban már egy még nagyobb sávszélességet biztosító, nyilván a kor követelményeivel folyamatosan lépést tartó fejlesztések tekintetében.

(14.30)

Ebben a kormány elkötelezett, hiszen vannak nagyon jó példák Magyarországon, mint ahogy tudjuk, hogy a mobilhálózat területén a magyar hálózat a világ legjobb - mindig változik a pozíció egy-két helyet, de a világ legjobb - tíz hálózata között szerepel. Ennek ellenére kell hogy tudjanak arról, hogy elrendeltük annak a felülvizsgálatát, hogy például az autópályák mentén folyamatosan tudják, megszakítás, illetve szünet nélkül használni a mobilkészülékeiket, akik azt szeretnék.

Tehát nyilván minden olyan jobbító, javító fejlesztést, amelyre szükség van, azt folytatni fogunk, de azt gondolom, hogy vitán felül áll, hogy a „Digitális jólét” program keretében egyrészt képesség-, készségfejlesztési programot indítottunk, most már több mint százezer ember vett benne részt. Vitán felül áll, hogy a „Szupergyors internet” program egy sikeres program, hiszen sok százezer háztartáshoz jutottunk el az elmúlt években. Vitán felül áll, hogy a vidék, illetve Budapest viszonyában a fővárosra is jelentős forrásokat koncentráltunk, hiszen míg vidéken a szolgáltatói vállalásokkal, illetve kormányzati és EU-s forrásokkal, úgy a fővárosban, illetve a központi régióban kormányzati forrásokkal tudjuk biztosítani, hogy fejlesztésekben, például a szupergyors internet ügyében lépést tudjunk tartani. 2022 végére például az iskolai Diákháló-program keretében a szupergyors internetet fogjuk tudni biztosítani valamennyi magyar állami oktatási intézményben, beleértve természetesen a szakiskolai intézményeket is.

Úgyhogy azt gondolom, hogy összességében a digitalizáció tekintetében a kormány elkötelezett, nagyon jelentős forrásokat használtunk fel, és a következő időszakban is nagyon jelentős forrásokat szánunk különböző fejlesztésekre.

A mostani törvényjavaslat pedig természetesen - még egyszer mondom - azokra fókuszál és azokkal foglalkozik, hogy a fogyatékkal élő embertársaink számára, illetve családok számára, számukra is az információkhoz való hozzájutás, az alapvető tudáshoz, információkhoz való hozzáférés lehetőségét segíteni tudjuk.

Szeretném megerősíteni még egyszer, hogy mindeképpen további segítséget, együttműködést fogunk kérni, együtt fogunk működni azokkal az érdeképviseleti szervezetekkel, akik a törvény mostani szakaszában is segítettek a munkánkat. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn, 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes foglalkoztatói tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2928. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót

Bodó Sándor úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat több, foglalkoztatást érintő törvény módosítását tartalmazza. A módosítások kisebb mértékűek ugyan, de céljukat és tartalmukat tekintve fontosak.

A kormány által benyújtott jelen javaslat célja egyrészt az, hogy a különböző szintű törvényi rendelkezések közötti összhangot megteremtse, másrészt az, hogy az egységes jogalkalmazást biztosítani tudja. A javaslat oly módon módosítja a foglalkoztatási törvényt, hogy megteremti a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból nyújtott támogatás visszakövetelése, az ügyleti és késedelmi kamat, továbbá a méltányossági jogkör gyakorlása körében az általános közigazgatási rendtartásról és az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény szabályaival történő még teljesebb összhangot.

Új elemként meghatározza a javaslat a szabadságvesztés büntetését töltő, reintegrációs őrizetben lévő személy álláskereséséhez kapcsolódó szabályokat is. Az új szabályozás a reintegrációs őrizetben lévő fogvatartott társadalomba történő sikeres visszaintegrálódását szolgálja. Ehhez szükséges, hogy a fogvatartott ténylegesen munkahelykereső tevékenységet folytathasson, és ezt megelőzően álláskeresőként is megjelenhessen a munkaerőpiacon, mert erre jelenleg nincs lehetőség. A módosítás elfogadásával a reintegrációs őrizet hatálya alatt álló fogvatartottak álláskeresőként nyilvántartásba vehetővé válnak, valamint jogosultak lesznek az álláskeresési ellátásokra is. Ezzel a reintegrációs őrizet céljai megvalósíthatókká válnak.

Módosulnak a képzési támogatásra vonatkozó szabályok is. A hatályos rendelkezések nem teszik lehetővé, hogy 30 óránál magasabb óraszámú képzésben vegyen részt az a szülő, aki gyermekgondozást segítő ellátásban vagy gyermekgondozási segélyben részesül és nem álláskereső. Ugyanakkor ez a személyi kör a gyermek féléves korát követően időkorlátozás nélkül folytathat keresőtevékenységet. A javaslat szerint a gyermekgondozást segítő ellátásban gyermekgondozási segélyben részesülők esetében megszűnik a heti 30 órás tanfolyami korlát. Ezen túlmenően a képzési támogatást igénybe vevő személy számára támogathatóvá válik a képzéssel kapcsolatos költségek megtérítése is.

Jelenleg a munkaerőpiaci szolgáltatások igénybevétele és a képzési támogatás nyújtása esetén téríthető meg a gyermek felügyeletével és a hozzátartozó gondozásával kapcsolatban felmerült indokolt költség. A javaslat szerint bértámogatás nyújtása esetén is biztosíthatóvá válik ezen költségek megtérítése. A módosítás célja tehát a hozzátartozójukat gondozók, valamint a kisgyermekes nők munkába állásának elősegítése.

A jogszabályi koherencia megteremtése érdekében pontosításra kerül továbbá a fogyatékossgal élő és a megváltozott munkaképességű személy, valamint a hozzátartozó fogalma. Az uniós szabályoknak való megfelelés érdekében pedig az Európai Szociális Alap adatbázisában szereplő közös kimeneti és eredménymutatókhoz kapcsolódóan szükséges a módosítás.

A javaslat a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény tekintetében rendelkezik a kollektív szerződéseknél a munka törvénykönyvétől való eltéréséről. A törvény jelenleg nem tartalmaz az eltérés tekintetében egyértelmű rendelkezést, ezért a javaslat rendezi, hogy a munka törvénykönyve közalkalmazotti jogviszonyban is irányadó szabályaitól hogyan térhet el a kollektív szerződés.

A módosítást követően a tankerületi központok esetében is mérhetővé válik a közalkalmazotti szakszervezeti reprezentativitás. A távmunka szabályait is módosítja a javaslat a munkavédelemről szóló törvényben.

A munkavégzés új formáinak elterjedése miatt a vállalkozások versenyképességének megőrzését szolgálja a távmunkára vonatkozó külön munkavédelmi előírások egyszerűsítése. A távmunkát érintő szabályok korszerűsítése a munkáltatói adminisztratív terhek csökkentése mellett biztosítja, hogy a munkavállalóknak az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó jogai ne sérüljenek.

A gyakorlati tapasztalatok alapján egyértelműsíti a javaslat a munkavédelmi képviselőre vonatkozó szabályokat, pontosítva a jogosultságait és a feladatait. A javaslat szerint a munkavédelmi képviselő minden esetben jogosult részt venni az őt megválasztó munkavállalókat érintő balesetek és foglalkozási megbetegedések kivizsgálásában, a megelőzés és a munkavállalók érdekében. A javaslat pontosítja továbbá a munkavédelemről szóló törvény szó- és fogalomhasználatát, így a közúti közlekedés fogalmából a helyi és helyközi menetrend szerinti járat kitévelt törli a javaslat, mivel nem csak menetrend szerinti járatokkal lehetséges a közúti közlekedés.

A javaslat a bérgaranciáról szóló törvény rendelkezéseit is módosítja. A módosítások az eljárási szabályoknak az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényvel való összhangját biztosítják. A javaslat elhagyja a speciális esedékességi szabályt, amelynek következtében a többi felszámolási költséghez hasonló általános szabály érvényesülésével a bérgarancia-igények kielégítési arányának nagymértékű növekedését teszi lehetővé.

(14.40)

A javaslat a gyakorlati tapasztalatokra tekintettel és a bérgarancia-törvényben meghatározott egyéb szankciók eredményességét figyelembe véve a csekély visszatartó erővel és hatékonysággal bíró késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezésére tesz javaslatot.

A munkaügyi ellenőrzésről szóló törvényt a gyakorlati ellenőrzési tapasztalatokhoz és az irányadó bírósági gyakorlathoz igazodóan módosítja a javaslat, emellett pontosítja az utóellenőrzésre vonatkozó szabályokat, csökkentve ezzel az adóhatóságra mint általános végrehajtó szervre nehezedő terheket, rendelkezik a kötelezett által benyújtott fizetési kedvezmény, részletfizetés elbírálásáról a végrehajtás elrendelése előtt.

A javaslat megteremti továbbá a munkáltatói kérelemre történő hatósági bizonyítvány kiállításának a lehetőségét is. A hatósági bizonyítvány igazolja, hogy a munkáltató nem követett el olyan munkaügyi jogsértést, amely miatt a hatósági nyilvántartásban szerepelnie kellene. Ennek különösen a hazai cégek külföldi közbeszerzési eljárása során lehet nagy jelentősége, a jelenlegi joggyakorlat szerint ugyanis nem az ügyfeleknek kell a munkaügyi hatóságtól hatósági bizonyítványt kérnie arra nézve, hogy szerepelnek-e a hatóság által vezetett nyilvántartásban, hanem az adott pályázat elbírálójának kötelessége megtekinteni azt az interneten. A gyakorlati tapasztalatok szerint azonban számos hazai cég a külföldi közbeszerzési eljárások során csak a magyar hatóság által kiállított bizonyítvány benyújtásával tudja igazolni, hogy nem követett el olyan munkaügyi jogsértést, amely miatt a hatósági nyilvántartásban szerepelnie kellene.

A javaslat az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvényt az adóhatóság részére teljesített bejelentés visszavonására és módosítására biztosított határidő tekintetében módosítja. A gyakorlati igényeket figyelembe véve a korábbinál hosszabb bejelentési határidőt biztosít, ezzel elkerülhetővé válik a felesleges termelői adminisztráció, valamint hatékonyabb lesz a munkavégzés, különösen az agrárágazaton belül, a mezőgazdasági munkavégzés tekintetében.

A javaslat pontosítja több esetben a fogalom- és szóhasználatot, valamint a téves vagy elírt jogszabályhelyeket is korrigálja, ezzel megkönnyítve a jogalkalmazást.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak ismeretében kérem, hogy a vita során támogassák a kormány által benyújtott javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérnöki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bányai Gábornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2010-es kormányváltás óta valamennyi gazdasági mutatónk - főleg '13 óta - jelentősen javult, nem jelent kivételt ez alól a foglalkoztatási ráta vagy akár a minimálbér esete, mértéke sem. A baloldali kormányok elhibázott gazdaságpolitikáját jól mutatta, hogy míg 2002 második negyedében csupán 5,5 százalék volt a munkanélküliség Magyaror-

szágon, addig ezt a Medgyessy- és Gyurcsány-kormányok 2008 őszére, még a gazdasági válság kirobbanása előtt 7,7 százalékra rontották, és '10 tavaszára, a következő választás idejére már 12 százalék fölé emelkedett a munkanélküliségi ráta Magyarországon.

A polgári kormány a szocialisták katasztrofális kormányzása után hirdette meg 2010-11-ben az új gazdaságpolitikáját, amely az ország talpra állítását és tíz év alatt egymillió új munkahely megteremtését tűzte ki célul. Akkor a teljes ellenzék azt mondta, hogy ezt lehetetlen lesz megvalósítani. A tények azt mutatják, hogy még nem lett igazuk. A magyar kormány és a magyar emberek sikeres szövetségének hála '14 után is folytatódhat a gazdaság talpra állítása, és ennek is köszönhetően mára már több mint 750 ezer új munkahely jött létre Magyarországon. Az állástalanok átlagos létszáma ugyanolyan drasztikusan csökkent, mint amilyen drasztikusan nőtt a foglalkoztatottaké.

A munkavállalók, a munkáltatók és a kormány, a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumán 2016-ban kötött megállapodásának legfontosabb pontjai a minimálberek és a garantált bérminimum emeléséről szóltak. A foglalkoztatást érintő közterhek csökkentését segíti elő a hatéves bérmegállapodás, amely alapján a szociális hozzájárulási adó 2018-ban további 2,5 százalékponttal, 19,5 százalékra csökkent, így a minimálbér 8 százalékkal, a garantált bérminimum 12 százalékkal nőtt.

A foglalkoztatáspolitikai fő célkitűzése 2010 óta a teljes foglalkoztatottság elérése. Az eddigi kormányzati intézkedésekkel sikerült ehhez nagyon közel kerülünk, mintegy 750 ezerrel többen dolgoznak, mint nyolc éve, a munkanélküliségi ráta pedig már nyáron történelmi mélypontra, 3,7 százalékra állt. A reálberek 2018 első harmadában a tavalyi két számjegyű növekedést követően, a hatéves bérmegállapodásnak is köszönhetően ismét több mint 10 százalékkal emelkedtek.

Éppen ezért is a jogszabályok koherenciájának biztosításával és az elmúlt időszakban megváltozott jogszabályi környezethez való igazodás érdekében szükségessé vált több foglalkoztatási tárgyú törvény módosítása is. A jelen törvényjavaslatból az alábbi módosításokat szeretném kiemelni.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény módosítása kapcsán pontosításra kerülnek a képzési támogatásra vonatkozó rendelkezések, meghatározva a keresetpótló juttatásra és a kereset kiegészítésére jogosultak alanyi körét, valamint a keresetkiegészítés számításának szabályait. Új elemként meghatározza a törvény a szabadságvesztés büntetését töltő, reintegrációs őrizetben lévő személy álláskereséséhez kapcsolódó szabályokat, és a cél itt is az, hogy ne kerüljenek vissza ezen honfitársaink az igazságszolgáltatás látókörébe és intézményeibe. A szabályozás továbbá nevesíti azokat az esetköröket, amikor az ügyfél személyes megjelenése szükséges, mivel enélkül az eljárás nem folyhat le.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény módosítása kapcsán a javaslat kiegészíti a közalkalmazotti szakszervezeti reprezentativitásnak a tankerületi központok tekintetében eltérést biztosító rendelkezéseit. Ezáltal a tankerületi központok esetében is mérhetővé válik a közalkalmazotti szakszervezeti reprezentativitás egy technikai kódszám bevezetése útján.

A munkavédelemről szóló törvény módosítása kapcsán a módosítás fő célja a távmunkát érintő szabályok korszerűsítése, a munkáltatói adminisztratív terhek csökkentése, biztosítva ugyanakkor, hogy a munkavállalóknak az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó jogai ne sérüljenek.

A munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény módosítása kapcsán a módosítás a gyakorlati ellenőrzési tapasztalatokhoz és az irányadó bírósági gyakorlathoz igazodóan pontosítja a munkaügyi hatóság minősítési jogköreire vonatkozó szabályokat.

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény módosítása a mezőgazdasági ágazat számára és annak visszajelzése alapján az adóhatóság részére teljesített, foglalkoztató általi bejelentés visszavonására és módosítására a bejelentés napján délelőtt 8 óráig nyitva álló határidőt 9 órára módosítja. Saját tapasztalataim szerint is nagyon fontos ez a módosítás, hisz sok méltánytalan büntetést kaphattak, szenvedtek el a munkaadók a korábbi szabályozás miatt ezen szabály okán, és ennek a módosítása különösen fontos sok magyarországi térség számára, ahol ez a munkamód nagyon fontos és létformákat ment meg, illetve azért, hogy nem lesznek büntetve a vállalkozók, ezzel talán még az ő részükre is könnyebbé tesszük ezt a törvényt módosítást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott javaslat jól szolgálja a kormány által megfogalmazott foglalkoztatáspolitikai célok továbbvitelét, ezért arra kérem önöket, bár a törvény aposztrofálását lehetne salátatörvénynek szintén mondani, de a frakciónkhoz hasonlóan támogassák ezt. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításával kapcsolatos, előttünk fekvő törvényjavaslat hat korábbi törvényt módosít: a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról, a közalkalmazottak jogállásáról, a munkavédelemről, a Bérgarancia Alapról, a munkaügyi ellenőrzésről és az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvényeket.

Amikor egy ilyen salátacsomagot megkapunk, meg kell hogy mondjam, bizony vannak bennünk félelmek, és ezek a félelmek egyáltalán nem alaptala-

nok, gondoljunk csak arra, hogy milyen bűvészmutatványai voltak, teszem azt, Bánki Erik képviselőtársunknak a Fidesz-frakcióból, aki otthon leült, elkezdte vakargatni a kis kobakját, és valami népboldogító, hatalmas ötlet mint valami isteni szikra onnét ki pattant; így történt annak idején a munkaidőkerettel kapcsolatos agymenése során is, ami olyan formában módosította volna a munka törvénykönyvét, hogy azt nyugodtan nevezhetjük volna akár rabszolgatörvénykönyvnek is. Ezek a félelmek tehát sokszor bizony sajnos jogosak, az, hogy óvatosnak kell lennünk, az bizony szintén megalapozott.

(14.50)

Miért is mondom ezt? Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, önök, illetve az önök kormányzata a munkaerőpiaci rugalmasság szlogenjét mint valami neoliberalis bunkót forgatva szétszapott a munkavállalói jogok között, és azt kell hogy mondjam, a magyar munkavállalókat egyoldalúan kiszolgáltatták a tőkeérdekeknek, és ez nem valami ócska, balos duma, valami lejárt lemez, hanem ez a magyar rögvalóság. Ha önök beszélnek átlagos magyar munkavállalókkal, akkor bizony a panasz sok esetben teljesen jogos a részükről. Emlékezzünk arra, amikor Orbán Viktor arab befektetőknak úgy kívánta eladni a magyar munkavállalókat, hogy azok milyen olcsók, és tulajdonképpen a hátukon akár fát is lehetne vágni. Ez jelentette vagy ez jelenti most már Magyarországon évtizedek óta a fő tőkevonzó képességét a hazai, egyébként jól képzett, és valóban sajnos sok esetben igen-igen türelmes munkavállalóknak.

Ha megkérdezzük azt, hogy mit ér a magyar munkás vagy mit ér a munkás, hogyha magyar, akkor bizony arra az a válasz lehetne, hogy önök, az önök kormányzata számára munkaerőállati sorban tartott, olcsón kizsigerelhető bérrabszolga. *(Moraj a kormányzó pártok padsoraiból.)* Lehet ezen felháborodni, képviselőtársaim, csak az a helyzet, amikor mondjuk, a román nettó minimálbér most már nominálértékben is megelőzi a magyart, vásárlóerő-értékét nézve eddig is ránk vertek, akkor nincsen miről beszélni, akkor megint csak azt tudom mondani, hogy ez a szomorú magyar valóság. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Nem igaz! - F. Kovács Sándor: Kamu!)*

És ha van is ennek a törvényjavaslatnak - mert van, gyorsan elmondom itt zárójelben, igen, van, képviselőtársam - támogatható eleme, akkor arra viszont azt kell hogy mondjuk, hogy az megkésett, és sokkal előbb kellett volna, mondjuk, úgy nyolc évvel előzött kellett volna önöknek ilyen dolgokban gondolkodni, de a Gucci-frakció részéről mit is várhatunk? Nem hiszem, hogy azt kellene várnunk, ha reálisnak gondolunk, hogy önök átérzik a magyar munkavállalók mindennapi problémáit. Önök stratégiai partnerséget kínáltak, illetve adtak a multinacionális cégeknek, és

stratégiai cselédséget kényszerítettek a magyar munkavállalókra, vegytisztán neoliberális, szociopata dogmát megvalósítva. *(Közbeszólás a Fidesz képviselői köréből: Orvost!)* Hát, orvost lehetne hívni egyébként, kedves képviselőtársam, azoknak a magyar munkavállalóknak, akik mondjuk, belenyomorodnak az évtizedes munkába, és önök nem adják meg nekik, teszem azt, a korkedvezményes nyugdíj lehetőségét, bizony-bizony!

És akkor néhány OECD-felmérés. Mit gondolnak, egy átlag magyar munkavállaló hány munkaórát dolgozik éves szinten? 1900 órát; egy átlag német munkavállaló 1400 órát. Tegyük mellé, hogy ezért milyen megbecsülésben részesítik itt és mondjuk, Németországban a munkavállalókat. *(Koncz Ferenc: És a magyarokat?)* Nem véletlen az az exodus *(Z. Kárpát Dániel: Ez a szégyen!)*, ami a magyar munkavállalókat jellemzi, azt, hogy elmennek Magyarországról, és egyáltalán nem kalandvágyból, azért, hogy idegenben, Nyugaton találják meg a boldogulásukat.

Mondtam, hogy nincsen korkedvezmény, nincsenek férfiak számára 40 év után nyugdíj, nem pihenhetnek meg. Olyan körülmények közepette, hogy mondjuk, ha megnézzük a 65 év feletti lakosság nemi összetételét, akkor azt látjuk, hogy a 65 év feletti lakosságból 62 százalék a nők aránya, 38 százalék a férfiaké. Nem véletlen, ugyanis a korai halálozások aránya, mondjuk, a 40-50 éves férfiak körében háromszor akkora, mint a nők esetében. És így önök mégis nem mondtak már számtalan alkalommal arra a kezdeményezésünkre, hogy a korkedvezményes nyugdíjat biztosítani kellene, és a férfiak számára is lehetővé kellene tenni azt, hogy ledolgozott 40 év után végre élvezhessenek valamit a nyugdíjból, és ne az legyen az ő sorsuk, hogy egyből mehetnek a temetőbe.

Idetartozik: egy átlag magyar munkavállaló ilyen egészségügyi állapotok közepette, el tudják képzelni, hogy tényleg csak öt napot hiányzik? Igen, ennyit hiányzik, mert a többi napot, amikor beteg, nem meri kivenni, vagy éppen az anyagi lehetőségei nagyon behatároltak, és nem meri vállalni, mondjuk, akkor a táppénzt.

Azt el tudják képzelni, hogy a 7 éves vagy a 7 éven aluli gyermekek közül 7 százalék, ha beteg, egyedül van otthon, mert a szülő nem tud vele otthon maradni? Tehát ha minden olyan nagyon szép és nagyon jó lenne, mint ahogy önök azt le szokták itt nekünk festeni, akkor ilyen elképesztő anomáliákról nem lehetne beszámolni. De be lehet számolni, hiszen szétverték a szakszervezeteket Magyarországon, a szakszervezeti jogosítványokat, jogköröket meggyengítették. Az sem véletlen, hogy míg 2000-ben körülbelül 20 százalékos volt Magyarországon a szakszervezeti lefedettség, ez mostanra olyan 8 százalékos szintre zuhant.

És hogy miért is hozom ezt ide? Úgy gondolhatják, hogy nem tudom, ez miért van idekeverve, de egyáltalán nincs így. Az egyik módosítandó törvény, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény kapcsán így szól a módosítás: a tankerületi

központ vezetője a járási, megyei jelentőségű közalkalmazottak jogviszonyát érintő kérdésekben járási, megyei szinten reprezentatív szakszervezetekkel érdekegyeztető fórum keretei között egyeztet. Mit jelent az önök számára az, hogy reprezentatív? A törvényben ezt 10 százalékban határozzák meg. Azt mondják, akkor reprezentatív egy ilyen szakszervezet, ha annak tagjai elérik az ágazatban foglalkoztatottak 10 százalékát. Hadd kérdezzem meg, és kérem az államtitkár urat, hogy erre válaszoljon: kivel egyeztettek erről?

Melyik volt az az oktatásügyben dolgozó, tevékenykedő szakszervezet, amelyik erre azt mondta, hogy ez így rendben van? Hozzáteszem, Magyarországon a pedagógustársadalom szakszervezeti lefedettsége olyan 19 százalékos. Ez azt jelenti, hogy ha önök komolyan veszik ezt a reprezentativitást, akkor lesz olyan szakszervezet, amelyik adott esetben egy járásban, egy tankerületben, egy megyében ki fog maradni ebből az érdekegyeztető fórumból. Hogyan fordulhat ez elő? Tényleg jó lenne, ha erre valaki tudna válaszolni! Nyilvánvalóan a kollektív szerződés kötéséhez való jogosultságról van itt szó, és nem mindegy, hogy önök milyen tárgyalási pozíciót visznek, kik azok, akik adott esetben befekszenek önöknek, vagy mely szakszervezetek azok, amelyek, ha kell, ellent is tudnak mondani, mondjuk, önöknek.

Még néhány adat akkor: a magyar munkavállalók munkahelyének 62 százalékán nem működik szakszervezet. Sokkal jobb a helyzet egyébként az oktatásügyben, ott ez csupán 50 százalékos, de látni kell az előbb elmondottak alapján, hogy önöket az elmúlt nyolc év miatt igen komoly felelősség terheli azért, hogy ezek a számok így alakulhattak Magyarországon. Az egyik legfontosabb nemzeti ügyünk lenne a magyar munkavállalói érdekvédelem megteremtése Magyarországon. Az a helyzet, hogy sok esetben hírből nem hallani itt ilyesmit.

Nagyon jó egyébként és támogatandó, amikor a munkavédelemről szóló törvény módosítása kapcsán önök azt írják, azt terjesztik elénk, hogy új technológia bevezetése esetén a munkáltató köteles a dolgozókkal megbeszélni az egészségre és a biztonságra kiható következményeket. Tényleg jó dolog, de azért ennél többre lenne szükség. Például, hogyha ezek a munkakörülmények a dolgozók egészségi állapotát veszélyeztetik, akkor a korkedvezményes nyugdíj visszahozataláról kellene beszélni, mert ez csak egy szépségtapasz lehet mindazon problémahalmazon, amit itt az előbb felvázoltam önöknek.

A munkavédelmi képviselő részt vehet a munkahelyi balesetek kivizsgálásában, a foglalkoztatási körülmények miatti megbetegedések feltárásában. Ez is nagyon jó, támogatandó dolog, viszont édeskevés, tisztelt képviselőtársaim. Megint csak mondanék egy statisztikai számot, és ha hamisak, akkor önök hamisították: 2013-ban 17 ezer munkahelyi baleset történt Magyarországon. Ez a tavalyi esztendőre több mint egyharmaddal növekedett, 23 ezernél is több bejelentett munkahelyi baleset történt Magyarországon. Nem véletlen, hogy a munkavédelem csupán csak egy

főosztály minisztériumi szinten. Véleményünk szerint sokkal komolyabban oda kellene erre figyelni.

Aztán az is egy szégyenteljes dolog, hogy a munkavédelmi képviselő meglétéről a saját munkahelyén összességében a magyar dolgozók 29 százaléka tud. Ennek az arányát javítani kellene, és ezért, hogyha látunk ilyen előrelépést, ami legalább ilyen kis látszatjogokat ad ezeknek a képviselőknek, akkor azt mondjuk, hogy ez támogatandó, még ha a kritikánkat el is mondjuk, akkor is, ha önöknek ez nem tetszik.

(15.00)

A munkáltatók jelentős részénél mindenféle felmérés szerint iszonyatos visszaélések, szabálytalanságok vannak. A feketefoglalkoztatás még mindig jelentős Magyarországon. Nem véletlen. Sok szó esett a mai nap során például arról, hogy önök szinte túldelgetik a multikat, ezzel szemben a hazai kkv-szektor milyen iszonyatos megszorításokkal kell hogy szembenézzen. A nagyvállalatoknál a társasági adó csökkentése valóban jelentős pluszforrásokat biztosított, viszont a kicsiknél a magas adóteher egyenesen vezet ahhoz, hogy a feketegazdaság még mindig erős. Márpedig ha a feketegazdaság erős, az egy törvényszerűség, hogy ott a munkavédelmi előírások az utolsó utáni helyre kerülnek. Azt hiszem, hogy az előbb bemutatott számok ezt bizonyítják.

Az is egy szörnyű helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2018 első negyedévében 19 halálos munkahelyi baleset történt Magyarországon, illetve emellett 97 súlyos, illetve csonkolásos balesettel járó munkahelyi tragédia. Összességében ezekért 17 millió forint bírságot vetettek ki. Nem kell azon csodálkozni, amikor mondjuk, előfordul egy olyan helyzet, hogy építőiparban dolgozó munkavállaló a hatodik emeletről leesik mindenféle védőfelszerelés és biztosítás nélkül, ezután azt mondja a munkáltatója, hogy öngyilkos kívánt lenni, és ezért történhetett a baleset. Nonszensz, elfogadhatatlan. Ha a bírságolás tekintetében kicsit komolyabban vennék a hatóságok ezeket az elkövetőket, pofátlan, munkásnyomorító állapotokat, akkor talán nem találkozhatnánk ilyen sajtóhírekkel. Bizony az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdése világosan kimondja, hogy minden munkavállalónak joga van Magyarországon az egészségét, biztonságát és a méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez. Ez az, amivel azonban a magyar munkavállalók sok esetben nem találkozhatnak.

De még egyszer mondom: a kritikákon túl ennek a törvényjavaslatnak, ennek a salátacsomagnak vannak támogatható elemei. Például az egyik ilyen, hogy inkább a képzésre helyezik a hangsúlyt, és vonzóbbá próbálják tenni a közfoglalkoztatásban való vegetálás helyett. Az is egy támogatandó lépés, hogy ezeknek a munkavédelmi képviselőknek a képzése komolyabbá válik, még akkor is, ha sokkal nagyobb jogkört kellene nekik biztosítani, illetve a szakszervezeteknek, teszszük hozzá, de mégiscsak egy előrelépést jelent

mindez. Az is, hogy például a bérgarancia-törvényt olyan formában módosítják, hogy az eddigi 15 nap helyett végre 5 napon belül intézkednek a kifizetésekről. Jól emlékszünk, mondjuk, a Palóc-ker majdnem ezer dolgozójának a kálváriájára. Aztán az is egy életből való és pozitív előrelépés, hogy az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény olyan formában módosul, hogy nem 8 óráig kell a NAV felé bejelenteni az ügyintézőknek ezeket az adminisztrációs dolgokat, hanem 9 órára módosult mindez. Sokkal könnyebbé válik így, mondjuk, a mezőgazdaságban embereket foglalkoztatóknak a helyzete. És az is egy pozitívum, hogy a távmunkát egyszerűsítik.

Ezek jó dolgok, képviselőtársaim, viszont még egyszer el kell hogy mondjam: kissé megkésettnek érezzük. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Aradszki Andrásnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2928. számú törvényjavaslat vitája során fontosnak tartom előzetesen aláhúzni azt, hogy egy nemzetgazdaság stabilitását, fejlődését alapvetően három dolog befolyásolja. Az egyik az infláció mértéke, a másik a gazdasági növekedés, a harmadik pedig az államadósság alakulása.

Ha ezek a számok egyensúlyban vannak, megfelelő színvonalat mutatnak, például 5 százalékos alatti munkanélküliséget, például 3 százalékos alatti inflációt, alacsony vagy csökkenő államadósságot, akkor azt lehet mondani, hogy az a nemzetgazdaság jó állapotban van. Az ilyen országokra mondtuk régebben, 2010 előtt, hogy azok a „bezzegországok”, mint Hollandia, Svédország, Dánia, rendelkeznek ilyen adatokkal. Az elmúlt nyolc év gazdasági teljesítménye okán nyugodtan mondhatjuk, hogy Magyarország is ebből a megközelítésből a bezzegországok közé tartozik.

Ezt azért mertem előrebocsátani, mert a foglalkoztatási tárgyú törvények kapcsán, amelyről most beszélünk, alá kell húzni, hogy bizony a foglalkoztatási adatok is olyanok, mint az úgynevezett bezzegországokban, azaz jelen pillanatban 3,8 százalékos a munkanélküliség. Ez a tudomány mai megközelítése szerint a teljes foglalkoztatottságot jelenti. 69,5 százalékos a foglalkoztatottsági ráta. Úgy képzeltük és úgy gondoltuk, hogy cseh barátainkat ezzel a rátával behozzuk, de még nem sikerült, mert ők még ezen is túlléptek. Ha az európai uniós statisztikákat nézzük, akkor azt is lehet látni, hogy a foglalkoztatottsági ráta, valamint a munkanélküliség tekintetében, tehát a foglalkoztatottsági adatok tekintetében már tulajdonképpen csak a csehek, a németek és a máltaiak rendelkeznek jobb adatokkal.

Mindehhez a stabilitáshoz egy nagyon komplex megközelítésű gazdaságpolitika kellett, amely keretei

között természetesen a foglalkoztatásról szóló törvényeket is ott találjuk, és a 2012-ben elfogadott munka törvénykönyve ebből a szempontból sikeres és jól célzottan megalkotott produktuma a magyar törvényhozásnak.

Az előttünk levő törvényjavaslat módosít bizonyos foglalkoztatási tárgyú törvényeket, aminek első sorban az az indoka, hogy az elmúlt években több törvény - így például az általános közigazgatási rendtartásról szóló, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló, valamint az elektronikus ügyintézési törvény, a büntetések és intézkedések, egyes kényszerintézkedések és szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvény - módosítása olyan további módosításokat igényelt a foglalkoztatás területén is, amely módosításokat jelen előterjesztés tartalmazza.

A közigazgatási rendtartásról és az adóhatósági végrehajtásról szóló törvényhez kapcsolódóan a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliségi ellátásról szóló törvény módosult a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból nyújtott támogatás visszakövetelése, az ügyleti és késedelmi kamat, továbbá a méltányossági jogkör gyakorlása körében.

A jogszabályi koherencia megteremtése érdekében pontosításra kerül a fogyatékkal élő és a megváltozott munkaképességű személy, valamint a hozzátartozó fogalma is. Ezek jogalkalmazási szempontból tisztázó jellegű módosítások.

Új elemként meghatározza a javaslat a szabadságvesztés büntetését töltő, reintegrációs őrizetben levő személy álláskereséséhez kapcsolódó szabályokat. Ez egy nagyon fontos rendelkezés véleményem szerint. E tekintetben éreztem, hogy a kormány képviselője is az exozéjában ennek a szabálynak a fontosságát mélyen aláhúzta, jelezve azt is, hogy a reintegrációnak egyik nagyon fontos eszköze, hogy a foglalkoztatás területén miképpen sikerül az eltévelyedett állampolgárainkat, nemzetársainkat visszasegíteni a bűn nélküli életmódhoz.

A javaslat módosítja - nagyon helyesen - a közalkalmazotti jogviszony tekintetében a munka törvénykönyve 12. § (3) bekezdésének az alkalmazhatóságát és a kollektív szerződéseknek a munka törvénykönyvétől történő eltérésének a lehetőségeit. Ennek a pontosítása történt meg a javaslatban.

Fontos kiegészítése a javaslatnak a közalkalmazottak szakszervezetei reprezentativitásának kialakítása a tankerületi központok tekintetében.

(15.10)

Fontos az, hogy milyen szintű szakszervezetekkel, járási, megyei szinten reprezentatív szakszervezetekkel kell lefolytatni az illetékes tankerületi vezetőnek a szükséges egyeztetéseket a munka világot szabályozó jogszabályalkotás, valamint kollektív szerződés, munkaügyi szabályok elfogadása tekintetében.

A munkavédelmi törvény módosításának fontos eleme a távmunkáról szóló szabályok módosítása. Itt

a távmunka nem az úgynevezett home office, hanem az, amikor a munkáltató más munkahelyen rendeli el a munka végzését. Ez a munkavédelmi szabályozás azt jelenti, hogy továbbra is - a munkavégzés helyétől függetlenül - biztosítani kell a biztonságos munkavégzés feltételeit.

Emellett a távmunkát érintő szabályok módosítása, korszerűsítése történik meg a javaslatban, csökkennek az adminisztratív terhek, és biztosítja továbbra is, hogy a munkavállalók egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó jogai se sérüljenek a jövőben sem.

A javaslat pontosítja még a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvénynek azt a részét, amely minősítési jogkörét biztosítja a munkavédelmi ellenőröknek, munkaügyi hatósági személyeknek. Nagyon célszerű és okszerű ez a módosítás, mert magát a munkaviszony tartalmának a meghatározását is odahelyezi, és minősítés szerinti eljárást enged meg a későbbiekben a módosítás. Úgy gondolom, hogy sok vitát, félreértést, későbbi jogalkalmazási nehézséget ír felül ez a módosító javaslat.

Azt tudom mondani a KDNP nevében, hogy az előterjesztett javaslat előremutató, erősíti a munka világot, erősíti azt a képességét Magyarországnak, hogy feltörekvő gazdaságával minél több munkavállalónak tudjon méltó munkakörülményeket biztosítani a jövőben, és erősíti azt is remélhetőleg, hogy ma már nem a munkanélküliség legyőzése ellen kell lépéseket tenni a magyar kormánynak, hanem a munkaerőhiány orvoslására. Én azt gondolom, hogy ezek a garanciális szabályok, amelyek értelmezési, gyakorlati problémákat oldanak majd fel, ezeket a célokat szolgálják. Úgyhogy a KDNP javasolni fogja az elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Csatlakozni tudok a Jobbik vezérszónokához, hogy egy eléggé komplett törvényt módosítási csomagot látunk, amiben nagyon-nagyon sok pozitív változás van, de sajnos kritikaként meg kell említenem, hogy emellett rengeteg negatív változást is látunk.

Meglepő módon akkor most egy kicsit a pozitív változásokról beszélnek, államtitkár úr, hogy ne csak mindig a negatív dolgokat hallják az ellenzék oldaláról. Ez egyik ilyen, hogy a foglalkoztatási tárgyú törvényeknél korábban nem tette lehetővé, hogy 30 óránál magasabb óraszámú képzésben vegyen részt az a szülő, aki gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben részesült, és nem álláskereső, annak ellenére, hogy keresőtevékenységet a gyermek féléves korát követően időkorlátozás nélkül folytathatott.

Gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben részesülő, képzésben részt vevők tekintetében megszűnik a heti 30 órás tanfolyami korlát. Amikor arról beszélünk, hogy mennyire fontos lenne minél hamarabb a munkaerőpiacra azokat a nőket visszaterelni úgymond, akik gyermekeket nevelnek otthon, akkor szerintem ez egy nagyon fontos, pozitív változás, hogy ne szabjunk határt annak, hogy 30 órában vehetnek részt képzésben. Szerintem az egyik legnagyobb indoknak azt szokták mondani a nők munkavállalásánál, hogy huzamosabb időre kiesnek a munkaerőpiacról, és pontosan ezért hátrányba kerülnek, főleg most már a XXI. században, amikor annyira gyorsan változik a világ.

A következő pozitív változás: pontosításra kerülnek a képzési támogatásra vonatkozó rendelkezések, a teljes alanyi kör számára támogathatóvá válik a képzéssel kapcsolatos költségek megtérítése. Ez korábban csak a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult álláskereső részére, az általános iskolai végzettség megszerzéséhez vagy a szakképzés megkezdéséhez, a külön jogszabályban meghatározott bemeneti kompetenciák megszerzéséhez szükséges képzésben történő részvétel idejéig járt. Ezen túlmenően a módosítás konkretizálja azt az alanyi kört, amelyik a képzéssel kapcsolatos költségek megtérítésén túl keresetpótló juttatást vagy keresetkiegészítést kaphat.

A következő pozitív változás - bár itt majd egy kérdést fogok feltenni államtitkár úrnak -: a foglalkoztatásbővítést szolgáló támogatások köre új elemmel bővül. A munkaadó részére újabb támogatás nyújtható annak érdekében, hogy olyan munkavállalót is foglalkoztassanak, akik hozzátartozójukat gondozzák vagy kisgyermeket nevelő nők.

Bértámogatás esetén a gyermek felügyeletével és hozzátartozó gondozásával kapcsolatban felmerült indokolt költségek a munkavállaló kérelmére megtéríthetők. Ez pozitív változás, de kicsit ellentmondásos számomra, mivelhogy az a munkavállaló, aki hozzátartozóját gondozza, nem biztos, hogy - idézőjelbe tetten - „értékes” munkavállaló a munkáltató számára. Tudom, hogy támogatási rendszerrel lehet ösztönözni a munkáltatókat, hogy ilyen embereket alkalmazzanak, csak ezt a kettősséget hogyan tudjuk megoldani? Nap mint nap szembesülünk azzal, hogy mekkora hátrány éri, mondjuk, a több gyermeket nevelő édesanyákat, a beteg hozzátartozójukat gondozókat, hogy hogyan lehet ezt a kettősséget... Az már pozitív dolog, hogy próbálkozik a kormányzat, hogy ezt a problémát megoldja, csak tényleg elegendő-e valamiféle támogatási rendszer ahhoz, hogy ez megtörténjen, vagy erősebb beavatkozás kellene?

A javaslat megoldást teremt arra, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból nyújtott támogatás visszakövetelése esetén párhuzamosan késedelmi kamat, illetve pótlék felszámítása ne fordulhasson elő. Kamatos kamat tilalmára tekintettel a késedelmesen megfizetett ügyleti kamatra késedelmi kamat sem számítható fel a jövőben.

És már többen elmondták előttem, hogy a fogva tartás teljes ideje alatt szünetel az álláskeresői járadék, és ennek a feloldását tervezi a kormány. Igen, nagyon fontos az, hogy azokat az embereket hogyan lehet a munkaerőpiacra visszavezetni, hogyan lehet benntartani, még ha fogva tartás alatt áll is, hogy ha majd egyszer kikerülnek a fogva tartásból, pozitívan csatlakozzanak a társadalmunkhoz. Én azt gondolom, hogy ez egy pozitív változás.

Nem szeretném már megismételni az előttem szólókat, és akkor néhány negatív dolgot hadd olvassak fel, amit ebben a módosításban mi kifogásolunk.

A gyermekgondozást segítő ellátásban, illetve a gyermekgondozási díjban részesülő személy képzése a gyermek fél éves kora előtt nem támogatható, nem indokolt a képzési támogatás alanyi körében a gyermek fél éves kora előtti ellátásra jogosultakat feltüntetni. A jogalkotó szándéka az, hogy a képzési támogatás csak a gyermek fél éves kora után legyen adható az ellátásban részesülő szülőknek, ezért kikerülnek a támogatási alanyi körből a terhességi-gyermekágyi segélyben és a csecsemőgondozási díjban részesülők. Szerintem ezt meg kellene fontolni, államtitkár úr.

Értem, hogy azt mondjuk, hogy a gyermek fél éves koráig az édesanya mindenféleképpen csak a gyermekkel foglalkozzon, nem vitatkozunk, ebben nem tudok vitatkozni, én is három gyermeket nevelek, de én azt gondolom, pontosan, amikor arról beszélünk, hogy mekkora hátrányt szenvednek a gyermeket nevelő nők a munkaerőpiacon, hogyan kellene őket segíteni, és pontosan az imént egy pozitív változásról számoltunk be, akkor nem értem, hogy miért vezetjük be ezt a tilalmat, mert én azt gondolom, hogy a mai felgyorsult világunkban, az internet robbanásával, a technika robbanásával sok esetben nem akadályozza meg - tapasztalt édesanyaként mondom -, hogy ez megtörténjen, hogy a gyermek fél éves koráig egy kismama ne vehessen részt képzésben. Én nagyon kérném, hogy ezt a módosítást vegyék ki, szerintem ez nagyon nincs helyén, államtitkár úr.

A következő negatív módosulás: a keresetkiegészítés megállapítása a képzést megelőzően elért jövedelem vizsgálatán alapul. A keresetkiegészítés számítása korábban a képzést megelőzően elért átlagkereset és a képzés alatt elért kereset különbözetéig terjedt.

(15.20)

A módosítás értelmében az átlagkereset helyett a jövőben átlagjövedelmet kell majd figyelembe venni. Itt nem mondanám el, hogy mi az átlagkereset fogalma és az átlagjövedelem fogalma. Szerintünk ez negatív változás lesz a törvényben. Szeretném, ha ezt is megfontolásra javasolhatnánk.

A következő: az állami foglalkoztatási szerv a munkahelykeresést, a munkához, valamint a megfelelő munkaerőhöz jutást, továbbá a munkahely megtartását munkaerőpiaci szolgáltatásokkal is elősegíti.

Ezen belül a munkaerőpiaci programot és munkaerőpiaci szolgáltatást nyújtók szakmai támogatása a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter által alapított közhasznú szervezet, kedvezményezett részére továbbadási kötelezettséggel átadott szakmai támogatás nyújtásával is megvalósulhat. A jelen módosítás a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter nevesítését elhagyja, és helyette csupán a „miniszter” megnevezést hagyja meg. Ezt a típusú módosítást az eddigi törvény több pontján is megteszi a jogalkotó.

Az a kérdés, hogy a javaslat elfogadását követően pontosan ki rendelkezhet majd a foglalkoztatáspolitikai célokat segítő, támogató pénzeszközök felett, ugyanis a mostanáig egyértelmű megjelölés, a „foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter” helyett elég lesz a „miniszter” megjelölés ahhoz, hogy például az elkülönített alapok közül a Nemzeti Foglalkoztatási Alap céljairól, pénzeinek felhasználásáról döntsön valaki a felelős miniszter helyett. Ki lesz az a mindenkor miniszter? Miért kell ez a lépés? Ha foglalkoztatáspolitikáról beszélünk, akkor miért nem evidens az, hogy marad, hogy a foglalkoztatásért felelős miniszter lesz az, aki ezekről a pénzekről döntsön? Vagy egészen mást tervez a kormány? Én nem gondolnám, hogy pozitív változás lenne az, hogy itt akárki dönthet, majd mondjuk, Gulyás Gergely, a Miniszterelnökséget vezető miniszter dönti el, hogy mi lesz ezekkel a pénzeszközökkel.

A közfoglalkoztatást a kormányzat bevallottan évek óta szűkíti, és jelentős mértékben csökkenti az erre fordítható anyagi ráfordítást és így a résztvevők létszámát is. A mostani kormányzati lépés, hogy a közfoglalkoztatás helyett különböző képzésekben helyezik el az embereket, önmagában dicséretes lenne. Azt soha nem mondtuk, hogy a munkanélküliség felszámolása oktatási rendszerrel megvalósítható. De amit az elmúlt években láttunk, hogy bizonyos cégek szakosodtak arra, hogy mindenféle képzéseket indítottak - ez jellemző Hajdú-Bihar megyére is, államtitkár úr -, és tömegével jelennek meg azok a képzési formák, ahol tésztagyúró embereket képeznek, kosárfonókat, seprűkészítőket.

Lényegében mondhatnánk azt is, hogy nem a munkaerőpiaci helyzet adja azt, hogy milyen képzéseket indítanak el, hanem azt látjuk, hogy bizonyos cégek nagyon jól járnak, a szegény munkanélküliek vagy álláskeresők rohagnak, és egyik képzés után a másik képzést szerzik meg. Lényegében hónapok alatt lezavarják ezeket a képzéseket, megkapják az okmányokat, de nem látjuk azt, hogy utána a munkaerőpiacon el tudnának helyezkedni. Azt gondolom, hogy erre több energiát kellene fordítani, és olyan képzéseket megvalósítani, ami kiszolgálja azt a fajta munkaerőhiányt, amivel ma Magyarországon szembesülünk.

Kicsit csatlakoznék jobbkios képviselőtársam felszólalásához, aki beszélt a munkahelyi balesetekről és a táppénzről. Azt látjuk, hogy évről évre nagyobb a szorongás a munkavállalóknál, és nagyon kevesen veszik igénybe a táppénzt, s csak nagyon rövid ideig. De

biztos tudja, államtitkár úr, hogy 9 milliárd forinttal nőtt a költségvetésben az az összeg, amit táppénzre fordítottunk. Mindenki azt gondolná, hogy ez a 9 milliárd forint azt támasztja alá, hogy többen mennek táppénzre, a munkavállalók újra azt tudják mondani, hogy bíznak a munkahelyükben és nem veszélyeztetik. De ha megnézzük a számokat, ezt a 9 milliárd forinttal több összeget sokkal kevesebb ember vette igénybe, ami azt jelenti, hogy sokkal súlyosabb betegségekre veszik igénybe, vagy amit képviselőtársam mondott, hogy nagyon megnőtt a munkahelyi balesetek száma, ami után hosszabb időre kiesik a munkakeresetből, vagy véglegesen ki fog kerülni, mert csonkolásos vagy olyan egészségügyi károsodást szenved, ami után már nem tud visszakerülni a munkaerőpiacra.

Lényegében minden adat azt támasztja alá, amit képviselőtársam is elmondott, hogy mennyire kiszolgáltatottak ma Magyarországon a munkavállalók a munkáltatókkal szemben. Ennek az egyik „alaptörvénye” a munka törvénykönyve, hogy milyen módon szolgálja ki a módosított munka törvénykönyve a munkáltatókat, és nem a munkavállalókat védi.

A mellett a nagyon sok pozitív változás mellett, államtitkár úr, amiből néhány dolgot én is felsoroltam, és az előttem lévők is, jó néhány kritikai pont van ebben a törvénymódosításban. Ha ezek így maradnak, akkor tartózkodni fogunk a törvény elfogadásánál. Remélem, hogy jó néhány módosítást figyelembe fog venni a minisztérium, és pozitív irányba fogja változtatni ezt a törvénymódosító csomagot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Székely Sándornak, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÉKELY SÁNDOR, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Nehéz helyzetben vagyok, mert az előző két felszólaló, aki a Jobbik és az MSZP részéről szólott hozzá, már nagyban megfogalmazta azokat a gondolatokat, amik a mi gondolataink is.

Mielőtt még belemennék a részletekbe, szólni kell arról is, hogy milyen pillanatban beszélünk ezekről a törvénymódosításokról. Elhangzott, hogy azért kell ezeket a dolgokat módosítani, mert már annyira jól áll az ország, annyira pörög a gazdaság és a bérek annyira fantasztikusak, hogy kénytelen a kormánypárt hozzájárulni mindenféle törvényekhez. Azért szögezzük le, hogy Magyarországon ma egymillió ember van bejelentve minimálbérre, elképesztő mennyiségű ember keres átlagbért vagy annál kevesebbet. Az átlagbér ma Magyarországon 600 euró, a minimálbér meg 400 euró. Jegyzem meg, hogy egy lakás bérleti díja közel 300 euró; csak hogy tudjuk, miről beszélgetünk, hogy a magyar munkavállalók milyen helyzetben vannak. S mivel ilyen helyzetben vannak, az is teljesen egyértelmű, hogy nem nagyon ugrálnak a munkahelyeiken.

Persze, van munkahelyük, s nemcsak egy van nekik, hanem általában kettő vagy három is, ami persze nincs bejelentve, és így talán biztosítani tudják azt, hogy a családjuk és a saját megélhetésük valamennyire rendben legyen.

Ha azt gondolja valaki, hogy ez a magyar lakosságot örömmel tölti el, akkor azt kell mondjam, hogy nem, nem tölti el örömmel. A magyar lakosság egy jelentős része hónapról hónapra él, nyaralni alig jut el bárhová is, ráadásul folyamatosan fél a főnökeiktől, a főnök ki van szolgáltatva velük szemben (*sic!*), nincsenek jogaik, nincsenek szakszervezetek, amelyek megvédenék őket, hiszen maguk olyan szakszervezeti törvényeket és olyan munkatörvénykönyvet hoztak, amik a szakszervezetektől elvettek jogosítványokat. Így a munkahelyeken nem tudnak megalakulni szakszervezetek, de ha vannak is, akkor is a munkaadók jóval jobb pozícióban vannak velük szemben, és egész egyszerűen ellehetetlenül az, ami a szakszervezetek munkája lenne, hogy megvédjék a munkásokat, vagy hogy küzdjenek a jobb bérekért, a jobb munkakörülményekért.

Abban is biztosak lehetünk, amiről ellenzéki társam is beszélt, hogy az emberek azért dolgoznak, hogy a nyugdíj után majd egy kicsit élvezhessék a jól megérdemelt pihenést. De mindannyian tudjuk, hogy Magyarországon ez nagyon-nagyon keveseknek adatik meg, hiszen a nyugdíjaskor után is dolgozni kell azért, hogy ki tudják fizetni a rezsit, hiszen a nyugdíjükből nem tudják kifizetni. Az én édesapám és édesanyám sem tudná kifizetni, ha én nem támogatnám őket, pedig kőkeményen végigdolgozták az életüket; az egyik iskolaigazgató-helyettes volt, a másik pedig vállalkozó, mégsem tudnak megélni a nyugdíjükből. Gondolják el, hogy mi van azokkal az emberekkel, akik nem olyan életutat jártak be, mint ők. El lehet képzelni! Természetesen mindannyian látjuk az idős szakikat, akik már réges-rég nem szabadna hogy dolgozzanak, ehelyett ott állnak és mindenféle segédmunkákat végeznek el. S azt is látjuk, hogy milyen körülmények között végzik el ezeket a segédmunkákat, persze nemcsak a szakik, hanem mások is.

(15.30)

Elhangzott az is itt a KDNP-s kolléga úrtól, hogy mennyire jó az államháztartás. Hát persze, úgy kezdték a kormányzásukat, hogy elloptak 3000 milliárd forintot a magyar emberektől, a magánnyugdíjpénztáraktól. Így persze lehet viszonylag jó államháztartás, de ha megnézzük a számokat, akkor mindannyian tudjuk, hogy azért nem is olyan jók azok a számok.

2011-ben szétverték, új munkatörvénykönyvét hoztak, voltak olyan szakszervezetek, amelyek nem akarták aláírni, voltak olyanok, amelyek viszont aláírták. Természetesen a munka törvénykönyvét bevezették, tüntetések voltak ellene, de hát nem sokat használtak. Így azt gondolom, hogy amikor ilyen salátatörvényeket hoznak be, aminek persze van jó része,

mint azt már az előttem szólók is elmondták, értjük, de hát valójában az egésznek kellene újjáalkotni.

Egy olyan munkatörvénykönyvét kellene most már végre csinálni, figyeljenek most rám, amit leegyeztetnek a szakszervezetekkel, és nem csak az orruk alá teszik, és talán még az ellenzékkel is, hogy végül is mire gondolnak, amikor azt gondolják, hogy a magyar dolgozókat, a magyar átlagembereket szabályozzák, hogy milyen munkakörülmények között kell dolgozni, akkor esetleg az őket védő, képviselő szervezeteket is meg lehetne kérdezni. És akkor talán nem kellene olyan törvényeket hozni, tárgyalni, amelyek egyébként mind nagyon fontos kérdések, de itt most a reintegráció a fogvatartottaknál, képzési támogatások módosítása, menetrend szerinti járatok rendezése, bérgarancia, munkaügyi ellenőrzés, hatósági bizonyítvány kiállítása, elköpesztő mennyiségű dolog van benne. Az egész széttartó, és nem követ valamifajta egységes dolgot.

De nem is csodálkozunk ezen, pontosan tudjuk, hogy mi a cél. A cél az, hogy a hazánkban lévő multinacionális, külföldi vagy magyar multinacionális cégek ki tudják zsákmányolni a magyar dolgozókat. És úgy tűnik, bár önök állítólag mindig folyamatosan védik a magyar érdekeket, de a magyar kis- és középvállalkozások éppen csak életben tudjanak maradni. Elképzelésünk sincs, hogy miért csinálják önök ezt, de végül is ez van.

Hogy konkrétumokról is beszéljünk azért, kezdjük pár pozitív üggyel. A benyújtott javaslat szerint lehetővé válik a heti 30 órát meghaladó gyes, a képzésben való részvétel a gyesen lévőknek, összhangban a gyes melletti munka korlátatlanságával. Ez valóban, azt gondoljuk, tényleg előremutató, fontos, hogy a nők a gyermeknevelés mellett minél hamarabb vissza tudjanak térni a munka világába. Valóban nem jó az, ha ők éveket kiesnek, és nem tudnak normális életpályát beállítani.

Aki állami bértámogatással tud elhelyezkedni, annak kérésére megtérítik a gyermek felügyeletével és a hozzátartozó gondozásával kapcsolatban felmerült indokolt képzéseket. Megemelik a képzési támogatást a közmunkabér szintjéről a minimálbér szintjére, hogy ezzel a képzésben való részvételre ösztönözzenek a közmunkával szemben. Ez tényleg jó, de azt is elmondták itt a kollégák, ellenzéki kollégáim, hogy ez nagyon jó, csak az lenne a nagyon fontos végre, hogy olyan dolgokat tanítsunk a munkanélkülieknek vagy a munkát keresőknek, vagy a munkát váltani akaróknak, amelyek a munkaerőpiacon érdemben használhatóak, és ne olyan felesleges dolgokat, amikre a magyar valóságban, a magyar valóságbolygón nincs szükség.

A munkaadó ezentúl nyelvi képzésre is köthet megállapodást a munkaügyi hivattal, ha utána vállalja, hogy alkalmazza az álláskeresőt. Gondoljuk, hogy ez is rendben van. A munkavédelmi képviselő képzése a minőségi képzés érdekében csak felnőttképzés keretében történhet. Ez garantálja, hogy a képzések kizárólag engedéllyel rendelkező képzők

szervezetében, szakértők által előminősített képzési program alapján, megfelelő végzettséggel való alkalmazás során valósuljanak meg.

Ugyanakkor azért érdemes megjegyezni, hogy a javaslat 29. §-ában bevezetett bekezdés, az ellenőrzési irányelv jogállamban nem elfogadható, a munkavédelmi hatóság függetlenségét biztosítani kell. Amennyiben a miniszter szabályozni kíván, azt a jogszabályban kell kiadni.

Na hát, ennyit a pozitívumokról, és pár konkrétum akkor a negatívumokról. A javaslat 12. §-ának (5) bekezdése alatt megszigorítja a megváltozott munkaképességű személyek fogalmát. A hatályos rendelkezések szerint megváltozott munkaképességű, aki testi vagy szellemi fogyatékos, vagy az orvosi rehabilitációját követően munkavállalási és munkahelymegtartási esélyei testi vagy szellemi károsodás miatt csökkennek.

A százalékos követelmények ehhez képest lényeges szigorítást jelentenek. Önök folytatják ezeket az embereknek, a megváltozott munkaképességű embereknek a másod-, illetve harmad-állampolgárságba való visszazorítását. Ez borzasztó. Ezek az emberek itt élnek velünk, gyermekeink, testvéreink, szüleink, akik még azért mégiscsak akarnak valamit csinálni. De ezzel a szabályozással kiesnek a munkából, így aztán másodrendű állampolgárok is tudnak lenni akár.

Többen mondták már itt a reprezentativitás problémáját. A javaslat 18. §-ával az a gond, hogy a tankerületit nem járasi, hanem megyei szinten szerveznék meg. Tankerületi ügyekről kellene rendelkezni. A szakszervezetek helyzete bonyolultabb, mivel egyes megyékben lehet reprezentatív, míg más megyékben nem. Így tankerületi szinten azt kell majd reprezentatívnak tekinteni, ami a megyék több mint felében eléri a szintet. Az oktatási területen működő szakszervezetek reprezentativitása tekintetében az egész rendszer átalakítása lenne célszerű.

Az önöknek nagy problémát okoz, ami most következik, hogy az iskolaigazgatóknak vissza kellene kapniuk a munkáltatói jogkör gyakorlását, hogy a kollektív szerződések megkötése során a szakszervezetek reprezentativitása értelmezhető legyen. Tudjuk, hogy ez vágyálom, tudjuk, hogy önök nem akarják, hogy az oktatási intézmény vagy ne adj' isten, bármilyen más intézmények, az önkormányzatok valójában és érdemben önállóan éljenek, hiszen akkor nem tudnának mindent központilag irányítani. És még akár az a szörnyű dolog is megtörténhet, hogy egy szombathelyi tankerületben esetleg mást csinálnak, mint mondjuk, egy békéscsabaiban. Ez valóban borzasztó lenne, és valószínűleg az ország egésze is tönkre is menne ettől.

A munkaügyi ellenőrzéshez kapcsolódó résznél: a munkaügyi hatóság minősíti a tényleges foglalkoztatás alapján létrejött kapcsolatot, ennek során figyelembe kell venni, hogy a típus megválasztása nem irányulhat a munkavállaló jogos érdekének korlátozására vagy csorbítására, még egyező akarattal sem

vonható ki a szerződés a munkajog szabályai alól. Ezenkívül pontosítja a törvényjavaslat az utóellenőrzés fogalmát, valamint azt, hogy a befizetéskötelezés összegét minden esetben a munkaügyi ellenőrzés megkezdésekor hatályos jogszabályban meghatározott teljes munkaidőre járó kötelező legkisebb munkabér figyelembevételével kell kiszámítani.

Az Alkotmánybíróság vonatkozó határozata alapján a munkaügyi ellenőrzésben is a méltányossági jogkörben hozott határozat ellen közigazgatási pert nem csak semmiségre hivatkozással lehet indítani.

Az előbb elmondottakra, az általános részre és a lényegi részeknél való fölsorolásra hivatkozva azt kell mondjuk, hogy bár vannak olyan dolgok, amiket pozitívnak értékelünk, de mivel ez egy salátatörvény, és van benne olyan is, amit mi nem tudunk elfogadni, ezért javasolni fogjuk a frakciónak, illetve a frakció azt fogja javasolni a parlamentnek, hogy ne fogadjuk el ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Gréczy Zsolt tap-sol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Tordai Bencének, a Párbeszéd-frakció vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Itt most egy foglalkoztatási törvénymódosító csomagról beszélünk, a részleteinek pozitív és negatív aspektusait már a kedves kormánypárti és ellenzéki kollégák részletesen kifejtették. A magam részéről inkább arról beszélnék, hogy mi az az alapvető szemléletbeli hiba, amit mindannyian, nemcsak kormánypártiak, de ellenzékiek is sokszor elkövetnek, elkövetünk, amikor a foglalkoztatáspolitikáról beszélünk.

Már maga a szó, hogy foglalkoztatás, árulkodó. Ez egy műveltető szerkezet vagy más megfogalmazásban szenvedő nyelvtani szerkezet. Olyasmire kényszerítenek embereket, amit ők nem akarnak csinálni, nem foglalkoznak valamivel, hanem mások foglalkoztatják őket. Ez nem más, mint a kapitalista nagytőke érdekeinek, az ő ideológiájuknak az átvétele. Ez gyakorlatilag a mindenkori magyar kormányzati politikában, sőt sajnos a legtöbb ország kormányzati politikájában megmutatkozik.

Mi a Párbeszédben azt gondoljuk, hogy ez a megközelítés végtelenül káros. Azt látjuk, hogy a bér-munka gyarmatosítja az életünket. Nagyon árulkodó, amikor itt az ellenzéki kollégák azt mondták, hogy azért kéne, hogy korábban nyugdíjba vonulhassanak a dolgozók, mert akkor egy kicsit élvezhetik az életet, egy kicsit felszabadulhatnak a munka alól. Ez azt jelenti, hogy akkor négy-öt évtizeden keresztül a dolgozó embereknek nincs, ne legyen lehetőségük arra, hogy élvezhessék az életet?

Elképesztően eltolódott a munka és a magánélet egyensúlya. A Párbeszéd azt gondolja, hogy minden munkaügyi politikának az lenne a legfontosabb célja,

hogya ne a kapitalista nagytőke, hanem az emberek érdekeinek megfelelően ezt az egyensúlyt helyreállítsuk.

(15.40)

Mi abban hiszünk, hogy mindenkinek van igénye az értékes, értelmes, értékteremtő munkára, az olyan munkára, amiben kiteljesedhet, az olyan munkára, amire nem kényszerítik, hanem amit magának választ, ami nemcsak egy állás, hanem egy hivatás lehet, amit egész életen keresztül akár szíves örömet követ, amit szolgál, és ami nagyon sokszor nem a fizetett bér munka világában jelenik meg. Ma Magyarországon milliók dolgoznak úgy, hogy azt az áldozatot, azt a hozzáadott értéket senki nem fizeti meg, mert nem a munkaerőpiacon vagy legalábbis nem az elsődleges munkaerőpiacon keresztül végzi ezt a munkát. Az ott hon végzett munka, a szeretetmunka, a családtagok érdekében, a barátok, az ismerősök segítségével végzett munka, a civil társadalomban végzett munka csupa olyan munka, amiért nem jár munkabér, de ugyanolyan fontos, nélkülözhetetlen, értékteremtő, és amit a mai magyar társadalom egyszerűen méltatlanul mellőz és ignorál.

Mi azt szeretnénk, ha Magyarország nem a munkakényszer és a kényszerszermunka társadalmá lenne. A Párbeszéd azt szeretné, ha az emberek nem azért dolgoznának, mert különben éhen halnak, nem egy ilyen típusú gazdasági kényszer, egy ilyen folyamatos egzisztenciális nyomás, egy ilyen szorongáskeltő, stresszkeltő, végtelenül egészségtelen presszió lenne az embereken, és ne csak ezért álljanak munkába. Mi azt szeretnénk, ha mindenki kiteljesedhetne a munkájában, hozzájuthatna ahhoz a képzéshez, ami az ő választott hivatásához szükséges, és rendelkezésére állna a választás lehetősége, hogy hogyan és hol helyezkedik el az ő választott hivatásán belül.

Szeretnénk, ha Magyarország nem a kizsákmányolt, a robotszerűen dolgozó és aztán a kiégett és beteg munkavállalók országa lenne, ha nem munkáltatnák az embereket ezeken az egészségtelen, elnyomó munkahelyeken, hanem motivált, lelkes és a saját érdeklődési körüknek megfelelő munkakörben dolgozó emberek lennének szerte minden munkahelyén az országban.

Ha azt nézzük, hogy a versenyképességünk és a termelékenységünk hogyan alakult az elmúlt években és évtizedekben, akkor azt látjuk, hogy hiába minden technológiai fejlődés, hiába a Nyugatról importált technológiák vagy új menedzsmentszemlélet, nem nő a magyar termelékenység, merthogy az emberek, akik nem motiváltak, nem belső indíttatásból indulnak el reggel a munkába, hanem egyszerűen a gazdasági kényszer mozgatja őket, ők nem fognak igazán jó munkát végezni, mert jó munkát csak szívvel-lélekkel lehet végezni, és erre a mai magyar társadalom sajnos nem túl sokaknak ad lehetőséget.

Tehát ha szeretnénk egy termelékeny gazdaságot, egy virágzó társadalmat és benne békében, boldogságban élő munkavállalókat és nem munkavállalókat látni, akkor bizony alapvetően meg kéne változtatnunk a megközelítésünket az úgynevezett foglalkoztatáspolitikával kapcsolatban. Ezért a Párbeszéd azt mondja, hogy mindig olyan típusú módosításokat érdemes tenni, amelyek akár csak kis lépések is, de ebbe az irányba mutatnak.

Az egyik ilyen nagyon fontos lépés a munkaidő csökkentése. Ellenzéki képviselőtársaim már említették, hogy egyszerűen túl kevesen túl sokat dolgoznak, nagyon egyenlőtlen a munka eloszlása, és valóban, a magyarok átlagosan évente 1900 órányi munkát végeznek, míg egy fejlettebb nyugati vagy észak-európai gazdaságban ez a szám csak 1300-1400 óra. Miért van az, hogy akár harmadával többet kell dolgoznia sokkal alacsonyabb bérért egy magyar munkavállalónak? A 40 órás munkahét meg az ötnapos munkahét már hosszú évtizedek óta egy elfogadott norma, ahhoz képest egyébként folyamatosan csökkennek a ténylegesen éves szinten ledolgozott munkaóraszámok. Itt lenne az ideje, hogy elgondolkodjunk azon, hogyan követhetné végre a politikai szabályozás a valóságot, hogyan indulhatnánk el abba az irányba, hogy néhány év vagy néhány évtized múlva itt is 35, majd 30 órás munkahetéről beszélhessünk. Egyértelmű, hogy ebben az állami szférának, a nagyvállalati szférának úttörő szerepet kell játszania.

A másik ilyen terület, amivel a munkavállalók jogait, alkupozícióját erősítjük: itt a szétvert szakszervezeti mozgalom helyreállításától kezdve a háromoldalú egyeztetések rendszeréig, az Országos Érdekegyeztető Tanács helyreállítása mind olyan lépés, ami gyakorlatilag kötelező elem, ha egyszer egy humanista, emberközpontú politikát megvalósító kormány kerül majd végre hatalomra Magyarországon, de ugyanilyen elem az, hogy szabadítsuk fel az embereket a gazdasági kényszer, a munkakényszer alól, legyen mindenkinek olyan alapjövedelme, ami a minimális megélhetési cikkeket megszerzését lehetővé teszi, csak azért ne kelljen senkinek elfogadnia egy állásajánlatot, legyen az bármilyen megalázó és az ő képességeihez és vágyaihoz nem illeszkedő, hogy befizethesse hó végén a számláit. Ez alól a gazdasági kényszer alól, ez alól a gazdasági erőszak alól fel kell szabadítanunk az embereket, ezért is szükséges az alapjövedelem bevezetése, és persze azért is, mert a magyar munkavállalók méltatlanul alulfizettek.

Ezért mondja a Párbeszéd, hogy a nettó minimálbért azonnali hatállyal 150 ezer forintra kell emelni, ezért mondjuk azt, hogy vissza kell állítani egy olyan igazságos adórendszert, amely az alacsony és átlagos keresetűeket sokkal könnyebb helyzetbe hozza, kevésbé terheli, magyarul: magasabb elkölthető jövedelmet biztosít számukra, és amely ehelyett a nagytőkét adóztatja elsősorban.

Tehát ha tényleg jó munkaügyi politikát akarunk csinálni, akkor ne foglalkoztassuk az embereket, ha-

nem szabadítsuk fel az életünket a bér munka gyarmatosítása alól, szabadítsuk fel az embereket a munkakényszer alól, és tegyünk lépéseket egy humánusabb munkapolitika világa felé.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kettőperces hozzászólásra van lehetőség. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úrhoz fordulok a tekintetben, hogy a vita mikéntjét és továbbmenetét nagymértékben befolyásolná, ha eloszlatnánk néhány félreértést, és tisztáznánk néhány vádat. Itt mind bizottsági, mind parlamenti szinten jellemző módon feltűnik az, hogy a foglalkoztatottságról szóló statisztikákat erőteljesen torzítják azok a kormánypárti kiszólások, amelyek a létrejött új munkahelyek számáról szólnak, viszont három tényezőt figyelmen kívül hagynak.

Egyrészt a KSH módszertana, amely álláspontom szerint nem a legtokéletesebb a foglalkoztatás méréséhez, adott esetben már a havi egy óra munkát végzőket is ugyanazon a soron szerepelteti, mint azokat, akik 40-50-60 órában hetente ellátják hivatásukat, mondjuk, orvosként, ápolóként és a többi.

Eppen ezért a statisztikai módszertan tekintetében érdemes lenne egy tisztázást gyakorolniuk, hogy mit is értenek önök teljes értékű munkahely alatt, hiszen három tényezővel torzul a statisztika. Egyrészt nagy számban, tehát itt több ezres vagy akár tízezres mértékben diákmunkásokat számolnak bele a foglalkoztatottak körébe.

Másrészt nem tisztázott az, államtitkár úr, hogy a külföldre vándorolt magyarok közül hányan jelennek meg a hazai statisztikában továbbra is, hiszen nagyon sokan „nem papírozzák le” azt, hogy ők most külföldre távoztak, a tb-jogviszonyuk fennáll, az állandó lakhelyük fennáll, munkavégzést mégsem Magyarországon végeznek, tehát tisztázandó kérdés az, hogy ők melyik statisztikai soron, hova szerepeltetendők. Harmad-sorban pedig érdemes lenne azt is tisztázni, hogy a közfoglalkoztatottak közül hányan szerepelnek azon kormányzati statisztikában, amely az újonnan létrejött munkahelyek számát összesíti.

Ily módon tehát bennünket nagyon érdekelnének azok a kimutatások, amelyek rendet tesznek ezekben a kérdésekben, és nem mondják azt, hogy Magyarországon 500 ezer vagy 600 ezer új munkahely jött létre 2010 óta, miközben ez a három torzító tényező ennek a számnak legalább a felét, de inkább egy kicsit többet azonnal elviszi.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak két percen.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én a salátatörvényből, a hat törvényt módosító előterjesztésből csak egyetlen részhez szeretnék hozzászólni, amely a munka törvénykönyvét úgy módosítja, hogy úgy is el lehet térni a munka törvénykönyvétől a jövőben, ha ezt elfogadjuk, hogy csökkenti a kollektív szerződésben, ami nem kerül kifejtésre, a munka törvénykönyve adta lehetőségeket, vagy a kollektív szerződésben növelheti azokat.

(15-50)

Én egyre térek ki mindössze, a tankerületi, tehát a KLIK-féle közalkalmazotti foglalkoztatottak esetére, amikor - már elhangzott - az igazgatónak nincs valóságos munkáltatói jogköre. Gondolná az ember, hogy a tankerületi igazgatónak, aki 15-20 iskola főigazgatója vagy valami hasonló, azt gondolná az ember, hogy ott viszont van munkáltatói jog, de a valóságban senkinek sincs igazi joga. Hol lesz az a jog? Mondjuk, Budapest esetében két kerületnek van egy tankerületi igazgatója. Kinél van a jog? Vagy a budapesti tankerületinél lesznek ezek a jogok?

A következőt látom belőle. Ezzel a megállapodással, a kollektív szerződéssel, ha egyik iskolából a másikba menve, akár három iskolában jön össze a 8 órája annak a tanárnak, akinek az órája a saját iskolájában nem tud összejönni, a jövőt illetően ezzel a módosítással már nem kerülhet munkaügyi bíróság elé - egy történelemtanár tanít még három iskolában is történelmet, hogy összejöjjenek az órái -, hanem ezen módosítás keretében a közalkalmazott oda megy, ahová küldi a munkáltatója, mert olyan kollektív szerződést fognak elfogadni, hogy ezt kell tennie.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e valaki még hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)*

Nem látok jelentkezőt. Az általános vitát lezárom. Megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak mint előterjesztőnek.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a hozzászólásokat, úgy a támogató, elismerő szavakat, mint a kritikát megfogalmazókat. Én hiszem, hogy így együttesen ezekből lehet még hasznosabb és még inkább az élethez igazodó szabályokat alkotni, ami mindannyiunk életét egyszerűbbé és könnyebbé teheti.

Engedelmeikkel elsőként a konkrét kérdésekre válaszolnék, azt követően pedig egy általános hozzáállás vagy esetleg konkrét képviselői megnyilatkozások kapcsán is elmondanám a véleményemet.

Az elmúlt években a megtett intézkedések hatására sikerült megállítani egyébként a romló munkabaleseti tendenciákat. A halálos munkabalesetek száma 2016 óta csökken.

A nem halálos munkabalesetek számának emelkedése is megállt, de természetesen egy olyan terület - ahogy szoktuk mondani, és így is érezzük, én hiszem, mindannyian -, hogy itt az egy baleset is sok.

Egyébként valóban így van, hogy néha egészen elképesztő konkrét eseteket hallunk a híradásokban, amire mindannyian azt mondjuk, hogy hogy is nem lehetett ezt megelőzni. Engedelmmükkel erre azt mondom, hogy minden egyes kitört vagy betört ablak, nem alkalmazott rács mellé nem lehet munkafelügyelőket állítani. Én hiszem, hogy az egyén felelősége ugyanúgy jelen kell hogy legyen, mint a munkaadóé, és természetesen nem húzódunk el ilyen szempontból az ellenőrzés kapcsán sem, tehát itt egy együttműködési szándék mindenképpen indokolt.

A munkakörülmények fejlesztése egyébként továbbra is feladatunk, ezt többen is igényként fogalmazták meg, és erre egészen kedvező választ is tudok adni, hiszen olyan konkrét GINOP-os projekt indul be a következő időszakban, ami hiszem, hogy meghozza ezeken a területeken az eredményeket, ami egyébként elsődlegesen azt a módszertant választja, hogy elsőként fölmér, tapasztalatokat szerez, javaslatokat fogalmaz meg, figyelmeztet, és csak a következő időszakban jut el odáig, amit talán itt néhányan azonnali lépésként várnának, hogy szigorú fellépéssel, büntetéssel jelenjen meg. Az természetesen teljesen egyértelmű, hogy ha valami olyan kirívó szabálysértést tapasztalnak a kollégáink, ott nincs helye semmiféle figyelmeztetésnek, ejnye-bejnyének, ott egy nagyon határozott fellépést várunk el a kollégáinktól.

Egyébként két olyan ágazat van, ami ebből a szempontból különösen érzékenynek számít, nyilvánvalóan a statisztikai adatokból számoltuk ki, következtítettük ki, hogy melyik is ez a kettő, de én hiszem, hogy nagyon sokan elsőre is eltalálnák, ha ez egy feladvány lenne, nevezetesen: az egyik a mezőgazdaság, a másik pedig az építőipar. Ez két olyan terület, amelyet most célirányosan is a kollégáim ebben az évben és a következő évben is fokozottan ellenőrizni kívánunk, hiszen mind a kettő egy veszélyes üzem, és itt arányaihoz képest nagyon sok munkabaleset történik.

Fölmerült az is, hogy a munkabalesetek száma hogyan és miképpen viszonyul az európai uniós átlaghoz. Nyilván ez sok mindentől függ, de alapvetően az európai uniós átlag környékén van, de ahogy hangsúlyoztam, itt természetesen mindig van intézkedni való, és ezeket a számadatokat mindenütt célszerű csökkenteni.

Az egészségkárosodási kockázatok szintén egy olyan téma volt, amit többen is megfogalmaztak. A vállalkozók és a kormány egyeztető fórumán, illetve ezeknek a munkabizottságában ez már 2015 óta több tárgyalási forduló is megélt. Én most az utolsó, szeptemberi VKF-ülésem azt kértem a partnerektől, hogy ezzel kapcsolatosan most már mindenképpen legyen egy konkrét javaslat, egy konkrét intézkedés, hiszen eddig az oldalak, úgy értem, a munkaadók és a munkavállalók nem jutottak közös megállapodásra

ebben a témakörben, de én azt gondolom, ennek eljött az ideje, hogy itt valamiféle konkrét eredmény is szülessen.

A képzési támogatás tárgykörében szintén felhívom a képviselőtársaim figyelmét, hogy azért a számokat mindenképpen érdemes egy ilyen esetben pontosan, illetve az élethez igazodóan értelmezni. A gyermek féléves koráig az édesanya a gyermek gondozását lássa el, és ne vegyen részt akár egy heti 40 órás, azaz napi 8 órás képzésben. Gondoljuk csak el - természetesen tisztelve az egyéni véleményeket -, ha egy néhány hónapos gyermek mellől az édesanya napi 8 órát képzésben tölt, akkor azért én azt gondolom, hogy ez a családi harmónia kárára mehet mindenképpen. Majd fél évet követően természetesen erre lesz lehetőség.

A miniszterrovidítés kapcsán is több kérdés, észrevétel hangozott el. Tájékoztatom azokat, akik ezt fölvetették, hogy itt jogtechnikai módosításról van szó, hiszen a foglalkoztatási törvény 7. § (2) bekezdésében bevezeti a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter kifejezés rövidítését, így nyilvánvaló, hogy ennek a törvényjavaslatnak a rendjében itt a foglalkoztatáspolitikai miniszterről rendelkezik a későbbiekben.

A bértámogatás kapcsán jelzem, hogy a támogatott munkavállaló, ha maga helyett valakit igénybe vesz, akkor az ezzel kapcsolatos költségeket tudja igényelni.

A következő kérdéscsomag részben arra vonatkozott, hogy a jövő évi szakszervezeti reprezentativitásszámítás hogyan és miképpen értelmezhető a módosítás kapcsán. Az állami intézményfenntartó központ átalakulására, illetve a tankerületi központok kialakítására vonatkozik ez a módosítás. Ennek következtében nem maradnak ki a reprezentativitásszámításból a tankerületi központok, ugyanakkor a korábbi szabályoknak megfelelően a tankerületi központok hatáskörében marad a járási szintű reprezentativitás megállapításának szabályozása, illetve végrehajtása, ezt külön is hangsúlyozni kívánom.

A kormányrendelet az országos és az ágazati reprezentativitás szabályait részletezi, a tankerületi központokon belüli mérés egyedi hatáskörben marad, tehát ez, azt gondolom, hogy ebben a helyzetben mindenképpen megnyugtató.

A szakszervezeti reprezentativitás fogalmát, van bennem egy olyan megérzés, hogy egy picit nem egyformán értelmezzük, hiszen hogy egy szakszervezet kollektív szerződést köthessen, az már nem függ a reprezentativitás meglététől. A kollektív szerződés kötése a Kjt. hatálya alatt is a munka törvénykönyve szabályai vonatkoznak.

Magyarország Alaptörvénye rögzíti, hogy szakszervezetek és más érdekképviseleti szervezetek az egyesületi jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek, a munkavállalók tehát jogosultak a munkáltatónál szakszervezet létrehozására. Ennek a megalakításában, szervezésében tehát a kormányzatnak, sem más állami szervezetnek nincs feladata.

A munkaügyi ellenőrzések kapcsán konkrét adatok is értelmezhetőek már, hiszen a 2018. évi harmadik negyedévi adatok már részben rendelkezésre állnak, és a bejelentés nélküli foglalkoztatás aránya sajnos változatlanul meghatározó, ugyanakkor itt minimális csökkenés azért mutatkozik. Tavaly szeptember végéig 9500 főt érintően tártak fel a vizsgálatok bejelentés nélküli foglalkoztatást, míg ez a szám az idén - ahogy említettem, ez még nem végleges adat - körülbelül 7500 fő. Az állam a munkaügyi hatóság ellenőrzési eszközrendszerén keresztül kiemelten kezeli e jogsértés visszaszorítását, különös tekintettel arra, hogy visszatérően alkalmazják ezt a munkaügyi ellenőrzési irányelvek is, tehát ez egy folyamatosan jelen lévő ellenőrzési metodika.

(16.00)

A bejelentés nélküli foglalkoztatás visszaszorítását célzó bírságkiszabás a szabálytalanság feltárása esetén kötelező. Itt figyelmeztetés alkalmazásának nincs helye a legsúlyosabb jogsértések esetében.

A megváltozott munkaképességű személy fogalmával kapcsolatban is arra vonatkozik egyébként a módosítás, hogy ez pontosan kibővül. Tehát az egyes törvények által használt fogalmak egységesítése, valamint a jogalkalmazás egységesítése ennek a háttere.

Ezzel kapcsolatosan azért egy fontos álláspont, amit mindenkinek érdemes most végiggondolni: itt nem a munka törvénykönyve módosításáról van szó, hanem a jogszabályok koherenciájának a biztosításáról, illetve a megváltozott jogszabályi környezetbe való igazodás érdekében születtek ezek a javaslatok.

Akkor néhány véleményre még szeretnék tisztelettel reagálni. Bányai képviselő úrnak köszönöm szépen a foglalkoztatás legfrissebb adatairól elmondott véleményét. Valóban fontos része egyébként természetesen a jogalkotásnak, hogy hogyan és miképpen is teljesít a gazdaság, hiszen alkalmanként egyértelműen ezeket a módosításokat meg kell hoznunk, és itt a munkaerőpiac változása kapcsán ez a folyamatos nyomon követés egyébként alapvető feladatunk.

Ennek a javaslatnak, illetve javaslatcsomagnak részben valóban, sőt egészében ez a feladata, de részben azért látnunk kell, hogy azok a gazdasági partnerek, kamarák, munkaadók, munkavállalók képviselői, akikkel folyamatos kapcsolatban vagyunk, ők is igazából ezeket az igényeket tolmácsolják felénk.

A jelenlegi munkaerőpiaci kihívásokhoz a jogszabályok alakításával is alkalmazkodnunk kell, és amint már talán korábban mondtam, egy szemléletváltás mindenképpen indokolt, hiszen azokban az esetekben, ahol nem nyomban, azonnal és veszélyt elhárító intézkedésekről van szó, azért azt a metodikát mindenképpen érdemes követni, hogy legyen egy megfigyelés, egy tapasztalás, egy figyelmeztetés, egy javaslattevés, és majd azt követően jelenjen meg, ha szükséges, a büntetés.

Ander Balázs képviselő úr a salátatörvény kapcsán mondta el a véleményét, amit én tiszteletben tartok, de az életből hozott javaslatok alapján születtek ezek, és ezeket nyilvánvalóan érdemes volt, meg logikus is így egy csomagban megtárgyalni. Egyáltalán nincs szó ezekben a törvényekben arról, hogy a munkavállalók milyen kiszolgáltatottak. Igazából azt érzem, hogy politikai üzeneteket tolmácsol, amihez egyébként nyilvánvalóan természetesen joga van, de mivel szakmai kritikákat, szakmai véleményeket nem igazán fogalmazott meg a törvények kapcsán, sőt elismerő szavakat, én azt gondolom, hogy a mostani elgondolásunk, javaslatunk elérte a célját. Hiszen ezek a foglalkoztatási mutatók, illetve adatok, amelyek itt rendelkezésre állnak, egyébként európai uniós szinten is helytállóak, tehát én nem érzékelem, hogy ebből a szempontból a törvényhozás szintjén valamiféle elmaradásunk lenne.

Az új típusú foglalkoztatási formákat ön is és több képviselőtársunk is felvetette. Nos, valóban így van, az már nem megy, ami ezelőtt néhány évvel még működött, hogy a munkát keresők bekopogtak a járási foglalkoztatási osztályokra, ott történt, ami történt, jó esetben kifelé menet a kezükbe nyomtak egy szórólapot, és mondták, hogy reméljük, hogy sikerrel fog járni, keressen munkahelyeket, és akkor majd ott próbálja magát igazából eladni - sajnos csúnya szóval, ezt is hallottuk néhány helyről. Mostanság már egy egészen új módszertant vesznek fel, illetve sajátítanak el ezek a foglalkoztatási osztályok, illetve az ott dolgozó kollégák, és ennek az a lényege, hogy legyen egy olyan előszűrés, amikor megvizsgáljuk, hogy azok a munkát keresők egyáltalán milyen munkakörre képesek, mire alkalmasak. Azt hiszem egyébként, hogy részben ön is erre kérdezett rá, hiszen az mindenkinek egy káros idővesztés, ha mondjuk, egy-két közvetítendő munkahelyre odaküldünk 30 embert - odaküldenek a kollégák -, és mondjuk, abból a 30-ból jó esetben egy-kettő felel csak meg az alapvető kritériumoknak. Hiszen sokkal értelmesebb, hogyha már van egy olyan előszűrés, ami alapján nem is küldjük oda azt a másik 28-at, mert így nyilván mindenkinek tudunk gazdálkodni az idejével.

A másik, ami a járási foglalkoztatási osztályok életében új dolog, az egyértelműen arra vonatkozik, hogy a munkaadók felé sokkal nyitottabbnak kell lennünk. Korábban erre nem volt példa, mert más volt a munkaerőpiac helyzete. Tehát a munkaadók nem voltak eddig túlságosan partnerek, hiszen nem kerestek igazából munkaerőt. Szerencsére ez a helyzet mostanság megváltozott, és ezt a harmonikusnak, a későbbiekben reményeim szerint harmonikusnak tűnő együttműködést most el kell sajátítani, ki kell alakítani, a kollégáknak el kell menni a munkaadók felé, és én hiszem, hogy ez mindenképpen előreviszi majd a foglalkoztatási adatokat, és minél több embernek, minél több családnak segít.

A képzés erősítésére vonatkozó felhívását önnek is és a többi képviselő-kollégámnak is köszönöm. Teljesen egyértelmű, hogy ebben a helyzetben a képzés

kapcsán sokkal megfontoltabban kell eljárunk, és a képzés kapcsán itt egy picit talán tévúton is járt az, aki azt fogalmazta meg, hogy több képzésben, sőt folyamatos képzésekben vesz részt, és igazából ennek sosem lesz vége. Nos, ez nem így van, egészen konkrétan három képzést lehet teljesíteni vagy három képzést lehet vállalni, és azt követően ezeknek az ismeretében már mindenképpen a munkavállalás a feladat.

Aradszki András képviselő úrnak is köszönöm szépen az elismerő szavakat. Valóban kedvezőek a munkaerőpiac mutatószámok, de természetesen ez azért nem tölthet el bennünket túlságosan nagy elégedettséggel, hiszen még tennivaló is van bőven. A nemzetközi összehasonlítás mindig egy helytálló forma lehet, hiszen minimum a V4-ek esetében érdemes látnunk, hogy hogyan és miképpen haladunk.

A munkaerőpiac új kihívásairól itt már az előzőek kapcsán részben szóltam. Tehát ezeket mindenképpen alkalmaznunk kell. Nevezetesen az egyik a részmunkaidő, a másik a távmunka, amelynek kapcsán azért én érzem, hogy vannak még elmaradásaink, de nagyon jó példákra is számot tudok adni, és én hiszem, hogy ez az új terület előre fog vinni bennünket. Itt különösen a fiatalok, illetve a kisgyermekes anyukák esetében tapasztalunk óriási érdeklődést. Én hiszem, hogy ez a munkamódszer is egyre inkább el fog terjedni, és pontosan annak érdekében, hogy ez ne érjen váratlanul bennünket, akik a jogszabályokat ennek a munkatevékenységnek a kapcsán is megfogalmazzuk, ezzel már most foglalkoznunk kell.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: a munkaerőpiacra való visszatérést valóban segíteni kell a kisgyermekes anyukák esetében is, ebben köszönöm szépen a támogatását. Itt az előbb elmondtam egyébként, hogy a gyermek fél éves koráig azért a fenntartásaim továbbra is megvannak.

Annak kapcsán nem lehet kérdésünk, hogy a kisgyermekes anyukák egyébként nagyon komoly munkaerő-tartalékokat jelentenek. Természetesen ez fontos az ország, a gazdaság teljesítőképessége szempontjából is, de azt gondolom, abban sincs közöttünk vita egyébként itt a Házban, hogy ezeknek a hölgyeknek, anyukáknak egyébként a személyes ambíciójuk, a munkaerőpiacon megszerzett ismeretük megtartása szempontjából is, bizony, ha ők azt az utat választják, hogy részmunkaidőben, távmunkában vagy valamilyen más formában, megfelelő bölcsődei ellátás esetén visszatérnek a munkaerőpiacra, nekünk ezt az önkéntes - hangsúlyozom: önkéntes - döntést mindenképpen támogatnunk kell.

Technikai jellegű módosításról van szó, ezt itt is hangsúlyozni szeretném, tehát amit a miniszter meghatározása kapcsán ön kérdezett, azt gondolom, hogy az előzőekben erre már tudtam válaszolni.

Székely Sándor képviselő úr: nem hangzott el, hogy fantasztikus a munkaerőpiac helyzete, ezt én legalábbis így nem hallottam, az viszont tény, amiről korábban is szóltam már, hogy új kihívások vannak, megváltozott ez a piac. Én azt érzem, hogy egy kicsit az ön véleménye talán fáziskésésben van, ma már

nemcsak arról van szó, sőt nem az a jellemző, hogy a vezetők valamiféle terror alatt tartják a dolgozókat, hanem nagyon sok munkaadó arról - idézőjelben - „panaszodik” számunkra, hogy nagyon félve és majdhogynem nagyon érzékenyen kell bánni a munkavállalókkal, mert ők azt mondják, hogy hamarosan továbbállnak, elmennek és keresnek más helyet. Tehát én el tudom képzelni, nyilvánvalóan ahány ház, annyi szokás, hogy különböző vélemények vannak, de ahogy említettem, ez egy olyan világ, ahol a vezetői szigor, illetve a munkavállalói továbbállók egyaránt belefér ezekbe a beszélgetésekbe. Azt hiszem, hogy ezeket központi jogszabályokkal semmiképpen nem érdemes és nem is lehet szabályozni.

(16.10)

A nyugdíjas munkavállalók kapcsán, illetve a nyugdíjas-foglalkoztatás kapcsán érzékelttem olyat, talán több képviselőtársunknál is, nyilván az ellenzéki oldalról, hogy ez valamiféle bűnös dolog lenne. Nem erről van szó egyáltalán, hiszen itt hangsúlyozni kell, hogy egy önkéntes lehetőség van biztosítva a megfelelő adókedvezménnyel, és ezt majd az illető eldönti, hogy akár egyéni munkavállalóként vagy egy nyugdíjas-szövetkezet tagjaként öneki belefér-e az életébe az, hogy további gazdasági tevékenységet folytasson.

A nyugdíjas-szövetkezetek kapcsán, sőt a nyugdíjas-munkavállalás kapcsán egyébként a nyugdíjas-szervezetek véleménye kiemelkedően pozitív, és ők azt mondják, hogy bizony egy nyugdíjas-szövetkezet esetében ők szívesen vállalnak tagságot, természetesen bekalkulálva azt, hogy mondjuk, a nyári időszakban két hónapra nem vállalnak munkát, mert vigyázni kell az unokákra, vagy nagypapák esetében azt mondják, hogy ősszel, tavasszal kertészkedek, ilyenkor nem vállalom ilyen tevékenységet, tehát természetesen - ahogy említettem - itt is az egyén elképzeléseit, szempontjait mindenképpen tiszteletben kell tartani.

Tordai Bence képviselő úr, ön is szemléletbeli hibákról szólt. Én azt gondolom, hogy egy ilyen jogi, technikai módosítás kapcsán ezt ne kérje számon ezeken a törvényjavaslatokon, ez nem erről szól. Nyilván ez az ön véleménye, amit - ahogy említettem korábban is - én tiszteletben tartok, de azért mindenképpen javaslom az ön figyelmébe is azokat az átfogó társadalmi intézkedéseket, amelyek egyébként számtalan példával is igazolhatóak, de engedje meg, hogy csak a bérmeállapodásoktól az életpályamodelleken át az adókedvezményig ezeket a dolgokat a figyelmébe ajánljam.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam a statisztikai adatok többféleségét tette szóvá. Nos, valóban, azt el kell ismerjem, hogy többféle metodika, többféle számítási módszer is létezik, én azért azt javaslom talán mindannyiunk számára, hogy fogadjuk el hivatalosként a KSH adatait, ezek, én hiszem, hogy mértékartóak. Egyébként ön is tudja, hogy a munkaerőpiac

azért egy nagyon színes világ, és tulajdonképpen amelyik számadat még mondjuk, ma reggel létezett, az holnap reggelre már valószínűleg meg fog változni. Nyilván vannak időszakos, évszakoknak megfelelő tendenciák például ágazatokhoz köthetően, de mondjuk, például a szeptember-október pedig a fiatal munkavállalók esetében egy olyan időszak, amikor viszonylag több a munkát keresők száma.

Egyébként itt a fiatal munkavállalók kapcsán azt fontos látni, és azt gondolom, hogy talán ez okozta az egyik legtöbb dilemmát az adatok értelmezésében, hogy Magyarországon ez 10,5 százalék, ami így első hallásra nyilvánvalóan soknak tűnik, és sok is, de például az európai uniós átlag 15 százalék. Tehát ezek a fiatalok, ha végeztek a nyár eleji időszakban a tanulmányaikkal, akkor nyilván egy kicsit még esetleg kikapcsolódtak, majd pedig most, talán most kezdenek el munkát keresni, lehet, hogy az első elgondolás nem is volt tökéletes. Itt tehát azért olyan, viszonylag gyorsan változó élethelyzetek vannak, amelyeket a statisztikának is meglehetősen nehéz követnie.

Hajdu László képviselő úrnak pedig, azt hiszem, az összevont válaszban, amikor a több képviselő által is megfogalmazott kérdéseket megválaszoltam, akkor reményeim szerint megfelelő feleletet adtam.

Én nagyon szépen köszönöm még egyszer önöknek, hogy ebben a fontos témában ilyen aktívak voltak, köszönöm a támogató és a kritikai javaslatokat egyaránt, és én hiszem, hogy a magyar parlament minél nagyobb létszámban fogja majd tudni támogatni ezeket a törvényjavaslatokat annak érdekében, hogy a következő időszakban a munkakörülmények, illetve mindaz a terület, amit szabályozni kívántunk, még eredményesebb lehessen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására november 5-én 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2931. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Izer Norbert úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány 2018. október 19-én nyújtotta be az Országgyűléshez az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslatot. A javaslat, mint ahogy azt a

címe is mutatja, elsősorban Magyarország uniós kötelezettségeinek teljesítése érdekében szükséges módosításokat tartalmaz, valamint az adóigazgatás új rendjének gyakorlati alkalmazása során kapott visszajelzésekre reflektál. Ezen túlmenően az önök előtt fekvő javaslatban az egyes adónemekben szükségessé vált pontosítások, értelmezést segítő módosítások is fellelhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintsük át tehát, hogy az egyes adónemeket érintően milyen tartalmú módosításokról kéri a kormány az Országgyűlés döntését.

A személyijövedelem-adózásban a kafetéria-rendszer egyszerűsítését érintően tavasszal elfogadott szabályok kismértékű pontosítását kezdeményezi a javaslat. A pontosítások egyértelműbbé teszik a rendelkezések alkalmazását, a javaslat ezen túlmenően kisebb jogtechnikai jellegű módosítások törvénybe iktatásával a jogrendszer más elemeivel való összhang biztosítását is célozza.

Az általános forgalmi adó tekintetében a gazdaság növekvő teljesítőképességének köszönhetően jövőre 8 millió forintról 12 millió forintra nő az alanyi adómentesség értékhatára, amely több mint 650 ezer adózónak jelenthet könnyebbé pénzügyi és adminisztrációs szempontból egyaránt. Az adóadminisztráció csökkentését szolgálja a törvényjavaslat azzal is, hogy a magáncélra is használt céges személygépkocsi esetében 50 százalékos magánhasználatot vélelmez, ezáltal megszűnhet a magán- és az üzleti célú használat tételes alátámasztására vonatkozó kötelezettség, azaz az útnyilvántartás. Természetesen ezt a vélelmet a vállalkozás pontos nyilvántartás vezetésével bármikor megdöntheti, tehát 50 százaléknál nagyobb levonási hányad is érvényesíthető. Ez az egyszerűsítés a jogkövető vállalkozások számára álláspontunk szerint óriási adminisztrációs könnyítést jelent.

A kormány az új lakóingatlanok értékesítésére vonatkozó kedvezményes, 5 százalékos áfakulcsot 2015-ben átmeneti jelleggel négy évre, azaz 2019. december 31-éig kívánta biztosítani, amelyet az Országgyűlés ebben a formában el is fogadott. A jelen törvényjavaslat a kedvezményes kulcs kivezetése kapcsán - figyelemmel a 2020-ra esetlegesen áthúzódó építkezésekre - egy átmeneti szabályt határoz meg. Ez lényegében lehetővé teszi, hogy a 2019 utolsó napján szerkezetkész állapotban lévő lakóingatlanokra is még az 5 százalékos kedvezményes kulcsot lehessen alkalmazni.

Az uniós jognak történő megfelelés szükségessé teszi az utazásszervezésre vonatkozó áfaszabályok módosítását is. A törvényjavaslat ezért az árrésadózásszabályait rendeli alkalmazni minden igénybevevő részére nyújtott utazásszervezési szolgáltatás esetén, továbbá megszünteti, hogy az árrést több útra összeítve is meg lehessen állapítani. Mivel ezek jelentős változást eredményeznek az érintetteknek, a kellő felkészülési idő biztosítása érdekében a törvényjavaslat a módosítást csak 2020-tól vezeti be.

A jövedéki szabályozást illetően kiemelendő, hogy hazánk - kihasználva az uniós jövedéki irányelv biztosította lehetőséget - jövedékiadó-kedvezményt biztosít a 7,5 tonna össztömeg feletti járművek és buszok által felhasznált gázolaj, vagyis a kereskedelmi gázolaj után. Mindazonáltal a kedvezmény mértéke csak az uniós adóminimum szintjéig terjedhet, ezért azt az árfolyamváltozások fényében minden évben folyamatosan felül kell vizsgálni. Az ez évi felülvizsgálat alapján a kereskedelmi gázolaj adókedvezményének mértékét 2019-től kismértékben csökkenteni kell. Ennek eredményeként a jelenlegi gázolajadó-mérték mellett a visszaigényelhető adó mértéke literenként 7 forintról 3,5 forintra csökken. Ki kell emelni azonban, hogy a kormány így továbbra is az uniós szabályok alapján adható legmagasabb mértékű kedvezményt biztosítja az érintettek részére.

A benyújtott törvényjavaslat alapján az illeték-törvény csak kismértékben változik. A módosítás magában foglalja három új eljárásiilleték-mentességi rendelkezés bevezetését és az elektronikus eljárásiilleték-fizetés szabályainak a pontosítását is.

(16.20)

Tisztelt Ház! Az adóigazgatási eljárásokra vonatkozó szabályozás tekintetében az utóbbi években folyamatosan arra törekedtünk, hogy az adózók adminisztrációs terheit csökkentjük, amely a gazdaság fejlődésére is ösztönző hatással bír. Egyben arra is törekedtünk, hogy az adóhatóságot a feketegazdaság visszaszorítása és a költségvetési bevételek növelése érdekében folyamatosan erősítsük. A jelen törvényjavaslattal is az említett célokra megvalósítását kívánjuk elérni. Az említett célokra is figyelemmel az adóigazgatás területén az egyik kiemelő intézkedésként, az adminisztráció csökkentése érdekében megszüntetjük a munkáltatókat, kifizetőket terhelő azon adatszolgáltatási kötelezettséget, amely a biztosítottak végzettségére, szakképzettségére, szakképzésére, továbbá az ezt igazoló okiratokat kibocsátó intézmény nevére és az okirat számára vonatkozik.

A gazdaságfehérítő intézkedések közül kiemelő, hogy az adóhatóságoknak kötelező ellenőrzést kell lefolytatni azoknál a tartósan veszteségesen működő gazdálkodó társaságoknál, amelyek két egymást követő üzleti évben, a nettó árbevétel mindkét üzleti évben külön-külön eléri a 60 milliárd forintot, és az adózott eredménye mindkét üzleti évben nulla vagy negatív, tekintettel arra, hogy ezen adózóknál fokozottabban merül fel az adóelkerülésnek a veszélye.

A módosítás kidolgozásakor azonban figyelemmel voltunk arra is, hogy az induló vállalkozások a működésük megkezdését követő első időszakban jellemzően olyan egyszeri, nagy értékű beruházásokat hajtanak végre, amelyeket a bevételek nem minden esetben fedeznek, ezért a kötelező ellenőrzés nem vonatkozik majd a jogelőd nélkül induló vállalkozásokra az első négy üzleti évükben.

Az Európai Unió Tanácsa elfogadta a hozzáadott-érték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló rendeletnek a hozzáadott-érték-adó területén történő közigazgatási együttműködés megerősítésére irányuló módosítását. Erre tekintettel az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény kiegészítésre kerül azokkal a szabályokkal, amelyek a külföldi adóhatóság tisztviselőjének a hazai adóhatóság által végzett ellenőrzésben való közreműködésével összefüggésben szükségesek.

Az adóigazgatási rendtartás módosítása, az általános közigazgatási rendtartáshoz hasonlóan, a vallo-más megtagadásának lehetőségével biztosítani fogja az újságírói források védelmét, amely csak büntetőeljárás keretében, szigorú feltételek fennállása esetén törhető át.

A jogállamiság elvének érvényre juttatását segítő a törvényjavaslat egyértelműen meghatározza majd, hogy meddig tarthat a biztosítási intézkedés és az ideiglenes biztosítási intézkedés, és meddig lehet a zárt fizetési számláról kifizetést engedélyezni. A jövőben az állami adó- és vámhatóság mind az ideiglenes biztosítási intézkedés, mind a biztosítási intézkedés ideje alatt engedélyezhet kifizetést a gazdálkodónak, ha az adózó a zárt vagyonán kívüli forrásból nem képes a kifizetéseit teljesíteni, vagy azzal a tevékenysége aránytalan korlátozást szenvedne.

Az adózók terheinek csökkentését szolgáló intézkedésként a társaságiadóelőleg-kiegészítési kötelezettség elmulasztásához kapcsolódó mulasztási bírság mértékét 20 százalékról 10 százalékra csökkentjük 2019. január 1-jétől a javaslat alapján.

A végrehajtási eljárások eredményességének növelése érdekében az állami adó- és vámhatóság hatásköre további végrehajtási feladatokkal bővül 2019. január 1-jétől, így az állami adó- és vámhatóság átveszi a törvényszéki végrehajtás feladatait is. A törvénytervezet meghatározza az e feladatok ellátásához kapcsolódó végrehajtható okiratok körét és a végrehajtási eljárás szabályrendszerét is. A fentiek mellett további kisebb, a jogalkalmazást és a jogértelmezést segítő pontosításokat eszközöltünk még az adóigazgatási tárgyú törvényekben.

A vámtörvény módosításai közül kiemelő a biztosíték felszabadítására vonatkozó szabályok gazdálkodók számára kedvező irányú változásai. A hatályos szabályozás alapján, amikor a gazdálkodó befejezi vámügyi tevékenységét, a hitelintézettől, pénzügyintézettől vagy biztosítótársaságtól beszerzett kötelezettségvállalást csak az utolsó vámkezelésétől számított három év lejártá után tudja visszaváltani. Az ebből adódó költségek jelentős megerősítést jelentenek az érintettek részére, miközben a vámtevékenységük-ből bevétel már nem várható.

Mindez likviditási problémákat idézhet elő egyes gazdálkodóknál, ezért a törvény módosítása ezt a helyzetet kívánja orvosolni azzal, hogy az összevont biztosítékhoz nyújtott pénzügyi elemeket, beleértve a készpénzt is, csak egy évig tartja majd vissza az adóhatóság.

Így az időtartam lejártát követően azok ismételen felszabadíthatók és a vállalkozás rendelkezésére bocsáthatók.

A törvényjavaslat emellett egyértelműen meghatározza a vámjogi képviselők által igénybe vehető közreműködőkre vonatkozó szabályrendszert, egységesítve ezáltal az esetenként egymásnak ellentmondó gyakorlatot.

Tisztelt Képviselők! A társaságiadó-törvény módosítása biztosítja az európai uniós joggal való harmonizáció érdekében szükséges rendelkezések bevezetését. Az uniós elvárásoknak megfelelően Magyarországnak meg kell felelnie a belső piac működését közvetlenül érintő, adókikerülési gyakorlatok elleni irányelvben megfogalmazott elvárásoknak, amelyek célja az adókikerülés elleni harc és az adóalap védelme.

Az irányelv átültetése több lépésben zajlik. Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályozást Magyarország az elsők között, már a 2017. év elejétől bevezette, a javaslat szerinti módosítás részben e szabályok kiegészítését, jogtechnikai pontosítását tartalmazza.

A törvényt módosítás átülteti továbbá az irányelv kamatlevonás-korlátozási szabályait, valamint pontosítja a rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelvet is 2019. január 1-jétől. Ezzel a törvényjavaslat biztosítja az irányelvnek való megfelelést, amellyel, hogy az irányelv által lehetővé tett legkedvezőbb kereteket teremti meg az adózók számára.

A társaságiadó-törvény másik legfontosabb módosítása, hogy 2019. január 1-jétől lehetővé válik a csoportos adóalanyiság választása, amelynek eredményeképpen az adminisztráció csökkenése és a versenyképesség javulása várható az alkalmazók körében.

A látványcsapatsport-támogatás keretében a 2019-2020-as időszaktól kezdődően lehetővé válik a sportcélú ingatlanok üzemeltetésének a támogatása is. Végezetül, az EBRD-vel kötött megállapodáshoz igazodva pedig 0,2 százalékra csökken a hitelintézetekre vonatkozó különadó felső kulcsa.

Tisztelt Ház! Az adóeljárást érintő jogszabályi környezet változása az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló törvény módosítását is szükségessé teszi. A benyújtott javaslattal a hivatkozott törvény rendelkezéseit pontosító, azokat kiegészítő, a törvény belső jogi koherenciáját biztosító, valamint nemzetközi, elsősorban a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet felé fennálló kötelezettségvállalásaink teljesítését célzó módosítások elvégzésére kerül sor.

A módosítási javaslatok között szerepel továbbá a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló törvény, valamint az országonkénti jelentések cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti multilaterális megállapodás kihirdetéséről szóló törvény mellékleteinek

a bővítése, amelynek célja, hogy hazánk további joghatóságokkal léphessen adóügyi információcserekapcsolatba, ami szintén az adókikerülés elleni fellépés hatékonyságát fogja növelni.

Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat tartalmazza a 2019. január 1-jétől hatályba lépő, szociális hozzájárulási adóra vonatkozó szabályok pontosítását azzal a céllal, hogy a jelenleg hatályos szabályokkal mindenben megegyező szabályrendszer lépjen hatályba jövő év január 1-jétől. Így pontosításra kerül többek között a külföldi személyek adókötelezettsége, az egyes bevallási szabályok köre, az östermelők adófizetési kötelezettsége, valamint az átmeneti szabályok is.

A törvényjavaslat értelmében a 2019. január 1-jétől hatályba lépő, szociális hozzájárulási adóról szóló törvényben szereplő kutatás-fejlesztési adókedvezményt felváltja egy jobban célzott adókedvezmény, amelynek keretében az adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban kutató-fejlesztő munkavállalót foglalkoztató és egyben kutatóhelynek minősülő vállalkozást az őt e munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból jelentős adókedvezmény illeti meg. Az adókedvezmény egyenlő a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségeként elszámolt bérköltség után fizetendő 19,5 százalékos adómérték 50 százalékaival, azaz a kutatás-fejlesztő foglalkoztatása után csak az adó felét kell megfizetni.

A törvényjavaslatban külön fejezetben kapott helyet az a jövő év elejétől hatályba lépő új szociális hozzájárulásiadó- és szakképzési hozzájárulás-kedvezmény, amely a közigazgatásból elbocsátandó, védett korban lévő személyek elhelyezkedését hivatott megkönnyíteni. A kedvezmény értelmében a 60. életévét betöltött, közigazgatásból elbocsátott munkavállalók után az őket jövőben foglalkoztatni kívánó munkáltatók a minimálbér négyszeresének erejéig a szociális hozzájárulási adó mértékével megállapított összeggel egyenlő kedvezményt vehetnek igénybe.

Tisztelt Országgyűlés! A nyugdíjas személyek munkaerőpiacra történő visszalépésének elősegítése érdekében már a nyár során elfogadásra került az a törvény, amely biztosítja, hogy 2019. január 1-jétől a személyijövedelemadó-fizetési kötelezettségen kívül köztehermentes legyen e személyi kör foglalkoztatása. Annak érdekében, hogy minden jogalkalmazó számára egyértelmű legyen, e törvényjavaslat pontosítja a nyugellátás szüneteltetésének esetére vonatkozó szabályokat is. Így az eddig képviselt állásponttal egyezően egyértelművé válik, hogy a munka törvénykönyve szerinti munkaviszonyban foglalkoztatott, saját jogú nyugdíjas személy akkor is saját jogú nyugdíjasnak minősül, ha a nyugellátásának folyósítása szünetel, és így ezen időszakban is mentesül a járulékfizetés alól. Tehát egyértelművé tesszük, hogy a nyugdíjas foglalkoztatását legfeljebb a 15 százalékos szja terheli.

Tisztelt Országgyűlés! Az üzletág-átruházás számviteli szabályainak egyszerűsítése a nemzetközi számviteli előírásokhoz, ezen belül is az IFRS-ekhez

való közelítést eredményezi. A jelenlegi elszámolási szabály az üzletág-átruházás keretében átadott eszközök és átvállalt kötelezettségek tételes elszámolását írja elő. A javaslat ezzel szemben az átadott eszközök és átvállalt kötelezettségek értékének egyenlegét, nettó összegét javasolja elszámolni egyéb bevételként vagy egyéb ráfordításként. Az új elszámolási szabály a hazai vállalkozások nemzetközi versenyképességének a javítását is szolgálja véleményünk szerint.

(16.30)

A könyvvizsgálói törvény módosítása emellett kiegészítő eljárási szabályokat tartalmaz a kamarai tag könyvvizsgálók tagsági jogviszonyának megszüntetésére, illetve a könyvvizsgáló cégek nyilvántartásból való törlésére vonatkozóan, valamint pontosítja azon adatok körét, amelyeket a Magyar Könyvvizsgálói Kamara köteles szerepeltetni a kamarai tag könyvvizsgálókról és a könyvvizsgáló cégekről az általa vezetett közhiteles nyilvántartásban.

Végül kiemelendő, hogy a könyvvizsgálatra vonatkozó szabályok módosítása révén az Európai Unió szabályaival való szorosabb összhang érdekében megteremtjük azt a lehetőséget, hogy a könyvvizsgálókat és a könyvvizsgáló cégeket érintő kötelező rotációs szabályok módosuljanak. A javasolt módosítás alapján hazánkban is a tagállamok többsége által választott, az Unió szabályai által lehetővé tett 10 éves rotációs szabályt kell alkalmazni. A javaslat ezzel hozzájárul az egységes európai uniós jogszabályi környezet megteremtéséhez a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók, illetve a könyvvizsgálók tekintetében egyaránt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Hadházy Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint az egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslat egy fontos gazdasági témájú előterjesztés, amely egyrészt érinti a családi kedvezmény és az első házások kedvezménye közös érvényesítéséről szóló nyilatkozat feltételeinek pontosítását, a személybiztosítások 2019-től változó adókötelezettségével összefüggő módosítások beiktatását, másrészt pedig a javaslat a más ágazati jogszabályokban tervezett átalakításokhoz kapcsolódóan szükséges módosításokat kezdeményez.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat gondoskodik a társaságiadó-törvény uniós joggal, a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló 2016. július

12-i, (EU) 2016/1164. számú tanácsi irányelvvel való harmonizációjáról, összhangjáról. Az irányelv értelmében az irányelvnek megfelelő szabályokat 2019. január 1-jétől kell hatályba léptetniük a tagállamoknak. A módosítás három területet érint, úgymint az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó rendelkezéseket, a kamatlevonás korlátozására vonatkozó rendelkezéseket, valamint a rendeltetészerű joggyakorlás elvét.

A kormány támogatja a fiatal vállalkozók, valamint a mezőgazdasági termelők fejlődését és céljait is. A javaslat kezdeményezi, hogy a közép- vagy felsőoktatási intézményben tanuló vállalkozó a tanulmányai szüneteltetésének időszakában se minősüljön főállású kisadózónak a 25. életéve betöltéséig. A törvényjavaslat új átmeneti rendelkezés beiktatását kezdeményezi ezzel összefüggésben, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők számára a 2016-2018-as időszakban pályázat útján nyújtott támogatások is költségek fedezetére, fejlesztési célra adott támogatásnak minősüljenek.

A pénzügyi szervezetek különadóját tekintve a hitelintézetek esetében a bankadó felső kulcsa 0,21 százalékról 0,2 százalékra csökken, összhangban a korábbi EBRD-megállapodásban rögzített irányokkal. A javaslat alapján a versenypiachoz hasonlóan mentes a pénzügyi tranzakciós illeték alól a természetes személyek Kincstárnál vezetett és állampapír-forgalmazás érdekében igénybe vett ügyfélszámlája és más számlavezetőnél vezetett fizetési számlája között lebonyolított fizetési művelet.

Az ASP-rendszerhez csatlakozott önkormányzatok számára a Kincstár fogja biztosítani az elektronikus fizetési és elszámolási rendszer szolgáltatásaihoz szükséges fizetési feltételeket, a Kincstár lesz az EFER elszámolási számla tulajdonosa. A javaslat mentesíti ezt a fizetési forgalmat a tranzakciós illeték alól.

Az általános forgalmi adó terén a törvényjavaslat értelmében az alanyi adómentesség választására jogosító értékhatár 8 millió forintról 12 millió forintra emelkedik.

A törvényjavaslat átmeneti szabályt fogalmaz meg az új építésű lakóingatlanok értékesítéséhez kapcsolódóan, tekintettel arra, hogy 2019. december 31-én letelik az az átmeneti időszak, amíg 5 százalékos adómérték alkalmazandó. Az átmeneti rendelkezés meghatározza, hogy mely áthúzódó építkezések esetében alkalmazandó az új lakóingatlan értékesítésére a kedvezményes adómérték.

Adóigazgatási rendtartást tekintve előírásra kerül, hogy a veszteségesen működő gazdasági társaságok esetében kötelező az adóhatósági ellenőrzés lefolytatása. Az induló vállalkozások időt kapnak arra, hogy működtetésüket optimalizálják, így esetükben az első négy üzleti évet nem kell figyelembe venni a rendelkezés alkalmazása során. A törvényjavaslat megteremti annak lehetőségét, hogy az adóhatóság az eljárását megszüntesse, ha a tényállás nem volt tisztázható, és további eljárási cselekményektől sem várható eredmény.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánynak minden évben az egyik meghatározó feladata, hogy megteremtse és megtartsa a jogharmonizációt az egyes adótörvényekkel hazai és uniós szinten egyaránt. Meg kell említenem, hogy 2010 óta a kormány hatékonyan alakítja adópolitikáját. Jövőre öt adófajta is megszűnik. A javaslat szerint 2019-től már nem kell senkinek 75 százalékos különadót, hitelintézeti különadót vagy kulturális adót fizetnie. A baleseti adó és az egészségügyi hozzájárulás is megszűnik, az előbbi a biztosítási adóba, az utóbbi a szociális hozzájárulási adóba olvad be.

A vállalkozások számára az egyik legjelentősebb tehercsökkentést az jelenti majd, hogy a szociális hozzájárulási adó mértéke jövőre további 2 százalékkal, 17,5 százalékra csökken. Ez az adó nem ráadásul a gazdasági növekedés függvényében négy év múlva már csak 11,5 százalék lehet. 2019-ben tovább fognak csökkenni a magánszemélyeket és a kifizetőket terhelő adminisztrációs kötelezettségek a személyi jövedelemadó tekintetében is. Jövőre az adóhatóság az egyéni vállalkozókat is bevonja az szja-rendszerbe, amivel számukra is lehetővé válik, hogy a hivatal által elkészített bevallási tervezet kiegészítésével, javításával teljesíthessék adózási kötelezettségüket.

A nyugdíjas munkavállalók és az őket foglalkoztató vállalkozások is jobban járnak jövőre. Az öregségi nyugdíj mellett dolgozók jövedelme után ugyanis 2019-ben már csak 15 százalék személyi jövedelemadót kell fizetni, azaz a jelenlegi nyugdíjjárulék és a természetbeni egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettség esetükben eltörlésre kerül. Továbbá a saját jogú öregségi nyugdíjban részesülőket munkaviszonyban foglalkoztató vállalkozás is mentesül a szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulás megfizetése alól.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz mindig olyan adózási politikát képviselt, amely egyszerre biztosította az emberek és a vállalkozások terheinek csökkentését, valamint a költségvetési egyensúly fenntartását. Ezen a gyakorlaton a következő évben sem kívánunk változtatni. Kérem, támogassák az előterjesztést. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

(16.40)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen könnyű dolga van talán minden képviselőtársamnak, amikor egy adócsomagról kell vitatkoznunk, hiszen a kormánypárti, a mundér becsületét védő képviselő úgyis talál benne olyan kedvező momentumot, amibe lehet kapaszkodni, az egyszeri ellenzéki képviselő pedig úgyis talál belekötőnivalót.

Most is ez a helyzet, tehát nem is kívánom megjátszani, hogy nem ez lesz a következő vita vezérmotívuma, hiszen olyan elképesztő intézkedési terveket is találok ebben a csomagban, amelyek az amúgy megszerve normál tartományban található vérnyomásomat, ha nem is emelik meg vészes szinten, de azért biztos, hogy kizökkentik valamire egy nüansznyi mértékben.

El kell hogy mondjam, ilyen kormányzati dicsőhimnusz mellett, mint amit itt hallottunk, hogy ilyen pedáns, feszes a gazdaságpolitika, kiváló adózási szisztéma egészíti ki mindezt - *(Jelzésre:)* oké, látom, hogy bólogatnak hevesen -, magyarázzák meg nekem, hogy ilyen környezetben mi szükség van a mobilitási célú lakhatási támogatás mint forma kivezetésére. Tehát ha ennyire erős a háttér, ha ekkora költségvetési tartalékok állnak rendelkezésre, akkor egy ilyen, látványosan nagyon kis tömeget és összeget megmozgató intézkedést egész egyszerűen miért kell babrálni, tehát miért kell hozzányúlni?

Sőt, miért nem lehet kiszélesíteni alkalmazási körét, miért nem lehet példának okáért elindulni abba az irányba, hogy adott esetben Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében a kis falvakban az inaktív lakosság ott van... - ismeretes, az én családom jó része is szabolcsi, tehát viszonylag jól ismerem azokat a viszonyokat, amelyek értelmében a lakosság egy része inaktív, bár aktív és mobilis is lehetne akkor, ha mondjuk, Kisvárdán vagy a környező városokban egy kollégiumi rendszer működne, tisztességes szakképzési szisztéma működne, amely valós piaci igényekkel találkozhat, és ezek az emberek bizony plusz életlehetőségekhez juthatnának, csak nem ez valósul meg.

Úgy gondolom, hogy mind a költségvetés, mind a makromutatók mögött van olyan tartalék, van olyan mozgástér, hogy ebbe az irányba bizony el lehetett volna indulni. A mobilitási célú lakhatási támogatás kivezetése mögött nyilván olyan indoklás lesz majd, hogy ezt átvezetik egy másik támogatási formába, átcsoportosítják valahova. Már itt a felvezető is kissé elmentmondásos volt, mert ha beolvasztanak egy adótipust egy másik adótipusba, az nem megszűnik, hanem átalakul, tehát nyilvánvaló módon azt érdemes vizsgálnunk, hogy ennek a terhelése milyen hatást gyakorol az adóalanyokra, de ez egy egyértelmű érvágás mind a munkavállalók, mind pedig a munkáltatók részére.

A lakhatási szegmenst mindenképpen nagyobb mértékben kellene támogatni, két okból. Egyrészt a munkaerőhiány tragikus méreteket öltött nemcsak bizonyos ágazatokban, de bizonyos földrajzi régiókban is, és most már nem lehet elhazudni az emögött húzódemográfiai folyamatokat, amelyek katasztrofálisak. Én őszintén értékelem a kormány törekvéseit, amelyek bár pusztán anyagiak terén, és szinte kizárólag adózási téren, de igyekeztek valamit a demográfiai viszonyokon változtatni.

Üdvözlöm a termékenységi arányszám javulását, hogy az 1,1-1,2-es mélypontról ez egészen 1,53-ig fejlődött. A problémám az, hogy a szülőképes korú

hölgyek bázisa olyan mértékben csökken és szűkül, hogy a termékenységi mutató javulása nem képes mindezt ellensúlyozni az élve születések tekintetében, ebből kifolyólag állt elő az a tragikus helyzet, hogy az élve születések száma megint csökkent, fogyatkozásunk mértéke megint növekedett, tehát rendszer-szintű elmozdulást a reprodukció irányába nem tudott elérni ez a kormányzat sem, én pedig szeretném, hogy el tudjon érni.

Ahhoz viszont, hogy el tudja ezt érni, egy multifaktoriális problémaként kell kezelni ezt az egészet, nem lehet pusztán családi adókedvezményre építeni, minthogy a lakhatási problémát sem lehet pusztán CSOK-kal és pusztán új építésű lakásokkal megoldani. A demográfiai vészidőszak közepén is fel kell ismerni azt a lakhatási válságot, azt a lakhatási katasztrófát, amelynek fennállása miatt magyar fiatalok tízezrei, százezrei menekülnek külföldre, és vissza kell hozni magyar fiatalok tömegei számára azt a tíz, tizenöt, akár húsz évet, ami egy önálló otthon megszerzésére most elmegy. Ezt mondjuk, egy állami hátrterű bérlakásépítési programmal lehetne, de amíg ez nem áll rendelkezésre, államtitkár úr, addig az adózási rendszeren belül olyan motivátorokkal lehetne bírni, amelyek magyar fiatalokat, mondjuk, az országban való boldogulásra készítenének, és éppen a mobilitási célú támogatás kivezetése az említett célok ellen hat; nem csak a kivezetése, bármilyen szintű megbolygatása furcsa indoklásokkal.

Azt kell hogy mondjam, a teljes kafetéria-rendszer átalakítását is ugyanide sorolom, hiszen megbolygatni egy olyan rendszert, amely korábban alkalmas volt lakhatási célú támogatásra, eközben két nap alatt beszántani a lakáscélú előtakarékoskodás rendszerét, megszüntetni az új építésű lakásokra vonatkozó kedvezményes áfakulcsot, és visszaállítani a korábbi, brutálisan magas, piacot torzító kulcsot, ez rögtön három olyan lépés, államtitkár úr, egy éven belül, ami azt üzeni a magyar polgároknak, hogy ha önálló otthonra a tőkét, a forrást meg szeretnéd szerezni, az talán egyszerűbb külföldre.

Én nem szeretnék ilyen üzenetet küldeni, és egyáltalán nem tartom viccesnek ezt a helyzetet, mert azt látom, hogy sok magyar fiatal ingadozik, 50-50 százalék áll a kivándorlás, a maradás mellett, és talán egy, az államtitkár úr és a képviselőtársak szemében aprónak tűnő lépés, egy ilyen elrontott indoklás, mint ami előttünk fekszik, nagyon komoly súlyt képezhet egy bizonyos döntés esetében. Én nem szeretném, hogy ezek a döntések tömegesen szülessenek meg a jövőben is. Azt szeretném, hogy aki akar, az tudjon boldogulni itt, a hazájában.

Eppen ezért a kafetéria-rendszer bármilyen szintű beszántását csak ellenezni tudom, de mivel említettem és már átteveztem a kedvezményes lakásáfa-kulcs megszüntetésére, egész egyszerűen értetlenül állok a kormány áfarendszert érintő módosítása előtt. Hiszen az, hogy ismételten 27 százalékos kulcsot kell alkalmazni új lakóingatlan értékesítése esetén, ez kinek jó, államtitkár úr? Magyarazzák meg nekem, hogy

nemzetgazdasági szempontból ez kinek éri meg. Mert hosszú távon annyi kedvező hatást veszítenek el, hogy ez a költségvetés számára egyszerűen nem lehet jó. A korábban befagyasztott, majd újraindított projekteket, építőipari nagyberuházásokat keresztülvitték, önök úgy gondolják, hogy a jó barátaink, vagy mondjuk, az a fideszes oligarcha, aki változtatási tilalom feloldása után kapott építési engedélyt lakóparkra, majd újra változtatási tilalmat rendeltek el ugyanazon a területen, hogy csak ő építkezhesen, lehet, hogy ezek a projektek kifutnak, államtitkár úr. De attól még az új építésű átadott ingatlanok száma történelmi mélyponton van, az utolsó világgazdasági válság előtti számot mutat a kiadott építési engedélyek száma is, és egy kiadott engedélyből nem mindig lesz ingatlan. De a 2008-as szintet még a CSOK-os rekorder évben sem érte el a kiadott építési engedélyek száma, és ez ki kellene hogy jözanítsa önöket. Ilyen kevés ingatlan, új építésű lakás vagy akár bérlakás korábbi történelmi korokban talán nem is épülhetett, és ha ez így megy tovább, akkor az ingatlanállomány cseréje 300 évente válik csak lehetővé.

Mit jelentene ez egy békásmegyeri panelház esetén? Gondolják végig! Ezek tarthatatlan állapotok, éppen ezért mondom azt, hogy ilyen bárdolatlan módon belenyúlni az új építésű lakások áfaszerkezetébe egész egyszerűen elképesztő, és azt is szeretném elmondani, hogy a szűk kínálat miatt egy folyamatosan generált árnövekedésre készülhetünk fel mind az ingatlanpiacon - legyen szó használt lakásról vagy új építésűről -, mind pedig az albérleti piacon, hiszen a kínálat szűkössége az albérleti piacon is fennáll. Elmondtam önöknek sokszor, hogy még azzal sem tudtak mit kezdeni, hogy a XXI. századi vívmányok begyűjtése, a sharing economy, az Airbnb, különböző közösségi szállásmegosztó oldalak elkezdtek működni természetesen Magyarországon is, hiszen van itt világháló, és mily meglepő, kivettek a budapesti albérletpiacról több ezer ingatlant. Nem kellene meglepődniük azon, hogy a kínálat szűkülése egyértelmű árrobbanáshoz vezet, azon viszont én lepődök meg, hogy a 130-150 ezer forintos albérleti díjakkal szemben önök nem tesznek semmit.

Államtitkár Úr! Magyarazzák meg nekem, miből gazdálkodik ki egy magyar fiatal, akár egy nagyvárosi vagy budapesti fiatal ezeket az albérletárakat! Milyen üzenetet küldenek önök nekik, hogyan kezdje el itt az életét? Önök nem tehetik meg azt, tehát nincs ilyen lehetőségük, hogy azt mondják, hogy ezt a piac szabályozza, és önöknek semmi közük ehhez az egészhez.

Egyrészt nem kell megerősokolni piaci viszonyokat, de önök azért ülnek itt, hogy felelőségük tudatában beavatkozzanak negatív folyamatok tapasztalása esetén. Igen, az egyik a sharing economy szabályozása lenne, mondjuk, egy átalánytípusú adóval, államtitkár úr, mi ezt tudnánk támogatni, ahol, aki mondjuk, szoba- vagy területalapon befizet egy átalánytípusú adót, az mentesül minden egyéb hatósági vegzatúra alól, így a XXI. századi módszer is működhet, de valamifajta kompenzáció éri Magyarországot

költségvetését is. Ez csak egy megoldás, nyitott vagyok másfajta felé, de legalább vita folyjon erről.

Másrészt áfakulcsok tekintetében támogatniuk kellene mind az új építésűeket, mind pedig azt, hogy az ingatlanállományon belül az albérleti szegmens is bővülni tudjon, harmadsorban pedig kafetériához és egyéb motivátorokhoz szigorúan tilos lenne hozzányúlniuk.

(16.50)

Éppen ezek ismeretében mondom azt, hogy bár vannak támogatható pontjai ennek a csomagnak - és én ezeket nem vitatom el -, de a legfontosabb nemzetstratégiai területeken annyira rossz üzeneteket fogalmaz meg egy-egy intézkedésük, hogy jó lelkiismerettel, nyugodt szívvel ehhez támogató szavazatot adni álláspontom szerint nem lehet.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Hargitai Jánosnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A tegnapi nap folyamán az azonnali kérdések során is el tudtam mondani azt a véleményemet, hogy fontosnak gondolom, hogy Magyarországnak egy stabil adórendszere van. Ez a stabil adórendszer nagyban megalapozza a költségvetés bevételi oldalát. Ezt az adópolitikát most már több mint nyolc és fél éve, 2010 óta folytatjuk. Az a szabályrendszer, ami most előttünk van, teljes mértékben illeszkedik abba a gondolkodásba, amit eddig képviseltünk. Ez eddig sikeresnek bizonyult, hisz abból a gazdasági válsághelyzetből, amiben az előző kormány hagyta az országot, sikerült eljutni oda, ahol éppen most tartunk, ahol egy költségvetés elfogadása során növekedésről beszélhetünk, ami alapvetően öröndetes. S nyilvánvalóan ennek az egésznek a kulcsa az az új típusú adópolitika, amit, mondom, nyolc és fél éve következetesen képviselünk.

Amikor ilyen törvények vannak előttünk, akkor mindig azt vizsgálhatjuk, ami a célunk volt, hogy ahogy a gazdaság lehetőségei nőnek, a különböző adóterületeken további kedvezményeket adjunk a nyolc és fél évvel korábbi állapothoz képest a magyar családoknak, a kis- és középvállalkozóknak. A másik cél, amit vizsgálhatunk: mindig indokolt bürokráciát csökkenteni és egyszerűbb adózási szabályokat létrehozni. Amikor ezt az adótörvénycsomagot vizsgáljuk, akkor megint elmondhatjuk róla, hogy ez egy salátatörvény. Örülök annak, hogy ez most nem volt kritika tárgya. Ez megint példa arra, hogy nem is lehetne más típusú törvényben tárgyalni ilyen adótörvényi változ-

tasokat, mert ha ezeket mind külön akarnánk tárgyalni, akkor nyilvánvalóan karácsonyig se jutnánk a dolgok végére, tehát érdemes csomagban, egyfajta salátatörvényben tárgyalni az ilyen típusú módosításokat.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Sokféle módon közelíthetünk egy ilyen törvény-csomaghoz. Nagyon sok területet érint a szabályozás, államtitkár úr a legfontosabbakra ki is tért. Én abban a logikában, amit felvázoltam, amit mindig célul tűzünk magunk elé, hogy adócsökkentésekre milyen példákat tudunk most hozni, és egyszerűsítésekre milyen példát tudok felhozni, én ezt a logikát fogom valamelyest követni, és utána az adóigazgatásban bekövetkező fontos változásokról még külön szólni szeretnék.

Mivel két dolgot nehezen tudok ebben a logikában elhelyezni, ezért ezekre külön kitérek. Az egyik az, amit Z. Kárpát képviselő úr is szóba hozott, a lakásáfa kapcsán bekövetkező változás 2019-ben, 5 százalékról visszaemeli a kormány 27 százalékra az áfát. Nem titkolom, én is azok közé tartozom, akik azt remélték, hogy erre nem kerül sor, tudjuk őrizni az 5 százalékos kicsi áfát az újlakás-építéseknel. A kormány erre a továbbiakban nem lát lehetőséget. De erre azt mondani, hogy ez valamifajta brutális változtatás, amit a képviselő úr itt megfogalmazott, nos nem, egyáltalán nem az. Ez egy várható lépés volt, hisz a 27-ről 5 százalékra történő áfacsökkentést már eredetileg is csak egy határozott ideig fogadta el az Országgyűlés. S ha ezt nem hosszabbítja meg egy törvény, akkor ennek a határozott időnek a leteltével nyilvánvalóan visszaáll az eredeti helyzet.

A másik ilyen lépést, ostromozni a lakás-takarékpénztári rendszernek nem a megszüntetését, hanem az átalakítását, és azt mondani, hogy itt valami negatív folyamatok indultak el, megint nem tudom osztani, mert azt a pénzt, amit megtakarítunk azon a rendszeren, hogy onnan kivettük az állami támogatást, a családi otthonteremtés keretében hasznosítjuk. Tehát megint nincs arról szó, hogy elveszünk valamit, hanem állami támogatásokat úgy hasznosítunk, ahogy mi azt hatékonyabbnak gondoljuk. Tehát ez volt az a két tétel, amikre azt mondtam volna, hogy nem illeszkedik bele az én gondolkodási logikámba, ezért hoztam ezt szóba. Hogy a lakásmegtakarítások mennyire fognak működni a jövőben, olvashattuk már híradásokban, hogy a Fundamenta már előjött egy új konstrukcióval, azt a Nemzeti Bank jóváhagyta. Tehát lakáskasszás megtakarítások a jövőben is lesznek, még ha az állam által eddig adott források más területen fognak is hasznosulni.

Visszatérve arra, amit előrevetítettem, sőt még egy dolgot, ami eddig nem volt kritika tárgya, azért, hogy ne is legyen, szóba hozok. Az év tavaszán hoztuk

meg az adócsomagunkat, módosítottuk az adószabályokat, és most már ezekhez a szabályokhoz is hozzányúlunk. Erre egyszerű demagógiával lehetne azt mondani a túloldalról - hála istennek, nem tették -, hogy pontatlan a szabályozás, a kormány milyen munkát végez.

Nem erről van szó. Nagyon jól tudjuk, akik már láttunk ilyen jogszabályokat, hogy nagyon nehéz pénzügyi tárgyú törvényeket tökéletesen szabályozni, szinte sohase sikerül. Ilyenkor a jó megoldás az, hogy ha vannak visszajelzések az adóalanyok oldaláról, akkor ezeket a korrekciókat megteesszük, és nem megyünk be jogvitába, ami elhúzódó bírósági eljárásokat eredményez, hanem pontosítjuk a jogszabályokat. Tehát az, amivel a törvényalkotó itt él, nem a gyengeség jele. Én üdvözlöm azt a megoldást, hogy hozzányúlunk, és pontosító szabályokat állapítunk meg még olyan jogszabályok kapcsán is, amiket tavasszal hoztunk létre, és, mondom, nem hosszú jogvitába szaladunk bele.

Az adócsökkentésekre nyilvánvalóan a legszebb példa, amit itt ki lehet emelni, az az áfakörben érvényesül, kisvállalkozókat érint. Az eddigi 8 millió helyett a jövőben 12 millió forint erejéig választhatják az alanyi mentességet, és ez 600 ezer kisvállalkozót érint. Nyilvánvalóan a magyar gazdaság, a magyar költségvetés megengedheti magának azt a „luxust”, hogy ezeket a kedvezményeket ennek a körnek adja. Én azt gondolom, hogy nem lesz luxus, mert további bevételeket fog hozni a költségvetésnek, ha ezek a kisvállalkozók erősödni tudnak.

Kicsi módosítás, de akkor is módosítás, és könnyítést jelent a pénzügyi szervezetek különadója. Egy nagyon kicsi mértékben a felső plafon csökken.

A tranzakciós illeték több helyen eltörlésre kerül. Mondok két példát. Megemlíthetem azokat az önkormányzatokat, amelyek bekerülnek ebbe az úgynevezett ASP-rendszerbe, és a Kincstár lesz a számlavezetőjük. Bizonyos tranzakciósadó-fizetési kötelezettségtől ezek a számlamozgások mentesülnek.

Fontosabb, és ez már magánszemélyeket is érint, egyre több magánszemély képes arra, hogy a megtakarításait államkincstári vásárlások során realizálja. Ezzel részben a magánszemélyek fizetik az államadósság belső hiányát. Ez eleve öröndetes. Ilyenkor az Államkincstár által vezetett befektetési számlájuk és a más normál számlájuk közötti pénzmozgások is tranzakció-illetékmentesek lesznek.

Ebbe a körbe sorolom - nem volt még kritika tárgya, azért mondom, hogy ne is legyen - a sportlétesítmények fejlesztését. Hála istennek, öröndetesesen halad az élet minden területén. Nehézséget is jelent, ezt bevallom, hisz üzemeltetni is kell ezeket a létesítményeket. A továbbiakban lehetőségként megjelenik az, hogy ezek a taoforrások üzemeltetésre is fordíthatók lesznek.

Kicsi tétel, de megemlítem, hogy az illetéktörvény módosítása során kis könnyítések lesznek illetékkötelezettségek eltörése kapcsán.

Az adózás rendjét érintően: ha eddig feketén foglalkoztatott valaki munkavállalókat és az adóhatóság rajtakapta, akkor fölkerült egy negatív listára. Erre a negatív listára persze joggal került fel, ha illet tett bármelyik munkavállaló, és ameddig ezen a listán volt, különböző támogatásoktól, pályázatoktól esett el. Itt is könnyítések vannak. Amíg a listán van, ezek a hátrányok nyilvánvalóan érik, de ha a listáról lekerül, akkor nem kell plusz még egy évig ezeket a hátrányokat elszenvednie, mint ahogy az eddigi szabályok szerint elszenvedte, hanem azonnal hozzájuthat azokhoz a lehetőségekhez, amikből addig részesedett, amíg nem volt ezen a negatív listán.

(17.00)

Egyszerűsítések kapcsán is több dolgot szóba lehet hozni, mondom néhányat. Magáncélra is használt cégautók bérlése esetén a jogalkotó felépít egy vélelmet, és azt mondja, hogy 50 százalék ilyen használat, 50 százalék olyan használat, és ezután kell áfát fizetni; ami persze, ha az adott szervezet vállal egy nagyobb bürokráciát és tételesen elszámol ezekkel a tételekkel, akkor ez egy megdönthető vélelem. Tehát választhatja a számára más, kedvező szabályokat, de azt gondolom, ez egy jó gondolkodás, ami itt tapasztalható.

Adóazonosító jel használata kapcsán, a magánszemélyek az 1 százalékukról az adóbevallásaik során rendelkezhetnek. 2018 óta már nem követeli meg a jogszabály azt, hogy abba a zárt borítékba az adóazonosító jelet is feltüntessük. Néhány adózó már '17-ben is így gondolkodott, ezért ez egy rendezetlen helyzet. Mivel megengedheti magának a költségvetés, ezért itt is, azt gondolom, helyesen, úgy rendelkezünk most, hogy azok, akik '17-ben sem tüntették fel ebben a zárt borítékban az adóazonosító jelüket, nem szenvednek hátrányt, és eljut az 1 százalék oda, ahhoz az egyesülethez, civil szervezethez, egyházhhoz, ahová éppen szánták.

Az adózás rendjéről ír a törvényi szabály. A nyomozó hatóságok, amikor a munkájukat végzik, nyilvánvalóan az adóhatóságot is keresik, és adatokat kérnek tőlük. Hogy ezt ne tegyék nyakló nélkül, történjen ez ügyészi felügyelettel és csak az ügyészi felügyelet mellett, ügyészi engedéllyel lehet ilyen adatokat kiadni. Ezt is egy racionális, egyszerűsítő lépésnek veszem.

Államtitkár úr szóba hozta a munkavállalók széles körét érintő egyszerűsítést. Eddig elvárta tőlük, hogy a saját munkavállalójukkal kapcsolatban mindenféle adatot nyilvántartsanak, a diploma számát, hol adták ki, miért adták ki az illetőnek, milyen képesítése, képzettsége van. Ezek mind-mind olyan adatok, amik, azt gondolom, fölöslegesen terhelték eddig ezt a rendszert. Ez kivezetésre kerül.

És még folytatni lehet a sort, de én inkább néhány kérdést szóba hozok az adóigazgatási eljárás kapcsán, amit fontosnak tartok. Határidők: ugye,

amikor a jogszabályokat változtatjuk, mindig arra törekszünk, hogy az államigazgatás szereplői, így az adóhatóság is a lehető leggyorsabban intézze el az ügyeinket. Mégis vannak az ügyintézés során olyan periódusok, amiket nem lehet az ügyintézésbe beleszámítani.

Itt ezek most pontosításra kerülnek, ha az ügyintézési határidőben az adóhatóság adatot kér a magán-személytől vagy cégtől, mire ő válaszol, ezek nyilvánvalóan nem lehetnek részei ennek az elintézési határidőnek, mert az megbénítaná az adóhatóság működését. Ugyanakkor most már taxatív felsorolja a törvény, hogy pontosan mik ezek a lehetőségek, amik lehetőséget adnak az ügyintézési határidő módosítására. Fontos, hogy itt egy taxatív felsorolás jön be a jogszabályba.

Újságírókkal gyakran van dolgunk. Itt az újságírókat érintő pontosítások is bekerülnek az adott szabályba, amit helyeslek, hiszen más eljárási törvényekben ez a lehetőség megvolt. A jövőben az adózási szabályokban is megjelenik az, hogy ha egy újságíró a forrását védeni akarja, és az adóhatóság egy eljárásban őt tanúzásra vagy alapszolgáltatásra szólította fel, akkor az újságíró eddig jogszerűen nem mondhatta azt, hogy mivel védem az informátoromat, nem adok adatot. A jövőben ezt megteheti. Helyeslem ezeket a szabályokat.

Kiadmányozás körüli pontatlanságok miatt is sokszor előfordul, hogy az adóhatóság vesztese egy bírósági eljárásnak. Ezért most részletes szabályokat állapít meg itt a törvény, hogy egy adóhatározatban a rendelkező rész után megfogalmazandó indokolásnak milyen sorrendben mit kell tartalmaznia, többek között a kiadmányozásra vonatkozóan is, mert nem mindig a hatáskör gyakorlója az, aki a kiadmányozó. Ezeket a kérdéseket helyre teszi most a törvény.

Az időm elfogyott, ezért több dolgot nem említek meg. Én azt gondolom, hogy a törvényjavaslat jó szívvel támogatható, mert illeszkedik abba a gondolkodásba, amit nyolc és fél éve képviselünk ilyen adószabályok terén, hogy hozzunk észszerűsítéseket, könnyítéseket, ami az adóbürokráciát csökkenti, és ott, ahol lehet, és a feltételek megteremtődnek, effektíve kedvezményeket is adjunk családoknak, vállalkozásoknak. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A mai nap folyamán elég fontos törvénymódosításokról, törvénycsomagokról tárgyaltunk, és ez is a nagyon fontos módosítók közé tartozik. Megint azzal kell kezdenem, hogy van néhány dolog, ami pozitív változást eredményez, de nagyon sok olyan dolog van

ebben a törvénymódosításban, ami miatt csak csatlakozni tudunk a jobbikos képviselőkhöz, hogy ezt nem lehet támogatni.

Legelőször is reagálnék Hargitai képviselő úrra, hogy eddig nem hozta fel egy ellenzéki képviselő sem, és ne is hozza fel, a sportlétesítmények taotámogatásának kibővítése. Nem is tudom, mintha úgy fogalmazott volna, hogy nem fog ez olyan sok pénzbe kerülni a költségvetésnek. *(Dr. Hargitai János: Nem hiszem.)* Azért mondtam, hogy talán így fogalmazott. Azt gondolom, hogy így is rengeteg pénzt költöttünk már feleslegesen sportlétesítmények, sportsarnokok építésére, és most azt látjuk, hogy a mostani törvénymódosításban már a fenntartására is külön keretet fog biztosítani a költségvetés.

Lehet, hogy ez csak az én mániám, de közben hadd hozzam fel, hogy 2014-ben beígérték 25 darab tornatermet, 25 darab tanuszodát, és még mindig nem értünk a végére. '14-ben ígérték be, és még mindig nem épültek meg száz százalékban ezek a tanuszodák, nem épültek meg a tornatermek. Itt nem milliárdos tornatermekről és uszodákról beszélünk, hanem olyan mindennapos testnevelést segítő sportlétesítményekről, amelyek, mondjuk, azt váltanák ki, vagy azt segítenék, megoldanák azt a problémát, hogy a gyerekeknek a mai napig nem megoldott annak a feltétele, hogy a mindennapos testnevelést meg lehessen valósítani.

És nem abban vitatkozunk, képviselő úr, hogy szükségük van-e a gyerekeknek a mozgásra, hanem a fontossági sorrendről vitatkozhatunk, hogy hány stadiont építettünk fel állami vagy költségvetési forrásból, a magyar adófizetők pénzéből, most még a fenntartásukat is ebből fogjuk finanszírozni, közben meg lényegében a tornatermeket nem tudták megvalósítani. Itt a fontossági sorrenddel van a legnagyobb probléma.

A másik, úgy fogalmazott képviselőtársam, hogy nem a lakástakarékok megszüntetése történt a múlt héten, hanem ennek a támogatási rendszernek, költségvetési támogatási formának az átalakítása, egy sokkal hatékonyabb támogatási rendszerbe kívánják ezt az összeget áttetelni. A CSOK-programba terelik át ezt a költségvetési támogatást. Csak akkor tisztázunk valamit, képviselő úr: a CSOK-program által, amit önök is kommunikálnak, 90 ezer családot tudtak támogatni az elmúlt években. És az sem igaz, hogy ez mind új lakás volt, mert egyharmada volt új lakás, egyharmadot használt lakás vásárlására és felújítására költöttek el a magyar családok a CSOK-program keretein belül is.

A 90 ezer család a gyermeket nevelő családok 3,2 százaléka - 3,2 százaléka! Ha még ehhez hozzávesszük azokat a párokat, akik mondjuk, együtt élnek, de gyermeket szeretnének, akkor 2,3 százalékról beszélünk, aki tudott ezzel a programmal élni. Míg a lakástakarék-támogatásnál, amihez kaptak évi 72 ezer forint költségvetési támogatást, több mint egymillió emberről, családról beszélünk. A lakástakarék azért volt nagyon fontos, mert a legtöbb esetben azok a kis

keresetű családok tudták igénybe venni, akik csak egy fürdőszobát akartak felújítani, vagy csak egy szobát akartak mellé építeni. *(Dr. Hargitai János: Ez most is így van.)* De, képviselő úr, egy szűk réteg tudja a CSOK-ot igénybe venni. Nem azt mondjuk, hogy szüntessék meg, hanem alakítsák át, és tegyék nagyobb körben elérhetővé a CSOK-programot, hogy könnyebben tudjanak a párok hozzájutni az új lakáshoz, mert az lenne a cél.

Ugyebár elmondhatjuk milliószer itt a vitákban, hogy 40 ezer új lakásnak kellene Magyarországon évente épülni, és még a közelében nem vagyunk ennek a számnak, még fele sem épül meg a mostani időszakban. Hát, volt olyan év, amikor alig 2 ezer új lakás épült Magyarországon.

(17.10)

Az egyik legnagyobb probléma, ha a párokat megkérdezzük, az maga a lakhatási probléma. Itt már beszéltek előttem, mondjuk, az albérleti árákról. Ma ha egy fiatal pár lakáshoz szeretne jutni, a múlt héten is elmondtam, pont nem a CSOK-kal fog lakáshoz jutni. Kilenc évig az utolsó fillérjét le kell raknia - debreceni példát hozok - egy 50 négyzetméteres használt lakás megvásárlásához; kilenc éven keresztül minden egyes huncut vasat, amit hazavisz; nem kellene ennie, öltözködnie, semmit, spórolnia kellene. Tudják nagyon jól, hogy ez ma lehetetlen. Sőt, vannak olyan számítások, hogy ma egy fiatal párnak harminc évet is spórolnia kell ahhoz, hogy netán-talán lakáshoz juthasson. Ehhez képest ez a 3 százalék, amivel a CSOK-program el tudta érni a magyar családokat, nem jelenthető egy sikersztorinak.

A másik ilyen probléma ezzel a törvénymódosítással - kettő pontban is érinti a nyugdíjasok foglalkoztatását; kedvezőbbé válik a munkáltatóknak, a szakképzési hozzájárulást eltörlik, és az öregségi nyugdíj mellett dolgozók terhe mindössze a 15 százalékos személyi jövedelemadó. Szeretném megkérdezni, hogy miért nem azzal foglalkozik többen a kormány, hogy az elvándorolt fiataljainkat hazahozza, és újra itt, a magyar munkaerőpiacon megjelenjenek, mint azzal - amúgy azt is már elmondtuk a mai nap folyamán többször, hogy hogyan kényszerítették bele a nyugdíjba a magyar embereket, most meg azt akarják, hogy a nyugdíj mellett térjenek vissza a munkaerőpiacra.

Közben meg, ha a családügyi államtitkárság képviselői néha bejönnek, akkor meg azt mondják, hogy a nyugdíjasokra azért van nagy szükség, mert kell hogy az unokákra vigyázzanak, hogy a fiatalok el tudjanak menni dolgozni. Akkor döntsék már el, hogy mit akarnak: szeretetben vigyázzanak az unokákra, vagy dolgozzanak, vagy mindent együtt csináljanak; közben meg az elvárható az lenne, hogy a nyugdíjas éveiket pihenéssel töltsék az emberek.

A másik ilyen nyugdíjat érintő adóváltozás ugyebár a most beharangozott, közszférában való létszámleépítés. Amit most tudunk, hogy 6810 főről beszélünk.

Hozzáteszem, azt nem látjuk, hogy az államtitkárok, helyettes államtitkárok, miniszterek, kormány megbízottak létszáma csökkenne, amit elképesztő, hogy milyen módon duzzasztott fel a nyolc év alatt az Orbán-kormány, viszont most a közszférából elküldötteknél látszik, hogy a 60 évet betöltött emberek elhelyezkedését segíti. Szeretnék majd államtitkár úrtól olyan adatokat kapni, ahol bemutatja nekem, hogy az 55 és 60 év fölöttiekért hogyan kapkodnak a munkaerőpiacon. Majdnem lehetetlen elhelyezkedni a mai napig úgy, hogy közben meg egy munkaerőhiányról beszélünk folyamatosan. Ma jelent meg amúgy - csak hogy egy kicsit még piszkáljam önök - az a hír, hogy a legnagyobb „munkaerő-közvetítés”, idézőjelben mondom, Ukrajnából történik, több mint 5 ezer fő ukrán munkavállaló dolgozik már Magyarországon, közben meg önök folyamatosan migrációs kommunikációval ijesztgetik itt a magyar lakosságot, közben meg 5 ezer ukrán dolgozik napi szinten Magyarországon. *(Közbeszólások a Fidesz sorraiból.)*

Lényegében arra adjon nekem választ, hogy ezt a létszámleépítést, amit most terveznek a közszférában, milyen hatástanulmány támasztja alá; hogyan fogják ezt kezelni; és arra is tényleg választ várok, hogy államtitkárok, helyettes államtitkárok, kormány megbízottak ugyanilyen arányban lesznek-e elküldve ezekből a hivatalokból, mint ahogyan ezeket a hivatalokat leépítik.

Ha ezt az adótörvényt megnézzük, a másik nagyon súlyos változás, amit jobbkios képviselőtársam már elmondott, az a kedvezményes lakásáfa kivezetése '19 után. Ez is jól jelzi, hogy az 5 százalékos lakásáfat fogják eltörölni. Egyszerűen, ha megnézi az ember a számításokat, amit ezzel kapcsolatban elvégeztek, akkor azt mondják, hogy pontosan azt a támogatást fogja a kedvezményes lakásáfa kivezetése lenyelni, amit mondjuk, a családok igénybe tudnak venni a CSOK-program által. Hiába veszi igénybe, nem fog tudni kapni több pénzt, mert csak azt a kiesést tudja pótolni, ha egyáltalán eljut még odáig, hogy igénybe vegye, ami kedvezményre a lakásáfaival lényegében jogosult lehetett.

Még visszatérve egy picikét a lakástakarékra, azért önök elfelejtik folyamatosan azt elmondani, hogy amikor lakáscélú hitelt egy fiatal pár fel akart venni - bár nem csak azok juthattak a lakástakaréki megtakarításhoz -, akkor önerőnek beszámították a lakástakaréki megtakarítást. Odament a bankhoz, és akkor elég volt ez a megtakarítási forma, és önerőként tudta ezt igazolni. Most azt mondhatjuk, hogy ezt a lehetőséget több millió embertől elvették. Azt a lehetőséget is elveszik, és itt nem csak fiatalokról beszélünk, a vezérszónokimban a múlt héten elmondtam, hogy

nagyon sok idős ember is kötött lakástakarék-megtakarítást, mert pontosan szigetelésre, meg amit már felsoroltam, igénybe tudták venni.

Iszonyú nagy problémát fog okozni az újlakás-építésnél az 5 százalékos kedvezményes áfa kivezetése, és ha folyamatosan megnézzük az ezzel kapcsolatos elemzéseket, volt már Magyarországon egy nagyon komoly árrobbanás a lakáspiacon, még egy árrobbanást várnak, és ezzel kapcsolatban meg nem jelenik meg a lakbértámogatás, nem épülnek szociális bérlakások, semmiféle olyan bérlakás-támogatási rendszert nem látunk a kormánytól, ami azt segítené, hogy hogyan oldja meg azt a brutális lakbért, amit most látunk már nemcsak Budapesten, hanem vidéki nagyvárosokban is.

Vagy beszélhetnénk arról, hogy a diákok milyen helyzetbe kerülnek, ha Budapesten arra kényszerülnek, hogy albérlésbe kell menniük, és nem a diákok, hanem maguk a magyar családok, mert a szüleik fogják kifizetni. Lényegében most már azt látjuk, hogy szobákat adnak ki 60-100 ezer forintokért. Nem lakásokat, hanem egy szobát lehet kivenni. Egészen horrorisztikus történeteket is tudnak most már az embernek elküldeni. Sőt, most már olyan is van, hogy nem szobát, hanem ágyat lehet bérelni. Szóval, erre évek óta hiába kérünk megoldást a kormánytól, vagy hiába mondjuk azt, hogy nyújtunk be módosító javaslatokat, lényegében mindent lesöpörnek az asztalról.

Úgyhogy ha csak ezt a néhány felsorolt problémát nézzük, akkor azt mondjuk, hogy hiába tartalmaz néhány pozitív változást ez az adótörvény, nem lehet támogatni. Remélem, hogy képviselőtársaim még fognak beszélni a káféria-rendszeréről. Egyszerűen elfogadhatatlan az, amit ezzel a támogatási rendszerrel műveltek. Elfogadhatatlan, hogy a szakmai szervezetek, a szakszervezetek hiába tiltakoztak és hiába mondták, hogy nem lehet ilyen drasztikusan ezt a támogatási formát megszüntetni, nem hallották meg. Az egy dolog, hogy mi, politikusok elmondjuk, hogy mi ezt nem tartjuk jónak, de itt arról beszélek, hogy a szakmai szervezetek, a szakszervezetek, mindenki kérte, hogy ezt vegyék ki, ne így történjen, ilyen drasztikusan a megszüntetése a káféria-rendszernek. Nem hallgatták meg ugyebár a magyar munkavállalók szavát, és továbbra is kitartanak amellett, hogy ezt meg kell szüntetni.

Úgyhogy ezt a módosítást semmiféleképpen nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gréczy Zsolt képviselő úr. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt a dolog lényegi részébe belekezek, néhány dolgot muszáj pontosítani. Hargitai képviselő úr azt mondta, hogy itt micsoda csőd volt

2010-ben. Szeretném jelezni, hogy 2008-ban, amikor bedőlt a Lehman Brothers, az nem a Gyurcsány-kormány hatáskörébe tartozott, az a Gyurcsány-kormánytól független világgazdasági esemény volt.

(17.20)

Úgyhogy ezt kár a Gyurcsány-kormány nyakába varrni. És mindenkit szeretnék emlékeztetni, hogy a világválság előtt, 2008 nyarán ugyanúgy 4 százalék fölött volt a gazdasági növekedés, ahogy most 4 százalék fölött van a gazdasági növekedés, amire önök most döngöttek a mellüket. 2008 nyarán ugyanúgy a Gyurcsány-kormány is döngethette a mellét még a 4 százalék fölötti gazdasági növekedéssel. *(Folyamatos közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.)*

És egyébként szoktak azzal is dicsekedni, hogy mennyit nőttek itt a bérek az elmúlt időszakban. Akkor mérjük össze az első Orbán-kormány béreit, a tapasztalt béreket, mondjuk, a 2008-2009-es bérekkel, tehát ugyanakkora emelkedés biztos, hogy volt, mint ami 2010-2017 vagy 2018 között történt. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.)* Tehát azt gondolom, ezt mindenképp érdemes lenne egyszer így összehasonlítani, egy összehasonlító elemzést elvégezni.

Ezek a mostani adótörvény-módosítások is beleilleszkednek egy megszorító Orbán-csomagba. Ennek a megszorító Orbán-csomagnak egyik része többek között a fizetős egészségügy, ugyanis most már nincs olyan szereplő, maga Kásler miniszter úr is arról beszél, hogy jön a fizetős egészségügy. El kell döntenie, hogy miért mennyit hajlandó fizetni a magyar beteg állampolgár. Ezenkívül a Corvinus-modellből tudjuk, hogy jön a fizetős oktatás a többmillió tandíjjakkal, és a mostani adótörvények is azt jelzik, hogy önöknek a fiatal generációk egyáltalán nem fontosak. Önök pontosan úgy viselkednek, mint hogyha az önök kormányzása az önök szolgálatát, az önök családjainak közvetlen szolgálatát jelentené, és mindazok, akik ebben az országban élni szeretnének és a jövőjüket tervezik, azok egyáltalán nem fontosak.

A mostani törvények is azt mutatják, akár a kedvezményes áfa kivezetése, akár a mobilitási célú lakhatási támogatás kivezetése, mind azt jelzi, hogy itt egyszerűen nem lehet lakni ebben az országban. Akinek van nagyjából egy lakása, az most már úgy nagyjából ellesz valahogy. Önök még felhúzhatnak maguknak néhány palotát, de a magyar fiataloknak esélye nincsen arra, hogy lakáshoz jussanak. Nem épülnek bérlakások, az albérlés-támogatásokról önöknek eszébe nem jut semmi. Brutális árakkal jönnek most már elő ezek a lakbérproblémák, és azt lehet látni, hogy a felmérések szerint a megkérdezett magyar fiatalok 50 százaléka tervezi, hogy elhagyja az országot.

Önöknek nem azon kellene fáradoznia, hogy 5 százalékról 27 százalékra emeljék lakásáfat, hanem

azon kellene gondolkodni, hogy hogyan lehetne segíteni ezeknek a fiataloknak abban, hogy lakáshoz jussanak, és esetleg ne azon gondolkodjanak, hogy elhagyják ezt az országot. Nem Skype-nagymamákat szeretnénk ebben az országban, akik a számítógép monitorján keresztül integetnek a már Londonban születő unokának, aki majd meg sem tanul magyarul, hanem azt szeretnénk, ha a magyar fiatalok Magyarországon, a saját hazájukban boldogulnának.

Szégyen gyalázatnak tartjuk a sporttárgy ügyében hozott változást is. Nem elég az, hogy ez már önmagában a bűn melegágya, és az emberminisztérium a mai napig, hivatalos, jogerős döntés ellenére nem adja ki azokat az adatokat, amelyeket egyébként kiperelt belőlük a Demokratikus Koalíció, hogy mikor mire költik a támogatásokat. Most pedig arról is döntenek, miután nem találnak cégeket, hogy a stadionokat fenntartsák, mert brutális veszteségről van szó. Kéthetente bemegy nagyjából ezer ember egy tízezres stadionba, ahol világítani kell, a fűvet locsolni kell, fűteni kell, elképesztő pénzekbe kerül ezeknek a stadionoknak a fenntartása, és önök most arról rendelkeznek, hogy ezeket a stadionokat taopénzből is fenn lehessen tartani.

A magyar adófizetők pénze nem arra van, hogy teljesen haszontalan beruházásokat, akár a magyar sport, akár a nemzetgazdaság számára nem fontos beruházásokat fenntartsanak ezekből a pénzekből. Ez így egyáltalán nincsen rendjén, és mélyen tisztességtelennek tartjuk.

És hadd hozzam itt szóba, nem nagyon esett róla szó, de a kulturális tao ügye is benne van ebben a salátacsomagban, és tudjuk, hogy ez alapvetően nem gazdasági kérdés, de mégiscsak 30 milliárd forintról van szó. Önök, arra hivatkozva, hogy bizonyos kulturális műhelyek visszaélték ezzel, és esetleg elloptak pénzeket... Természetesen, ha önöknek erről politikusként, megválasztott képviselőként tudomása van, akkor törvény szerint feljelentést kellene tenniük, de feljelentésről egy darab szó nincs, csak arról van szó, hogy megszűnik ez a fajta adótámogatás, és egyelőre azt sem tudjuk, és remélem, államtitkár úr ez ügyben segít minket eligazodni, hogy az idén még törvényesen megszerzett, jövő évre megszerzett kulturális támogatásokat egyáltalán fel lehet-e használni, vagy ezeket a kormány most már begyűjti, zárolja egy számlára.

Hova folynak be majd ezek az összegek? Egyáltalán a magyar kultúra számára a megszüntetett kulturális tao összege megmarad-e, teljes mértékben megmarad-e, és nem arról van-e szó, hogy néhány Fideszhez köthető kulturális figura majd el fogja dönteni egy füstös szobában, hogy miből lehet színházi előadás vagy koncert, és így szüntetik meg, mondjuk, az alternatív színházakat, a magánműhelyeket és olyan értékes zenekarok programjait, amelyekre akár nemzetközi érdeklődés is lehet.

A Demokratikus Koalíció ezt a csomagot természetesen nem fogja tudni támogatni, ez nem segít a

magyar fiataloknak, nem segít abban, hogy itthon boldoguljanak. Ez az Orbán-csomag része, az pedig egy megszorító csomag.

Köszönjük szépen, nem kérünk belőle! *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Burány Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ha a tavasz után ősszel újra adótörvényeket kell tárgyalni, és ahogy Hargitai képviselőtársam helyesen rámutatott, ez kiváló alkalom ad arra, hogy a kormány azokat a finomhangolásokat elvégezze, amiket a társadalmi visszajelzések alapján el kell végeznie, akkor az első kérdés, amit rögtön fel kell tennünk a törvényjavaslattal kapcsolatban, az, hogy miért hiányzik belőle a kafetériával kapcsolatos rendelkezések visszavonása.

Önök munkavállalók tízezreit rövidítették meg azzal, hogy a kafetéria korábbi rendszerét megszüntették, szigorítottak. Évente több tízezer forintot vettek ki ezeknek az embereknek a zsebéből. Egy ország hördült föl ezen. Az ember azt hinné, hogy az eltelt néhány hónap elég volt arra, hogy ezek a hangok önökhöz is eljussanak, és ezt a rendelkezést korrigálva visszavonják ebben az előterjesztésben. Csalódva kellett tudomásul vennünk, hogy erről szó nincs. Önök kitaranak az álláspontjuk mellett, változatlanul büntetik ezeket a munkavállalókat, változatlanul egy sokkal szigorúbb, a korábbihoz képest visszalépést jelentő kafetéria-rendszert tartanak hatályban az országban. Ez az első észrevételem.

A második észrevételem az, hogy tulajdonképpen a kormány ezzel a benyújtott törvényjavaslattal a saját korábbi ígéreteit is megszegi. Nem az ellenzék, nem a Jobbik, nem a DK, nem az LMP, nem az MSZP, nem a Párbeszéd ígéreteit, hanem a saját korábbi vállalásait és ígéreteit is megszegi. Korábban ugyanis a kormány azt vállalta, hogy a munkaadók bérterheit csökkenteni fogja. 2019-re a szociális hozzájárulási adó kulcsának tervezésekor 17,5, illetve 16 százalékkal számoltak. Ezt ígérték a munkaadói szervezeteknek.

Ezzel kapcsolatban két észrevételem van. Az egyik sajnos tény: ezt az ígéretüket önök megszegték, ebben a törvényjavaslatban szó nincs arról, hogy a korábbi megállapodáshoz tartanak magukat. Csak egy halvány ígéret van, hogy 2019 nyarán, majd esetleg, ha a helyzet úgy alakul, amit eleve nem értek, hogy ha a helyzet majd úgy alakul, hiszen amikor önök a saját gazdasági teljesítményükről beszélnek, akkor az ember azt hinné, hogy Magyarország egy Kánaán, Európa motorja. Amikor meg konkrét adóterveket fogalmaznak meg, illetve terveznek és benyújtják az Országgyűlés számára, akkor pedig azt tapasztal-

taljuk, hogy mintha ez egy beteg gazdaság lenne, folyamatosan óvatoskodnak, és a saját korábbi ígéreteiket is megszegik.

Ez annál inkább is súlyosabb, mert ennek a tervnek az elkészítésekor mi már jeleztük, hogy az egy szép dolog lenne, ha betartanák az ígéretüket, hogy a munkaadók terheit csökkentik, hiszen elsősorban a kisvállalkozási szférában - korábban, egy másik adótörvény vitájában erről szó volt ma a Házban - igenis szükség lenne komoly adó- és járulékmérséklésre, hiszen ezt a szektort nagyon sújtják a bér- és járulékköltségek.

(17.30)

Ennek következtében ez az összefoglalkoztatottság szempontjából nagyon fontos ágazat sok tekintetben csak vergődik. De az biztos, hogy a munkaadók mellett, sőt akár azt megelőzve, a munkavállalók terheit kellene mérsékelni, hiszen pontosan az alacsony keresetű munkavállalók esetében önök az egekbe emelték ezeknek a munkavállalóknak az adóját. Sehol Európában ilyen magas személyi jövedelemadó alacsony keresetű munkavállalóknak nem kell fizetnie, mint Magyarországon. Az emberek nagy részének az úgynevezett egykulcsos személyi jövedelemadó bevezetése nem adócsökkentést, hanem adóemelést jelentett. Minél kisebb jövedelemmel rendelkeztek, annál brutálisabb volt ez az adóemelkedés. Olyannyira, hogy egyébként a nettó minimálbér vásárlóértéke a 2010-es visszaesést követően nagyjából 2016-ban érte el újra a 2010-es mértéket, 5-6 évnyi mélyrepülés után, ami egészen egyszerűen szegényletes, hogy pont a legalacsonyabb keresetű embereket büntették, rajtuk rúgtak egyet.

De a másik, a minapi friss hír, hogy igazából a bérek vásárlóerejét tekintve már Románia is előzi Magyarországot. A minimálbér esetében most már lassan ez a bruttó nominális minimálbérré is vonatkozni fog, amennyiben Romániában megvalósulnak a kormány előterjesztései, és amennyiben a magyarországi kormány pedig nem változtat a saját előterjesztésein és tervein. De a nettó minimálbér vásárlóerejét tekintve Románia már megelőzte Magyarországot, és ahhoz képest, hogy jó pár évvel ezelőtt honnan indultak ezek a bérek, ez az összehasonlítás a magyar gazdaság, illetve a magyar kormány intézkedései számára egészen egyszerűen szegényletesek.

Összegezve tehát: ennek a törvényjavaslatnak a vitája során szomorúan kell megállapítanunk, hogy önök változatlanul nem hajlandók az alacsony keresetűk esetében az adók és járulékok mérséklésére, márpedig az Magyarország egyik gyenge pontja, szegényletesen gyenge pontja, hogy az OECD-országok, illetve az európai uniós országok között az adó- és járulékkerhek az alacsony keresetűek esetében Magyarországon a legmagasabbak. Hasonlóan egyébként a sokat emlegetett 27 százalékos áfakulcshoz is, amiben sajnos szintén a dobogó első helyén végeztünk; bár

ezen a dobogón, őszintén szólva, jobb lenne rajta sem lenni, hiszen ez nem az érdemeikről, hanem a hátrányokról szól.

Tehát miközben csalódásunknak kell hangot adnunk, amellet meg kell állapítanunk, hogy azok az elemek, amelyeket beterjesztettek - az előbbiekkal ellentétben, amelyeket kihagytak az adótörvényből -, azok részint ellentmondásosak, és egy nagyon kis területen jelentenek csak javulást.

Nézzük az ellentmondásos intézkedéseket! Kedvezőbbé válik a nyugdíjasok foglalkoztatása a beterjesztett javaslat szerint, hiszen a jövőben a nyugdíjasok foglalkoztatását mindössze a személyi jövedelemadó 15 százalékos kulcsa fogja terhelni. Ez önmagában örvendetes is lenne, de elmondtuk a tavaszi adótörvényvitában, hogy ez párosulva azzal az intézkedéssel, hogy az 55 évesnél idősebb, aktív korosztályok esetében viszont ezeket a mérsékléseket, ezeket a kedvezményeket eltörlik, ennek ellentmondásos hatása lesz. Nem a foglalkoztatás fog ugyanis bővülni nagy valószínűség szerint ennek az adócsökkentésnek és járulékcsonkításnak a következtében, hanem az fog történni, hogy a munkaerőpiacon a kedvezőbb adózású, a foglalkoztatás szempontjából kedvezőbb adózású nyugdíjasokkal fogják betölteni azokat a munkahelyeket, ahonnan korábban 55 évesnél idősebb, de még a nyugdíjkorhatárt el nem érő munkavállalókat viszont el fognak bocsátani, mert a munkaadónak ez gazdaságilag jobban meg fogja érni.

Ennek tehát amellet, hogy a már nyugdíjasok számára egy kedvezőbb foglalkoztatási lehetőséget jelent, lesz egy munkaerőpiaci kiszorító hatása azoknál a korosztályoknál, akik már veszélyeztetett korban vannak, nyugdíj előtti éveiket töltik. Kiszorító hatása lesz, nagyon könnyen kiszorító hatása lesz, és ez azzal a tragikus következménnyel jár, hogy pont azokban az években fogják a munkájukat elveszíteni ezek az emberek, amikor a legfontosabb lenne a majdani nyugdíjuk szempontjából a járulékbefizetéssel ezt a nyugdíjat megalapozni. Tehát ez egy ellentmondásos rendelkezés, legalább annyira fog hátrányt okozni egy másik korosztálynak, még aktív, de 55 évesnél idősebb korosztálynak, mint amennyire előnyt jelent foglalkoztatás szempontjából a már nyugdíjas korosztálynak.

Hasonlóan ellentmondásos az a rendelkezés, amellyel önök a közsféra brutális leépítése következtében állásukat elveszített sok ezer köztisztviselő foglalkoztatását kívánják elősegíteni. Amennyire kedvező az az intézkedés, ha már erre a brutális megszorításra önök elszánták magukat, a munkájukat a közszférában elvesztettek számára, itt is hasonló hatással kell sajnos számolni, mint az előbb a nyugdíjasok, illetve az 55 évesnél idősebbek esetében.

Nem több munkahely fog ennek következtében létrejönni, nem az fog történni, hogy a munkaadók a járulékkedvezmények hatására a már meglévő dolgozóik mellé, két kézzel kapva az egykori közszolgákon, felveszik őket pluszban a vállalkozásaikhoz, hanem nagy valószínűséggel az fog történni, hogy a mostani

munkavállalók egy részének elbocsátásával fognak adózási szempontból kedvezőbb kollégákat felvenni magukhoz, egészen egyszerűen a saját gazdasági érdekeiket követve.

Itt tehát arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy bár látszólagos segítségről van szó egyrészt egy generáció számára, másrészt egy tragikus helyzetbe kerülő, a közszférában ma még dolgozó számára, ugyanakkor ennek a munkaerőpiaci hatása egyáltalán nem biztos, hogy kedvező lesz. Sőt, valószínűleg semmilyen hatása nem lesz, viszont sok ember emiatt fogja a ma még meglévő állását elveszíteni ugyanezeknél a vállalkozásoknál, ahol majd a jövőben a nyugdíjasokat, illetve a közszférából elbocsátottakat alkalmazni fogják.

S végül azért nem akarom elhallgatni azt sem, hogy van a betervezett javaslatnak azért pozitív része is. Ilyennek ítéljük meg azt, hogy jövőre 8 millió forintról 12 millió forintra nő a legkisebb vállalkozások áfamentessége. Ez egy régóta várt lépés a vállalkozói, a kisvállalkozói szektorban. Örömmünknek adunk hangot, amikor a törvényjavaslatban látjuk visszaköszönni ezt az óhajt, ez egy pozitív elem, de összességében meg kell állapítanom, hogy a benyújtott törvényjavaslatnak túl kevés az az eleme, ami támogatható, és túl sok az az eleme, ami visszalépés, ami nem támogatható.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd azt lefordítja, és utána magyarul folytatja a felszólalását. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által felkért szószóló röviden szeretnék beszámolni arról, hogy bizottságunk a nemzetiségi napirendi pontnak nyilvánított T/2931. számú, törvényjavaslatot, az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslatot a 2018. október 29-én tartott ülésén napirendre tűzte.

A bizottság az ülésen 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül arról döntött, hogy a

törvényjavaslatban kapcsolatban részletes vitát kíván lefolytatni.

A törvényjavaslat öt paragrafusban érinti, tesz említést a nemzetiségeket érintő változásokról, pontosításokról. Az 1. § (2), az szja-törvény 3. § 10. pontjában, a hivatali, üzleti utazást érintő, pontosabban a javaslat a különleges jogosítvánnyal rendelkező szervezetnél tisztséget betöltő magánszemélyek utazásai-val egészíti ki a hivatali, üzleti utazás fogalmát, ahol a nemzetiségi szószóló is említve lett. *(Sic!)*

(17.40)

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosításánál a 116. § (2) bekezdése: az adózás rendjéről szóló törvény 131. § (14) bekezdésében az szerepel, hogy az adóhatóság megkeresésére vagy adatkérésre tájékoztatja az adótitokról - itt a j) pontban a nevesített nemzetiségi önkormányzatokra is vonatkozik az adatkezelés -, adatkérés esetén az adóhatóság részére történő adatok átadásáról, ami a nemzetiségek jogairól szóló törvényben meghatározott fennálló köztartozás, vagy annak időben történő meg nem fizetéséről, vagy a köztartozási adatbázisban való szereplés vizsgálatáról, ideértve a köztartozásmentes adóói adatbázisból való törlés okát, amennyiben arra sor kerül.

A 2019. január 1-jén kialakítandó kincstári könyvelési szolgáltatás végrehajtása során felmerülhet személyes vagy különleges adatokat tartalmazó számviteli bizonylatok könyvelése is, ami a 232. §-ban kerül rögzítésre.

Az államháztartásról szóló törvény 69. alcíme egészül a következő 106/F. §-sal, amelyben a helyi önkormányzat, a helyi nemzetiségi önkormányzat, valamint az általuk alapított költségvetési szerv részére végzett könyvelési szolgáltatás ellátása keretében rendelkezésére bocsátott személyes vagy különleges adatot is tartalmazó dokumentumokba betekinthez az adóhatóság, illetve azokat a feladata ellátásához szükséges mértékben, a könyvelés évének lezárását követő 8. év végéig kezelheti.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításához, a 76. §-hoz: itt a rendelet kifejezetten rögzíti a tagállamok azon kötelezettségét, amely szerint biztosítani kell, hogy a többnyelvű formanyomtatványok kiállításának díja ne haladja meg az adott többnyelvű formanyomtatvány vagy a többnyelvű formanyomtatvánnyal kísért közokirat - közüjük is az alacsonyabb - előállítási költségét. A hatályos szabályozásból 3 ezer forint általános tételű eljárásilletékfizetési kötelezettség keletkezne.

Figyelemmel azonban arra, hogy ezen formanyomtatvány kiállításának költsége ennél jóval kisebb, továbbá az anyakönyvi kivonat kiállítása illetékmentes, a javaslat a többnyelvű formanyomtatványok kiállításához eljárásilleték-mentességet kapcsol, ami nagyon nagy könnyítést jelent a nemzetiségek számára.

Továbbá az 1. melléklet 2. pontjában említett indokolás szerint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényben meghatározott szabályok alapján a különböző doktori képzésekben fokozatot szerző magánszemélyek ösztöndíjban részesülhetnek, a javaslat ezen juttatások adómentességéről rendelkezik. Fontos megemlíteni, hogy a nemzetiségi felsőoktatás nemcsak nappali tagozaton folyik, hanem levelező vagy esti formában, így üdvözlendő lenne, ha ezen hallgatók is ösztöndíjban részesülhetnének.

Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A T/2931. számú törvényjavaslat az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nem fogalmazott meg módosító javaslatot, és javasolja elfogadásra.

Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces hozzászólásokra. Elsőnek Mesterházy Attila képviselő úrnak adok szót, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos Hargitai képviselő úr elment, pedig az ő expozéja indított arra, hogy egy kétperces hozzászólást kérek, a jegyzőkönyv végett mégis hadd mondjam el, három olyan megjegyzése is volt, amelyre érdemes lett volna reflektálni, és talán éppen akkor, amikor elhangzott, de hát a házszabály erre ad lehetőséget.

Az egyik az, hogy azt mondta, hogy az új típusú adópolitika okán nő a magyar gazdaság, és hogy tulajdonképpen ez az, ami a gazdasági növekedést indukálja Magyarországon. A figyelmébe akartam ajánlani, hogy az európai uniós források miatt nő elsősorban a magyar gazdaság *(Dr. Kovács Zoltán: Kis részben!)*, a legnagyobb részben *(Dr. Kovács Zoltán: Kis részben!)*, anélkül nem lenne Magyarországon gazdasági növekedés. Értem, hogy a hitgyülekezet, már hogy a hívő tagozat itt a Fideszben - hogy mondjam? - nem akarja a realitásokat elfogadni, de alapvetően mégiscsak minden egyes, a saját maguk által megrendelt, a Miniszterelnöki Hivatal által megrendelt KPMG-GKI közös tanulmány alapján is ez történt, és pár tízmillió forintot kifizettek érte - gondolom, nem elherdálták ezt a pénzt. Tehát magyarul: az európai uniós források nélkül Magyarországon nem lenne gazdasági növekedés *(Dr. Kovács Zoltán közbeszól.)*, sőt visszaesés lenne.

A másik, hogy azt mondta, hogy az áfa nem jelent brutális növekedést itt az építőiparban. Lehet, hogy önöknek nem jelent brutális növekedést, mint ahogy a lakás-takarékpénztárakra is azt mondta, hogy ez nem negatív folyamat. Meg kell kérdezni azokat a családokat, amelyeket ez érint, hogy ők ezt hogyan élik

meg. Illetőleg azt is mondta, hogy nagyon nehéz pénzügyi tárgyú törvényeket megírni, és hogy szerencse, hogy ezt nem kritizálta senki sem. Itt csak annyit szerettem volna megjegyezni a két percben, hogy amikor a szocialista kormányról volt szó, akkor ez az inkompetencia jele volt az önök véleménye szerint; amikor önök nem tudnak egy normális törvényt megfogalmazni, akkor pedig ez a természetes velejárója egy ilyen törvénynek.

Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik két percre. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai napon nem először hangzott el az az örület, hogy bármilyen lakáscélú előtakarékoskodás állami támogatása a bankokat támogatja - ezt ilyen kommunikációs panelszerűen mondogatják fideszes képviselőtársaim. Elképesztő ostobaságról van szó, igyekszem egy példán keresztül megvilágítani *(Dr. Kovács Zoltán közbeszól.)* az ezt újra megismétlő fideszes barátunk számára, hogy mégis miről beszélünk.

Egy CSOK-önrész tekintetében eddig nagyon sokan adott esetben egy lakáscélú előtakarékosági szerződés végén tudták azt a 3-4-6 millió forintot előteremteni, akár ketten együtt, hogyha egy párról beszélünk, amivel a CSOK-hoz az önrészt le tudták tenni az asztalra, majd fel tudták venni a támogatást, illetve a kedvezményes hitelt - ebből aztán egy új építésű lakás és egy újabb családi fészek keletkezhetett. A helyzet az, hogy jelen pillanatban, most a lakáscélú előtakarékoság támogatása nélkül mit tehet ez a fiatal pár? Bankhitelt vehet fel, és ebből tudja majd az önrészt biztosítani, ez a bankhitel ugyanakkor hosszabb futamidejű vagy magasabb törlesztőrészes, mint az eddigi megoldások. Tehát Magyarország Kormányának belekényszeríti az említett példánkban szereplő fiatal párt abba, hogy a bankok szolgáltatásait hosszabban vagy magasabb törlesztőrészzel vegye igénybe. Ki támogatja a bankokat, képviselőtársaim?

És arról is beszélhetünk, hogy eddig a lakáskaszszakon vezetett magánszámlákon írták jóvá azt a 72 ezer forintos évi támogatást, amiről ezt a vitát folytattuk, ezek után a költségvetés kamattámogatásként szó szerint el fogja utalni az érintett hitelező kereskedelmi banknak ezt a pénzüsszeget. Ily módon - megint csak felteszem a kérdést, képviselőtársaim - ki támogatja a bankokat?

Természetes, hogy Magyarország Kormányának, amely lepaktált velük, az EBRD-vel is, a Bankszövetséggel is, a devizahiteles rendezés során pedig bizonyította, hogy akár a magyar választópolgárok tömegeit is hajlandó elárulni, csak azért, hogy az érintett bankoknak további sérelmet ne okozzon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban. - Dr. Hoppál Péter: Szánalmas!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. (Z. Kárpát Dániel dr. Hoppál Péternek: *Nyomjál gombot! Beszólni tudsz, hozzászólni nem! Bátor harcos vagy!* - *Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.*) Megengedik, hogy én vegyem át a szót? Mégis csak nekem illik, ha már... (Z. Kárpát Dániel: *Mit szánalmaszol?! - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) ...ha már... (Z. Kárpát Dániel: *Nyomd meg a gombot!*) Képviselő úr... (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Képviselő úr, foglaljon helyet, nyugodjon meg! (Z. Kárpát Dániel: *Én teljesen nyugodt vagyok!* - *Közbeszólás a kormánypártok soraiból.* - Z. Kárpát Dániel: *Ne magyarázzál, nyomd meg a gombot! Férfi vagy!*) Képviselőtársaim, menjenek már ki egy kicsit, higgadjanak le, aztán ha kinn lehiggadtak, akkor jöjjenek vissza! Most folytatjuk.

A DK képviselőcsoportjából Hajdu László képviselő úr következik (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.* - Z. Kárpát Dániel: *Rosszul érzed magad?!*) kétperces felszólalásra. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, hagyják már abba mind a ketten!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Folytathatom...? (*Közbeszólások.*)

ELNÖK: A szót megadtam, parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tegnap a kereskedelemről szóló törvényről vitatkoztunk, ma pedig a törvényt meg is alkottuk, és a CLXIV. törvényt hatályon kívül helyeztük. Ott az hangzott el, hogy a veszteségesen működő cégek tilalma című törvény, amely szerint ha két éven belül nulla és negatív eredményt értek el, abban az esetben azokat vizsgálták, sőt ennek következményei voltak. Az államtitkár úr most, ennél a törvéynél újra szinte ugyanezt megemlítette, csak azzal a különbséggel, hogy nem 50 milliárdot, hanem 60 milliárdot említett.

Ez lenne a pandantja a tegnap megszüntetett vagy ma megszüntetett törvénynek, hogy ide tettük be, és akkor mégiscsak az európai uniós előírást valamilyen módon így akár ki is játszottuk, de megcsináltunk egy másik típusú törvényt, és ebben az esetben már ezt úgy lehet tekinteni? Ez az egyik megjegyzésem.

A másik pedig az, hogy ha jól olvasom a törvényből, akkor a könyvvizsgálók esetében az önkormányzati vállalatokat kivették abból a bizonyos tízéves dologból, és maradt a régi szabályozás a könyvvizsgálók foglalkoztatásának vagy szerződésének. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokban.*)

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz képviselőcsoportjából Nagy Csaba képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Szóba került a mostani törvényjavaslat vonatkozásában a tanuszodák és a sportlétesítmények építése. Rendszeresen el szoktam mondani szocialista képviselőtársaimnak és az ellenzéknek, hogy az, amit ők látnak Magyarországból, az nem biztos, hogy a valóság.

Most kigyűjtöttem, hogy az 1523/2015. július 31-én hozott kormánydöntés alapján mely uszodák készültek el. Derecskén, Fehérgyarmaton, Szobon, Tokajon, Sümegen, Putnokon, Edelényben, Bélapátfalván, Tolnán, Gyálon, Csengerben, Dunakeszin, Göncön és Sárbogárdon készült el a gyerekeknek, a szüleiknek, az utánpótlásnak. Mindegyik tanuszodában - ha elmennek és megnézik, láthatják, de nem nagyon szoktak elmenni, ezért most ajánlom, hogy menjenek el és nézzék meg, ezek hogy működnek - van egy 6-szor 10 méteres medence, ahol meg tudnak tanulni a gyerekek alapvetően a vízben mozogni, és egy hatpályás 25 méteres medence található.

Még el szeretném önöknek mondani, hogy tíz kivitelezése zajlik, éppen többnek a kivitelezőjét választják ki, és a vajszlói tanuszoda előkészítése zajlik. Az első ütemben 25 ilyen fejlesztés lesz, a második ütemben 26, és a következő évben, 2019-ben is több milliárd forint áll rendelkezésre arra, hogy a tanuszoda-fejlesztési program, a tornaszoba-, illetve a tanteremfejlesztési programmal együtt tovább tudjon menni végig.

Úgyhogy azt gondolom, ez az a kormány, amely a gyermekeinkért és a sportért az elmúlt évtizedekben a legtöbbet tette. Remélem, hogy a most szóban forgó törvényjavaslat is elő fogja segíteni, hogy minél többen sportoljanak Magyarországon, hiszen ez a cél.

Köszönöm. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalások következnek. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úr következik. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Kezdeném azzal a megjegyzéssel, amit az imént fideszes képviselőtársam elmondott. Szerintem nem ezzel van a gond. Tehát amikor kritizáljuk a sportköltségeket, nem tipikusan a tornatermek vagy éppen a tanuszodák építését kritizáljuk. Sokkal inkább... (*Zaj a kormánypárti padsorokból.* - *Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) Én is illő tisztelettel meghallgattam képviselőtársamat. Tegye meg, hogy ön is végighallgat, nem leszek nagyon hosszú! Vagy büntetésből majd még többször hozzászólok.

Tehát azt gondolom, hogy ez rendben van. (*Dr. Kovács Zoltán közbeszólására reagálva.*) Azért, mert sok idejük van. Nekem is van még egy csomó időm, hogy Kovács Zoltán képviselőtársam is örülhesen, hogy minél többet tudjunk erről vitatkozni.

Magyarul, szerintem rendben van a tanuszoda-építési program, rendben van az, ha tornaterem-építésre költünk forrásokat. Sőt, bevallom őszintén, támogatom azt, hogy a taopénzeket lehessen üzemeltetésre is felhasználni, hiszen amikor felépül egy sportlétesítmény, ez a legnagyobb gond. Azt szoktam korábban mondani, amikor ezt a területet felügyeltem, hogy nem az a nehéz, hogy megépítsünk egyet, hanem az, hogy utána 10-20 évig üzemeltessük ezeket a létesítményeket. Ez mindig nagyobb gondot okoz az önkormányzatnak vagy bárkinek, aki e tekintetben úgymond a tulajdonjoggal bír. Tehát szerintem az a része a taováltoztatásnak, ami arról szól, hogy üzemeltetésre is lehessen felhasználni, nekem teljesen rendben van. Úgy mondanám, hogy már kezdetektől erre kellett volna engedélyt kérni, hogy ez így működhesen.

A nagyobbik probléma az, hogy a mindennapos testnevelés nem váltja be a hozzá fűzött reményeket; ezzel önök is, ha vannak ilyen korú gyermekeik, szembesülnek. Nem abban a formában nem váltja be, hogy nem helyes cél, hogy minél többet sportoljanak a gyerekek, hanem abban a formában nem váltja be, hogy sok helyen infrastrukturális gondok miatt nem tudják a gyerekek megfelelő körülmények között a napi testnevelésórákat abszolválni. Tehát magyarul azt mondom, hogy sokkal erősebb dinamikával kellene tornatermeket építeni Magyarországon. Nem kvázi kisebb multifunkciós csarnokokat, hanem 150-200 millióból már nagyon szép létesítményeket lehet létrehozni. Tehát magyarul, számomra ott kezdődik akár az élsporthoz való felkészítés is, hogy a diákok, a gyerekek a tornatermekben megfelelő körülmények között tudnak megismerkedni azokkal a sportágakkal, amiben esetleg kiválaszthatják őket.

Magyarul, én azt mondom, hogy a stadionok helyett érdemes volna adott esetben több pénzt költeni tornatermekre, vagy éppen, mondjuk, olyan létesítmények építésére, hogy most ne a tornatermeket mondjam, amelyeknek van hosszú távú hasznuk. Például az ettől a témától nem távol álló Szűcs Lajos képviselő úr a teniszszövetség elnöke, nagyon sok milliárdot elköltöttek olyan teniszpályákra, amiket utána gyorsan le is bontottak. De még mindig nincs Magyarországon egy kemény pálya, ahol az élsporthoz, a teniszezőink tudnának teniszezni. Tehát lehet okosan is elkölteni a pénzeket, meg - maradjunk ennyiben - kevésbé bölcsen elkölteni ezeket a forrásokat.

A tanuszodaprogram szerintem teljesen rendben levő. 174 járás van Magyarországon, tehát akkor lehetünk boldogok, ha... (Dr. Kovács Zoltán: 197!) Bocsnat! Ön pontosabban tudja, mert az önkormányzatok szakértője. Akkor 197 helyen kellene hogy legyen Magyarországon tanuszoda, hiszen egy járásban az egy olyan egység, ahol annyi gyerek van, amennyi adott esetben el tudja tartani, adott esetben kell hogy ilyen lehetőséghez jussanak.

Magyarul a sportlétesítményekkel az a gond, hogy olyan területre költ a kormány felesleges presztízsbetűzés vagy erőltetett beruházások kapcsán,

ahova szerintünk, meg szerintem is kevesebb pénz is elegendő lenne. Nem hiszem, hogy az üresen kongó stadionok nagyon sokkal jobbat tennék a magyar futballt.

Kérdezhetjük, hogy mi a különbség a horvát és a magyar foci között. Valaki azt mondta nekem, az a különbség, hogy amikor Horvátországba mennek megnézni, milyen az utánpótlás, hogy működik a horvát foci, akkor elviszik őket utánpótlás-akadémiákra, és megmutatják, hogy milyen szakmai munka zajlik. Amikor Magyarországra jönnek, és megkérdezik, hogy itt mi a magyar büszkeség, akkor stadionokat mutogatunk nekik. Ez egy jelentős különbség a kettő megközelítés között. Tehát szerintem ez rendben levő ilyen szempontból.

A másik, amit ugyan szóba hoztak már, de egy rövid mondat erejéig hadd hozzam én is újra a vitába, hogy miért a 60 felettiek faragnak rá megint. Ha előveszem ezt a törvényt, ha jól látom, ez a 7 ezer fős létesítés az állami szférában leginkább a 60 év felettiakat fogja érinteni. Ha ebből le is számítjuk az amúgy is nyugdíjba készülőköt, akkor az a kérdés, hogy miért csak a 60 felettiéknél járnak ezek az adókedvezmények, amelyeket önök meghatároztak. Pont a 60 év felettiéknél azok, akik valószínűleg nem fognak tudni multinacionális cégeknél vagy máshol elhelyezkedni. Azt gondolom, hogy őket inkább jobban kell óvni, mintsem céltáblát helyezni rájuk, hogy őket érintse leginkább az elbocsátás.

A másik ilyen, amiről Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is beszélt, az az, hogy megint a bankoknak tényleg kedveznek. Nem pontosan értem, hogy a bankadót miért kell csökkenteni. Az összes hír, év végi profitabilitási mutatója a bankoknak, az egész bankszektornak arról szól, hogy óriási profitra tesznek szert minden évben most már évek óta. Tehát egy olyan szektornak csökkenteni a költségeit, a terheit, amelynek tagjai amúgy is köszönik szépen, jól vannak és profitra tesznek szert, hogy úgy mondjam, ennek nem sok értelmét látom. Ezeket a forrásokat lehetne beforgatni adott esetben más szociálisan fontos kérdésekre.

Itt szóba került az EBRD-szerződés, amelynek alapján meghozták ezt a csökkentést. Erre azt mondanám, hogy ha önök ennyire, hogy mondjam, hadban állnak a bankokkal, mint ahogy a kommunikációban ezt folyamatosan elmondják, akkor azt javasolnám, államtitkár úr, hogy kezdeményezzék, hogy a kormány mondja fel ezt az EBRD-megállapodást.

Ez az EBRD-megállapodás arról szól, a bankszektor a Bankszövetséggel együttműködve abban állapodott meg, hogy a bankokat semmilyen kár nem érheti a kormányzati intézkedések szempontjából, tehát sem a működésüket, sem a profitabilitásukat nem fogja a magyar kormány intézkedésekkel nehezíteni. Ez elvezet persze a devizahiteles problémához, a kilakoltatásokhoz is, de elvezet oda is, amiről szó volt, hogy bizony, úgy tűnik, kommunikációs síkon önök arról beszélnek, hogy a bankoknak mennyire az ellenfelei, de másik oldalról a suba alatt pedig egy csomó

olyan intézkedést hoznak, ami kimondottan a bank-szektor profitabilitását segíti és a költségeit csökkenti.

Ennyit szerettem volna a vitához hozzátenni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP padsorai-ból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Varga László következne, de Z. Kárpát Dániel képviselő úr is jelentkezett, így Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik ismételt felszólalásra, utána kétperces felszólalás lesz, és úgy jön Varga László.

(18.00)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Biztos, hogy nem veszünk össze a felszólalási lehetőségen, hiszen az, hogy a kormányzat újra csökkenteni igyekszik a bankadót, egy olyan elképesztő lépés a részéről, ami saját korábbi retorikájával is szembemegy. Értjük mi, egyre több szelete lát napvilágot az EBRD-vel kötött paktumnak, és azt is látjuk, hogy milyen háttér-motivációk mozgatták a kormányt e tekintetben, de azért az mégis egész brutális, hogy egy több száz milliárdos profitot felhalmozó, rekordnyereséget, 600 és 700 milliárd közé tehető nyereséget felhalmozó iparágat nem terhel a kormány, tehát nem vonja be a közteherviselésbe, vagy nem mondja neki azt, hogy idefigyelj, te, bankrendszer, Európában az egyik legbrutálisabb számlavezetési díjakat intézed el Magyarországon az ügyfelek számára, gyakorlatilag lekopasztod a teljes magyar társadalmat, akkor ilyen és ilyen feltételek mentén ezt fejezd be, és végy részt egyébként a közteherviselésben.

Nem ezt mondja Magyarország Kormányának, hanem azt mondja, hogy ő lepakolt az EBRD-vel, ahogy korábban a Bankszövetséggel is, és tovább csökkenti a hitelintézetek esetében a bankadót. Itt most 0,2 százalékra csökkenne jövőre az a mutató, aminek én egyébként a korábbi szintre történő emelését javaslom, tehát 0,53 százalékra történő emelését javaslom.

Azt is el kell mondjuk, hogy ez a kormány nem először kedvez a rekordnyereséget elérő bankoknak, azoknak, akik egyébként a devizahitelezés során kifosztották a magyar lakosság mérhető részét, hiszen korábban, államtitkár úr, a hitelintézeti járadék eltörlése során ugyanezt a szívességet megtették. Harmadik szívességet tettek a bankoknak akkor, amikor kiderült, hogy az érintettek áthárítják a banki ágazati különadót, és Magyarország Kormányának nem tett semmit. Egy negyedik szívességet tettek a bankoknak, amikor kivetették a tranzakciós illetéket; 200 milliárd forint fölötti összegről beszélünk évente csak a tranzakciós illeték tekintetében, egy teljes állami bérlakás-építési program kijönne ebből az összegből. Ennek az áthárítása is a kormányzat tudomására jutott, és ekkor sem tett semmit, tehát a mai napig helybenhagyta azt, hogy így negyedfokon áthárítsák az ügyfelekre, fogyasztókra ezt az elképesztő terhet.

Eközben retorikailag a bankokkal egyfajta hadban áll a kormány, miközben mindannyian elismerjük itt, ebben a teremben, hogy egy egészséges nemzetgazdaság működéséhez igenis szükség van tisztességes, a játékszabályokat betartó bankokra. De az a helyzet, hogy itt nem ezzel állunk szemben, és azt is látjuk, hogy a bankok a különadók jelentős részét termékeik vagy szolgáltatásaik árába építették be. Viszonylag könnyen ellenőrizhető piaci folyamatokról van szó, hiszen megvizsgáljuk az adott termék vagy konstrukció árváltozásait, utána megvizsgáljuk, hogy áll-e valós piaci folyamat az árváltozás mögött vagy sem, és a monitoringrendszer már ki is dobja, hogy ezek a beépítések hol és milyen szegmensben történtek meg.

Bármely nyugat-európai piacon találni hasonló modellt, Magyarországon valamiért nem; a válaszhoz közelebb jutunk, ha megvizsgáljuk azt, hogy mi lett a magyar fogyasztóvédelem egészével. Jelesül ez a Magyar Nemzeti Bankba olvadt be, és a Magyar Nemzeti Bank elhíresült arról, hogy milyen jól menedzsel bizonyos problémaköröket. Sajnálatos módon ezzel a problémakörrel is ez lett a helyzet, nem sikerült megoldani mindezt.

Ugyanakkor a magyar vállalkozások az adminisztratív terhek csökkentésén keresztül igenis engedményekhez kellene hogy jussanak, helyzetbe kellene hozni a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozói szektort, de ha már az Orbán-kormány gazdaságpolitikájának kedvezményezettjei nem a magyar vállalkozások, hanem az érintett kereskedelmi bankok, legalább az lenne elvárható, hogy az ő terheiket ne csökkentsék tovább egy olyan túlkényeztetett környezetben, amikor amúgy is extraprofitra tehetnek szert negyedévről negyedévre.

Éppen ezért, államtitkár úr, szeretettel várjuk minőségi és szakmai válaszát, miszerint mi indokolja azt, hogy a kormány térdre borul az érintett kereskedelmi bankok előtt. Megtisztelne bennünket azzal, ha ezt nem a zárszóban tenné meg, amikor már nem tudunk reagálni erre, hanem most, azonnal. Arra szólítom fel, hogy nyomja meg ezt a gombot, számoljon el azzal, hogy Magyarországon milyen paktum (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*), milyen megállapodás értelmében simogatják tovább a bankokat.

Látom, hogy vannak bátor kormánypárti képviselőtársak, a beszólogatás nagyon megy, az előbb is nagyon ment. Ha lenne önökben lélek bátorság, és egy kicsit komolyan vennék a hivatásukat... - Magyarország választói önöket megbízták azzal, hogy itt üljenek, tehát ön nem jókedvűből ül itt, nem azért, mert a pártszövetsége ideküldte, hanem emberek szavaztak önökre. Munkaköri kötelessége lenne ilyenkor felállni, érdemi módon reagálni az elhangzottakra és érdemi vitát lefolytatni. Kocsmai színvonalon beszólogatni, mutogatni mindenki tud, képviselőtársam. Ne legyen büszke magára, mert nincsen miért!

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Úgy gondolom, pont ezzel kapcsolatban egymás szemére vetni valójuk nincs. Kettőperces felszólalásra Kovács Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Félreértés ne essék, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársak, én már az előbb gombot nyomtam, Mesterházy Attilára szerettem volna reagálni, csak nem tudom, talán később jutott el a gombnyomás; pont azért, amire Z. Kárpát Dániel ma már huszonnégy-szer hívta fel a parlamenti képviselőket, hogy nyomjanak gombot, legyenek bátrak és a többi. Egy dolgot azért szegezzünk le: mi bátrak voltunk és nyertünk, ön meg megbuktak. De nem erről akarok beszélni.

Arról szeretnék beszélni, hogy Mesterházy Attila Veszprém megyei képviselő, ma már Budapesten él, de azért sokat élt Veszprém megyében, sportállamtitkár is volt, és nyilván emlékszik arra - gondolom, ezért mondja azt, hogy érdemes a taotámogatást működtetésre is fordítani -, hogy pont a fűzfői uszoda működtetésébe, ahol olimpiai bajnokok nevelődtek és tréningeztek, vízilabdások, úszók, akkor, a szocialista kormányzást követően költségvetési pénzből 30 milliót kellett beletenni, mert egyébként be kellett volna zárni ezt az uszodát, mert működtetésre nem volt pénz. Ez nem stadion, ez egy uszoda, ahol olimpiai bajnokok tréningeztek. Ez az egyik, amit szerettem volna mondani.

A stadionrekonstrukciós program tekintetében, ami lezárult 2002-ben, amikor a Medgyessy-kormány következett, a megyeszékhely mellett a második legnagyobb városban, Pápán épült egy, stadionnak nem nevezhetjük, de egy pálya, ami lelátóval van körbevéve, és egy szektor maradt ki belőle, azt Medgyessy-szektornak hívják azóta is az emberek. Ez egy földhányás tudniillik, mert ott maradt abba a stadionrekonstrukció, az a Medgyessy-szektor. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)*

Még egy dolgot szeretnék... Mintha valaki más is bekiabálna! *(Az elnök csenget.)* Szeretném elmondani, hogy...

ELNÖK: Képviselő urak! Ha nem hagyják abba, kénytelen leszek a negatív eljárási kategóriába tartozó figyelmeztetésekből egyet-egyed elövenni és kiosztani; gondolom, ezt nem szeretnék. Folytassa, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Ha megengedi az elnök úr, túl vagyok a két percen, de ezt talán még megengedi. *(Z. Kárpát Dániel: Persze, nyugodtan, legyen három perc!)*

Klasszikusokat szeretnék idézni, Mesterházy Attilát: „Három-négy-öt UEFA-licences stadion kell az országnak”- mondta 2004-ben. Ma egy van ilyen, a Groupama Aréna, jelentem. Önök stadionoznak, miközben egy ilyen épült, de önök, amikor kormányoztak, akkor éppen azt mondták, hogy három-négy-öt kell ilyen. A Puskás Stadionnal lesz kettő, ezt szerettem volna az önök tudomására hozni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt Gréczy Zsolt képviselő úrnak kétperces felszólalásra lehetőséget adnék, szeretném képviselőtársaimat tájékoztatni a házszabály azon előírásáról, hogy egy normál felszólalási blokkot követően nyílnak meg a kétperces felszólalások. Akiben még a régi házszabályi előírások élnek, illetve genetikailag azok a meghatározók a mozgásában, azok számára ajánlom, hogy olvassák el az új házszabályt is. Köszönöm szépen. Gréczy Zsolt képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy a Demokratikus Koalíció nyilván nem a fűzfői uszodától szeretné megvonni a pénzt, a fűzfői uszodára nyilván szükség van, az ott úszó gyerekekre is szükség van, meg az ott úszó versenysportolókra is szükség van.

Ha már Veszprém megyét említette, a Veszprém Aréna a Gyurcsány-kormány idején épült, csak hogy mondjak egy példát, hogy mennyire volt mostohagyerek a Gyurcsány-kormány idején a sport. A Veszprém Aréna például akkor épült.

Még annyit tennék hozzá, hogy a DK amiatt aggodízik, hogy például Szombathelyen felépült egy 14 ezres stadion, amelyben ezer néző ül meccsenként. *(Dr. Kovács Zoltán: 5 ezer! - Az elnök csenget.)* 5 ezer? Az eddigi összes hazai meccsen már lehet, hogy volt 5 ezer, de szeretném jelezni, hogy ott maga a város jelezte, hogy nincs cég, amelyik vállalja az üzemeltetést. Debrecenben ugyanez a probléma, ott egy 20 ezres stadionban ülnek 2 ezren.

Nézzük a labdarúgó-mérkőzéseket, én még nézem, és látom, hogy mennyien vannak ezeken a mérkőzéseken. Ezeket a stadionokat nem lehet konkrétan fenntartani, ezek jó részének sajnos, azt kell hogy mondjam, az lesz a sorsa, hogy tönkre fog menni, ha nem önök fognak kormányozni, és végre felszabadul az Orbán-kormány uralma alól ez az ország. Akkor a felcsúti stadionnak is pontosan ugyanaz lesz a sorsa, mint Ceausescu falujában a stadionnak: be fogja lepni a dudva, a muhar és a gaz. Köszönöm szépen.

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalások következnek. Most Varga László képviselő úrnak adok szót, az MSZP képviselőcsoportjából; Varga László képviselő úrnak, aki az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök úr már megtette, de egy picit folytatnám a házszabály kapcsán megtett észrevételeit. Igen, mondta Kovács Zoltán, hogy benyomta már a gombot, de nem tudott csak később szót kapni kétpercesben.

Hadd erősítsem meg, hogy a frakciónk természetesen partner abban, hogy visszatérjünk a régi házszabályi gyakorlathoz, és sokkal gyakrabban lehessen kétperceseket nyomni a Házban. 2014 előtt ez így volt, nyilván ez egy kicsit elnyújtotta a vitákat, de sokkal gyorsabban és közvetlenebbül lehetett reagálni egymás mondandójára. Szerintem ez most is szerencsés lenne. Tehát ha úgy gondolják, hogy felül kell vizsgálni a házszabályt, mi partnerek vagyunk ebben.

Azt szeretném mondani, hogy amit Gréczy Zsolt elmondott, az azért helytálló több létesítményt illetően is, hiszen nagyon sok olyan stadionberuházás volt az országban, és ennek egy nagyon jó példája a felcsúti, ami bizony indokolhatatlan, hiszen a település lakosságának több mint kétszeresével rendelkezik mint kapacitás ez a stadion, és nagyon sokszor volt hír arról, hogy egyébként a taotámogatások milyen jelentős részét főlözi le a felcsúti klub. Ebben természetesen lehetnek ellenzéki megnyilatkozások, hogy az ilyen módon a veszteségeket pótló taokedvezmény-lehetőségek bizony az ilyen, egyébként indokolatlan beruházásokat is fogják menteni. De természetesen Mesterházy Attilának igaza van abban, hogy az indokolt sportberuházások üzemeltetési veszteségének pótlása egyébként helyes ilyen forrásokból, ezt meg is lehetett volna korábban tenni.

Még egy polémia végére hadd tegyek már pontot, ha már itt reagálok hosszabban. Hány járás van Magyarországon? Nyilván 174, erről beszélt Mesterházy Attila, helyesen. (*Dr. Kovács Zoltán: 197.*) Igen, amit egyébként Kovács képviselő úr mond, abba a 23 kerületi hivatalt is beleérti, tehát ha igazságos akarok ebben a vitában lenni, a 23 fővárosi kerületi hivatalt is beleértve, amik a járási szintnek felelnek meg, de természetesen járások vidéken vannak ilyen értelemben, akkor mondjuk úgy, hogy mind a kettőjüknek igaza van, és kitoltuk ezt a kérdést is kapufára, ha már a sporthasonlatoknál járunk.

Azt szeretném még mondani, ami elsősorban ihlette a felszólalásomat, hogy nagyon sok felszólaló, kormánypárti is, ellenzéki is nagyon sokat beszélt az 5 százalékos lakásáfáról, illetve annak az eltörléséről. Amiért ezt az ellenzék többször az asztalra tette, azt több más intézkedésükkel összefüggésben a további lakásárrobbanástól való félelem okozza. '19 végén ennek az eltörlése - nyilván a szerkezetkész állapot és a pontos terminológia benne van, hogy mire vonatkozik még az 5 százalék, és mire nem fog már - azt jelenti, hogy az egyébként is nagyon magasan lévő lakásárak tovább nőhetnek, ami, azt gondolom, nagyon sok fiatalnak, családalapítás előtt állónak nehezíti meg a dolgát, de nagyon sokaknak, millióknak ebben az országban. Egy olyan környezetben, amikor önök tényleg bő 24 óra alatt beszántották a lakáskasszarendszert, ez igenis nagyon komoly probléma, és nem látom, hogy ezt a történetet mivel pótolnák.

Árrobbanás van Budapesten és egyébként nagyon sok vidéki nagyvárosban, ezzel párhuzamosan kiürül a vidék egy része. Mondhatnám itt a saját megyémből Abaúj térségét vagy Észak-Borsod jelentős

részét, ahol egyébként meg falvak állnak üresen. Tehát azt szeretném mondani, hogy nagyon komolyan adósak ebben a helyzetben egy olyan csomaggal, ami erre a két kérdésre egyszerre ad választ, és azért az, hogy úgy jelentik be az 5 százalékos kedvezményes áfa megszüntetését és egyben verik szét a lakástakarékrendszert, hogy nem teszik le ezt az alternatívát, ez bizony nagyon komoly probléma, és nagyon sokaknak nehezíti a helyzetét. Úgyhogy azt gondolom, hogy az Országgyűlésnek a következő hetekben elő kell állnia az önök előterjesztésében bizony egy olyan csomaggal, ami ezekre a kérdésekre választ ad.

Hargitai képviselő úr érdekes megfogalmazásban szövegezte a kormányzati kérését az 5 százalékos áfáról, ami meghihetett engem, és érdekes volt most jegyzőként nézni ezt a vitát vagy ennek egy jelentős részét. Sokkal méltányosabbak lehetnének egyébként a 2010 előtti folyamatokkal is, legalábbis abban a szellemben, amiben Hargitai képviselő úr elmondta az 5 százalékos áfa kapcsán a véleményét. Azt mondta tulajdonképpen, hogy legyünk méltányosak, mert ez egy ideiglenes állapot, amelyre a kormány lehetőséget látott, önök ezt támogatták, és ez az önök kormányzásának bizonyos éveire vonatkozott, előtte nem volt, és tart '19 végéig.

Lehet ezt a felfogást mondani, mi az árrobbanás miatt mondjuk, hogy ez hatalmas probléma, de ha ezt a méltányosságot várják el az ellenzéki képviselőktől, hadd tegyem az asztalra egy másik interpretációját az élet egy másik területének. A szocialista kormányok alatt 2002 és 2010 között a szocialista kormányok bevezették a 13. havi nyugdíjat, bevezették a közszférában a 13. havi fizetést, amelyeket a világgazdasági válság miatt fokozatosan ki kellett vezetni. Csak a szocialista kormányok idején volt mind a két intézmény. Önök folyamatosan politikai támadásokat intéznek ennek kapcsán a 2010 előtti kormányokra nézve, az abban érintett pártokra nézve, és úgy gondolják, hogy ez így méltányos.

Nem lehet egyszerre a kettőt gondolni, ezt szeretném mondani. Nem lehet egyszerre elvárni azt, hogy ne kritizálja az ellenzék azt, hogy '19 vége után kivézetik az 5 százalékos áfát, és nem lehet úgy gondolni, hogy rendben van az, hogy bár mind a 13. havi nyugdíj, mind a 13. havi fizetés csak a szocialista kormányok alatt létezett, önök mégis úgy csinálnak, mintha bármilyen módon a Fidesz kormányzása idején lett volna ilyen jogintézmény. Nem volt!

Nem volt ilyen lehetőségük az embereknek. Nyilván sok millió embernek volt jó döntés akkor mind a 13. havi nyugdíj, mind a 13. havi fizetés, és sokkal boldogabb lett volna mindenki, ha az ország gazdasági teljesítőképessége lehetőséget adott volna arra, hogy tovább finanszírozza ezeket az akkori kormányok. De megjegyzem, az akkor elfogadott jogszabályoknak megfelelően van ma lehetőség nyugdíjprémiumot fizetni például a nyugdíjasoknak. Szóval, összességében véve azt szeretném mondani, hogy ebben a tekintetben fordítva is elvárjuk akkor a méltányos és korrekt politikai megnyilatkozásokat önöktől.

Az 5 százalékos lakásáfa tekintetében pedig azt gondoljuk, hogy ha 5 százalékról egyik pillanatról a másikra visszamegy a világsúcs 27 százalékra az újonnan épített lakások áfája, az bizony olyan folyamatokhoz fog vezetni a piacon, ami tovább drágítja nemcsak az új építésű lakásokat, hanem ebből kifolyólag a használt ingatlanokat is, és ez már olyan helyzetet fog teremteni, ami megfizethetlenné teszi nagyon sok millió magyar ember számára a lakások árát, és ez tovább fogja mélyíteni Magyarországon a lakhatási válságot. Erre mélyebb megoldást kell találni, ebben nyilván partnerek lennének, önök azonban nem hallgatják meg a javaslatainkat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kovács Zoltán mondta, hogy önök elég bátrak voltak és nyertek, mi meg megbuktunk. Ez sajnos így van, de azért az, hogy nyertek, nem azt jelenti, hogy önök mindent megengedhetnek maguknak. A demokrácia nem arról szól, hogy aki nyert, az mindent visz, és mindenki más pedig takarodjon az országból. A demokrácia arról szól, hogy van kisebbség... *(Dr. Kovács Zoltán: Szemkilövetés, lovasrohamból... - Közbeszólás a Jobbik soraiban: Páncélautó. - Az elnök csenget.)* Én meg tudnám mondani, hogy magánrepülőgépet meg 12 milliós óra, meg Mészáros Lőrinc, de most nem erről beszélünk az adótörvények vitájában, hanem arról beszélünk, hogy mire helyes költeni akár az adófizetők forrásait, és lehet, hogy nem a felcsúti kisvasút vagy éppen Mészáros Lőrinc föltökésítése a legerősebb nemzetpolitikai cél Magyarországon, egészen biztosan.

(18.20)

Magyarul, attól, hogy nyertek, még nem mindenre kaptak felhatalmazást Magyarországon a választópolgároktól.

A másik, ha Kovács Zoltán idéz, ami nagyon megtisztelő, akkor pontosan érdemes idézni. Az a program, amiről én államtitkárként beszéltem, egy négy pillérből álló program volt. Az egyik egy stadionrekonstrukciós programnak a befejezése, ebben volt valóban három-négy UEFA-licences stadion felépítése Magyarországon. Szerintem ez ma is helyes célkitűzés; tehát nem negyven stadion 400 milliárdból, hanem néhány, nemzetközi mérkőzés lejátszására is alkalmas stadion felépítése. Szerintem ezzel többre mennénk, egészen biztosan.

A második program pont egy tornaterem-építési program volt, a harmadik egy tanuszoda-építési program volt, a negyedik pedig egy multifunkcionális

sportcsarnoképítési pillére volt ennek a programnak, amit úgy hívtak, hogy XXI. századi sportprogram; „Sport XXI.” volt a rövid neve ennek a programnak. Tehát amit én akkor képviseltem, az erről szólt ebben a tekintetben.

A másik: azt talán elfelejtette Kovács Zoltán, hogy a balatonfüzfői uszoda olimpiai központ volt abban az időszakban, mégpedig a balatonfüredi kikötővel egyetemben. Tehát ez egy külön olimpiai központ volt a magyar sportirányítás keretében, ami kimondottan állami forrásból működött. Szeretném jelezni, hogy a tao is állami forrás. Attól, hogy nem fizetik be a magyar költségvetésbe és onnét nem osztják újra, a tao még egy állami forrás, magyarul: közpénz, hiszen az adót engedi el az állam azért, hogy az sport- vagy kulturális célokra kerüljön felhasználásra. Magyarul, abban a tekintetben egy kiemelt státusza volt a balatonfüzfői uszodának. Egy nagy uszodáról, egy elavult konstrukcióról volt akkor szó, és ez valóban megérte a felújítást, és meg is érdemelte a felújítást.

A másik, amit mondott, hogy a stadionrekonstrukciós programot mi lezártuk, nem teljesen így igaz. A pápai stadiont, ha jól emlékszem, én adtam át, bár nem nagyon örültek a jelenlétemnek, de tény és való, hogy akkor én voltam államtitkárként az, aki az akkori stadiont átadhattam. Én azt mondom, hogy Pápán olyan a foci szeretete, olyan polgármestere volt Pápanak, aki nagyon szereti a focit, ráadásul gyakorolja is. Ha szabad így fogalmazni, akkor a pápaiak megérdemelnének egy tisztességes stadiont. Ha jól emlékszem, talán Perutz a stadion elnevezése. Ilyen szempontból vannak olyan helyek Magyarországon, ahol van értelme adott esetben akár a focira is jelentős forrásokat költeni, ahol komoly bázissal vagy történelmi hagyományokkal rendelkeznek.

Gondolom, hogy ön mint államtitkár, a Fidesz egyik meghatározó képviselője biztos el tudja intézni, hogy azt a szektort ne Medgyessy-szektornak hívják, hanem egy csilivili szép stadion kerüljön oda, ha már például Seszták miniszter úr meg Tállai államtitkár úr ezt el tudta intézni a saját településén. Gondolom, ez önnek is simán fog menni a következő időszakban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Kérdezem Izer Norbert államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Izer Norbert: Igen.)* Kíván. Öné a szó, parancsoljon!

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Megpróbálok időrendben válaszolni a felvetésekre, ezért lehet, hogy egy picit csapongó leszek, mert lesz olyan képviselő, akinek esetleg kétszer-háromszor is reagálnék a hozzászólására. De megpróbálok minden olyan kérdést elvarrni, amivel úgy érzem, hogy engem találtak meg.

Először Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetésére szeretnék reagálni. A kafetéria-rendszer felmerült kérdésként, illetve több képviselő is felvetette azt, hogy a mostani csomagban a kafetéria-rendszert kivégzi a kormány. Két nagyon fontos megjegyzést hadd tegyek. Egyrészt a tavaszi adómódosítások során született döntés a kafetéria-rendszer átalakításáról. A mostani csomagban valóban technikai pontosítások születtek, az elvi döntés már megszületett tavaszszal.

A másik nagyon fontos kiegészítés, hogy a kafetéria-rendszer január 1-jétől is létezik. Olyannyira létezik, hogy béren kívüli juttatások is lesznek, egyes meghatározott juttatások is lesznek, és adómentes juttatások is lesznek. Tehát mind a három eleme, amit a kafetéria-rendszer magáénak ismer, létezik. Az egyes keretek, amiket az adózók használhatnak, ugyanolyan összegben igénybe vehetők 2019. január 1-jétől, mint idén, tehát az összege sem csökken, az adóterhelése pedig éves átlagban alacsonyabb lesz, mint 2018-ban.

Tehát a béren kívüli juttatások még kedvezőbb adóterheléssel kaphatók, mint idén. Ebből azt a konklúziót levonni, hogy a kafetéria-rendszer megszűnik, meglepő bátorságra vall. A kafetéria-rendszer létezik, de az teljesen igaz, jóval szűkebb lehetőségek közül lehet választani. A kormánynak mindig is az volt a határozott álláspontja, hogy a kafetéria-rendszert egy szűk mezsgyében kell tartani azért, hogy a fogyasztásnövelő hatását lehessen érvényesíteni. A korábbi években, illetve a mostani, jelenleg hatályos rendszerben gyakorlatilag nincs felső határa a kafetéria-rendszer elemeinek. Tehát nem az van, hogy 12 vagy 20 elemből lehet választani, hanem gyakorlatilag végtelen számú választási lehetőséget tudnak a munkáltatók adni. Azt gondolom, senkinek sem lehet az a célja, hogy fenntartsuk ezt a nagyon bonyolult rendszert.

A másik nagyon fontos üzenet, amit a tavaszi vitában hangsúlyoztam, hogy körülbelül 24 ezer cég ad kafetériajuttatást, és nagyjából ennek a tízszerese, tehát körülbelül 250 ezer cég az, amelyik bár adhatna, tehát van foglalkoztatottja, de nem él ezzel a lehetőséggel. Jól látszik, hogy tízszeres azoknak a cégeknek a száma, amelyek nem adnak kafetériajuttatást. S ha megnézzük, hogy kiket foglalkoztatnak ezek a cégek, azt látjuk, hogy a kafetériát adó cégek több embert foglalkoztatnak, tízszer annyit, mint a kafetériát nem adó cégek, és jóval nagyobb bérekkel is tudnak operálni. Tehát azok a cégek tudják adni a kafetériát, amelyek nagyobbak és magasabb bérekkel tudják honorálni a munkavállalókat. Hogy ebből milyen konklúziót vont le a kormány? Pont azt, hogy a mostani rendszer, a kafetériának ez a nagyon széles és nagyon szerteágazó rendszere gyakorlatilag egy regresszív adórendszert hozott létre, tehát pont a legrosszabb szociális helyzetben lévő munkavállalók nem tudnak részesülni a kafetéria előnyeiből. Ezért gondoljuk azt, hogy határozott egyszerűsítésre, finomhangolásra van itt szükség.

Szintén Z. Kárpát Dániel említette azt, hogy megszűnik vagy beolvad az adó. Ugye, ez nem ugyanaz. Szeretném pontosítani, hogy három adónem teljesen megszűnik. Tehát nem beolvadásról van szó, hanem megszűnik három adónem január 1-jétől, további két adónem pedig beolvad egy másik adónembe. Tehát öt adónemmel kell kevesebbel foglalkoznunk, három megszűnik, kettő pedig beolvad két másik adónembe. Azt gondolom, hogy ezt a kettőt nem érdemes keverni.

Szintén sok kérdés felmerült, először Z. Kárpát Dániel képviselő úr említette a lakásáfa kérdését. Itt is szeretném hangsúlyozni, hogy 2015-ben megszületett az a döntés, hogy négy évre vonatkozik ez a kedvezmény. Tehát az az állítás, hogy most dőlt el a lakáskasszákra vonatkozó döntéssel párhuzamosan, hogy ez az adókulcs visszaemlelkedik 27 százalékra, ez sem állja meg a helyét. Ez a döntés 2015-ben született meg akkor, amikor a kormány úgy fogadta el, hogy négy átmeneti évre biztosítja ezt a rendelkezést. Tehát itt is egy kicsi csúsztatás van abban, hogyha azt állítjuk, hogy ez mostani hirtelen döntés. Ez egy gyakorlatilag négy éve hatályban lévő döntés.

A másik nagyon fontos elem, amit szeretnék kihangsúlyozni, hogy az 5 százalékos áfából valóban mindenki részesül. Látjuk is egyébként a pozitív hatásait az építőipar tekintetében, ez elvitathatatlan. Viszont azt is meg kell nézni, hogy kik azok, akik ebből az 5 százalékos áfakulcsból részesültek, annak ellenére, hogy a kormány ezt a célt támogatni akarta. Részesültek azok is, akik befektetési célból a második, harmadik, negyedik vagy a tizenkettedik ingatlanjukat vették meg, részesültek azok a külföldiek, akik a belvárosban a lakások többségét megvásárolják. Nem az volt a cél, hogy ezeket a magánszemélyeket vagy adózói köröket támogassuk ezzel az áfakulccsal. Ennél egy sokkal célzottabb, a családokat támogató kedvezményrendszerben, a CSOK-ban, illetve az áfa-visszatérítés kedvezményrendszerében gondolkozik a kormány. Azt gondoljuk, hogy sokkal célzottabban és sokkal hatékonyabban lehet ezeken a vonalakon támogatást nyújtani, mintsem az áfakulcsban.

Szintén elhangzott több felszólalásban, Bangóné Borbély Ildikóéban is, hogy az árak mennyire megváltoztak a lakáspiacon és mekkora árrobbanásnak lehetünk tanúi. Hadd hangsúlyozzam azért, hogy közgazdasági alaptézis az, hogy az árakat jellemzően a kereslet és a kínálat befolyásolja. Nyilvánvalóan elvitathatatlan, hogy az adókulcsoknak is van szerepük az árazásban, de nem az az elsődleges és nem az a legnagyobb hatással bíró intézkedés. A legjobb példa talán a lakás áfájának a kérdése. Látjuk az elmúlt időszak lakásár-emelkedéseit úgy, hogy 5 százalékos áfával vannak terhelve ezek az értékesítések. Tehát nem látszik igazolódni az a tézis, hogy az alacsony áfakulcs alacsony árakat indukál, hiszen pont az elmúlt időszak mutatta be azt, hogy a kereslet és a kínálat néha erősebb, mint az áfa mértéke. Azt gondolom, érdemes figyelembe venni azt, hogy a közgazdasági alaptézist nehéz megcáfolnunk.

(18.30)

Szintén Z. Kárpát Dániel említette, hogy az Airbnb, illetve az egyéb sharing economy résztvevők adóztatására van-e esetleg javaslat, és hogy nem tudtuk ezt a kérdést megoldani. Szeretném jelezni, hogy megoldottuk ezt a kérdést már évekkorábban. Tehát átalányadózás létezik az szja rendszerében, a lakáskiadóknak szobánként 38 400 forintos egyszeri tételes adó megfizetésével meg lehet ezt az adóterhet fizetni. Ráadásul az Airbnb olyan szempontból is egy jó példa, hogy ők voltak az egyik első külföldi szolgáltató, akik információcsere keretében tudtak információt szolgáltatni az adóhatóság részére arról, hogy kik azok, akik egyébként ezt a szolgáltatást igénybe veszik.

Tehát itt is szeretném pontosítani, nem az Airbnb-t kell megadóztatni, hiszen ő csak egy közvetítő szolgáltatást nyújt; aki a lakását kiadja, azt kell megadóztatni, és erre az szja egyébként viszonylag széles körű és nagyon kedvező lehetőségeket biztosít is. Emlékeztetnék rá, hogy pont egy évvel ezelőtt töröltük el például az ehofizetési kötelezettséget a lakáskiadásnál, pont azért, hogy a legegyszerűbb, csak szja-fizetés mellett lehessen ezt a tevékenységet folytatni.

Bangóné Borbély Ildikó kérdésére válaszolok, bár ha személyesen nem is tudom átadni már az üzenetet, de remélem, akkor majd olvassa. Elhangzott az, hogy a nyugdíjasok foglalkoztatása kicsit ambivalens, hogy szeretnénk őket demográfiai szempontból is előnyben részesíteni, munkaerőpiaci célokat is szolgál az ő támogatásuk. Tehát az ő megfogalmazása szerint nem tudja a kormány, hogy melyik részét támogassa ennek a körnek. Szeretném hangsúlyozni, az a jogszabály-módosítás, amelynek alapján csak szja-t kell fizetni a nyugdíjasoknak, ha esetleg nyugdíj mellett munkát vállalnak, az egy választási lehetőség. Nem fogja senki kényszeríteni a nyugdíjasokat, hogy vállalják ezt a lehetőséget. De ha vállalják, akkor a lehető legegyszerűbb adminisztrációval és a legkisebb adóztatással ezt meg tudják tenni. Tehát nem gondolom, hogy ez a lehetőség terhes lenne bármelyik nyugdíjas számára.

Az aktivitási rátát megnézve egyébként azt látjuk, hogy a nyugdíjasok körében az uniós szintnél alacsonyabb a magyar aktivitási ráta. Látunk tehát lehetőséget abban, hogy a nyugdíjasok nyugdíj mellett akár még munkát is vállaljanak. A nemzetközi, nyugat-európai példák azt mutatják, hogy erre van még lehetőség.

Szintén szeretném kiemelni, hogy az új szochotörvényben, amely január 1-től lép hatályba, a nyugdíj előtti állóknak is és azoknak is, akik egyébként védett korban, tehát a nyugdíj előtti öt évben vannak, sok, az eddigieknél magasabb és sokkal célzottabb kedvezményt kívánunk nyújtani. A nyugdíjasoknak még egyéb ösztönzőt is, az szja-n kívül egy másik ösztönzőt is tudunk kínálni, mégpedig azt, hogy szochokedvezményben részesül az a munkáltató, aki azokat a munkavállalókat foglalkoztatja, akik valamilyen

szempontból nehéz munkaerőpiaci helyzetbe kerültek, mondjuk, elvesztették a munkájukat.

Itt említeném azt, hogy az 55 év felettiek kedvezménye módosításra került, a szochotörvényből kikerült ez az intézkedés, de egy sokkal erősebb, egy sokkal magasabb összegű támogatás került a helyére. Az eddigi 100 ezer forintos kedvezmény helyett egy minimálbérhez kötődő kedvezményt vezetünk be január 1-től. Tehát egy magasabb összegű támogatást kaphat az a munkavállaló, aki esetleg elvesztette az állását, és egy 9 hónapos időtartamon belül fél évig nem talál munkát. Tehát ha nincs fél évig munkaviszonya, akkor jogosult erre a szochokedvezményre az őt foglalkoztatni kívánó társaság.

Gréczy Zsolt képviselő úr felvetésére, hogy ő a megszorítás csomagját látja ebben az intézkedési tervben, szeretnék emlékeztetni arra, hogy a magyar adópolitikai lépések, amióta én a minisztériumban dolgozom, két éve, gyakorlatilag azt mondhatom, hogy kizárólag adócsökkentésekben gondolkodtunk. Ahol egyébként adóemelés felmerült, azok a negatív externáliákat terhelő adók voltak, a jövedéki adó és a neta típusú kérdésekben volt szó adóemelésről. Minden egyéb esetben csak adócsökkentések kerültek napirendre.

Hadd utaljak az szja-kulcs csökkentésére, a szocho csökkentésére, a taocsökkentésre, és hogy generálisabban fogalmazzak, a GDP-arányos adóelvonás fokozatos csökkenése valósul meg az utóbbi években. Azt látjuk, hogy GDP-arányosan szépen, fokozatosan lépdelünk lefelé, tehát egyre kisebb az adóelvonás szintje Magyarországon, az adócentralizációs ráta fokozatosan csökken.

És hogy miért nem tudunk esetleg még nagyobb ütemben haladni ebben a lépéssorban, miért nem tudunk még határozottabb lépéseket tenni azért, hogy ez az adócentralizációs ráta csökkenjen, az egy viszonylag érdekes fejlemény: a fehéredés. A képviselőtársak figyelmét hadd hívjam fel arra, hogy a fehéredés miatt gyakorlatilag 1-1,5 százaléknyi, tehát a GDP 1-1,5 százaléknyi bevételt tud generálni a kormány. Tehát abból kifolyólag, hogy be tudjuk szedni azokat az adókat, amiket az adószabályok rónak a vállalkozókra és a magánszemélyekre, a GDP 1,5 százalékaival több adóbevételt tudunk beszélni, mint a korábbi években. Tehát azért nem tud csökkenni ez az adócentralizációs ráta, mert egyre hatékonyabban, egyre célzottabban tudjuk beszélni az egyébként normál módon számított adókat.

Szintén Gréczy Zsolt említette, hogy a jelenlegi törvényjavaslat beszél a kultúratao átalakításáról. Szeretném jelezni, hogy ebben a törvényjavaslatban nincsen szó a kultúrátámogatás átalakításáról. Ez a kormány napirendjén van, de végleges döntés tudomásom szerint még nem született ebben.

Burány Sándor képviselő úr említette - bár neki sem tudom személyesen átadni az üzenetet -, hogy a hatéves bérmegállapodást gyakorlatilag felrúgta a kormány az ő olvasatában. Szeretném emlékeztetni képviselő urat, hogy a hatéves bérmegállapodást szó

szerint betartja a kormány. A hatéves bérmegállapodás eredeti szövegében is az a feltétel lett leírva, és azóta is ahhoz a feltételhez kötjük magunkat, hogy amint megvalósul a 6 százalékos reálbér-emelkedés, az azt követő második negyedévtől fogjuk tudni ezt a csökkentett szochokulcsot bevezetni.

Erre nagyon egyszerű oknál fogva van szükség. Azt, hogy megvalósul egy reálbér-emelkedés, a KSH és az egyéb statisztikai adatok rendelkezésre állásából tudjuk következtetni, ez nyilván egypár hónapos csúszást eredményez a rendszerben, és még jogszabályt is kell egyébként ezt követően módosítani. Tehát ezért adtunk magunknak már eleve egy negyedévet azért, hogy ezt a technikai törvénymódosítást meg tudjuk tenni abban az esetben, amikor a reálbér-emelkedés megvalósul.

A mostani számításaink szerint ez a reálbér-emelkedés 2019 első negyedévében fog megvalósulni, ezért a második negyedév van arra, hogy ezek a statisztikák napvilágot lássanak, egyértelmű legyen, hogy megtörtént a reálbér-emelkedés, és a szükséges törvénymódosítást megtegyük. Ezért várakozásaink szerint jövő év július 1-től fog tudni csökkenni a szociális hozzájárulási adó kulcsa. Azt gondolom, ez minden tekintetben szó szerint megegyezik a megállapodásban leírtakkal.

Szintén Burány képviselő úr jelezte, hogy az egykulcsos szja-nak, illetve általában az egykulcsos adónak nem híve a párt. Itt azért szeretném jelezni, hogy az elmúlt időszakban, azt gondolom, minden lépésünk abba az irányba mutatott, és vissza is igazolta egyébként a gazdaság teljesítménye, hogy az egykulcsos, arányos, fair adórendszer beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Folyamatosan nő a beszedett adóbevétel, annak ellenére, hogy csökkennek az adókulcsok. Azt gondolom, minden várakozást beigazolt az, hogy tisztítja, fehéríti a gazdaságot az, ha egy átlátható, egyszerű adórendszerünk van. Nincsenek sávok, ami esetleg visszafogja a teljesítményt, arra ösztönzi a munkavállalókat, hogy az alacsonyabb kulccsal jelentsék be magukat. Azt gondolom, hogy minden érintett fél, mind az adhatóság, mind az adózók pozitívan nyugtázták ezt az egyszerű, átlátható, fair adórendszert.

Szintén elhangzott Burány képviselő úr felvetésében, hogy a minimálbér adóztatása mennyire negatív ahhoz képest, ami az ő időszakukban megvalósult. Szeretnék itt is emlékeztetni, hogy most viszont családi adókedvezménnyel és az idei évben még munkahelyvédelmi akciótörvél is kell számolni, ami a 2010 előtti időszakban nem volt jellemző.

Hadd emlékeztessenek rá, hogy 900 ezer főnél több magánszemély él a munkahelyvédelmi akciótörvél lehetőségével, ez az a kedvezmény, amit január 1-től még nagyobb összegben szeretnénk biztosítani azoknak, akik munkaerőpiaci szempontból a legnehezebb helyzetben vannak. A családi adókedvezmény kapcsán pedig arra hadd emlékeztessenek, hogy 2010-ben 12 milliárd forintot fizettek ki ezen a jogcímen, az idén pedig

a 315 milliárd forintot is el fogja érni az ezen a jogcímen a családoknál hagyott kedvezmény. Tehát a kedvezmény 25-szörösére nőtt. Azt gondolom, ezt azért érdemes figyelembe venni.

Szintén Burány képviselő úr felszólalásában hangzott el, hogy a nyugdíjasok foglalkoztatása kizáróító hatással bír. Azt gondolom, itt is nagyon fontos figyelembe venni azt a munkaerőpiaci helyzetet, ami körülvesz bennünket, hogy milyen feszes a munkaerőpiac. Nem tartom életszerűnek, hogy ilyen feszes munkaerőpiaci körülmények között gyakorlatilag a munkáltatók válogathassanak a rengeteg munkaerő közül. Azt gondolom, ez nem az a helyzet, mint néhány évvel ezelőtt, a minimálbér-emeléskor, hogy valóban lehetett attól tartani, hogy sokan a minimálbér-emelés hatására az utcára kerülnek. Most az látszódik, hogy egyébként óriási kereslet van a munkaerő iránt, tehát nem reális ebben a helyzetben, azt gondolom, hogy a nyugdíjasok bármilyen kizáróító hatást jelentsenek más foglalkoztatottakra.

(18.40)

Szintén csak visszaugorva Z. Kárpát Dániel egy későbbi hozzászólására, itt is egy, azt gondolom, erős egyszerűsítés történt, hogy a lakástakarék módosításával vagy a szabályrendszer módosításával megszűnik ez a lakáscélú megtakarítási forma. Itt is hadd emlékeztessenek arra, hogy az állami támogatási lába szűnik meg a konstrukciónak. Maga a lakáscélú megtakarítási forma működik, létezik. Hogyha ez egy piaci alapokon is versenyképes konstrukció, akkor ez nyilván fenn fog maradni, ha egyébként a bankrendszernek módosítania kell a terméket, ezt is, azt gondolom, hogy bizonyára meg fogja tenni, ahogy egyébként egy két nap alatt módosultak is már a termék jellemzői.

Azt gondolom, hogy azt szintén erős túlzás állítani, hogy ez a megtakarítási forma megszűnik. Az állami támogatás szűnik meg mögüle, és ahogy elhangzott egyébként kormánypárti képviselők felszólalásából, más célzottabb, jobban hasznosuló kedvezményekre fogjuk ezt fordítani.

Hajdu László képviselő úr kérdésére is hadd válaszoljak, de szintén ő is majd az emlékeztetőből fog erről értesülni, hogy a veszteséges cégek kapcsán valóban egy más árbevétel szint kerül meghatározásra. Viszont az a nagy különbség, amire szeretném felhívni a figyelmet, hogy míg a kereskedelmi törvényenél csak a kereskedőcégek voltak érintettek, ebben a mostani adócsomagban szektorsemlegesen szabályozunk, tehát minden egyes gazdasági társaság érintett. Aki a 60 milliárdos árbevétel eléri, és ennek ellenére veszteséges, minden cégnél ez az adóhatósági ellenőrzés megvalósul. Tehát ez nem a kereskedelem területén dolgozó vagy tevékenységet végző cégekre vonatkozik.

Az önkormányzati cégek könyvvizsgálatával kapcsolatban pedig jelezném, hogy őket nem érinti ez a

rotációs szabály, az önkormányzati cégek nem minősülnek közérdeklődésre számot tartó cégeknek, tehát rájuk ez a szabályrendszer nem vonatkozik.

Mesterházy Attila képviselő úr is jelezte, illetve Z. Kárpát Dániel is többször jelezte a bankadó csökkentése kapcsán, hogy a kormány milyen lépéseket tesz annak érdekében, hogy ezt a szektort további helyzetbe hozza. Itt is szeretnék emlékeztetni arra, hogy a magyar bankadó, ha megnézzük a nemzetközi kitekintést, akkor az egyik legnagyobb terhet rója egyébként a szektorra. Tehát azt gondolom, hogy mi is annak a híve vagyunk egyébként, hogy a legjobban átlátható adórendszer működjön Magyarországon, de azt is meg kell néznünk egyébként, hogy milyen nemzetközi rendszerben vagy viszonyrendszerben dolgozunk.

2015 előtt még a magyar bankadó volt GDP-arányosan a legerősebb elvonás, talán Portugália volt még, illetve Ciprus, ahol a GDP 0,4 százaléka körüli elvonás volt a bankrendszerrel. A magyar adórendszerben, azt hiszem, a GDP 0,45 százalékát vontuk el a szektortól. Tehát az, hogy ezt a magas szintet csökkentjük, ez még mindig azt jelenti, hogy a magyar bankrendszer nemzetközi viszonylatban erősen van adóztatva. És egyébként az, hogy a bankadó csökkentése most megvalósult, ez egy törvényi kötelezettség volt, tehát a bankadó mértéke 2018-ra volt definiálva.

2019-től nem volt bankadómérték a törvényben nevesítve, tehát kénytelenek voltunk hozzányúlni ehhez a passzushoz, és az EBRD-megállapodás alapján, ami pedig azt a kötelezettséget rója ránk, hogy csökkenteni kell az adó mértékét a nemzetközi szint elérése érdekében, ezt megtettük, a lehető legkisebb mértékben, 0,1 százalékkal csökkentettük a bankadó mértékét, mivel megnéztük a nemzetközi kitekintést, és azt láttuk, hogy ez a szint biztosítja a nemzetközi benchmarkoknak a közelítését.

Szintén Varga László képviselő úr felszólalására reagálnék így utolsóképp, hogy az áfakulcs emelése is egy hirtelen felindulásból elkövetett módosítás volt. Itt is szeretném hangsúlyozni, hogy 2015-ben született meg ez a döntés. Ő is hangsúlyozta, hogy ez egy viszonylag gyors intézkedés volt. Szintén szeretnék utalni a korábban elmondottakra, hogy ez gyakorlatilag három éve jogszabályban van, ennek a kedvezménynek a kivezetése, tehát nem gondolom, hogy ez egy hirtelen lépés lett volna.

A másik felvetés, amit Varga László képviselő úr megfogalmazott: itt a bérek kapcsán hadd hangsúlyozzam azt, hogy 68 hónapja nőnek Magyarországon a reálbérek.

Tehát lehet, hogy korábbi időszakban 13. havi nyugdíjról beszéltünk, viszont az, hogy 68 hónapja nőnek a reálbérek, ráadásul olyan ütemben, hogy idén az első nyolc hónapban, ha jól emlékszem, 9 százalékos reálbér-emelkedés valósult meg, én azt gondolom, hogy nem a 13. havit, hanem akár a 14. havi béreket is megkapták a munkavállalók.

Azt gondolom, hogy igyekeztem az összes technikai felvetésre reagálni, és még egyszer köszönöm szépen a visszajelzéseket és a képviselő uraknak, hölgyeknek a hozzászólását. És még egyszer megkérem a képviselőket, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Nagyon szépen köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország és a Thaiföldi Királyság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2921. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/2921. számú törvényjavaslat célja a Magyarország és a Thaiföldi Királyság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetése.

Jelenleg nincs érvényben ilyen egyezmény, mert Thaiföld nem részese az Európai Tanács égisze alatt kelt multilaterális nemzetközi szerződéseknél, amelyre tekintettel csak bilaterális szerződés megkötésével van lehetőség a kiadatás szerződéses intézményesítésére. Ez utóbbiakkal kapcsolatban jelenleg a thai és a magyar belső jog alapján van lehetőség az együttműködésre. Magyarországon a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény ad lehetőséget a nemzetközi szerződés hiányában történő kiadatásra.

Az egyezmény megkötése kiadatási kötelezettséget teremt a Thaiföldi Királyság és Magyarország között, és egyértelműen szabályozza a kiadatás feltételeit, elősegítve ezzel a nemzetközi bűnözés elleni hatékonyabb fellépést. Az egyezményben Magyarország és a Thaiföldi Királyság kötelezettséget vállal arra, hogy kiadatási kérelem előterjesztése esetén kiadják egymásnak a körözött személyeket.

Emellett az egyezmény meghatározza a kiadatási bűncselekmények körét, a kiadatás megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a kiadatási kérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a kiadatási kérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, valamint rendezi a harmadik állam részére történő továbbadás, illetve a kiadatási kérelmek ütközésének eseteit.

Az egyezmény rendelkezik a specialitás elvének érvényesüléséről, az ideiglenes letartóztatásról, a személy átadásáról, illetve annak elhalasztásáról, az ideiglenes kiadatás intézményéről, valamint az átmenő

szállításról. Az egyezmény tartalmazza továbbá a tárgyak elkobzásáról és átadásáról, a költségviselésről, az adatvédelemről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról és a vitarendezésről szóló rendelkezéseket.

Az egyezmény kihirdetését törvényben szükséges megtenni, mivel az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdésekben kell állást foglalni. Az egyezményben nem szabályozott kérdésekben továbbra is a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény, az 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései az irányadók.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az utóbbi években nagyobb számban fordult elő, hogy Magyarországon bűncselekményt elkövetők Thaiföldre menekülnek, kivonva magukat ezáltal a hazai büntetőeljárás alól. Az egyezmény megkötése elsősorban magyar érdek, mivel kiadatási egyezmény hiányában nem biztosítható a thai fél együttműködése. Ez ideig a Thaiföldre menekült, magyar hatóságok által körözött személyeket idegenrendészeti eljárás keretében szállították Magyarországra, ebből kifolyólag az egyezmény célja Magyarország és a Thaiföldi Királyság között a kiadatási eljárás jogi kereteinek megteremtése.

Az egyezmény csak akkor léphet hatályba, ha a részes államok saját nemzeti joguknak megfelelően kihirdetik az egyezmény rendelkezéseit. Kérem ezért a tisztelt képviselőket, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Csenger-Zalán Zsolt. Parancsoljon, képviselő úr!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes országok különböző területeken különböző témákban szoktak kétoldalú megállapodásokat, bilaterális szerződéseket kötni. Van kulturális, gazdasági, adózási, kettős adóztatást elkerülő, vagy éppen a bűnüldözés területén vagy a kölcsönös kiadást szabályozó szerződésekről beszélhetünk, mint ebben az esetben is.

(18.50)

A közbiztonság megteremtése minden államnak egy kiemelt feladata, hiszen a közbiztonság az állampolgárok mindennapi közérzetét nagyon erősen befolyásolja, de a közbiztonság bűnüldözés és bűnmegelőzés nélkül nem nagyon képzelhető el, mindezt pedig, a bűnüldözést, de különösen a bűnmegelőzést nagyon nehéz megvalósítani, ha a büntetés visszatartó erejét az állam nem tudja szavatolni, jelesül, ha a büntetés végrehajthatatlan lesz. Ez abban a pillanatban csökkenti a visszatartó erőt.

A globalizáció által a világban a mobilizáció kiteljesedésével természetesen a bűnözők előtt is nagyon komoly lehetőségek nyíltak meg. Ahogy államtitkár úr itt már említette éppen Thaiföldet, de nagyon sok egyéb országban is az elmúlt időkből pontosan tudjuk, hogy bűnözők, magyar bűnözők a bűnüldöző szervek, illetve a büntetés-végrehajtás elöl elmenekültek, úgyhogy ezért is nagyon fontos ez az egyezmény, amely Magyarország és a Thaiföldi Királyság között megkötött.

Összesen csak két dolgot emelnék ki ebből az előttünk fekvő törvényjavaslatból; egyrészt azt, hogy nagyon részletesen szabályozza és meghatározza azt, hogy milyen bűncselekményekre vonatkozik a kiadatás. Nagyon részletesen szabályozza az eljárási rendet, a tárgyi bizonyítékok átadását, úgyhogy ezt mindenképpen szerettem volna kiemelni. A másik pont pedig az, hogy alig egy hónappal ezelőtt köttetett a szerződés, 2018. szeptember 26-án, és ezt külön szeretném megköszönni a tárcának, hogy éppen azért, mert egy ennyire fontos bűnmegelőzési eszközről van szó, ilyen gyorsan itt van a Ház asztalán, hiszen ahogy államtitkár úr is mondta, a becikkelyezés feltétele annak, hogy ez életbe lépjen.

A Fidesz képviselőcsoportja a maga részéről támogatja a törvényjavaslat elfogadását, és ezt kérem képviselőtársaimtól is. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk, hogy nincs itt semmi látnivaló, mindenki menjen nyugodtan tovább, amikor ezt a törvényjavaslatot tárgyaljuk, azonban szerintem kicsit lassabban vegyük ezt a témát, mert ez egy nagyon fontos, mondhatjuk úgy, hogy mérföldkő akár a hazai bűnüldözés vagy a büntetőeljárások gyakorlatában.

Ugyanis arról van szó, hogy egy olyan királysággal kötünk kiadatási egyezményt, illetve ezt hagyjuk jóvá és emelkedik törvényerőre, amelyik rendkívül gyakori és kedvelt célpontja volt a hatóság, a bűnüldöző hatóság elöl menekülő vagy elrejtő személyeknek. Thaiföld volt szerintem az a hely, amire, hogyha valakit felkeltenek ma Magyarországon, álmában is azt mondta volna, hogy oda menekülnek a magyar bűnözők, hogy ott egyébként olcsó árak mellett viszonylag követhetetlenül és a hatóságok vegzálásától mentesen elrejtőzzenek, sajnos sok esetben sikeresen a magyar bűnüldöző hatóságok elöl.

Szerintem az elmúlt időszakból mindannyian tudunk fejből mondani olyan sztorikat, olyan eseteket, amikor bár nem a kiadatás alapján, de egyébként sikerült hazahozni Magyarországra bűnözőket, több száz milliós és egyébként ott helyben is bűncselekményeket elkövető emberek akadtak kézre.

Nos, ez sokkal egyszerűbb és könnyebb lesz ezáltal, így azt nyilván egyszerű elmondani, és nyugodtan mondhatjuk, hogy a Jobbik is támogatni fogja ezt, hiszen a magyar bűnüldöző hatóságok integritásához, a munkájuknak nemcsak a jó felderítéséhez, hanem a büntetőeljárás legvégső fázisának az eredményes bekövetkezéséhez is nagyon fontos egy ilyen egyezmény.

60 állammal van egyébként, közel 60 állammal van Magyarországnak ilyen kiadatási egyezménye, amelynek egymással kapcsolatban a kötelező hatályát elismerték a felek. Azt is tudjuk, hogy körülbelül közel ezer fő - és ez egy becslés - élhet Thaiföldön, aminek egy jó százaléka még talán most is olyan személy, aki valamilyen módon a büntetőhatóságok előli menekülésben volt. Így nyugodtan mondhatjuk és üzenhetjük nekik innen, a magyar törvényhozásból, hogy vége annak a jó életnek, ami eddig őket jellemezte, ha egyáltalán lehet jó életnek nevezni azt, hogy az embernek futnia kell egész életében.

Azt is mondhatjuk, hogy sokkal több ilyenre lenne szükség. Láttuk, hogy például a közép-amerikai államokkal, Belize-zel, Hondurasszal vagy más egyéb, különböző államokkal még mindig nem sikerült Magyarországnak ilyen egyezményt kötnie, és nagyon sok bűnöző még ezeket a célpontokat választja. Nem is olyan régi eset, a választókerületemben „Bróker” Marcit is Belize-ből hozták haza, igaz, csak azért, mert a helyi hatóságok, ha minden igaz, egy másik bűncselekmény elkövetése miatt már elfogták őt, de a magyar hatóságok ebben nem tudtak előrelépni, hiszen ott kiadatást nem tudtak kezdeményezni.

Mindenesetre nagyon sok ilyen egyezmény megkötése vár még ránk, szerintem Magyarországnak és a magyar törvényhozásnak is az a feladata, illetve az a szerepe, hogy ezeknek az egyezményeknek a megkötését egyrészt kérje a kormánytól, másrészt, ha a kormány ezekkel elkészült, ahogy a mostani Thaiföldi Királysággal kötött egyezményt is sikerült megkötni, akkor minél hamarabb ezt törvényekbe foglaljuk, és lehetőség szerint ezáltal még erősebben tudjuk a büntetőhatóságok jogosítványait támogatni.

Így azt tudom mondani összegezve, hogy mivel ez egy mérföldkő a hazai bűnüldözés tekintetében, a Jobbik jó szívvvel támogatja, és azt kéri a kormánytól, ha van rá módja és lehetősége, akkor a diplomáciai kapcsolatokat kihasználva a lehető legtöbb országgal kössünk hasonló egyezményt, és a lehető legtöbb ilyen egyezmény kerüljön ide a törvényhozásba, mert a magyar törvényeket és ezáltal az európai törvényeket is így lehet a legkönnyebben kikényszeríteni és végrehajtani. Így, mint ezt már harmadjára is mondtam, a Jobbik támogatja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tudjuk, hogy a két ország, Magyarország és a Thaiföldi Királyság között már a XIX. században kialakultak a hivatalos kapcsolatok, és külön öröm, hogy a politikai kapcsolatok is jónak mondhatók. Gazdasági kapcsolatok tekintetében a szocialista kormány alatt 2004 júniusában új gazdasági együttműködési megállapodást írtunk alá Thaifölddel, amelynek alapján a gazdasági együttműködési vegyes bizottság 2005. december 16-án Bangkokban megtartotta első ülését, ez azonban azóta nem volt elég aktív.

Küldképvisletünk honlapja büszkén hirdeti, hogy Thaiföldre irányuló exportunk 2016-ban 15,3 százalékos, 2017-ben pedig 1,5 százalékos növekedést mutatott, jelenleg 99 millió dollár. Arra azonban nem kapunk választ, hogy 2012-ről 2013-ra miért csökkent több mint 40 százalékkal az exportunk, és a mai napig miért nem sikerült újra elérni a 119 millió dollár értéket. A thaiföldi gazdaság válsága sajnos nem magyarázat erre, hiszen az csak 2013-ban kezdődött, 2013 októberétől kezdődtek a politikai tüntetések, ami 2014 májusában katonai hatalomátvitelbe torkollott. Reméljük, Bus Szilveszter nagykövet úr kamatoztatni tudja majd korábbi, a déli nyitásért felelős államtitkárként szerzett tapasztalatait, és a kétoldalú gazdasági kapcsolatok számai lehetnek ennél szebbek, illetve a politikai kapcsolatok és magas szintű találkozók területén is lehet előrelépés.

A kétoldalú szerződéses kapcsolatok területén szintén mutatkozik némi elmaradás, hiszen 1984-2004 között szinte folyamatosan kötettek ilyenek, de az elmúlt 14 évben mindössze egy ilyen megállapodást, az oktatási és tudományos együttműködési megállapodást sikerült tető alá hozni, mindezt az előző évben. Erre viszont semmi szükség nem lett volna, ha a kormány nem folytat a CEU ellen értelmetlen hadjáratot és nem kényszeríti ilyen bürokratikus lépésre az összes ilyen felsőoktatási intézményt és a külföldi kormányokat.

2018. szeptember 26-án az ENSZ-közgyűlés margóján sikerült egy újabb kétoldalú megállapodást, a jelenleg előttünk fekvő, Magyarország és a Thaiföldi Királyság között létrejött kiadatási egyezményt aláírni.

(19.00)

A magyar fél részéről a külgazdasági és külügyminiszter úr, a thai fél részéről pedig a külügyminiszter-helyettes úr látta el kézjeggyével a nemzetközi szerződést. A megállapodás hatálybalépésével a jelenleginél lényegesen egyszerűbb és gyorsabb eljárás keretében lesz lehetősége a két országnak átadnia a területén bujkáló bűnelkövetőket.

Az előterjesztés szerint az utóbbi években egyre nagyobb számban fordul elő, hogy Magyarországon bűncselekményt elkövetők Thaiföldre menekülnek,

kivonva magukat ezáltal a hazai büntetőeljárás alól. Azonban még a törvénytervezet indoklása sem tér ki arra, hogy ez hányszor fordult elő, azaz hány bűnelkövető menekült Magyarországról Thaiföldre, és milyen időszakot takar az „utóbbi években” intervallum.

Milyen bűncselekmények esetében sikerült kivonniuk magukat a büntetőeljárás alól ezeknek a bűnelkövetőknek? Hány esetben kellett távollétében elítélni az elkövetőket? Várhatóan hány elkövetőt sikerül kiadatni majd az egyezmény hatálybalépését követően? Fontos lenne, hogy az előterjesztő még az általános vitában adjon választ ezekre a kérdésekre.

Egyetértünk azzal, hogy az egyezmény megkötése elsősorban magyar érdek, mivel kiadatási egyezmény hiányában nem biztosítható a thai fél együttműködése. Az egyezményben Magyarország és a Thaiföldi Királyság kötelezettséget vállal arra, hogy kiadatási kérelem előterjesztése esetén kiadják egymásnak a körözött személyeket. Az egyezmény meghatározza a kiadatási bűncselekményeket, a kiadatási kérelem megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, a kiadatási kérelem megküldésére, fogadására és az egyéb hivatalos levelezésre kijelölt központi hatóságokat, a kiadatási kérelem tartalmi elemeit, az ideiglenes kiadatás, letartóztatás feltételeit, a körözött személyeknél talált tárgyak átadását, a kiadatási kérelemmel kapcsolatba hozható döntéseket, továbbá költségviselési, adatvédelmi és egyéb garanciális szabályokat tartalmaz.

A fentiek alapján bizakodó vagyok, államtitkár úr, hogy választ kapok. A Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérem képviselőtársaimat, hogy a vitában kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál: Nem.)* Nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására változatlanul november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvények fogyasztóvédelmi célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2922. számon a Ház informatikai hálozatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió döntéshozói, a Tanács és az Európai Parlament a belső piacban rejlő lehetőségek minél szélesebb körű

kiaknázása érdekében, a digitális egységes piaci stratégia megvalósítása keretében az idei év februárjában elfogadták azt az uniós rendeletet, ami tiltja, hogy áruvásárlás vagy szolgáltatás igénybevétele esetén a kereskedők a vevőket állampolgárságuk, lakóhelyük vagy letelepedési helyük alapján megkülönböztessék, illetve azt, hogy online vásárláskor területi alapon korlátozzák vagy bojkottálják a weboldalukhoz való hozzáférést.

A rendelet végrehajtására való felkészüléshez az uniós jogalkotók kilenc hónapot biztosítottak, eszerint az abban foglalt szabályokat 2018. december 3-ától kell alkalmazni, és kell megalkotni a végrehajtáshoz szükséges nemzeti szabályokat.

A rendelet általános célja, hogy áruvásárlás vagy szolgáltatás igénybevétele esetén a fogyasztók számára egyenlő bánásmódot biztosítson, függetlenül állampolgárságuktól, attól, hogy hol laknak vagy hol telepedtek le.

A magyar kormány elkötelezett a fogyasztók érdekeinek védelme iránt. Ezt jól példázza a közelmúltban a Ryanair és a Wizz Air diszkont-légitársaságokkal szemben a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatti fellépése is.

Az uniós szabályozás megalkotásának indoka az a sokszor tapasztalható negatív gyakorlat, hogy a kereskedők különféle okokra hivatkozva eltérő hozzáférési feltételeket alkalmaznak a vevőkkel szemben. Ez a kereskedői magatartás könnyen elriaszthatja a vevőket, vagy adott esetben lehetetlenné teszi, hogy az Unión belül egy másik ország kereskedőjétől vásároljanak, akár személyesen, akár online, az internet segítségével.

Konkrét gyakorlati példát idézve, esetleg önök között is akadnak, akik szembesültek már azzal, hogy felkeresték egy külföldi webáruház idegen nyelvű és ott kiszállítást vállaló weblapját, és észlelték, hogy abban az országban kedvezőbb áron vásárolható meg a kiválasztott áru, mint ugyanennek a cégnek a magyar webáruházában. Megrendeléskor azonban a külföldi webáruház nem engedi, hogy megvegyék azt a terméket, hanem átirányítja önöket a cég magyar webáruházába.

Az uniós szabályozás értelmében a jövőben a magyar fogyasztó is jogosult lesz arra, hogy ugyanazon az áron és feltételekkel vásároljon a külföldi webáruházból, vagyis ha vevőként vállalja a felkínált szállítási módot, akkor ugyanazokkal a feltételekkel ő is átveheti a terméket. Pusztán azon az alapon, hogy magyar állampolgár, ez nem lesz megtagadható.

A rendelet világossá teszi, hogy milyen esetekben nem indokolható a vevőkkel szembeni eltérő bánásmód, ezáltal teremtmeg a jogbiztonságot az Európai Unión belüli kereskedelmi ügyletek résztvevői számára. Ezekben a taxatív rögzített esetekben minden megkülönböztetést tilt, így a vevő jogosult lesz arra, hogy a helyi vevőkkel megegyező feltételek mellett férjen hozzá az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz.

Tiltásra került az a gyakran előforduló esetkör is, hogy a webáruházban sikeresen kiválasztott terméket

a vevő azért nem tudta bankkártyájával kifizetni, mert azt egy másik tagállamban állították ki, vagy mert egy másik uniós ország állampolgára. A diszkriminatív lehetőségek megtiltását követően, amennyiben a kereskedő lehetőséget biztosít arra, hogy saját állampolgára egy bizonyos kártyakibocsátó cég bizonyos kártyatípusával fizethessen, akkor ezt a lehetőséget minden vevőnek biztosítani kell. Az Európai Unió egyes állampolgárai között ilyen szempontból nem lehet különbséget tenni aszerint, hogy a vevő éppen melyik tagállamból származik.

Végül azokban az esetekben, amikor a vevő online vásárláskor vállalja a helyiekre vonatkozó feltételeket, esetleg olyan elektronikus szolgáltatást vesz igénybe, ami nem áll szerzői jogi védelem alatt, vagy a szolgáltatást annak tényleges helyszínén veszi igénybe, biztosítani kell az egyenlő bánásmódot és nem lehet a vevőket megkülönböztetni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az uniós rendelet rendeleti szabályozása révén nem szükséges részletekbe menő hazai szabályozás elfogadása, hiszen a rendeletet teljes egészében és közvetlenül alkalmazni kell. A rendelet végrehajtása érdekében ki kell jelölni a végrehajtásért felelős szervet, az eljáró szerv eljárását, és meg kell határozni a rendelet szabályainak megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszert.

Két törvény módosítására van szükség annak érdekében, hogy a magyar szabályozás biztosítsa annak hatékony érvényesülését. Ezt tartalmazza az önök elé terjesztett törvényjavaslat.

A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló hatályos törvény a szolgáltatás igénybevevőinek diszkriminatív bánásmódra vonatkozó tilalmát generális jelleggel szabályozza, ugyanakkor lehetőséget biztosít a kimentésre. Ezért a törvény módosítása elengedhetetlen, hiszen a diszkriminatív magatartások alól a jövőben kimentésre nem lesz lehetőség.

Az áruk vagy szolgáltatások megvásárlásakor a kereskedő jogsértő magatartása miatt a fogyasztó és a vállalkozások gyakran hasonlóan sérülékeny helyzetben vannak. Ezért a rendelet nemcsak a vevőként eljáró természetes személyeket, hanem a vevői szerepben lévő vállalkozásokat is védeni rendeli a megkülönböztetéstől. Erre tekintettel a törvényjavaslat módosítja a fogyasztóvédelemről szóló törvényt is, kiterjesztve a fogyasztó fogalmát a rendelet alkalmazásában a fogyasztói pozícióban lévő vállalkozásokra is.

A tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több szervet, amely felelős a rendelet betartásának biztosítását szolgáló hatékony fellépésért. A törvényjavaslatban szereplő, a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény erre tekintettel módosult, utalva arra, hogy a rendelet hatálya alá eső esetekben a kormányrendeletben kijelölt hatóság a fogyasztóvédelemről szóló törvényben meghatározott eljárási szabályok szerint jár el.

A rendelet végrehajtásáért felelős szervként a már létező fogyasztóvédelmi hatósági keretrendszerre építve a fogyasztóvédelmi hatóságként már ma is eljáró Pest Megyei Kormányhivatal került kijelölésre, biztosítva a hatékony jogorvoslati mechanizmust és egységes, ügyfélbaráti eljárást.

Kérem a tisztelt Házat, hogy támogató szavazatával járuljon hozzá ahhoz, hogy a rendelet magyarországi végrehajtása érdekében szükséges törvényi módosítások révén Magyarország időben eleget tehessen uniós jogharmonizációs kötelezettségeinek, és a fogyasztók védelmére mielőbb rendelkezésre álljon az a hatékony jogérvényesítési mechanizmus, amely a rendeletből fakadó jogaik érvényesítését elősegíti. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Sándor képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A T/2922. számú törvényjavaslatról el kell hogy mondjam, hogy a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394. számú rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, (EU) 2018/302. számú európai parlamenti és tanácsi rendelet is szabályozást ad a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről. Ezen szabályozások célja, hogy a fogyasztói helyzetben lévők számára a rendeletben meghatározott esetkörökben védelmet biztosítson az állampolgárságon, lakóhelyen, illetve letelepedési helyen alapuló diszkriminációval szemben az online vagy offline áruvásárlás vagy szolgáltatás igénybevétele tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! Az online vásárlás előnyeit évről évre egyre többen ismerik fel, hiszen gyorsan, kényelmesen, bárhol és a nap bármely percében megvásárolhatjuk a kiválasztott terméket. Ennek megfelelően a magyarországi online kiskereskedelem meredek emelkedést mutat, 2018 első felében 17 százalékkal nagyobb forgalmat bonyolított, mint 2017 hasonló időszakában. 2017-ben az Európai Unió országaiban élők 57 százaléka vásárolt árut vagy szolgáltatást az interneten, ám közülük csak minden negyedik tette ezt egy másik ország online áruházából, szolgáltatójától.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb említett rendelet szabályai megvédik a magyar fogyasztókat, átláthatóságot biztosítanak, és a magyar fogyasztók ke-

vésbé lesznek kitéve azon esetleges negatív kiskereskedelmi gyakorlatoknak, amelyek révén korlátozottabban élhetnek belső piaci jogaikkal. Kialakításra kerül egy egységes eljárás, amely érvényt szerez annak, hogy bármiféle jogsérelem esetén a vevők részére hatékony jogérvényesítési mechanizmus álljon rendelkezésre.

Fontos megemlíteni, hogy a rendelet nem eredményezi azt, hogy a kereskedők kénytelenek legyenek áruikat, szolgáltatásukat az egységes piac valamennyi szereplője számára értékesíteni, ebből következően nincs szükség arra, hogy üzleti modelljükön változtassanak.

Az általános fogyasztóvédelmi szabályozástól eltérően a vásárlói, szolgáltatás-igénybevevői kört a rendelet kiterjeszti a természetes személyeken kívül a végfelhasználóként eljáró vállalkozásokra is. A rendelet értelmében ki kell jelölni a végrehajtásért felelős hatóságot, és meg kell határozni a rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Továbbá biztosítani kell, hogy a fogyasztók vitás kérdések esetén gyakorlati segítséget kapjanak.

A kormány döntése révén végrehajtásért felelős szervként a Pest Megyei Kormányhivatal mint fogyasztóvédelmi hatóság kerül majd kijelölésre. Továbbá kijelölésre kerül az innovációért és technológiáért felelős miniszter arra, hogy a fogyasztóknak a rendelet alkalmazásából eredő, a fogyasztó és kereskedő között felmerülő vitás kérdésekben gyakorlati segítséget nyújtson.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel az uniós rendeleti szabályozásra, nem szükséges részletekbe menő szabályozás elfogadása, mindazonáltal a rendeletnek való megfelelés érdekében módosítani szükséges a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXVI. törvényt, illetve a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. számú törvényt. A Fidesz-frakció természetesen támogatja a törvényjavaslatot, hiszen az ebben foglaltak a magyar fogyasztók védelmében vannak, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő rendelet a határon átnyúló kereskedelem során tapasztalható területi alapú korlátozásokat igyekszik kezelni, azaz egy olyan tilalmat igyekszik feloldani, amelynek értelmében különböző külföldi portálokról, honlapokról való rendelés esetén példának okáért nehézségekbe ütközhetünk, a cél tehát alapvetően üdvözlendő. Az online kereskedelem mint olyan egy alapvetően támogatható formula, hiszen költségmegtakarítással jár, mind a kereskedő, mind a

vásárló szempontjából tudunk előnyöket felvonultatni mellette, tehát igen nehéz belekötni abba a szándékba, ami a javaslat mögött húzódik, és én nem is szeretnék ebbe belekötni.

Az online kereskedelem ráadásul növeli, erősíti a tudatos vásárlói magatartást, új értékesítési felületet garantálhat, mondjuk, magyar kis- és közepes méretű vállalkozások számára, ily módon növekedhet azok árbevétele, amely fejlesztésre, munkabérré fordítható, és egyértelműen hozzájárulhat nemcsak a gazdaság bővüléséhez, de bizony a külföldi piacok néhol egyetlen megszerzési módja az online marketing és az online kereskedelem területén található.

Arról kell ugyanakkor beszélnünk, hogy a szolgáltatók, webáruházak gyakran éppen azért döntenek értékesítési területük korlátozása mellett, tehát a mellett, hogy csak bizonyos országokba, régiókba nem, mert az egyéb országokba történő szállítás magas szállítási költségei vagy egyébként specifikus szabályai annyira megemeltetnék az áraikat, hogy már nem tudnak piacképes áron szolgáltatni. Azt tehát nyilvánvalóan látunk, hogy erőszakolni nem tudjuk a szolgáltatást, mondjuk, egy magyar kisvállalkozás esetében Európa minden országába.

Főleg, ha mondjuk, élelmiszeripari termékeket vagy különböző étrend-kiegészítőket vizsgálunk, akkor érdemes figyelembe vennünk, hogy országonként eltérnek az adózási, de a fogyasztóvédelmi és a termékbiztonsági szabályok is, tehát bőven elképzelhető olyan élethelyzet, amikor a terméktípusból 3-4-6-8 európai országba probléma nélkül tud szolgáltatni, küldeni, csomagot küldeni egy magyar vállalkozás, ugyanakkor, mondjuk, Skandináviába az ottani specifikus szabályok miatt nem.

Egyértelműen akkor látom tehát értelmét az ezen rendelkezésben való elmélyülésnek, hogyha az egyéb faktorokat, egyéb tényezőket is figyelembe vesszük, és mondjuk, fogyasztóvédelmi, termékbiztonsági előírások tekintetében ha nem is írunk elő egy közös európai minimumot, de azért valamifajta toleranciát gyakorlunk például azon magyar vállalkozásokkal szemben, amelyek nem tudnak piacképes módon egész Európába szolgáltatni.

Mindezek figyelembevételével és az alapszándékot el nem vitatva támogathatónak tartom ezt a javaslatot, de ez megint csak egy olyan terület, ahol a komoly erőfölénnyel nem rendelkező hazai vállalkozásokat igenis védelemben kell részesítenünk annak érdekében, hogy nemhogy piaci hátrányokat ne szenvedjenek, hanem adott esetben kinyíljon előttük a világpiacon való kilépés kapuja. Szeretném leszögezni ugyanakkor, hogy ezt a kaput nagyon sokszor online marketingen és online kereskedésen keresztül lehet már csak elérni, éppen ezért szeretném, szeretnék bátorítani erre a magyar vállalkozásokat. Hogyha ez a javaslat egy apró lökést, apró motivátort adhat efelé vagy segíthet ebben, akkor természetesen támogatni tudjuk azt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Felemás érzéseim vannak a benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban, mondjuk, nem a magyar törvényhozáshoz benyújtott szakmai anyaggal kapcsolatban, hanem hogy egyáltalán azt az európai uniós szabályozást, amely elindította a magyar jogalkotási gondolkozást és a törvényjavaslatnak a benyújtását, azt érzem egy kicsit megkésettnek, főleg hogyha arra gondolok, hogy az Európai Közösségről szóló szerződés értelmében az egységes európai piac, a diszkriminációmentesség, az árak, eszközök, szolgáltatások szabad áramlásának kérdése egy alapértéke az Európai Uniónak, és egyébként a Bizottság, de maga a Parlament is az elmúlt évek során minden eszközzel igyekszik ennek az iránynak a kiteljesítésére, még olyan esetekben is, amelyek észszerűtlenek, vagy technikailag a szolgáltatás vagy a termék jellegénél fogva megoldhatatlan feladat elé állítják mind a piaci szereplőket, mind pedig a fogyasztókat.

(19.20)

Ezzel szemben ez a szabályozás, ami előttünk van, aminek a magyar szabályozását vitatjuk meg, ez idei szabályozás, európai parlamenti és tanácsi rendelet, egy olyan kérdésben, amelynek alkalmazhatóságára nem vonatkoznak azok az akadályok, amit az előbb említettem volt, hogy a szolgáltatás jellege vagy a termék jellege, vagy a fogyasztók védelme indokolta volna, megakadályozta volna a korábbi szabályozást. Ezért van felemás érzésem, hogy egy ilyen területen, mint a termékek szolgáltatásával kapcsolatos terület, most kerül oda az európai uniós szabályozás, hogy kimondja, hogy tilos bármilyen diszkrimináció alkalmazása az állampolgárság, letelepedési hely vagy lakóhely alapján a vevők irányában. Úgy gondolom, hogy ez egy kicsit megkésett szabályozás, mert az elmúlt tíz év alatt azért jelentős térnyerése volt mind az európai kereskedésnek - nagyon helyesen, ez is az egyik cél -, mind pedig az offline meg az online kereskedésnek is. Ettől függetlenül az eddig hatályos kereskedelmi gyakorlatban azért tetten érhető volt a diszkriminációs hatás. Ez persze nem vitatható és nem abnormalis dolog a szolgáltatók részéről, mert ők egyébként csak akkor tartják be a szabályozásban most megfogalmazott rendelkezéseket, ha azt egyébként a szabályozás kikényszeríti.

Maga a szabályozás iránya pozitív, még ha megkésett is, és biztosítja azt, hogy a magyar fogyasztók kevésbé legyenek ezáltal kitéve azon esetleges negatív kereskedelmi szokásoknak és magatartásoknak, gyakorlatoknak, ami eddig esetenként előfordult. Hozzá kell tennem, hogy mértékadó is a szabályozás iránya,

mert nem kényszeríti, nem is kényszerítheti ki, hogy a piaci szereplők magatartását, üzletpolitikáját megváltoztassa, ellenben egy azonos üzletpolitika mellett egyforma lehetőséget biztosít a fogyasztók oldaláról, a szolgáltatás elérhetősége szempontjából.

Azt gondolom, hogy a benyújtott törvényjavaslat, ami az uniós szabályozásnak való megfelelést szolgálja, kellően mértéktartó, és kellően visszafogott a tekintetben is, hogy nem ismétli meg még egyszer az európai uniós szabályozást, ugyanis annak az alkalmazása kötelező, és közvetlenül is kiterjed a hatálya a magyar szabályozásra is. Úgy gondolom, hogy az az arányosság, ami a T/2922. számú törvényjavaslatban megfogalmazódik, az világossá teszi az európai uniós szabályozás céljának alkalmazhatóságát Magyarországon is, meghatározza azokat a feltételeket, amit a Bizottság, illetve a Parlament előírt, hogy ki kell jelölni a végrehajtásért felelős hatóságot, és beemeli a magyar szabályozásba, a szolgáltatási tevékenység megkezdéséről és folytatásáról szóló 2009. évi LXXVI. törvény módosításával azokat a vállalkozásokat, akik mint végfelhasználók szerepelhetnek ebben a kereskedelmi konstellációban, rendszerben.

Ezért mindezek mellett azt is remélem, hogy a szabályozás elfogadásával a magyar vállalkozások számára is nyílik valamiféle versenyhelyzet, és talán jobb versenyhelyzet, mint ami eddig volt. Bár hozzá kell tennem, hogy a logisztikai, egyéb garanciális igények megoldása, problematikája azért továbbra is törvényszerűen és okszerűen tudja korlátozni ezeket a kereskedelmi tevékenységeket, de remélhetőleg a magyar vállalkozások a magyar kreativitás alkalmazásával ki tudják használni ennek a szabályozásnak az előnyeit, bevételeik és nyereségük emelése céljából.

Mindezeket összegezve a törvényjavaslat elfogadását a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Talán nem nagy bátorság a részemről azt feltételezni, hogy nem ez az előterjesztés fogja ma a legnagyobb vitát kiváltani itt, a Ház előtt. Volt is már nagyobb vita előterjesztésről ma, és lesz is még, ezt vélelmezem.

Az előterjesztést - hogy rögtön belevágjak a közepébe - a frakciónk támogatni fogja a szavazáskor, most is támogatón tudok róla nyilatkozni. Ennek alapvetően kettő oka van. Az egyik az, hogy a jogharmonizációs célú előterjesztéseket támogatni szoktuk, ezt mindig elmondom. Hadd adjak némi örömmnek hangot abban a tekintetben, hogy ilyenkor utána az szokott következni, hogy azt nem értjük, hogy miért nem hozták be időben. Most nagyjából időben vagyunk, igaz, hogy az előírt kilenc hónapos határidő

vége felé, de egyébként időben, tehát ez egy kivételes pillanat, emlékezzünk meg erről is, ha a kritikákat meg szoktuk ebben fogalmazni, akkor most hadd mondjam el ezt is.

Tehát jogharmonizációs célú a javaslat, nagyon helyesen végre az Európai Unióban egy közös törekvés, előrelépés történt abban a tekintetben, hogy a vevő állampolgársága, lakóhelye, letelepedési helye alapján semmiféle megkülönböztetés ne történhessen. Egyébként is - és ez a második ok, amire itt most átvezetném - az MSZP frakciója minden olyan javaslatot fog támogatni, akár európai uniós célkitűzés megvalósítása keretében, akár hazai jogalkotási folyamatok keretében, amely a fogyasztóvédelmi jogok kiteljesedését szolgálja Magyarországon. Meggyőződésünk, hogy minden ilyen javaslat fontos, és a fogyasztók érdekét szolgálja. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem fogok a XIX. századig visszanyúlni a hozzászólásomban, már csak azért sem, mert az online kereskedés esetében nem is lenne különösebben indokolt, hanem elsősorban azt szeretném elmondani, hogy mi magunk is támogatjuk ezt a javaslatot. Ez egy olyan uniós jogalkotási aktus, annak a magyar jogba szükséges átültetése és az ehhez szükséges jogszabályi változások meghozása, amely mindannyiunk álláspontja szerint azt a célt szolgálja, hogy jobban érvényesüljenek azok az előnyök, amelyeket az Európai Unió a magyar polgároknak is mint uniós polgároknak nyújt, hogy az a fajta jogegyenlőség, amelyet az Európai Unió minden polgárának biztosít, ezen a területen is megvalósuljon.

Ez tipikusan egy olyan terület, ahol szükség van európai szabályozásra, hiszen az ilyen típusú kereskedelemnek egy jelentős része határon átnyúló jellegű, és azt gondolják, azt mondják erről a szakértők, hogy még sokkal nagyobb lenne ez az arány ebben a kereskedelemben, ha ez egy megnyugtatóbb, kiszámíthatóbb szabályozással rendelkező terület lenne, ezért aztán mi ezt a javaslatot támogatni fogjuk.

Aradszki képviselő úr hozzászólásához, aki késsőinek gondolja ezt az uniós szabályozást, annyit azért szelíden hozzátennék, hogy remélem, hogy képviselőtársaim a kormányoldalon akkor is támogatni fogják majd a szabályozások minél korábbi meghozatalát, amikor a magyar fogyasztóvédelmi szabályokról lesz szó, azokról az ügyekről, amik megkeserítik honfitársaink életét a fogyasztóvédelmi területén, onnantól, hogy miért nem lehet bizonyos légitársaságoknál megfelelő információhoz jutni, vagy éppen miért nem lehet megfelelő panaszkezeléshez jutni, egészen odáig, hogy a szolgáltatói számlák miért nem áttekinthetőek, vagy éppen a telekommunikáció területén, ami szintén egy modern

terület, miért nem érvényesülnek megfelelőképpen a szolgáltatás biztosítására vonatkozó szabályok, és hogyan kell ezekben hatékonyabban előrelépni.

Azt szeretném tehát mondani, hogy ha fontos a kormánynak meg a kormányoldalnak a fogyasztóvédelem, akkor ne várja meg a következő brüsszeli rendeletet, hanem saját kútfőből is foglalkozzon érdemben azzal, hogy hogyan kell javítani a fogyasztóvédelmi szabályokat.

Köszönöm szépen, elnök úr. (Dr. Varga László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. (Senki sem jelentkezik.)

Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvénynek az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2939. számon valamennyiünk számára a hálózaton elérhető.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

(19.30)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2018. június 20-án elfogadta az Alaptörvény hetedik módosítását, ami az Alaptörvény 28. cikkét is érintette. Az Alaptörvény 2019. január 1-jei hatálybalépéssel módosított 28. cikke a bíróságok és közvetetten más közhatalmi szervek jogértelmezésével kapcsolatosan ad kötelező erejű iránymutatást. A módosítás értelmében a jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.

Változatlanul érvényesül, hogy a jogértelmezés egyes módozatai, különösen a nyelvtani, a logikai, a rendszertani és a történeti értelmezés mellett az úgynevezett teleologikus értelmezés módszere nem kizárólagos, az Alaptörvény szerint ugyanakkor kitüntetett szereppel bír. Az Alaptörvény módosítása ehhez kapcsolódóan tette egyértelművé, hogy amennyiben a jogalkalmazó a cél szerinti értelmezés lehetőségével él, úgy a jogszabályjavaslat indokolása hiteles forrása lehet a jogalkotói cél feltárásának.

Ahhoz, hogy egy jogszabály indokolásban foglalt célja a gyakorlatban is minél egyszerűbben megismerhetővé váljon, az indokolások nyilvánosságának megfelelő biztosítása szükséges. Ezek jelentős részben jelenleg is hozzáférhetőek a jogkereső állampolgárok és a jogalkalmazók számára. A jövőben a hatékony jogalkalmazás segítéséhez elengedhetetlennek mutatkozik az indokolások rendszerezett, intézményesített és szabályozott közzététele is. Önmagában az indokolások vizsgálata nem tekinthető a cél szerinti jogértelmezés kizárólagos módszerének. A közzétett indokolások mellett változatlanul felhasználhatók majd a jogszabály elfogadása kapcsán elhangzott érvek, a történeti alkotmány vívmányai vagy a jogtudomány eredményei is.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A jogalkotásról szóló törvény módosítására irányuló törvényjavaslat fő célja, hogy az Alaptörvény korábban ismertetett új szabályaihoz igazodva megteremtse a jogszabályok tervezeteihez tartozó indokolások nyilvánosságának jogszabályi kereteit. Ennek érdekében az indokoláskészítés már meglévő kötelezettsége mellett törvényben kerül előírásra az is, hogy az indokolások nyilvánosságát biztosítani kell. Az indokolások közzétételére a Magyar Közlöny mellékletét képező Indokolások Tárában kerül majd sor, és azok az interneten a Nemzeti Jogszabálytárban is elérhetőek lesznek.

A törvényjavaslat garanciális jelentőséggel rögzíti, hogy a jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás kötelező erővel természetesen a közzétételét követően sem rendelkezhet. Kimondja továbbá, hogy a jogszabály értelmezésekor figyelmen kívül kell hagyni a jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás jogszabályszöveggel ellentétes részét.

Annak érdekében, hogy az ilyen eltérések vagy más jogszabály-előkészítői hibák lehetősége minimális legyen, a szakmai kontrollt az igazságügyi miniszter fogja gyakorolni. A közzétételre vonatkozó részletes szabályokat szintén az igazságügyi miniszter rendelete fogja meghatározni, és a közzététel alól szükséges esetben kivételeket is nevesíthet. A lehetséges kivételeket az indokolja, hogy különösen kormányrendeletek, miniszteri rendeletek vagy önkormányzati rendeletek esetében gyakori, hogy technikai vagy végrehajtási jellegük miatt azoknak a bírósági eljárás során történő értelmezése nem várható. Ezeknek a jogszabályoknak jelentős társadalmi, gazdasági, költségvetési hatása, környezeti és egészségügyi következménye, adminisztratív terheket befolyásoló hatása jellemzően nem mutatható ki. Ezek a körülmények szükségtelenné és célszerűtlenné teszik az Indokolások Tárában történő közzétételt.

További kivételt képez a költségvetés és a zárszámadás tervezetéhez tartozó indokolás. E törvények sajátos jellege miatt ugyanis indokolásaiknak közzétételre alkalmas megszövegezése különösen jelentős terhet jelentene. Ezek nyilvánosságát eltérő módon célszerű biztosítani. A társadalmi egyeztetésre bocsátott kormányrendeletek és miniszteri rendeletek

indokolását a társadalmi egyeztetés során továbbra is kivétel nélkül közzé kell tenni.

A jogalkotásról szóló törvény módosítására irányuló törvényjavaslat további célkitűzése a deregulációs tevékenység meglévő szabályainak továbbfejlesztése is, ami alapvetően két nagy részre, technikai és tartalmi deregulációra osztható.

A technikai dereguláció révén a jogszabályok normatartalma nem változik meg, csupán a végrehajtott jogszabályok, jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezésére kerül sor, azaz a jogszabályok számának, terjedelmének a csökkentése történik meg.

Ezzel szemben a tartalmi dereguláció célja a tényleges normatartalom csökkentése, úgymint az adminisztratív terhek érdemi csökkentése, az állami működés egyszerűbbé tétele. A tartalmi dereguláció alapvetően szakpolitikai kérdéseknek alárendelt, jellemzően ágazati, jogpolitikai célok által vezérelt tevékenység, ami gyakorta nem pusztán deregulációt, hanem új szabályok megalkotását is jelenti. A tartalmi dereguláció tehát nemcsak mechanikus normacsökkentés, hanem a hatályos rendelkezésekkel érintett életviszonyok új koncepció szerinti újrendezése, újraszabályozása vagy akár szabályozatalnuk hagyása.

Az eddigi gyakorlat szerint az ütemezett technikai és tartalmi deregulációt a jogszabály-előkészítési gyakorlatban deregulációs programok útján valósították meg. Ezek mentén számos jogszabály, közjogi szervezetszabályozó eszköz technikai deregulációjára, illetve tartalmi felülvizsgálatára sor került.

A törvényjavaslattal a programozott technikai dereguláció kiváltásaként a már meglévő automatikus deregulációt biztosító rendelkezések fejlesztését is elvgezzük. Ennek keretében az eltérő szöveggel vagy kiegészítéssel hatályba léptető rendelkezések és a hatályba nem lépést kimondó rendelkezések automatikus deregulációja is lehetővé válik. Az automatizmust a javaslat igyekszik teljessé tenni annak érdekében, hogy a végrehajtott, kiüresedett, normatív rendelkezéseket nem tartalmazó jogszabályok a törvény erejénél fogva szintén hatályukat veszítsék.

A törvényjavaslat a tartalmi dereguláció előmozdítását célozva mintegy megelőző jelleggel a jogszabály-előkészítő tevékenységet is orientálni kívánja annak érdekében, hogy a deregulációs, illetve a jogalkotást észszerűsítő törekvések megvalósuljanak.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában is kimunkált alkotmányos elvárásoknak megfelelően a jogalkotó számára egyértelmű és szilárd minimumkövetelményként jelenik meg, hogy az alapjogok közvetlen és jelentős korlátozását megvalósító rendelkezés megalkotására törvényi jogforrási szint alatt alkotmányosan nincs lehetőség. Az alapjogokat érintő szabályozással kapcsolatos további jogállami elvárásokat e rendelkezés természetesen nem írja felül és nem rontja le.

A javaslat előírja, hogy jogszabályba csak olyan normák kerüljenek, amelyek általánosan kötelező

magatartási szabályt állapítanak meg. Célul tűzi ki a jogszabály-előkészítőnek, hogy a szabályozás absztrakciós szintje magas legyen: az egyedi problémákra adott jogalkotói válaszok ugyanis általában újabb, gyakran sokszoros jogalkotást generálnak.

A törvényjavaslat iránymutatást ad a jogszabály-előkészítőnek, hogy a szabályozás jogforrási szintjét lehetőség szerint szállítsa le. A jogforrási szint szempontjából felülértékelt jogszabályalkotás ugyanis a változó körülményekhez igazodó, kellően rugalmas jogalkotás gátját képezi. A cél, hogy a törvények kizárólag olyan rendelkezéseket tartalmazzanak, amelyek feltétlenül törvényi szintű szabályozást igényelnek.

A javaslat elvi éllel rögzíti, hogy a deklaratív jellegű, normatív tartalom nélküli jogszabályi rendelkezésekre a jogszabály-előkészítő ne tegyen, illetve ha ilyen rendelkezések hatályban vannak, azok hatályon kívül helyezésére a jogszabály-előkészítő tegyen javaslatot.

Úgyszintén a tartalmi deregulációs törekvések megvalósítását és a jogrendszer túlszabályozottságának csökkentését célozza az úgynevezett paragrafusfék jogintézményének bevezetése. A modern és hatékony állami működés egyik legfontosabb fokmérője, hogy adminisztratív kötelezettségekkel csak a legszükségesebb esetben terhelje a lakosságot és a vállalkozásokat. A törvényjavaslat ennek szellemében a jogszabály-előkészítők részére előírja, hogy ha új adminisztratív kötelezettséget, új fizetési kötelezettséget vagy egyéb módon a jogszabály címzettjeinek költségeit növelő új kötelezettséget kíván bevezetni, akkor lehetőség szerint tegyen javaslatot már fennálló ilyen kötelezettség megszüntetésére vagy arányos enyhítésére is.

Zárásként említem meg, hogy a törvényjavaslat tartalmi módosításokkal szorosan összefüggő technikai módosításai, illetve jogtechnikai pontosításai a jogalkalmazási zavarok kiküszöbölését és a jogalkotásról szóló törvény koherenciáját biztosítják.

Kérem a tisztelt Házat, hogy támogató szavazatával járuljon hozzá a törvényjavaslat megszavazásához. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/2939. számú törvényjavaslat a jogalkotásról szóló 2010-es törvény módosításáról szól.

Államtitkár úr az előbb elmondott expozéjában részletes elmondta a jogalkotási célt, a módosítási célokat, illetve azt a kétpillérű javaslatot, amely előttünk részleteiben fekszik.

(19.40)

Az első és fontos kiemelendő az államtitkár úr által elmondott részletes módosítási szándék mellett az, hogy most egy olyan törvényjavaslat fekszik a tisztelt Ház előtt, amely egy 2010-ben meghozott, akkor már az új jogszabályi és megváltozott életkörülményekhez igazodó jogalkotási rendszert határozta meg, nyilván a jogalkotási munkát segítő és leginkább a jogalkalmazási munkát segítő módosításokra kerül sor ebben a törvényjavaslatban.

Az egyik ilyen érdemi változás és módosítási javaslat az államtitkár úr által is említett, az Alaptörvény hetedik módosításából fakadóan a 28. cikkben foglalt, a jogszabályok preambuluma, illetve a törvényjavaslatok indokoló részének nyilvánossá tételéhez fűződő kötelezettség, illetve ennek részletes szabályai, valamint az az előírás, hogy a bíróságok és más közhatalmi szervek a jogértelmezés során mintegy kötelező érvényűen, kötelező erővel kell hogy iránymutatásként vegyék a törvényjavaslatok indokoló részét, illetve a preambulumban foglaltakat is.

Azt gondolom, hogy ez mind a jogalkalmazói munkát, mind pedig a jogértelmezési munkát sokban segíti. Ennek az alaptörvény-módosításnak is ez volt az elsődleges célja. Jól látjuk azt, hogy az Alaptörvényből fakadó átvezetési kötelezettségnek nemcsak a nyilvánosságra hozatalhoz kapcsolódó rendeleti szabályozása kialakításának, hanem a jogalkotási törvényben való elhelyezésének is megfelelő részletességű szabályozása fekszik előttünk a vonatkozó törvényjavaslatban.

Ami szintén lényeges, és talán a módosítási javaslatok második pillére, ez nagyon fontos, és azt gondolom, 2010 óta áthúzódó kormányzati törekvés ez a deregulációs törekvés mind a jogszabályok alkotásában, mind pedig a jogszabályok alkalmazásában. Hallottuk az előterjesztői expozéban, hogy mind a technikai, mind a tartalmi deregulációt könnyítő, segítő és annak végrehajtását praktikusán segítő jogszabálymódosítások kerülnek most jelen törvényjavaslattal bevezetésre a jogalkotási törvényben. Erről néhány szót, ha megengedik, részleteiben érdemes szólni.

Az egyik ilyen az a technikai dereguláció. Államtitkár úr néhány ilyen technikai deregulációra vonatkozó elvet és gyakorlatot kiemelt az expozéjában. Azt gondolom, hogy az a mennyiségű jogszabály és joganyag, ami az elmúlt évtizedekben keletkezett, és az, ami az elmúlt időszakban csak a deregulációs közigazgatási bürokráciacsökkentés, az állami bürokráciacsökkentés a jogszabályok előkészítésének munkája során, a különböző jogszabályokkal való koherenciavizsgálat, a kiüresedett, csontváz jogszabályok megéléte, a hivatkozások kezelése mintegy egyszerűsödik, és valóban nemcsak a jogalkalmazók, hanem a jogalkotó számára is könnyebbséget nyújt.

Ennek az eljárás módját az előttünk fekvő törvényjavaslat kezeli. Azt gondolom, ez hihetetlen könnyebbség azoknak, akik a jogszabály megalkotásában, illetve a jogszabály szövegezésében részt

vesznek bármelyik minisztériumban vagy bármelyik közigazgatási szervben, és az alkalmazást pedig különösen segíti.

A másik lényeges kérdés a tartalmi és érdemi dereguláció. Azt gondolom, ha érdemben és a jogszabályok következményeit tekintve fontos, hogy minél inkább az állampolgárok számára megfelelő jogszabályok készüljenek és kerüljenek hatályba léptetésre, akkor azt gondolom, hogy nemcsak a deregulációs szintek és nemcsak a normaszövegek közérthetősége, hanem az is nagyon fontos, hogy ne legyen egy élethelyzetet úgy szabályozó körülmény, amely az értelmezését és az alkalmazását nehezíti. És nemcsak a jogszabályok számbeli és terjedelmi deregulációja szükséges, hanem a jogszabályoknak valóban egy, a kormányzat által több területen elindított tartalmi vagy érdemi deregulációja.

Ennek a kereteit, ennek az eljárásrendjét és ennek a módját határozza meg az előttünk fekvő törvényjavaslat. Nyilván megfogalmaz a 2010-es jogalkotási törvény hatálybalépését követően olyan szabályokat és olyan pontosításokat is, amelyek szükségessé ahhoz, hogy az abban a törvényben kitűzött jogalkotási célok meg tudjanak valósulni, és minél hatékonyabban tudja mind a jogalkotó, mind pedig a jogalkalmazó a későbbiekben a munkájához segítségül hívni, illetve azt alkalmazni.

Ezek voltak azok a legfontosabb és a módosításban megjelenő szabályozási körülmények, amelyek, azt gondolom, fontosak ahhoz, hogy időnként megvizsgáljuk a jogszabályok működését a gyakorlatban. A kormány az előttünk fekvő jogalkotásitörvény-javaslatban most azt fogalmazza meg, hogy a jogalkotás és a jogalkalmazás során, a jogszabályok és a jogalkotói szándék egyértelműsítése okán, a törvények és a törvényjavaslatok indokoló részének nyilvánosságra hozatalával a közhatalmi és a bírósági munka, a végrehajtási munka segítését szolgálja, másrészt pedig a tartalmi és a technikai deregulációval nemcsak a jogászok, nemcsak a jogalkotók számára, hanem általános jogalkalmazói enyhítést is tesz. A tartalmi dereguláció pedig az átláthatóságot és a kiszámíthatóságot, ergo a jobbiztonságot szolgálja a jogalkotási törvény ezen módosításával.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztői expozéban elhangzott részletes módosítások ismeretében, az általam kiemelt fontosabb módosítási célok kiemelésével kérem a tisztelt Házat, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. A Fidesz-frakció a kormány T/2939. számú törvényjavaslatát támogatja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház!

Igyekszem tömören fogalmazni a kései órára tekintettel, és ha körbenézek, akkor sajnos képviselőtársaim nagy számát nem vélem felfedezni, de azért fontos javaslat, ami előttünk fekszik.

Nekem az volt az első gondolatom, hogy minden jogszabály annyit ér, amennyit betartanak belőle. Államtitkár úr, ez tény, hogy nagyon szép és előremutató dolgok is le vannak itt írva. A kérdés az lesz, hogy ezt sikerül-e a Magyar Országgyűlésnek és a kormánynak betartania, és ennél fogva ezek a szép célok megvalósulhatnak-e a gyakorlatban. Ezen fog állni vagy bukni a dolog.

Sajnos az elmúlt időszak, vagy most már azt mondhatom, hogy két ciklus tapasztalata nem mindig azt támasztja alá, hogy ilyen formában kerültek az Országgyűlés elé a javaslatok, ilyen formában kerültek elfogadásra, de bízunk benne, hogy a jövőben ez megváltozik, és egy fordulattal egy jelentős hajtókanyart láthatunk majd a kormányzat és a kormánypárti képviselők hozzáállásában a jogalkotás tekintetében.

Kiemelnék egy-két pontot, amiket mindenképpen szeretnék aláhúzni. Például evidenciaként belekerült a javaslatba, hogy jogszabályba csak olyan szabályok kerüljenek, amelyek általános kötelező magatartási szabályokat állapítanak meg. Ez megint csak az, amire mindenki, minden jogász bólogat, hogy ez így van, de azért ezt nem mindig tapasztaltuk az elmúlt két ciklusban.

Ráadásul még odaírják, hogy egyedi problémákra adott jogalkotói válaszok általában újabb jogalkotást generálnak. Azzal egészíteném ki, hogy sajnos szintén az elmúlt két ciklusban számos olyan jogszabályt láthattunk, azért ki lehetett tapintani, hogy éppen melyik - általában kormánypárti - képviselőre, állami vezetőre, leendő kinevezettre írták, és azután egyébként ezek be is igazolódtak. Elég csak arra gondolni, hogy majd a jövő héten kerül ide, ha az Országgyűlés elé nem is, de az Igazságügyi Minisztériumban jövő héten kezdődnek a közigazgatási bíróságokról az egyeztetések.

Államtitkár úr, volt itt egy javaslat, ahol felmerült, hogy Patyi András lesz-e az, aki ki van szemelve erre a pozícióra. Vagy még az államtitkár úr sem tudta, hogy ez így van, de azóta azt láthattuk, hogy Patyi András lemondott a fennálló pozíciójáról, újra bírónak tudták kinevezni, pont azon törvénymódosítás kapcsán, amelyikre önök azt mondták, hogy csak egy technikai javaslat, hogy érdemben nem érinti egy személynek sem és így Patyi Andrásnak sem a kinevezését.

(19.50)

Úgy tűnik, hogy az élet ezt meg fogja cáfolni, és Patyi András is arrafelé robog, hogy őt nevezzék majd ki, válasszák meg a kétharmad birtokában az új közigazgatási bíróságok élére. Hogy ez miért nem fog az igazságszolgáltatás függetlenségének használni, hogy szépen fogalmazzak, arra még majd ki fogok térni.

Tehát itt is sajnálatos módon a gyakorlat más volt, amit láthattunk.

A cél, hogy a törvények kizárólag olyan rendelkezéseket tartalmazzanak, amelyek feltétlenül törvényi szabályozást igényelnek. Erre megint azt mondhatnánk, hogy rendben van. De hát hányszor volt az, hogy önök - ha most egy szinttel följebb megyünk - Alaptörvénybe írtak olyan dolgokat, amelyeknek nem ott lett volna a helyük, vagy törvénybe iktattak olyanokat, amiket adott esetben máshol is lehetett volna rendezni. Illetőleg a deklaratív jellegű, normatív tartalom nélküli, az Országgyűlés által elfogadott határozatok és egyéb jogszabályok tekintetében is azt kell mondjam, hogy majdnem rekorder volt az elmúlt két ciklus. Nem végeztem összehasonlítást, de szerintem mindenképpen megállapíthatjuk, hogy a rendszerváltás után nem történt annyi deklaratív aktus elfogadásra arányaiban, mint a Fidesz 2010 utáni regnálása alatt.

Az a kitétel, hogy hangsúlyozzák, hogy csak és kizárólag akkor szülessen egy jogszabály, ha az más módon nem alkotható meg, megmondom őszintén, ennek a túl sokszor való leírása nekem egy kicsit egyfajta rendeleti kormányzás irányába hat. Aztán majd meglátjuk a jövőben, hogy így lesz-e, de valahogy az volt az érzésem, amikor ezeket elolvastam, a cél az lehet, hogy most egy kicsit szoktassák a jogi társadalmat, illetve az ellenzéket, hogy kevesebb jogszabályt szeretnének, és ennek leple alatt több rendelet vagy több felhatalmazás születhet meg. S azt is jól tudjuk, ez sem a nyilvánosság, sem a parlamenti vitáknak nem kedvez.

Érdekes volt olvasni - s erre külön fel szeretném hívni a figyelmet -, ami önmagában megint csak nem lenne egy túl nagy felvetés, hogy az Országgyűlés bármely jogkört és hatáskört, amit korábban a kormányra, a miniszterekre vagy bárki másra telepített, magához vonhat. Ez egy elég egyértelmű és tiszta beszédnek tűnik, itt is leírásra kerül, csak akkor kérdelem én, mi van azzal, hogy a Nemzeti Választási Bizottság - egyébként újra Patyi András neve kerül, és nem szakmai magaslatokban újra ide a Ház elé, amikor ezt mondom - számtalan esetben azzal utasította el a népszavazási kezdeményezéseket, hogy abban az adott tárgykörben azért nem lehet népszavazást kiírni, mert nem az Országgyűlés hatáskörébe tartozik, hanem mondjuk, egy miniszternek vagy a kormánynak a rendeletalkotási jogkörébe.

Ez azért abszurd a jelen leírt anyag alapján is, mert az Országgyűlés saját hatáskörébe vonhatja miniszteri vagy kormányrendeletek megalkotásának a jogát, törvénybe emelheti, elveheti, visszaadhatja. Az Országgyűlés hatásköre ilyen formában korlátlan. Akkor viszont népszavazást ugyanúgy ki lehetne írni azokban a hatáskörökben, amelyek már telepítve vannak kormányrendeleti, rendeleti szintre. Ez a népszavazás körét, a népszavazási jogosultságot nem csorbíthatná; de a gyakorlat az, hogy csorbítja. Reméljük, hogy a jövőben ebben, akár a jelen javaslat elfogadása esetén is, változás állhat be. Azért bízom benne, hogy

úgy az Alkotmánybíróság, mint a Választási Bizottság ezeket a jogszabályokat is gyakrabban fogja forgatni, amikor ezeket a népszavazási kérdésekről való döntéseket elbírálja.

A paragrafusfék jogintézménye megint csak egy olyan dolog, amit üdvözölni lehet. Ha új adminisztratív kötelezettséget, új fizetési kötelezettséget vagy más költséget (*sic!*) írnak elő egy jogszabályban, akkor legalább ennyit kell kivezetni. Itt megint nagyon kíváncsi leszek, mivel ez egy *lex imperfecta*, tehát csak törekedni kell, vagy egyfajta iránymutatásként szolgál, de kötelezettséget nem ró a jogalkotóra és a kormányra, hogy ezt minden esetben betartják-e. Ez megint csak egy szépen csengő passzus, de a gyakorlat fogja megmutatni, hogy mi megy ebből át az Országgyűlés és a kormány jogalkalmazásába.

Az indokolások tára nem olyan régen került bevezetésre az Alaptörvényben. Már ott is megfogalmaztuk, még nem látjuk pontosan, hogy ez milyen módon kerül majd kivitelezésre. Sokkal okosabbak itt se lettünk, csak annyiban, hogy egy-két morzsa még az ölünkbe esett ezt a törvényt átfutva. De az, hogy az igazságügyért felelős miniszter milyen módon és hogy fogja megállapítani rendeletben, és milyen körben kell majd ezeket az indokolásokat közzétenni és ilyen módon a bírósági és egyéb jogalkalmazásokban iránymutatónak tartani, még a jövő zenéje. Ha államtitkár úrnak van erről tudomása, azt nyilván megoszthatja velünk, akár a zárszóban is. Nagyon kíváncsi leszek rá, hogy ez milyen végeredményt fog kiadni.

A jogszabály előkészítőjének feladata, hogy az indokolásban meghatározza, mi az, amit ő az indokolások térében kihirdetésre, illetve ismertetésre szán - ez jó. Persze hozzáteszem, azt se látjuk, hogy ez mennyiben fogja az igazságügyi minisztert behatárolni vagy korlátozni. És láthattuk azt is, hogy eddig is hatástanulmányok és különböző rendelkezések voltak arra vonatkozólag, hogy például milyen társadalmi vitát kell folytatni vagy hogy milyen módon kell egy jogszabályt előkészíteni. Ezt sokszor megkerülték úgy, hogy egyéni képviselői indítványként hoztak be nem egy esetben komoly javaslatokat, majdnem hogy kódexeket - azt talán pont nem, de lehet, hogy még erre is találnánk példát -, és ilyenkor általában kikérték maguknak, hogy miért nehezményezzük ezt, amikor teljesen egyértelmű, hogy nem az adott képviselő írta a javaslatot, hanem valamelyik minisztériumban készült.

Kitérnék még a 2. §-ra is. Azért húztam alá magamnak a (8) bekezdést, mert ez szintén egy olyan passzus, amely teljesen egyértelműen arról szól, hogy ha felhatalmazást kap valaki egy rendelet megalkotására, akkor azt a rendeletet köteles megalkotni. Ez nemcsak valamiféle megalkotásra szóló javaslat vagy lehetőség, hanem köteles azt megalkotni. Ez azért is fontos, mert néhány éve talán Tállai Andrásal volt egy olyan jogi vitánk itt, hogy amikor a kormány egy bizonyos tárgykörben felhatalmazást kapott egy rendeletalkotásra, és azt nem tette meg, nem alkotta meg, akkor ő azt mondta, hogy ez nem kötelezettség,

hanem csak egy lehetőség, hogy a rendelet megalkotásra kerüljön. Örülök, hogy az idő és az Igazságügyi Minisztérium kodifikátorai alátámasztották, hogy nekem volt igazam. Jobb lett volna, ha ez már akkor más minisztériumok számára is egyértelművé válhat.

Én ezeket szerettem volna kiemelni. A végén pedig azt húznám alá, hogy a puding próbája az evés lesz, és ha a kormányzat és a képviselők, főleg a kormánypárti képviselők ezeket az itt lefektetett elveket betartják, akkor nyilvánvalóan jobban előkészített és jobb minőségű jogszabályok születnek. Remélem, hogy olyan jogszabályok, amelyeknek gyakorlati szankciójuk nincs, nem fogják sok esetben megke-
rülni. Ez ki fog derülni a jövőben.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszönöm képviselőtársaimnak az együttműködést. Úgy adom meg a szót Vejkey Imrének, a KDNP vezérszónokának, hogy az elnöklést átadom Sneider Tamás alnöktársamnak.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(20.00)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016. őszi kvótanépszavazás eredménye alapján a magyar emberek akaratát érvényesítve Orbán Viktor miniszterelnök úr az Országgyűlés elé terjesztette az Alaptörvény hetedik módosítását. A népszavazás által létrejött új egység, Magyarország egybehangzó akarata, amely több mint 98 százalékos többséggel egyértelműen kinyilvánította, hogy hazánkba ne legyen kényszerbetelepítés.

A magyarok, átérezve a nemzet jövőjéért a felelősségüket, soha a rendszerváltás óta nem szavaztak ilyen egységesen. *(Arató Gergely: Ez egy másik beszéd.)* Nem másik beszéd, képviselőtársam, mert az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggő jogalkotásról szóló törvényjavaslatról van szó. Ezért a magyarok akaratát itthon és külföldön mindenkinek kötelezettsége szem előtt tartani, még a Brüsszel-Strasbourg-Soros-féle triumvirátusnak is. Az Alaptörvény hetedik módosításának legfőbb célja az volt, hogy megakadályozzuk a migránsok Magyarországra való kötelező csoportos betelepítését annak érdekében, hogy megvédjük hazánk szuverenitását.

Az Alaptörvény hetedik módosítása világosan ki-
mondja a népszavazás üzenetét, vagyis kategorikusan megtiltja idegen népesség Brüsszelből parancsra történő betelepítését. Az Alaptörvény hetedik módosítása továbbá egyértelművé teszi, hogy Magyarország alkotmányos önazonossága nem korlátozható, a

szuverenitásból fakadó területi egységre és népességre vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jog pedig nem kérdőjelezhető meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés 2018. június 20-án elfogadta az Alaptörvény hetedik módosítását. Külön történelmi igazságtétel, hogy 2018 októberére pedig az eleve tarthatatlan és elfogadhatatlan Merkel-Gauck-féle álláspont megbukott. Vagyis megbukott az a német központi álláspont, hogy nem a német mainstream politikai elit jelenti a problémát, hanem azok az emberek, akik nem fogadják el a „Wir schaffen das”-t. Merkel már nem jelölteti magát újra sem kancellárnak, sem pártelnöknek, sem pedig képviselőnek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország Alaptörvényének 28. cikke az alábbiak szerint rendelkezik: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indoklását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény a jogszabályok értelmezésekor azt feltételezi, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgál.

Jelen törvényjavaslat fő célja tehát az, hogy az Alaptörvény hetedik módosításához igazodva megteremtse annak jogszabályi kereteit, hogy a jogszabálytervezetekhez tartozó indoklások nyilvánossága felmenő rendszerben biztosított legyen. Az indoklások közzétételére vonatkozó részletes szabályokat pedig egy új IM-rendelet fogja majd meghatározni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat további célkitűzése a deregulációs tevékenység megalapozása és meglévő szabályainak továbbfejlesztése. A törvényjavaslat továbbá jogtechnikai pontosításokat és koherenciát elősegítő módosításokat is tartalmaz. A törvényjavaslat hatálybalépése az Alaptörvény hetedik módosításának hatálybalépéséhez igazodik, vagyis 2019. január 1.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem megismételve azt, amit expozéjában Völner Pál államtitkár úr és amit fideszes képviselőtársam, vezérszónoklatában Czunyiné Bertalan Judit mondott, azt tudom mondani, hogy a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/2939. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes műfaj a parlamenti felszólalás, mert van annak is egyfajta művészete, amikor jó távolról közelíti meg a konkrét előterjesztést egy-egy képviselő. Vejkey képviselőtársam, akinek egyébként nagy tisztelője vagyok, mégis

itt a '16. őszi kvótás népszavazásból indult, és volt itt Soros is; egyáltalán nem abban a tekintetben, hogy mondjuk, Soros-jogszabály-módosítás vagy bármi Soros-elnökség. Na de mindegy, tegyük ezt zárójelbe ezen a kései órán, különösen azért, hiszen tartalmilag végül is megerősítette az előtte szólókat emellett.

Azt kell mondjam, hogy nagyon sok minden, ami elhangzott, rendben van, és természetesen támogatható. Kitérek itt rögtön az elején a deregulációs célt szolgáló rendelkezésekre. Azt gondolom, hogy amikor a felesleges joganyag mennyiségét csökkentő szándékról van szó, vagy hogy megtisztítsák a joganyagot a tartalom nélküli törvényektől, az mindig helyes. Tehát az ilyen célokat nyilvánvalóan támogatni tudjuk.

Másodikként azt említeném meg, hogy részben kibővíti a javaslat azoknak a tárgyköröknek a listáját, amiket törvényben kell szabályozni. Ez részben így van. Az Alkotmánybíróság évtizedek óta töretlen gyakorlatára utalnék. Alapvető jog közvetlen és jelentős korlátozásáról, illetve érvényesülésének lényeges garanciáiról törvényben kell rendelkezni. A 64/1991-es Ab-határozatban már kimondásra került a taláros testület által, és azt gondolom, azóta is irányadó. Tehát az ilyen irányok is helyesek.

Azonban néhány rendelkezéssel kisebb-nagyobb problémáink vannak természetesen. Ezekre részben az előttem szóló ellenzéki képviselőtársam már utalt. Itt kiemelném például, hogy ha új adminisztratív fizetési vagy egyéb kötelezettséget a jogalkotó előír, akkor más kötelezettséget ezzel együtt enyhíteni kell. Ez így nagyon jól hangzik, az Alaptörvény sokszor fogalmaz meg államcélokat, tehát olyan típusú kinyilatkoztatásokat, amelyek tulajdonképpen kötelezettséget a jogalkotóra valójában nem rónak. Szerintem ezek sorába zárkozik fel, jól hangzik, ugyanakkor semmiféle kötelezettséget nem ró.

Egyébként elvi kérdéseket is fel lehet vetni ennek kapcsán, mert mondjuk, ha egy másik kormánynak, ami majd önöket egyszer leváltja, az a szándéka, hogy a multikat jobban megadóztassa, akkor nem tudom, hogy ezt milyen módon kéne és pontosan kinek ellentételezni. De egyébként sorolhatnám itt, mondjuk, a környezetvédelmi vagy, ha már itt volt az előző napirend, a fogyasztóvédelmi szabályok kapcsán, ha szigorítások jönnek, nyilván a fogyasztók meg a környezet védelme érdekében, akkor ez is kérdőjeleket vehet föl. De hát itt valójában egy költői kérdéstről beszélünk, ahogy előttem elhangzott, hiszen *lex in perfectarum* beszélünk.

A negyedik kérdés, amit az asztalra tennék, az az indokolások téra, az azzal kapcsolatos rendelkezések, amiket helyesen mondott itt Vejkey elnök úr is. Elmondta, hogy melyik jogszabályhely alapján van ez itt most előttnk. A törekvés nyilván az, hogy erősítse az indokolások szerepét a jogszabályok értelmezésében, elsődleges jogforrássá tegye az indokolásokat. Nyilván jogállami keretek között akkor rögtön el is mondható, hogy ez akkor van rendben, ha mindenki számára teljes terjedelmükben elérhetőek és megismerhetőek lesznek ezek az indokolások. Nyilván ezért jön

létre az indokolások téra. Ugyanakkor itt volt, aki pozitívként emlegette. Én egy kicsi kérdőjelként raknám az asztalra, hogy ha a jogszabály előkészítőjének előzetes nyilatkozatához köti azt, hogy az indokolások meg fognak-e jelenni az indokolások térében, akkor maradéktalanul megfelelünk-e ennek az elvnek. Magyarán, mindenki számára elérhetőek, teljes terjedelmükben megismerhetőek legyenek ezek az indokolások. Mondjuk úgy, hogy ennek kapcsán minimum megfogalmazódnak bennünk kérdőjelek, és nyilván jó lenne tényleg valamit megtudni itt a részletes szabályokról.

Egy másik előterjesztés kapcsán már kérdeztem, például a közjegyzők díjtételei kapcsán, hogy megtudhatunk-e valamit az IM-rendeletéről. Itt is jó lenne valamit azért az általános vita kereteit kihasználva, vagy egyébként legalább a végszavazásig egy picit többet megtudni ebben a kérdéskörben.

(20.10)

A terminológiája az előterjesztés egy részének valójában még rak olyan kérdőjeleket is az asztalra, hogy félok, hogy egyfajta rendeleti kormányzást készíthet elő az előterjesztés. Cáfoljon meg minket az élet, de az az igazság, hogy sok ilyen látunk a gyakorlatban is. Még ennek az előterjesztésnek az elfogadása nélkül is hadd tegyem az asztalra például a kútagént elhíresült ügyet. Elfogadtak egy rendelkezést, amely a vízkivételi helyeket szabályozta volna és tulajdonképpen egy december 31-én már beálló állapotot. Magyarán, hogy ezeket a vízkivételi műveket, házi kis kutakat (*Dr. Kovács Zoltán: '97-es jogszabály!*), az engedély nélkülieket engedélyeztetni kell. Ezeket nyilvánvalóan későbbre tolták volna részben, részben máshogy szabályozták volna. Közben hallhattunk ennek kapcsán megjegyzéseket.

Tegyenek javaslatot akkor a helyzet rendezésére (*Dr. Kovács Zoltán: Teszünk!*), ezt javaslom Kovács Zoltán képviselőtársamnak. Nagyon sokakat fenyeget például nagyon komoly teher, és nem szép dolog szerintem az állampolgárokkal szemben, hogy ilyen típusú létbizonytalanságban és jogbizonytalanságban tartjuk őket.

Ennek kapcsán, amikor ezt behozták, megjegyeztem, hogy nagyon komolyan érint alapjogokat a rendelkezés, és nekünk két szempontot szinkronba kell hoznunk. Ez a feladatunk itt az Országgyűlésben. Önök akkor azt mondták, hogy majd később rendeletben szabályozzák annak a kérdését, hogy pontosan engedély nélkül milyen mennyiségben, hol, milyen mélységből lehet vizet kivenni az állampolgároknak az egyes területeken. Én elmondtam akkor is, hogy szerintem ez így problémás, nem fog működni. A köztársasági elnök normakontrollra küldte a törvényjavaslatot, és aztán az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek találta. Tehát azt gondolom, alapjogokat részben érintő ilyen kérdéseket utólagos rendeleti úton kezelni nyilván nagyon súlyos aggályokat vet fel.

Egyébként ezt osztotta a konkrét esetben az Alkotmánybíróság is. Remélem, hogy ezek a kérdőjelek, amelyeket itt megfogalmazunk, a későbbiekben nem kerülnek megerősítésre, tehát nem egy rendeleti kormányzást készít elő az előterjesztés. De azért a kérdőjelek a gyakorlati tapasztalataink alapján ott vannak bennünk.

Tehát egyelőre néhány kérdőjellel és szolid, távolságtartó tartózkodással tekintek erre a néhány kérdésre, de azért nagyon sok előremutató pont van az előterjesztésben. Ezeket is elmondtam. Úgyhogy ennek megfelelően a továbbiakban a várható módosítók függvényében még értékeljük a magatartásunkat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergelynek a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjából.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt, hogy mi az önök viszonya ehhez a törvényjavaslathoz, és hogy mennyire bátran vállalják fel, nemcsak ez a késői óra bizonyítja, amikor sikerült ezt az Országgyűlés napirendjére tűzni, nehogy véletlenül megzavarja az állampolgárok nyugalalmát, hanem az az érvelés is, amely az általam szintén tisztelt Vejkey elnök úrtól származó érvelés, és amely az érvénytelen kvótanépszavazástól a német belpolitikán keresztül, egészen az általa felvázolt ördögi háromságig mindent tartalmazott.

Mégiscsak az a helyzet, ha őszintén szembenéznünk ezzel a jogszabállyal - és államtitkár úr nagyon korrekt módon ezzel is kezdte -, hogy ennek az a része, amely érdemben tartalmaz valamifajta újdonságot vagy valamifajta kötőerőt, az lényegében arról szól, hogy önök megkezdték a végső támadást a jogállamiság még dűledező, de álló bástyái ellen. Ez a törvényjavaslat arról szól, hogy azt az Alaptörvénybe foglalt képtelenséget, hogy nemcsak a törvények, a jogszabályok, hanem azok indoklása is kötőerővel bír a bíróságok számára, elkezdték átültetni a gyakorlatba.

Ez a szabályozás egyébként annak az elismerése, hogy önök nem képesek normális jogszabályokat alkotni. Nem képesek olyan törvényt alkotni, amely törvény önmagában eléri azt a célt, amit önök kitűznek a jogalkotással, nem képesek olyan kormányrendeleteket, miniszteri rendeleteket létrehozni, amelyek külön az indoklás nélkül is alkalmasak arra, hogy ezek alapján a jogalkalmazók képesek legyenek megfelelőképpen eljárni.

Márpedig a törvényesség, a jogállam lényege éppen az, az a lényege, hogy nem az önök szándéka, nem a senki által sem ellenőrzött indoklások, nem a nyilvános vitának ki nem tett kormányzati szándékok, hanem a megvitatott, szabályos módon elfogadott jogszabályok azok, amelyek a jogalkalmazóra kötőerővel bírnak.

Az az abszurditás, hogy az indoklás lényegében a törvény vagy egyéb jogszabály részévé válik, aminek

most megteremtik a technikai alapjait, teljesen nyilvánvaló módon ellentmond a jogállamiság alapelveinek. Ellentmond a saját Alaptörvényüknek is, amelynek 26. cikke szerint a bírák függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve. Innentől kezdve a bírák nemcsak a törvénynek vannak alárendelve, hanem alá vannak rendelve a törvényjavaslatok indoklásának is. Lényegében nem a jognak vannak alárendelve, hanem a jogalkotói szándéknak, és ez nagyon komoly különbség. Azt is mondhatnám, említettem már itt, hogy a jog uralma helyett az uralom joga következik el, az az időszak, amikor az önök jogalkotói szándéka szerint kell a bíróságoknak döntenie.

Értem persze ezt az aggodalmat. Hiszen éppen legutóbb az önök által egyébként szokásos módon, minden érdemi vita és hatásvizsgálat nélkül - erre majd visszatérek - átvért, a hajléktalanságot büntető és a hajléktalanságot üldöző törvényről mondták ki a bíróságok, hogy alkotmányosan legalábbis kétségek, és küldték el őket az Alkotmánybíróságra. Nyilván az a szándékuk, hogy majd lehessen azt mondani legközelebb, hogy de hát az indoklásba beleírtuk, hogy ez nem alkotmányellenes, beleírtuk, hogy mi a szándék, és majd tessék az Alaptörvény általános rendelkezései, a Nemzeti hitvallás meg az indoklás szerint értelmezni a jogszabályt, és akkor a jogtalan majd jogszerű lesz, akkor az alapjogok elvétele és sérelme rögtön indokolt lesz. Azt kell mondanom, hogy ez egy meglehetősen átlátszó ügyeskedés, aminek a célja az, hogy önök megtörjék a bírói függetlenségét, megtörjék az egyetlen kontrollt, ami a hatalmukat még korlátozza.

A törvényjavaslat egyéb részei, egyetértek képviselőtársaimmal, tartalmaznak nagyon kedves, rokonszenves részeket. Az a baj, hogy ezek a fantáziarodalom kategóriájába tartoznak. Beírhatjuk ezeket a törvénybe, de ezeknek egy jó része olyan általános szabályozás, ami nem számonkérhető, más részük tartalmaz konkrétumokat, például a hatásvizsgálattal kapcsolatban, csak mondják már meg nekem, tisztelt képviselőtársaim, hogy hol volt a hatásvizsgálat, mondjuk, a lakáskasszák állami támogatásának megszüntetésénél. Bejön egy képviselő, besétál, benyújt egy törvényjavaslatot, és a kormány lelkesen támogatja. Nem emlékszem, hogy államtitkár úr azt mondta volna, hogy te, drága képviselő úr, nézzünk már meg egy hatásvizsgálatot, nézzük meg, hogy mi lesz ennek a következménye! De hozzáteszem, kormányzati előterjesztésekhez sincs nyilvános hatásvizsgálat, amit megismerhetnének például az országgyűlési képviselők, mielőtt döntenek. Miről beszélünk?

Tisztelt képviselőtársaim, önök ezt a jogalkotási törvényt úgy hágják át naponta, ahogy akarják! Megszüntették lényegében az Alkotmánybíróságot, hiszen az önök elvtársai vagy kollégái ülnek az Alkotmánybíróságban, megtömték pártkatonákkal az Alkotmánybíróságot. Nem véletlen - hadd mondjak egy másik példát -, hogy a CEU-törvényről az Alkotmánybíróság másfél éve nem mer állást foglalni. Miről beszélünk,

tisztelt képviselőtársaim? *(Dr. Kovács Zoltán közbeszólása.)* Őszintén szólva lehet, hogy önök a jogalkotási törvénynek ezzel a részével a saját lelkiismeretüket megnyugtadják, de ezen túl ennek semmilyen hatása nem lesz.

Végül azt szeretném még megemlíteni, hogy természetesen önök is tudják, hogy ez a törvényjavaslat nemcsak a bíróságokat korlátozza, hanem magát az Országgyűlést is. Az indoklások ugyanis nem kerülnek be az Országgyűlés elé, azokhoz nem lehet módosító indítványt beadni, nem lehet őket leszavazni. Az indoklásban az lesz benne, amit az előterjesztő beírt. Ez azt jelenti, hogy az Országgyűlés le fog mondani a jogrendszer fölötti ellenőrző szerepének jelentős részéről. Le fog mondani arról, hogy ő alkosson érdemben törvényeket, hiszen a törvényben nem szereplő indoklások fogják innentől kezdve vezényelni a jogalkotást.

Nincs kétségem, és ahogy hallottam a vezérszónokokat, ez egy megalapozott kétség vagy könnyen elvethető kétség, szóval nincs kétségem, hogy kormánypárti képviselőtársaim persze ettől még boldog örömmel meg fogják szavazni a parlament hatáskörének ezt a csorbítását is, mint ahogy a '33-as német parlament döntő többsége is boldog örömmel megszavazta a felhatalmazási törvényt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Kovács Zoltán: Elég erős túlzás!)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Nem látok jelentkezőt... *(Jelzésre:)* Elnézést, Vejkey Imre képviselő úr jelentkezett kétperces hozzászólásra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Nagyon röviden, de mindenképpen vissza kell utasítanom DK-s képviselőtársam, Arató Gergely felszólalását, különös tekintettel arra, hogy ez a törvényjavaslat bármilyen szinten is hasonló volna az 1933-as, harmadik birodalmi parlamentnek a döntéséhez. *(Dr. Kovács Zoltán tapsol.)*

(20.20)

Tisztelt Képviselőtársam! Ne tévesszük össze a totális diktatúrát egy jogállammal, mert ha az ördögöt a falra festi, az soha nem hoz jó eredményt. Én arra kérem, hogy ezt a nyilatkozatát vonja vissza. Olyan nyilatkozatokat is tett, mintha a magyar kormány részéről nem tisztességes, jó szándékú emberek lennének, hanem olyanok, akik ki akarnák játszani a jogalkotást, hogy majd betérjessenek különböző törvényjavaslatokat ide a parlament elé, és teljesen más tartalmú indoklásokat fognak hozzá benyújtani. Nyilvánvaló, hogy a törvényjavaslat indoklása magát a törvényjavaslat szövegét fogja megalapozni, mint ahogy eddig is így volt, a jövőben is így lesz.

Mindez pusztán azt a célt szolgálja, hogy maga a bírói hatalom, a jogalkalmazó könnyebben át tudja,

könnyebben fel tudja fedni azt, hogy mi is a betűk mögött rejtő törvény szelleme. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kovács Zoltán képviselő úr is jelentkezett kétperces hozzászólásra. Öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Szívemből szólt Vejkey Imre itt összehasonlítandó a két parlamentet, én ezt nem kívánom megismételni.

Egy dologra reflektálnék még, tisztelt képviselőtársam. Önök is kormányoztak, ön államtitkár is volt, éppen előttem ült akkor mint oktatási államtitkár. Én nagyon jól emlékszem, hogy önök jó néhány oktatási törvényt hoztak be a parlamentbe, egynél se volt hatásvizsgálat.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Staudt Gábor képviselő úr jelzett, és két percben megadom a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, csak egy mondat. Ez milyen érv, hogy a szocialisták is ugyanazt csinálták, mint önök? Lehet, hogy mind a két kurzus törvénytelenül járt el. Tehát ezt fejezzük már be, törvénytelenre jogot alapítani nem lehet. Attól még, hogy a szocialisták korruptak voltak, és a törvényeket így fogadták el, ez ne legyen hivatkozási alap! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Jelzem Kovács Zoltán képviselő úrnak, hogy kétperces hozzászólásra már most nincs lehetősége, de normál hozzászólásra van lehetőség. Ha már ilyen szép vita alakult ki, akkor én nem állok útjában. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Normál időkeretben megadom a szót Kovács Zoltán képviselő úrnak.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem használom ki a 15 percet, noha lenne rá ingerencia. Staudt Gábor szerintem félreértette, amit én mondtam. Én azt a tényt mondtam el, hogy amikor Arató képviselőtársam államtitkár volt - ez nem jelenti azt egyébként, hogy Bánki Eriknek hatásvizsgálatot kellene benyújtania, ez egyéni képviselői indítvány. Ön jó néhányat betérjesztett már ez elé a parlament elé, egyre se hozott hatásvizsgálatot. Ott ülünk egy bizottságban, én még nem láttam azt, hogy a Staudt Gábor által aláírt jó néhány egyéni képviselői indítvány vagy módosító indítvány hatástanulmány nélkül lett volna ellátva. *(Dr. Staudt Gábor: Nem a minisztériumból hoztam!)* Tehát én nem arról beszélttem, hogy a törvénytelenre törvénytelenességgel hasonlítsuk össze, én csak egy tényt szögeztem le: amikor Arató képviselőtársam államtitkár volt, nem voltak az oktatási törvényhez... *(Arató Gergely: De volt!)* Bocsánat! Annyiban módosítok, hogy nem mindegyikhez volt hatástanulmány, és szerintem le is zárhatjuk ezt a részét, térjünk vissza a fő kérdésre.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Varga László képviselő úr jelentkezett még normál hozzászólásra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak ki szeretném használni ismét az alkalmat, hogy itt ilyen jövőbe mutató dolgokat is mondhassak. Azt szeretném javasolni, ha tárgysorozatba vesznek indítványokat, nagyon nagy lelkesedéssel fogjuk a parlamenti vita során csatolni hozzájuk hatástanulmányok tömegeit. Az igazi probléma vélhetően az Staudt Gábor számára is, hogy az ellenzéki indítványokat többnyire tárgysorozatba se veszik, se a bizottságokon, se a szakbizottságokon, se itt a Ház előtt.

Tehát azért ez egy elég fura összehasonlítás, összehasonlítni a folyamatosan és dömpingszerűen lezavazott ellenzéki indítványokat egy olyan kivételes eljárásban elfogadott, több mint egymillió magyar embert érintő jogszabály elfogadásának körülményeivel, mint például a lakástakarék-rendszer átalakítása, szétverése; ki-ki politikai nézőpontja szerint tehet megfogalmazást erről. Úgyhogy ebben szerintem egy kicsi önmérsékletet érdemes gyakorolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Senki sem jelentkezik.*) Nincs jelentkező, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak mint előterjesztőnek.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak az elhangzottakhoz kapcsolódva, ami a kérdés is volt. Az Igazságügyi Minisztérium rendelete az indokolások táráról a kormány honlapján fellelhető, tehát elérhető és megtekinthető annak a tervezete, társadalmi vita keretében kitettük a honlapra.

Ami az egyéb elhangzottakat illeti, valóban itt Vejkey képviselőtársam és Kovács Zoltán képviselőtársam is említette, ez nem felhatalmazási törvény, maradjunk annyiban, tehát továbbra is a parlamentet illeti meg a jogalkotás fő sodorvonala, és törvényi keretek között születhetnek akár kormányrendeletek, akár miniszteri rendeletek, ugyanúgy, ahogy eddig is.

A képviselői indítványra kitért Kovács Zoltán, tehát hogy az a jogalkotás rendjének megfelelő előterjesztés volt, amit kifogásoltak. Azt hiszem, a beterjesztett javaslat éppenséggel hogy növeli a garanciális elemeit a jogalkotásnak.

Az indokolást pedig kirekeszteni, mondjuk, a bírói jogértelmezés köréből, szerintem felelőtlennek lenne, mert mégiscsak a jogalkotói szándék az, ami elsősorban megjelenik a jogszabályokban, és ugyanúgy, ahogy egy kommentár vagy akár egy szakmai, egyetemi vagy tudományos álláspont, legalább olyan erővel

kell hogy bírjon a bírói jogalkotás, illetve a jogalkalmazás kialakítása. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes bírósági eljárások elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2923. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót szintén Völner Pál úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog érvényesülésének biztosítása kiemelkedő jelentőségű társadalmi elvárás, a jogállami működés alapját képezi. Az ennek érvényesülése iránti igény megjelenik a nemzetközi kötelezettségvállalásainkban, gondolok itt az Emberi Jogok Európai Egyezményére, azt legmagasabb szintű jogforrásunk, az Alaptörvény is deklarálja. A törvényjavaslat célja, hogy egyedi jogvédelmet adó megoldással járuljon hozzá e jog kiteljesedéséhez, az észszerű időn belüli eljáráshoz való jog hatékony érvényesülésével kapcsolatos nemzetközi normáknak való megfeleléshez.

A kormány az elmúlt években és jelenleg is nagy hangsúlyt fektet arra, hogy mind a bírósági eljárásokra vonatkozó eljárásjogi törvények megújításával, mind egyéb törvények módosításával gyorsítsa és hatékonyabbá tegye a döntéshozatali folyamatokat. A közelmúlt legfontosabb jogalkotási lépései ezzel összefüggésben az új eljárásjogi kódexek megalakítása volt.

Mint önök előtt is ismeretes, 2018. január 1. napján hatályba lépett az új polgári perrendtartásról szóló törvény, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény, valamint 2018. július 1. napjával hatályba lépett az új büntetőeljárásról szóló törvény is. Ezek a kódexek számtalan olyan szabályt tartalmaznak, amelyek annak biztosítására hivatottak, hogy a magyar bírósági eljárások indokolatlan elhúzódnak nélkül, feszes menetrendben, az eljárások szükségtelen elhúzódnak eredményező tényezők kiiktatásával, észszerű időn belül kerüljenek eredményesen lefolytatásra. Megújult eljárásjogunkban a hangsúly tehát a perkonzentráció rendszerszintű biztosítására helyeződik, emellett megjelennek a nagyobb fokú hatékonyság irányába mutató új jogintézmények is.

Amellett, hogy a kormány ezeknek az új eljárásjogi kódexeknek a megalkotásával rendszerszinten kívánja elejét venni a bírósági eljárások elhúzódnakának, ezen intézkedések kiteljesedése érdekében a mai napon tárgyalt törvényjavaslat olyan jogvédelmi eszköz igénybevitelének a lehetőségét teremti meg, amely az indokolatlanul hosszú eljárásokkal szemben utólagos

kompenzációval nyújt elégtételt a jogkeresők számára.

A törvényjavaslat szabályozási megoldása az Emberi Jogok Európai Bíróságának az egyezményvel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát is figyelembe veszi, ezáltal az észszerű időn túl elhúzódó eljárásokkal kapcsolatos újfajta jogorvoslati lehetőségeket is biztosít.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat speciális jogvédelem alá helyezi a bírósági eljárás észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető jogot, „vagyonilag elégtétel” néven új jogkövetkezményt határoz meg az alapjogi sérelem kompenzálására, valamint önálló eljárásrendet határoz meg a vagyonilag elégtétel iránti igények érvényesítésére.

A törvényjavaslat lényegi eleme az újfajta vagyonilag kompenzáció intézményének, az úgynevezett vagyonilag elégtételnek a bevezetése. A vagyonilag elégtétel az alapvető jogának sérelmére tekintettel illeti meg a bírósági eljárásban félként vagy terheltként részt vett személyt, amennyiben a bírósági eljárás a törvényben meghatározott, az eljárás lefolytatásához feltétlenül elégségesnek minősíthető időt túllépi.

(20.30)

Kiemelést érdemel, hogy nem valamely kár bekövetkezése vagy személyiségi jog megsértése, hanem a konkrét alapjog sérelme a vagyonilag elégtétel megítélésének az alapja, ezért a javaslat szerinti eljárás nem akadályozza meg a felet abban, hogy az általános eljárási szabályok szerint pert indítson a bírósági eljárás elhúzódásával összefüggésben őt ért kár, illetve személyiségi jog-sérelem orvoslása érdekében.

A törvényjavaslat megállapítja azt az időtartamot, amelyet feltétlenül elégségesnek minősít a bírósági eljárás befejezéséhez, másrészt kimondja, hogy ennek az időtartamnak a meghaladása nyitja meg a vagyonilag elégtétel iránti igény érvényesítésének a lehetőségét. Polgári peres eljárások esetén a bírósági eljárás befejezéséhez feltétlenül elégségesnek minősülő időtartam öt év, közigazgatási peres, valamint büntetőeljárások esetén pedig főszabály szerint három év.

Ez utóbbi esetekben a rövidebb időtartam meghatározásának indoka az, hogy a közigazgatási peres eljárást hatósági eljárás, a büntetőeljárást pedig nyomozás előzi meg, amelyek tartamát ugyancsak indokolt az eljárás elhúzódása szempontjából figyelembe venni. A célkitűzés az, hogy a bonyolultabb ügyekben lefolytatott bírósági eljárások e megelőző eljárásokkal együttvéve se húzódnak el kirívó módon. Természetesen alapvető elvárás, hogy a bírósági eljárások az itt bemutatott időtartamoknál jóval rövidebb időtartam alatt befejeződjenek, a törvényjavaslat ugyanakkor az észszerűnek nem tekinthető időtartamok elérése esetére biztosítja az igényérvényesítés lehetőségét.

A bírósági eljárások elhúzódásával kapcsolatos igényérvényesítési eljárás két szakaszra különül el: egy igazságügyi miniszter előtti eljárásra, majd ezt követően egy bírósági nemperes eljárásra.

A törvényjavaslat az igazságügyi miniszter előtti eljárásban egy kötelező egyezségkötési kísérletet szabályoz, és ennek eredménytelensége esetén nyitja meg az igényérvényesítés lehetőségét a bíróság előtti polgári nemperes eljárásban.

Az, hogy a bírósági igényérvényesítés feltétele az előzetes egyezségkötési eljárásban történő részvétel, a peren kívüli elintézés, a perelaterelés céljait szolgálja. Az egyezségkötési eljárás a jogkereső fél számára azért lehet kifejezetten előnyös, mert bírósági eljáráson kívül, gyorsan, költséghatékony módon kielégítést nyerhet az igazságügyért felelős miniszterrel kötött megállapodás útján. Az egyezségkötési eljárás feltételezhető előnyei elsősorban az egyszerűségében, hatékonyságában, valamint abban nyilvánulnak meg, hogy ez az eljárás nem igényel jogi képviseletet.

A bírósági igényérvényesítés keretében pedig nagyobb teret kaphat az egyedi körülmények mérlegelése. Ennek megfelelően kiterjedtebb vizsgálat tárgyát képezheti, hogy az alapul fekvő bírósági eljárás során volt-e olyan időszak, amely akár a fél, akár a vizsgált bírósági eljárásban eljáró bíróság érdekkörében felmerülő, elhárítható ok miatt szükségtelenül telt el. E szempontok hatást gyakorolhatnak az alapul fekvő bírósági eljárás figyelembe vehető időtartamára, ezáltal a vagyonilag elégtétel mértékére. A fél természetesen szabadon mérlegelheti, hogy az eredménytelen egyezségkötési eljárást követően bírósági úton érvényesíti-e az igényét vagy sem.

A bíróság előtti igényérvényesítés szabályainak kialakítása során is alapvető szempont volt a hatékonyság biztosítása. Az eljárásban okirati bizonyításnak van helye, a bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felek érdemi nyilatkozatainak, vagyis az eljárást megindító kérelemnek és elleniratnak a beérkezését követően a bíróságnak három hónapon belül le kell folytatnia a szükséges bizonyítási és eljárást befejező érdemi határozatát is meg kell hoznia. *(Sic!)* E határidőkeret-meghatározás is azt szolgálja, hogy az igényérvényesítő észszerű időn belül megfelelő kompenzációban részesüljön.

Kérem a tisztelt Házat, hogy támogató szavazatával járuljon hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások kerülnek sorra. Elsőként megadom a szót Czunyiné dr. Bertalan Juditnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az imént elhangzott előterjesztői expozé kellő részletességgel mondja el, hogy mi is ennek a törvényjavaslatnak a leglényegesebb vagy legfontosabb célja, de felhívnám figyelmüket az előző napirendhez egy kicsit kapcsolódva, hogy a parlament

honlapján elérhető törvényjavaslat szövege és az ahhoz fűzött általános és részletes indokolás abszolút kiélegítő módon szakmai, és a törvényjavaslat célját részletesen indokoló és részletesen leíró indokolást tartalmaz. Ezt javasolom képviselőtársaim számára iránymutatásként az előttünk fekvő törvényjavaslat tanulmányozása során.

A törvényjavaslat tehát a T/2923. számú törvényjavaslat, amely az egyes bírósági eljárások elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szól. Államtitkár úr hivatkozta az expozéjában a nemzetközi egyezményeket és nemzetközi szabályozókat, amelyek alapján Magyarország Kormánya ezt a törvényjavaslatot megfogalmazta; azt az egyedi jogvédelmi célt és azt az alapvető jogot, amelynek védelmét az előttünk fekvő törvényjavaslat szolgálja hivatott.

Én egy prózaibb vagy egyszerűbb útról indulnék el. Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat célja és tartalma is, mind a részletes szabályozás azt az egyébként a mindennapokat és az állampolgárok számára kellemetlen és rossz tapasztalatot hivatott a jövőben megszüntetni, amely az elhúzóó bírósági perek - legyenek ezek polgári, büntető-, illetve közigazgatási ügyekkel összefüggő peres eljárások -, mindenkinek hátrányt okoz, kellemetlenséget az indokolatlanul és a bírósági gyakorlat vagy a bíróságok oldaláról elhúzóó peres időszak. *(Sic!)*

Az is egy nagyon fontos és új eleme ennek a jogszabálynak - törvényjavaslatnak, egészen pontosan -, hogy egy új vagyoni elégtétel jogcím bevezetésével egy önálló jogvédelmi, sui generis jogvédelmi jogintézményt alapít. Államtitkár úr utalt rá, de ezt hadd emeljem ki, nem szükséges a tényleges kár bekövetkezése, maga a kellő időn belül való eljárás befejezte, illetve annak hiánya megalapozza ennek a vagyoni elégtételi jognak az érvényesítéséhez fűződő jogot.

Azt gondolom, hogy az ebben foglalt határidők, a polgári, büntető-, közigazgatási perekhez rendelt és elégségesnek számító határidők, amelyek a keresetlevél benyújtásától, illetve büntetőeljárásban és közigazgatási perben ugyan eltérő szabályokkal, de öt, illetve három évben korlátozzák az észszerű eljárás idejét, azt gondolom, hogy jogilag is megalapozott. Tehát kellő alapossággal lehet mind az ügyfelek, mind pedig a perben érintettek részéről a kellő alaposságot feltételezni, másrészt pedig a bírósági munka számára is kellő idő, ugyanakkor pedig megfelelő időtartam arra, hogy a perben szereplő felek számára ne okozzon tényleges kárt az elhúzóó bírósági eljárás.

A perekre vonatkozik, tehát ahogy államtitkár úr is említette, nem vonatkozik az azt megelőző eljárási cselekményekre, közigazgatási pereknél a hatósági eljárásokra, büntetőperekénél pedig a nyomozati szakaszra. Nagyon fontos az, hogy ez a szabályozás, ez az új sui generis jogintézmény egy olyan eljárásrendet követ, ahol az állampolgár számára megfelelő gyorsaságot, hatékonyságot, és egyébként egy észszerű eljárást ír elő eljárásrendben, annak módjára, hogy hogyan tudja ezt a jogvédelmi intézményt érvényesíteni. Ennek már semmiféle, a korábbi bürokratikus és a

korábbi eljárásokban tapasztalt határidőkkel és újabb-újabb eljárási cselekményekkel való meghosszabbodása nem fordul elő, hiszen ahogy államtitkár úr említette, az igazságügyi miniszterrel kötött egyezség nemperes eljárásban egyébként jelentős mértékig könnyíti, gyorsítja és az érintett fél számára közel hozza a vagyoni elégtétel érvényesítését.

Azt gondolom, hogy mind az alaptörvényi, mind pedig a jogalkotási szándékot egyértelműen tükrözi az előttünk fekvő törvényjavaslat, és kiemelném azt a fontosságát vagy azt a jelentőségét, hogy nemcsak egy önálló jogintézmény alapítatik, nemcsak egy sajátos, a bírósági eljárásokból fakadó, állampolgári sérelmet kezelő új rendszer tud felépülni, hanem azt gondolom, az is fontos, hogy ennek a részletszabályozása, ennek a kimunkáltsága is kellő biztonságot nyújt. Tehát ha jogbiztonsági oldalról és a jogrendszer biztonsága oldaláról nézem, akkor is kellő módon kidolgozott az előttünk fekvő törvényjavaslat.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. A Fidesz-frakció részéről a törvényjavaslat támogatást élvez. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(20.40)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Elnök Úr. Tisztelt Ház! Egy valóban fontos javaslat van a Ház előtt, én azt nem tudom, hogy miért kellett erre eddig várni, és miért kellett megvárni azt, hogy az emberi jogi bíróság mondja ki Magyarország felelősségét egy ilyen törvénynek a megalkotásában. Egyébként hozzáteszem, hogy a legjobb az lenne, hogyha erre sor sem kerülne, hiszen az eljárások olyan hamar lezárulnának Magyarországon, hogy tömegesen nem tapasztaltuk volna azt, hogy a strasbourgi emberi jogi bírósághoz kénytelenek fordulni a büntető- vagy polgári perekben és az elhúzóásban érintett állampolgárok, és ez esetben nyilván nem beszélhetnénk egy olyan tömeges problémáról, amire egy külön törvényt kell alkotni. De hogyha már megtörtént, akkor természetesen örömteli, hogy végre a Ház elé kerülhet ez a javaslat. Hozzáteszem, hogy azért számtalan pont nem derül ki belőle, nem tudom, hogy itt is a rendelet, amire ki fogok térni, az igazságügyi miniszter rendelete már elérhető-e a minisztérium honlapján; az nagyon jó lenne, különösen a fizetendő összegek tekintetében tisztábban láthatnánk. De nem szaladok ennyire előre, a lényeg az, hogy - ahogy mondtam - előremutatónak tartjuk a javaslatot, de néhány kritikai észrevételünk is mindenképpen kimondásra kerül.

Az államtitkár úr elmondta, hogy melyek azok az időtartamok, amelyeket úgy kell tekinteni - ez polgári

perben ötéves időtartam, büntetőperben három év, és közigazgatási perben is három év, amelyet annak kell tekinteni -, hogy egy eltúlzott idő a perek befejezésére. Itt mindenképpen megjegyezném azt, hogy a büntetőeljárások esetében nemcsak a bírósági szakasz az, amely el tud húzódni, ugyanúgy a nyomozati és az ügyészségi szakasz is, amelyet önök ebben a javaslatban kivesznek a határidő-számításból. Tehát lehet, hogy valaki öt évig vagy akár három évig áll nyomozati, illetve ügyészségi eljárás alatt, és utána lezajlik a bírósági eljárás, mondjuk, plusz két és fél év alatt, akkor a jelen szabályozás alapján már nem tekinthető úgy, hogy az ő ügyében oly mértékben elhúzódott az egész eljárás, hogy azt értékelni lehessen, és bármiféle kompenzációra jogosult legyen.

Ez azért felháborító szerintem, hiszen az emberi jogi bíróság gyakorlatában, ahogy önök le is írják, nemcsak a bírósági tárgyalást - ha egy büntetőügyről beszélünk, nemcsak a bírósági tárgyalást -, de az ügyészségi és egyébként a rendőrségi, tehát a nyomozati szakot is értékelni kell, és annak az időtartamát is be kell számítani. Ahogy mondtam, Magyarországon ezek legalább annyira hajlamosak elhúzódni, mint a bíróságok előtti szak, és így ebben a formában önök megkerülik azt, hogy a büntetőeljárás az állam részéről természetesen nemcsak a bíróságokat, de ugyanúgy az ügyészséget és a nyomozó hatóságokat vagy egyáltalán a nyomozó hatóságokat is magába foglalja, hogyha valakit eljárás alá vesznek, akkor ő a jogerős döntésre mondhatja azt, hogy az ügye elbírálásra került.

Ami pozitív, hogy a szintektől függetlenül, tehát hogy hány bírósági szintet járt meg, attól függetlenül mondja ki a javaslat ezeket az időtartamokat, nyilvánvalóan hogyha, mondjuk, egy harmadfokú vagy egy felülvizsgálati eljárás is szóba kerül, akkor négy évre emeli. Ez önmagában még nem lenne ördögtől való, hogyha a nyomozati szakot is idevennénk.

Aztán, ahogy azt az államtitkár úr elő is adta, az első szakasz a miniszterhez való fordulás, tehát hogyha valaki egy ilyen igényt szeretne érvényesíteni, egy vagyoni elégtételt szeretne érvényesíteni, akkor az igazságügyi miniszterhez kell fordulnia, és hogyha ott nem jön létre egy egyezés, akkor léphet be a második szakasz az első szakasz után, és akkor bírósági perre is lehetőség van. Illetve az, hogy ez az új jogszabály, ez az új forma, elégtételi forma bevezetésre kerül, az nem jelenti azt, hogy a bírósági jogkörben okozott károkért vagy egyéb sérelmekért bírósághoz fordulhasson az adott személy. Ez jó, tehát ennek örülünk, hogy ez önmagában nem zárja ki, azt viszont, megmondom őszintén, nem értem, hogy az igazságügyi minisztert miért szükséges az első szakaszban bevonni, ráadásul úgy, hogy mérlegelési jogköre nem igazán lesz a miniszternek; ezt önök is leírják, hogy a megalkotandó kormányrendeletben taxatív meghatározásra kerül, hogyha jól értem, hogy milyen elhúzódásért milyen - gondolom, itt évszámokat most nem mond az államtitkár úr, hogy elérhető-e ez a kormányrendelet,

gondolom, még nem -, mennyi összeget milyen időelhúzódásért lehet megítélni, gondolom, külön a polgári, a közigazgatási és a büntetőperekben lehet megítélni. Tehát ez egy mechanikus ellenőrzést igényel, be kell nyújtani a papírokat, megállapítják, hogy valóban elhúzódtak ezek az eljárások, és megítélik, erre ugyanúgy alkalmas lenne az a bíróság is, amely első fokon eljár. Tehát hogyha ezt önök is több helyen, a részletes indokolásban, az általános indokolásban leírják, hogy itt nagy mérlegelése nincs a miniszternek, akkor miért kell őt bevonni, iratokat küldözgetni, az első fok majd felküldi a miniszternek, ő megállapít valamit, és akkor utána bevonva egy pluszkört kell futni, már a minisztert bevonva - ez tulajdonképpen egy felesleges centralizálás.

Annak örülök, hogy illetékmentesen és formanyomtatványon lesz benyújtható ez az eljárás, ez így természetes, és örülök neki, hogy ez így került bele a javaslatba, de azért - ahogy mondtam - egy-két kritikánk is van, amelyekre most részletesen is ki szeretnék térni.

Azt már említettem, hogy miért nagyon visszas, hogy a nyomozati szakot nem számítják bele, de a közigazgatási perben is felmerülhet ez, illetve a közigazgatási eljárásokban is, nem csak a büntető eljárásokban, hiszen hogyha valaki a közigazgatási, bármely közigazgatási hatóság előtt keresi az igazát, akkor őt kevésbé fogja érdekelni, hogy mondjuk, még hány bírósági szakot kell megjárnia, az ő sérelme vagy az ő problémája vagy az állam irányába tanúsított elégedetlensége a perelhúzóds miatt ugyanúgy meg fog jelenni, hogyha a különböző hatóságok első fokon vagy másodfokon elhúzzák ezeket az ügyeket.

Az is pozitív, hogy késedelmi kamat jár azután, hogyha megállapításra került, illetve amint ezek az összegek, a kifizetett kompenzáció esedékessé válik, ennek is így kell lennie, de ahogy elmondtam, az egyezségkötési eljárás külön szabályait nagyon szeretnénk megismerni, legalább azt, hogy mekkora összeg jár, mennyire lehet ezeket az összegeket... Gondolom, azért a strasbourgi bíróságnak a gyakorlatánál jóval kevesebb összegekről beszélhetünk, lévén hogy meg akarják úszni ezeket az eljárásokat, mármint hogy nagy számban komolyabb összegeket ki kelljen fizetni, de azért valami tájékoztatást erről elvárnánk, hiszen hogyha ezek egyébként méltányos összegek, akkor támogatható is a javaslat. Hogyha csak kiszűrik az embereknek a szemét egy minimális összeggel, akkor természetesen ez a javaslat tartózkodással vagy akár nemleges szavazattal is találkozhat az ellenzék részéről.

Kiemelném azt, hogy pozitív, hogy nem igényel az eljárás jogi képviselőt, ezt mondjuk, jó lenne akár a végrehajtók előtti eljárásra is kiterjeszteni, de most ebbe nem szeretnék belemenni. Ebben az esetben ez mindenképpen előremutató.

A hat hónapon belüli kezdeményezhetőséget én azért kitolnám, államtitkár úr, legalább egy évre, lévén hogy az állampolgárok sokszor nincsenek abban

a helyzetben, vagy nem mindig vannak abban a helyzetben, hogy feltétlenül tisztában legyenek azzal, hogy egy ilyen jogosultságuk van, és fél év elég gyorsan el tud telni. Úgy érzem, hogy az állam itt is megpróbál menekülni a kötelezettségek teljesítése alól.

Illetve a 11. szakaszt illetően még lenne egy megjegyzésem. Hogyha a miniszter tesz egy ajánlatot, akkor azt el is kell fogadni annak, aki benyújtotta a kérvényt, ez így még rendben is van, viszont hogyha ezt kifejezetten nem teszi meg, mármint az elfogadást az állampolgár, akkor visszavontnak kell tekinteni az ő beadványát.

(20.50)

Én azt gondolom, hogy abban az esetben, ha valaki már beadvánnyal élt, kérte a minisztert, hogy állapítsa meg, tehát az elsőfokú bíróságnál beadvánnyal élt, és a miniszterhez került, a miniszter megállapította azt, hogy fennállnak a körülmények, meg kell állapítani a kártérítést, a kompenzációt, akkor ne kelljen még egy kört futni, ha ő erre nem reagál, akkor azt tekinthetnénk annak, hogy elfogadja a miniszter javaslatát, ez így lenne korrekt.

A 17. §-ban a Debreceni Törvényszéket nevezik meg kizárólagos illetékességű eljáró bíróságnak. Itt elég furcsa, hogy a joggyakorlat egységesítésére hivatkoznak. Ahogy az előbb mondtam, túl sok joggyakorlat nem tud kialakulni, lévén hogy kormányrendeletben taxatív meg lesz határozva, hogy miért mennyi összeg jár, tehát itt a joggyakorlatra való hivatkozást eltűzöttnek érzem. Illetve azt sem tudom, hogy miért a Debreceni Törvényszékre esett a választás, talán ott az ügyterhek alacsonyabb számban vannak jelen. De mi van, ha ez változik? Célszerűbb ezért az ilyen hatásköröket, kizárólagos illetékességi köröket egy budapesti bíróságra telepíteni, úgy természetesen, hogy a megfelelő munkaerőt is biztosítják. Illetve arra sem kaptunk választ, hogy ha a Debreceni Törvényszék, illetve az alatta működő egyéb, mondjuk, járásbíróságok jártak el, akkor miért a Kecskeméti Törvényszék kerül kirendelésre.

Ezekkel a hozzáfűzésekkel nagyon várnám államtitkár úrtól, hogy főleg az összecszerúségre valami választ kapjunk, és ebben az esetben akár ez elfogadható javaslat is lehet. Így azért még számos pont megmagyarázására vár. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes bírósági eljárások elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló T/2923. számú törvényjavaslat

célja, hogy egyedi jogvédelmet adó megoldással járuljon hozzá az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményben előírt, észszerű időn belüli eljáráshoz való jog érvényesülésével kapcsolatos nemzetközi jogi kötelezettségeink maradéktalan teljesítéséhez.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény 6. cikk (1) bekezdése mondja ki a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot, vagyis azt, hogy mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott, független és pártatlan, tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyaló bíróság tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogai és kötelezettségei tárgyában, illetve az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Ez az úgynevezett fair trial alapelv. Ezt az alapelvet a 1993. évi XXXI. törvény emelte be a magyar jogrendszerbe. Ennek alkotmányi megjelenése Magyarország hatályos Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdésében tükröződik vissza.

Az eljárás hosszának észszerűsége az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjoga alapján négy szempont együttes vizsgálatával történik.

Az 1. szempont az ügy bonyolultsága, ami azt jelenti, hogy az ügy bonyolultsága igazolhatja a hosszú eljárást, az eljárás hosszát, de akkor is egy adott időtartamon túl az ügy bonyolultsága mégsem lehet kimentési alap a tárgyalás rendkívüli elhúzóódásához.

A 2. szempont a fél közrehatása, ami egyrészt annak a vizsgálatát jelenti, hogy a felet terheli-e felelősség az időtartam elhúzóódása miatt, másrészt pedig annak a vizsgálatát, hogy a fél megfelelő gondossággal járt-e el az egyes eljárási cselekményekben.

A 3. szempont a szerv eljárása, ami azt jelenti, hogy az eljáró bíróságnak betudható, időhúzó magatartását vizsgálják.

A 4. szempont az ügy tétje, ami annak a vizsgálatát jelenti, hogy az ügy tétje alapján úgymond különleges ügyek esetén a fél érdekei alapján soron kívüli eljárást folytattak-e le vagy sem.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága az elmúlt évtizedekben rendszeresen ítélte meg magyar bírósági eljárások elhúzóódásával összefüggésben úgynevezett igazságos elégtételt az eljárásban részt vevő felek kérelmére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 157. és 158. §-ai szerint lehetőség van kifogás benyújtására, amennyiben a bíróság elmulasztotta a perek észszerű időn belül történő befejezésére irányuló kötelezettségét. A kifogást az ügyben eljáró bíróságnál lehet előterjeszteni, a fél vagy a terhelt terjesztheti elő.

A jelen törvényjavaslat továbbá egyrészt megállapítja azt az időtartamot, amelynek feltétlenül elégségesnek kell lennie a bírósági eljárás befejezéséhez, másrészt kimondja azt, hogy a bírósági eljárásban pusztán az elégséges időtartam meghaladása már vagyoni elégtétel megállapítását teszi indokolttá.

A törvényjavaslat a polgári peres eljárások befejezéséhez ötéves időtartamot nyilvánít feltétlenül szükségesnek, közigazgatási perek, illetve az első- és másodfokon befejezett büntetőeljárások befejezéséhez pedig három évet, mint ahogy ezt kollegáim is már elmondták. A törvényjavaslat az észszerű idő határát annak mentén is differenciálja, hogy hány szinten folyt a bírósági eljárás. A törvényjavaslat egy bírósági szint esetén átlagosan 2-3 évet, két bírósági szint esetén átlagosan 3-4 évet tart elfogadhatónak oly módon, hogy a számítás időpontja polgári jogi közigazgatási peres eljárás esetén a keresetlevél benyújtásának a napja, büntetőeljárás esetén pedig a vádemelés napja, befejező időpontja pedig az eljárást befejező határozat jogerőre emelkedésének napja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat mindezt úgy kívánja biztosítani, hogy közben a felet ezen bírósági nemperes eljárás tekintetében illetékmentesség illetné meg. A KDNP parlamenti frakciója ezért támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Emberi Jogok Európai Bírósága az elmúlt évtizedekben nagy számban marasztalta el hazánkat, és majd' kétmilliárd forintot kellett kártérítésként a magyar államnak e tárgykörbe tartozó ügycsoportban megtérítenie. Tehát azt kell mondjam, hogy indokolt, hogy előterjesztéssel éltek. Az előterjesztés címéből meg mondjuk, az elvileg elmondottakból kiindulva ki nem támogatná ezt elvi szinten, ki ne támogatná azt, hogy egyes bírósági eljárások ne húzódjának el az észszerű határokon jelentősen túl.

Azonban vannak kételyek bennünk ezúttal is, ezekről szeretnék röviden beszélni, remélem, hogy vagy most választ kapok rá, vagy a következő hetekben részben módosítással élnek. Először is az időmeghatározás kapcsán itt azért már szakértők is részben szoltak az ügyben az elmúlt időszakban, és most a képviselőtársaim is elmondtak aggályokat. A polgári eljárások tekintetében főszabály szerint öt évet állapít meg a javaslat, közigazgatási és büntetőügyek esetében pedig három évet - mint egyébként a bírósági eljárás befejezéséhez feltétlenül elégségesnek minősülő időtartam.

Itt rögtön az a kérdés lehet, hogy az előterjesztésnek az az alapállítása vagy lényege, hogy meg lehet-e ezeket ilyen objektív módon határozni, ez rendben van-e, vagy vannak-e ezzel kapcsolatban kérdőjelek. Hiszen mondjuk, egy büntetőügy esetében, egy nagyon összetett büntetőügy esetében bizony elképzelhető, hogy okkal húzódik három éven túl egy-egy eljárás, ugyanakkor azt is el kell mondjam, hogy az meg

igen észszerűtlennek tűnik számunkra, számomra, hogy az ellenkező is igaz, tehát hogy bizonyos ügyek esetében pedig ez lehetőséget ad büntetlenül eddig elhúzni úgymond egy-egy ügyet.

(21.00)

Hiszen egy egyszerűbb, különösebb mérlegelést nem igénylő kérdésben, akár a polgári eljárások tekintetében nagyon rövid idő alatt meg lehet hozni egy-egy döntést, így ez az ötéves főszabály adott esetben lehetőséget jelent a késlekedésre.

Talán elhangzott itt korábban is, hogy az is egy fontos kérdés egy-egy eljárás észszerű időn belül történő befejezése kapcsán, hogy ne legyenek fölöslegesen szüneteltetések egy-egy eljárás során. Ugye, itt a polgári perrendtartásról szóló törvény a felfüggesztés és a félbeszakadásról szóló végzés ellen önálló fellebbezési jogot ad, hogy ezzel biztosítsa az eljárás lefolytatását. Szóval, egy-egy ilyen fellebbezés következtében a végzést hatályon kívül helyezhetik adott esetben, vagy maga az eljáró bíróság is megváltoztathatja azt. Ez ugyan nem jelent eljárási szabálysértést, ugyanakkor logikusan azt lehet mondani, hogy az eljárás észszerű időn belül való befejezése kapcsán nyilván egyfajta elpazarolt időnek tekinthető. Ez is egy olyan kérdés, amit az asztalra kellett tennem, tehát a fölösleges szüneteltetések kérdését is.

Szó esett az előkészítő szakaszról. Én továbbmennék, mert egyfajta innovációként hangzott el szinte itt a kormánypartú képviselők részéről, hogy nem számítanak bele az eljárásba a megelőző eljárások. Szerintem ez pont probléma. Azt szeretném mondani, hogy az államigazgatási, közigazgatási eljárásokat vagy a nyomozati szakaszt nem beleszámolni ebbe a kérdésbe, az egy komoly probléma, és kifejezetten az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatával szembe mutat. Elhangzott ez is korábban, ellenzéki képviselőtársam, Staudt Gábor mondta, azt hiszem, hogy kifejezetten a büntetőeljárások kapcsán itt a nyomozati szakaszban legalább annyira tapasztalható az elhúzódnak, legalább annyira fenyeget, mint egyébként utána a bírósági szakaszban.

A miniszterrel történő egyezségkötési eljárásról és a bírósági szakaszról itt, azt gondolom, hogy elég sokan szoltak előttem. Én itt rögtön a vagyoni elégtételre térnék rá. Az előző több előterjesztés kapcsán is utaltunk egyfajta rendeleti kormányzás előszelére, és nemcsak az előző javaslat kapcsán, hanem azért sok tapasztalatunk van ebben. Itt is egy kormányrendeletre már rögtön utalnak, amely majd megállapítja a vagyoni elégtétel vonatkozásában úgymond a tarifákat; nem tudom, helyes szó-e ez erre. Míg azt gondolom, hogy az egyik kérdés, hogy ha már így van, amivel nem feltétlen értek egyébként egyet, de ha már így van, akkor jó lenne látni, hogy ezek pontosan milyen nagyságrendű összeget jelentenek.

Kiszúrják-e az emberek szemét egy-egy ilyen összeggel, tulajdonképpen elvonva a lehetőségüket, a

jogukat arra, hogy máshol érvényesítsék a jogait, vagy egyébként tényleg megfelelő összegek szerepelnek ebben a kormányrendeletben? Jó lenne ezt látni. Egyébiránt egy bíróság is alkalmas lenne erre, mert azt gondolom, hogy nagyon nehéz, mondjuk, egy alapjogsértés esetében az emberi életet vagy az emberi méltóságot mint alapjogot beárazni egy kormányrendeletben. Ez nagyon furcsa mód nekem mindenképpen, nem tartom szerencsésnek.

A Debreceni Törvényszék kizárólagos illetékeségéről is szó esett. Egyébként felmerül, hogy akkor miért nem ítéletábrá, illetve hogy adott esetben miért kell ilyen típusú kizárólagos illetékeséget megállapítani. Különösen, ha itt tényleg egy kormányrendelet készül a tarifákkal, akkor nem sok indoka van ennek, legalábbis a joggyakorlat semmiképpen.

A határidő kapcsán felmerült, hogy lehetne kitolni ezt a határidőt, lehetne nem hat hónapos ez a jogvesztő határidő, azonban itt én néhány elvi dolgot az asztalra raknék inkább. Alapvető emberi jogi jog sérelem esetén határidőket megszabni nem biztos, sőt azt gondolom, hogy nem indokolt.

Bizonyos esetekben ez lehet jogellenes is, de a jogvesztő jellege ezeknek a határidőknek mindenképpen az, hogy teljességgel indokolatlan, hiszen így közvetlenül is tulajdonképpen korlátozzák az alapvető igényérvényesítési jogát az embereknek. Ez szerintem nem helyes. Alapvető emberi jogot ilyen értelemben jogvesztő határidővel korlátozni semmiképpen nem kívánatos.

Három pontban összefoglalva, zárva a mondanómat ezen a kései órán: először is nagyon sok olyan egyszerű polgári per lehet, amelynél ez a fajta szabályozás, az objektív jellege a határidőnek túlzottan elnyújthat eljárásokat. Ez meglepő, mert tudom, hogy a jogalkotói szándék, vagy bízom benne, hogy a jogalkotói szándék egyébként nem ez, mindenesetre ezt megfontolás tárgyává tenném, én vitatom ennek a helyességét.

A kormányrendelet kapcsán alapvető emberi jogok megsértését ilyen értelemben árcímekkel ellátni, hát, ez kérdőjeles. Egyedi esetek vannak, nincs két egyforma eset, a bíróság mérlegelhet ebben a tekintetben szerintem.

A jogvesztő határidők tekintetében meg még egyszer felhívnám a figyelmet, hogy ezzel a javaslattal tulajdonképpen legalábbis részben a tisztességes eljáráshoz való joguktól fosztják meg az érintetteket, ami semmiképpen nem szerencsés. Tehát túl a szándékon, azt gondolom, hogy az elmondottak alapján is elég sok kérdőjel fogalmazódott meg bennünk, a frakciónkban, illetve bennem, úgyhogy bízom benne, hogy el tudják oszlatni ezeket a kérdőjeleket, de szkeptikus vagyok a témában, ezért várom államtitkár úr választát. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér szónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy nagyon fontos dolgot kihagytam, ami kardinális. A 6. §-ban azt írják, hogy amikor büntetőeljárásban az ítéletben a büntetés kiszabásakor szerepel, hogy az eljárás elhúzódsát valamilyen módon figyelembe vették, akkor nem jár a kompenzáció. Államtitkár úr, ez azért abszurd, mert ha elhúzódnak ezek az eljárások, akkor a bíróságnak, mondjuk, egy öt éven túli ügyben kutya kötelessége, hogy figyelembe vegye a büntetés kiszabásakor az elhúzódsát. Ha viszont figyelembe vette, akkor ez alapján nem jár semmi, tehát tulajdonképpen ez a 6. § olyan, mintha nem is adnának semmit. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra Vejkey Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Varga László képviselőtársam kritikaként illette azt, hogy Magyarországnak az elmúlt években közel 2 milliárd forintot kellett a strasbourgi döntések alapján fizetnie e vonatkozásban. Ugye, itt tudniuk kell, tisztelt hölgyeim és uraim, azt, hogy ez nem a kormány bűne, ez tulajdonképpen a bíróságnak a bűne. És a bíróságok eljárása miatt kellett az országnak fizetni ezt. Ezért volt rendkívül fontos az új Pp. Az új Pp., ami 2018. január 1-jén lépett hatályba, aminek az egyik legjelentősebb változása az volt, hogy bevezette a perfelvételi szakaszt. A perfelvételi szakasz egy új eljárás, ami azt jelenti, hogy magának a felperesnek elő kell adni a teljes petitumot, elő kell adni a bizonyítékokat, az alperesnek pedig elő kell adni, hogy mivel kíván a felhívott petitumokra, a felhívott bizonyítékokra védekezni. És utána következik, miután a bíróság erre egy végzést hozott, hogy e körben folytatja le a tárgyalást. Most már ezen a szűkített mezsgyén folyhat tovább a bírósági eljárás.

Én úgy gondolom, hogy itt a parttalan, szinte évtizedekig elhúzódsó pereknek, mert ügyvédként tapasztaltam annak idején illet is, hogy többször megjárta a harmadfokot, és újra első fokról indult, én úgy gondolom, hogy ezeknek véget vetünk. A büntetőeljárás során pedig szintén mondhatom azt, hogy a nyomozati szak, amennyiben egy meghatározott időn belül nem fejeződik be, úgy az új Be. alapján nem is lehet vádat emelni már. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypart pádsorokból.)*

(21.10)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Arató Gergely képviselő úrnak adom meg a szót két percen.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Vejkey képviselő úr joggal sejti, hogy némi gyanakvás van bennem általában a kormány jó szándéka iránt, de ez

alkalommal most alapvetően azt gondoljuk, hogy ez egy olyan törvényjavaslat, amelynek az alapvető céljaival egyet lehet érteni. Az elhúzódozó bírósági eljárások valóban komoly gondot okoznak, és nemcsak ennek a kormánynak az idején, hanem korábbi kormányok idején is.

A szabályozás módjával kapcsolatban azonban vannak kétségek, ezeket tanult képviselőtársaim részletesen, már-már kimerítően ismertették, ezért én nem ismételném meg az ő hozzászólásukat, csak arra utalnék, hogy egyrészt az a fajta szabályozás, amelyik merev határidőket szab meg az ügy súlyától és jellegétől függetlenül, az nem feltétlenül életszerű. Például a közigazgatási eljárások esetében néha viszonylag egyszerű eljárási cselekményekről, fellebbezésekről van gyakorlatilag szó, nem így hívják, bocsánat, bírósági jogorvoslatról van szó, amelyik korábbi fellebbezési eljárások esetébe lépett. Itt a három év meglehetősen hosszú időnek tekinthető.

Maga az Emberi Jogok Európai Bírósága, mint ezt képviselőtársaim is tudják, és egyébként mint a valóban kiváló indoklás ezt tartalmazza is, meglehetősen bonyolult szempontrendszer alapján ítéli meg azt, hogy mikor tekinthető indokolatlanul hosszúnak egy bírósági eljárás. Nagy kérdés, hogy egy ilyen típusú egyenszabályozás képes-e arra tekintettel lenni, hogy mennyire bonyolultak ezek az eljárások, hogy például mennyire róható fel a késlekedés a bírósági ügyfelek, adott esetben az ügyvédek hibájának vagy tevékenységének. Tehát azért itt ebben vannak kétségek, és vannak valóban kétségek a kormány rendeletbeli szabályozása kapcsán is.

Végül azt is szeretném megerősíteni, hogy mi magunk is súlyos problémának tartjuk azt, hogy a büntetőeljárás nyomozati szakasza és az előkészítő eljárás nem került bele ebbe a típusú mérlegelésbe, ebbe a határidő-számításba. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Varga László képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Vejkey Képviselőtársam! Remélem, hogy pontosan fogalmaztam, én nem emlékszem, hogy azt mondtam volna, hogy a kormány felelőssége. Nyilván az előterjesztés címéből is lehet következtetéseket levonni itt a hatalmi ágak elválasztásának elvei szerint. Tehát a bírósági eljárások elhúzódozásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről van itt természetesen szó. A kormánynak nyilván annyiban lehet érintőlegesen felelőssége, hogy milyen jogszabályi környezetet javasol a parlamentnek, milyen törvényjavaslatokat terjeszt elő, és utána az Országgyűlés milyen törvényeket fogad el. Ebben nyilván lehetett volna bizonyos kérdésekben hamarabb lépni, de azért nem is feltétlenül a kormány felelősségét hangsúlyoztam ebben a kérdésben.

Azt viszont az asztalra tenném, amit mondott itt a határidő kapcsán, hogy szerintem az állampolgárok szempontjából kell megfigyelnünk vagy értékelnünk

ezt a kérdést. Tehát értem én, hogy a Be.-re is hivatkozott meg az új Pp.-re, de ugyanakkor azt szeretném mondani, hogy az állampolgárok egyben értékelik az ővelük kapcsolatos eljárásokat, tehát a nyomozati szakot is beleértve, a nyomozati szakot, eljárást is beleértve és természetesen a bírósági eljárást is. Szerintem szerencsésebb volna ezeket a határidőket egybeérteni, egy egész képet alkotva erről és az állampolgárok szemszögéből vizsgálva.

Most mondok olyat, ami talán nem is ebbe a terminológiába illik, de talán ügyfélbaráttá vagy felhasználóbaráttá... - most tényleg rossz hasonlat talán, de hogy az ő szempontjukból értékelve, és ezért kellene ezeket a megelőző eljárásokat is beleszámítani, no pláne azért, amit Arató képviselőtársam is helyesen mondott el, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának a gyakorlatába beleszámít, tehát hogy szerintem ezzel szinkronban kéne jogszabályt alkotnia az Országgyűlésnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Kérdésem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom és megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Néha egybehangzó témafelvetések voltak, ezért megpróbálok egyben válaszolni az elhangzottakra. Ahogy az expozé elején is utaltam rá, az új eljárási kódexek... - a legutóbbi a büntetőeljárási kódex július 1-jével lépett hatályba, tehát ezeknek a hatálybalépése előtt a hozzájuk kapcsolódó eljárásokkal kapcsolatos szabályok megalkotása idő előtti lett volna.

Utaltam arra is az expozéban, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának a joggyakorlatát is figyelembe vettük a szabályozás kialakításánál. Elhangzottak olyanok is, hogy milyen mértékűek lesznek ezek. Tehát a kialakult joggyakorlatnak megfelelően különböző ügyekből látszik, hogy az általuk meghatározott mértéktől egy belföldi szabályozás bizony egy 70 százalékos értéket elfogadhatónak tartott. Általában a bíróság azért határoz meg magasabb díjakat, mondjuk, a belső szabályozás mielőbbi megalkotására ösztönözze a tagállamokat. Tehát ha most kellene megmondanunk, hogy mennyi lesz majd a törvényi felhatalmazás alapján ebben a díjszabásban a megállapított mérték, akkor körülbelül a bíróságok joggyakorlata prognosztizálható.

Miért az Igazságügyi Minisztériumnál indul az egyezségkötési kísérlet? Gyakorlatilag akkor egy helyen össze lehet gyűjteni az egész ország területéről, nem kell külön bíróságot vagy bírósági szintet kijelölni erre a feladatra. A másik, hogy ez egy nagyon egyszerű... - eljárásjogi képviselőt sem igényel, gyakorlatilag, ha nem fogadják el, akkor bírósághoz lehet fordulni, tehát a peres út is biztosított. A másik, a hat hónapos határidő hangzott el, amit egyfajta korlátozásként értékelünk. Strasbourghoz is hat hónap alatt

lehet fordulni, tehát gyakorlatilag a nemzetközi gyakorlatot vettük itt figyelembe.

Miért nem az ítéltáblához lehet fordulni? Az ítéltábla általában egy fellebbviteli bíróság, tehát fellebbezéseket adnak be oda. Amennyiben nyilván a törvényszéken nem születik meg a megfelelő döntés, akkor lehet fellebbezni, és ezzel megnyílik az ítéltáblai lehetőség is. Egyébként a határidők megállapítása nem ösztönöz az ügyek elhúzóására, hiszen jelenleg nincs ilyen határidő, és most is a bíróságok azért az ügyek döntő többségében egy nagyon belátható, egymásfél év időszakon belül lezárják az ügyeket. Itt pontosan a kirívó esetekre van ez a jogintézmény kitalálva.

Előljáróban ennyit, aztán majd a bizottsági vitában nyilván folytatni fogjuk a felvetésekre való válaszadást. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes büntetőjogi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2934. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót ismét Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat nem sorolható a nagy terjedelmű kodifikációs alkotások közé. A mindösszesen 31 paragrafust tartalmazó javaslat számos olyan módosítást, pontosítást hajt végre, amely kardinális fontosságúnak tekinthető. Jól mutatja a rendezni kívánt kérdések jelentőségét, illetve a szakmai vélemények maximális figyelembevételével és a tárcák teljes körű bevonásával zajlott jogalkotási folyamat hatékonyságát, hogy a közigazgatási egyeztetés eredményeként egy szakmailag átfogóan támogatott törvényjavaslat született.

Az új büntetőeljárás kódex több új jogintézményt is bevezetett. Egyeseket átnevezett vagy tartalmilag más módon szabályozott, mint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény. E változások számos törvény módosítását tették szükségessé, amelyek jelentős része az új büntetőeljárásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosítását tartalmazó törvénycsomag keretében meg is valósult. Az új Be. hatálybalépésére tekintettel a módosítást igénylő törvények sarkalatos részeinek kiigazítására, pontosítására azonban eddig nem került sor.

A javaslat első csoportját alkotó, kifejezetten technikai jellegű módosítások ezt az elmaradást pótolják. Ennek keretében kerül sor például az új Be.-ben kidolgozott, a bírósági határozatok és ezzel összefüggésben a jogerő fogalmának átgondoltabb rendszeréhez, illetve a magánvádas, pótmagánvádas

eljárás új szabályaihoz igazodó fogalomhasználat átvezetésére a kapcsolódó törvényeken, vagy az új Be. által a kényszerintézkedések körében bevezetett új fogalmak átvezetésére az érintett törvényi szintű jogszabályokon.

A javaslat a sarkalatos törvényi rendelkezések körében két olyan módosítást tartalmaz, amely nem függ össze a Be. hatálybalépésével. Egyrészt az Alkotmánybíróságról szóló törvény módosításával megteremti annak lehetőségét, hogy az Alkotmánybíróság ösztöndíjat alapítson, amelynek révén a programban részt vevők szakmai ismereteiket neves külföldi intézményekben, alkotmánybíróságokon és bíróságokon szerzett munka-, illetve kutatási tapasztalattal bővíthetik.

(21.20)

Emellett a kialakult ügyészségi gyakorlatot normaszintre emelve a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény módosítása útján az ügyéssel szemben indult fegyelmi eljárásban garanciális okokból kötelezővé teszi, hogy a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi vétség kivizsgálásával fegyelmi biztost bízjon meg.

A büntető törvénykönyv módosítását az Alkotmánybíróság határozata tette indokolttá. A testület a 7/2018. (VII. 5.) AB határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azzal, hogy a Btk. 266. § (2) bekezdésében a minősítésre jogosult szerv vagy személy kizárólagos feljelentési joga megállapításával nem az alkotmányos követelményeknek megfelelően szabályozta a minősített adattal visszaélés miatti büntetőeljárás megindítását és az állami büntetőigény érvényesítését.

A testület megállapítása szerint a szabályozás jelen formájában ahhoz az anomáliához vezet, hogy amikor az adott bűncselekményt a minősítő követi el, a büntetőeljárás megindítására kizárólag az elkövető feljelentése alapján kerülhet sor. Mivel ilyen esetben a feljelentésre jogosult maga az, aki a bűncselekményt elköveti, az eljárás megindítására nem fog sor kerülni, ami így azt eredményezi, hogy az állam tartalmilag lemond a minősített adat védelméről szóló törvényben konkretizált közérdek védelméről. Az Alkotmánybíróság által előírt követelményeknek az a megoldás felelt meg maradéktalanul, amely a feljelentési jog korlátozását eltörölve, a 2010 előtti szabályozáshoz visszatérve bárki számára lehetőséget biztosít, hogy a minősített adattal visszaélés gyanújának észlelése esetén a Be. általános szabályai szerint feljelentést teheszen.

A javaslat módosítja a SIS II. törvényt és az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvényt is. A módosításnak több oka van: egyrészt az, hogy az uniós követelményeknek megfelelően az igazságügyi hatósági, bírósági kontroll

mellett egyszerűsödjön a SIS II. rendszerben történő megjelölés elhelyezésével kapcsolatos eljárás; másrészt az uniós jognak való pontosabb megfelelés biztosítása, harmadrészt pedig a terhelti alapvető jogok védelmének erősítése.

A javaslat a jogalkalmazásban mutatkozó eltérő jogértelmezési gyakorlat egységesítése céljából módosítja a büntetés-végrehajtási kódexet is. A bűncselekmény elkövetése miatt a büntetőügyben eljáró bíróság által kiszabható legsúlyosabb szankció a szabadságvesztés. A szabadságvesztés büntetéshez büntetés-végrehajtási kedvezményként kapcsolódik a feltételes szabadságra bocsátás intézménye. Annak engedélyezése esetén az elítéltnak a jogerős ítéletben kiszabott szabadságvesztés tartamának egy meghatározott részét már nem a büntetés-végrehajtási intézet falai között kell töltenie. Ez a leghatékonyabb eszköze annak, hogy az elítélt mihamarabb elkötelezze magát a törvénytisztelő életmód mellett, továbbá segíti a társadalomba való visszailleszkedést, és jelentősen hozzájárul a börtönzsúfoltság enyhítéséhez.

Engedélyezését illetően a hatályos normaszöveg széles mérlegelési lehetőséget biztosít a jogalkalmazó számára. Ennek ellenére nem zárható ki egy szűk jogértelmezés kialakulása sem. Ez utóbbi létezésére mutat rá a Kúria büntetés-végrehajtási bírói gyakorlatot vizsgáló joggyakorlat-elemző csoportjának összegző véleménye, amely szerint a bírói gyakorlat nem egységes abban, hogy a feltételes szabadságra bocsátásról való döntéskor melyek a nélkülözhetetlen vizsgálandó szempontok.

A kiindulópont, és ezt nyomatékosan hangsúlyozni is kell, hogy a büntetés célja alapvetően a társadalom védelme. Ennek értékelése pedig nem hagyható figyelmen kívül a kedvezmény engedélyezéséről való döntés alkalmával sem. A büntetés-végrehajtási bíró összetett szempontrendszer alapján hozza meg a döntését, ennek az egységes kialakításához a tervezett módosítás példálózó jellegű felsorolással kíván hozzájárulni. A javaslat alapján az elkövetett bűncselekményt, a kiszabott büntetést és a még végrehajtásra váró büntetési tartamot együttesen viszonyítási alapként kell értékelni abban a tekintetben, hogy az elítélt a büntetés kiszabását követően milyen magatartást tanúsított.

Ez utóbbi szempontjából különös jelentősége van az elítélt részéről tanúsított megbánásnak. Erre utalhat az elítélt minden olyan, a büntetés végrehajtása alatt tanúsított magatartása, amely az okozott sérelem vagy kár reparálását szolgálja a sértett irányába, ideértve a bűncselekménnyel okozott kár megtérítését vagy a teljesítés megkezdését is.

A feltételes szabadságra bocsátás alkalmazását illetően a törvényi szinten megjelenő mérlegelési szempontrendszer komplex vizsgálatának előírásával teremthető meg egy egységes, a jogalkotói elvárásoknak és a megalapozott társadalmi igényeknek megfelelő jogalkalmazási gyakorlat kialakítása.

Tisztelt Ház! Az elmondottakból látható, hogy a törvényjavaslatban szereplő módosító rendelkezések

mindegyike mögött fontos célok húzódnak meg. A javaslatba foglalt megoldások mögött komoly egyeztetési folyamat és általános szakmai támogatottság áll, ami álláspontom szerint kellő garanciát jelent a tervezett módosítások indokoltságát és helytállóságát illetően. Mindezekre tekintettel, figyelmüket megköszönve, kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások kerülnek sorra. Elsőként megadom a szót Kovács Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés előtt fekvő jelen törvényjavaslat célja egyfelől, hogy biztosítsa a jogszabályok koherenciáját, valamint megfelelő technikai változtatások, kiigazítások, pontosítások révén elősegítse az egységes ítélkezési gyakorlatot. Minden demokratikusan működő állam feladata, hogy a polgárok számára is világos iránymutatást adjon arra vonatkozóan, hogy valamely, akár polgári, akár büntetőjogi igényének melyik fórum előtt tud érvényt szerezni, és hogy ez milyen jogszabályok alapján történik.

Tisztelt Képviselőtársak! Az Alaptörvény ki mondja, „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el”. Az előző törvényjavaslatnak pont ez volt az egyik vitapontja, az észszerű határidőn belül történő elbírálás.

Szintén az Alaptörvény szól arról, hogy milyen legyen a bírósági szervezetrendszer. Mindannyiunk közös érdeke, hogy a nemzeti tradicionális alapokon nyugvó jogrendszerünk - jó néhány évtizedet kivehetünk ebből a tradicionális rendszerből - logikus egységet alkosson, és hogy koherens jogszabályaink legyenek. Az új, hatályba lépett büntetőeljárás törvény alkalmazása során kialakult igény arra, hogy egyéb büntetőjogi tárgyú törvényeket az új eljárás kódex által használt terminológiához igazítsa a jogalkotó. Az új büntetőeljárás törvény átnevezett, módosított, illetve tartalmilag újraszabályozott egyes jogintézményeket, amelyeket eddig másként ismertünk. Ugyancsak szabályozási újításokat vezetett át az eljárás egyes szakaszain. Szeretném kiemelni, hogy az új kódex egy modernebb, átgondoltabb szisztéma szerint kívánja szabályozni a büntetőjogi felelősség elbírálásának menetét.

Néhány példát szeretnék ismertetni. Ezek nagy részét államtitkár úr már ismertette velünk, ezért csak slágvortokban, ahogy szokták mondani. Új fogalomhasználat a „vádirat benyújtása előtt”, „után” fordulat helyett egységesen a „vádemelés előtt” és „után” megjelölés átvezetése. A kényszerintézkedést

érintő bizonyos körben rendszerszintű átalakítás, más körben dogmatikai pontosítás végrehajtása, itt az előzetes letartóztatás, kényszergyógykezelés elnevezések. Az új Be. logikusabb felépítésűvé tette a magánvádas eljárás rendelkezéseit, és a korábbihoz képest átgondoltabb rendszerben szabályozza a bíróság határozatainak különféle formáit és ehhez képest a jogerő fogalmát.

A sarkalatos törvényről már beszélt államtitkár úr. Mi támogatjuk azt, hogy az Alkotmánybíróság ösztöndíjat alapítson; ez a nagyon neves alkotmánybíróról elnevezett Lábady Tamás-ösztöndíjprogram. Ez fontos lenne a jövőt illetően, hiszen az ebben részt vevők a szakmai ismereteiket neves külföldi intézményekben, alkotmánybíróságokon, bíróságokon szerzett munka-, illetve kutatási tapasztalattal bővíthetik.

A Btk.-módosításról szintén szólt államtitkár úr a minősített adattal visszaélés tekintetében. Itt a lényeg az, hogy nem elvárható, hogy önfeljelentést tegyen az, aki minősített adattal visszaél; ez egy nagyon furcsa szituáció lenne, ezért a korábbi szabályozáshoz térünk vissza ebben az ügyben.

Vannak európai uniós jogharmonizációs feladataink például az őrizet vonatkozásában. A kártalanításról ma már esett szó. A törvényjavaslat egyértelműsíti a Bvtv.-ben a kártalanítás kifizetésének módjait.

(21.30)

Államtitkár úr is hosszabban beszélt a feltételes szabadságra bocsátás rendelkezéseiről, hogy egyértelművé teszi, hogy nemcsak a magatartás, a szabadságvesztés ideje alatti magatartást vizsgálja, hanem vizsgálja az elkövetett bűncselekményt, a kiszabott büntetést, tehát egy komplex vizsgálatot végez ezt követően a bíróság.

Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy a jogalkalmazók mihamarabb tudjanak alkalmazkodni az új szabályozási keretekhez, az egységes gyakorlat érdekében támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Völner Pál és dr. Vejkey Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm. Nagyon röviden szeretnék hozzászólni. A módosító javaslatokat megvárjuk, mert mindig a végén lehet látni, hogy pontosan miről is szavazunk.

Valóban, javarészt technikai módosításokat tartalmaz az előttünk fekvő javaslat. Azt azért kiemelném, hogy az Alkotmánybíróság ösztöndíja abszolút támogatható, de nem biztos, hogy ebben a javaslatban, a büntetőeljárásról szóló és a büntetőjogi szabá-

lyok különböző technikai, illetve kodifikációs javaslatában van a helye. Ha már Lábady Tamást említették, aki kiváló jogtudós volt, nem biztos, hogy örülne neki, ha egy ilyen salátajavaslatban, egy büntetőjogi technikai salátajavaslatban láthatná viszont a nevét, mint egy egyébként valóban nemes alkotmánybírósági ösztöndíjprogram megteremtési joganyagában.

Illetőleg, amire felhívnám a figyelmet és aláhúznám, örülünk neki, hogy a minősített adatokkal való visszaélés esetén most már bárki tehet feljelentést. Az viszont sajnálatos, hogy eddig az Alkotmánybíróságra kellett várni, hogy ezt megtegyék. Egyébként, amikor ez elfogadásra került, talán 2009-ben volt, amikor a minősített adatokról szóló törvényt módosították, már akkor a Jobbik parlamenten kívüli pártként, nagyon sok kifogás mellett ez volt az egyik, amit elmondott, hogy gyakorlatilag a jövőben megvalósíthatatlan lesz a minősített adatokkal való visszaélés. Hiszen ha csak az tehet feljelentést, aki a minősítő, illetve minden más feljelentést el fog utasítani az ügyészség, akkor tulajdonképpen hogy várjuk el azt, hogy a minősítő saját maga ellen tegyen feljelentést. Illetőleg, hogy továbbmenjek, nyilvánvalóan, ha más ezt megvalósította, akkor ezt megteheti, de abban az esetben, ha a minősítő követi el, akkor bolond lesz ön-maga ellen feljelentést tenni.

És ez azzal is járt, amit láthattunk sok esetben, például egyes kormánypárti képviselők részéről, hogy kijöttek a Nemzetbiztonsági bizottság üléséről, és az ülésen hallottakat, úgy, ahogy van, a minősített adatokat is a sajtó elé tárták; vagy abban a formában, ahogy elhangzott, vagy elferdítve, nehezen lehetett ebben az esetben a sajtó által a kijelentések igazságát ellenőrizni. Illetve, aki ott volt ellenzéki részről, túl sokat nem tehetett hozzá, hiszen nem cáfolhatta vagy erősíthette meg, hiszen akkor ő is a minősített adattal való visszaélést elkövette volna.

Na most, ha ez egy kormánypárti képviselő részéről történt meg, akkor a minősítő nyilvánvalóan nem tett feljelentést, ha ugyanezt egy ellenzéki képviselő megtette volna, akkor viszont a feljelentés rögtön megszületett volna ennek akár a tizedéért is. Úgyhogy nagyon örülünk neki, hogy ez a javaslat végre bevezetésre kerül, és ez azt fogja jelenteni, hogy ha már az említett példánál maradnánk, hogy bárki, aki mondjuk, a Nemzetbiztonsági bizottság ülése után ferdített, félrevezető vagy akár valós, de minősített adatokat nyilvánosságra hoz, legyen az akár kormánypárti képviselő is, számolhat azzal, hogy egy feljelentést meg lehet vele szemben tenni. Az már egy másik dolog, hogy az ügyészség munkája mennyiben ellenőrizhető, és mennyiben fogják valójában az ő felelősségét megállapítani.

De ennyire ne menjünk messze, a lényeg az, hogy önmagában már a feljelentés megtehető lesz, és nem fogják a nyomozó hatóságok azzal visszadobni, hogy nem arra jogosulttól származik. Meglátjuk, hogy ez a gyakorlatban, ahogy mondtam, hogyan fog érvényesülni. Ez mindenképpen egy nagyon régi, majdnem

tízéves mulasztása a Magyar Országgyűlésnek. Köszönöm. *(Magyar Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes büntetőjogi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/2934. számú törvényjavaslat egyrészt technikai jellegű módosításokat tartalmaz, különösen a 2017. évi XC. törvény, vagyis az új Be. vonatkozásában, másrészt a jogalkalmazás során jelentkező jogértelmezési kérdések tisztázó módosításait tartalmazza, harmadrészt pedig olyan rendelkezéseket, amelyek elősegítik az európai uniós követelményeknek való minél pontosabb jogszabályi megfelelést. Mindezen felül a törvényjavaslat az Alkotmánybíróság határozatában előírtak teljesítése érdekében tartalmi módosításokat hajt végre több vonatkozó törvényen is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A T/2934. számú törvényjavaslat célja a koherencia biztosítása és a hatékony jogalkalmazás elősegítése. Ennek érdekében egyrészt a törvényjavaslat módosítja az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényt, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvényt, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvényt, az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvényt, a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvényt, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvényt, a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvényt és végül a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvényt. Ezen törvényi módosítások a Be. hatálybalépése miatt váltak indokolttá.

A törvényjavaslat, céljának elérése érdekében, sarkalatos rendelkezések módosításaként másrészt megteremti annak lehetőségét, hogy az Alkotmánybíróság, mint ahogy hallottuk, ösztöndíjat alapítson. Megteremti annak lehetőségét is továbbá, hogy az ügyéssel szemben indult fegyelmi eljárásban a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi vétség kivizsgálásával fegyelmi biztost bízjon meg.

A törvényjavaslat harmadrészt megteremti annak lehetőségét, hogy a minősített adattal visszaélés gyanúja esetén a Be. általános szabályai szerint a jövőben bárki feljelentést tehesen, vagyis a feljelentési jog korlátozása kifejezetten csak a minősítésre jogosult szervekre vagy személyre megszűnjön.

A törvényjavaslat negyedrésztől egyértelműsíti a Bvtv.-ben a kártalanítás kifizetésének módjait, és megteremti a Bvtv. és a társadalombiztosítási jogszabályok közötti összhangot, a feltételes szabadságra bocsátás rendelkezéseit pedig módosítja.

A törvényjavaslat ötödésztől módosítja a schengeni információs rendszer információcseréjéről szóló 2012. évi CLXXXI. törvény, valamint az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény rendelkezéseit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Vezérszónoki felszólalásomban most erről kívánok bővebben beszélni. A klasszikus bűnügyi együttműködés leggyakoribb formája a kiadatás, amelynek jogalapja az 1957-ben aláírt európai kiadatási egyezmény. Az európai elfogatóparancs bevezetésével az Unióban a kiadatás intézményét felváltotta az átadás intézménye, azonban harmadik országokkal szemben megmaradt a kiadatás hagyományos szabályozása.

Az uniós bűnügyi együttműködés területén a kölcsönös elismerések elvének első tényleges megvalósulása a 2002/584/IB számú tanácsi kerethatározatra alapított európai elfogatóparancs volt.

(21.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A SIS II. törvény és az EU-törvény módosítása mögött az uniós jognak való pontosabb megfelelés, egyszerűsítés, valamint a terhelti alapvető jogok védelmének erősítése húzódik meg. A SIS II. törvényt érintő változás célja részben az, hogy az igazságügyi hatósági kontroll mellett adminisztratív tehernövekedés nélkül egyszerűsödjön a SIS II. rendszerben történő megjelölés elhelyezésével kapcsolatos eljárás. Emellett mindkét törvény tekintetében lényegesebb tartalmi módosításokra is sor kerül, amelyek alapján, ha az európai elfogatóparancsot szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották ki a Magyarországon tartózkodó elítélteket szemben, de a végrehajtás átvételére irányuló jogsegély vagy a végrehajtásra vonatkozó határozat még nem érkezett meg, akkor a bíróság legfeljebb 30 napra elrendelheti az elítélt ideiglenes végrehajtási letartóztatását.

Mivel nem mindig indokolt, hogy a legszigorúbb kényszerintézkedés alkalmazására kerüljön sor, ilyen esetben a módosítás lehetővé tenné azt, hogy ideiglenes végrehajtási letartóztatás helyett személyi szabadság elvonásával nem járó ideiglenes végrehajtási bűnügyi felügyelet kerüljön alkalmazásra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én magam is röviden terveztem hozzászólni, és a vita is csak egy ponton ihletett meg egy kicsit hosszabban érvelni.

Már csak azért is, mert amikor egy-egy ilyen salátatörvényt néz meg az ember, akkor túl azon, hogy nagyon sokrétű a tartalma - és tényleg itt a Lábady Tamás-ösztöndíjprogram is egy eleme, amit elsőre azt hittem, hogy én látom rosszul, hogy ez itt szerepel, de nyilván egy salátatörvényben már sok mindent látunk, és természetesen ez a része mindenképpen tárogatható.

Szóval, egy-egy ilyen salátatörvény kapcsán általában megnézi, mondjuk, az ember, vagy konkrétan a frakcióban a háttérszakértőkkel megnézzük, hogy milyen irányok a meghatározók benne, mondjuk, ennek az előterjesztésnek a kapcsán a büntetőeljárásról szóló törvény kodifikációs hibáinak a kijavítása egy meghatározó szempont. Nyilván ennek kapcsán az egyes frakciók döntöttek valahogy, amikor eredetileg elfogadta a Ház ezt a jogszabályt, és akkor utána végig lehet gondolni, hogy javít-e annyit egy-egy ilyen anyag azon a jogszabályon, hogy változtasson a frakció az akkori döntésén, vagy mondjuk, ugyanúgy döntsön, mint akkor.

Ennek kapcsán nyilván sok pontosítás elhangzott itt már, nagyon sok fogalmi pontosítás történik meg az előterjesztésben, a javaslatban, és az Országgyűlésnek van egy mulasztásban megnyilvánuló alkotmány sértése is, itt a minősített adattal visszaélés szabályozásával kapcsolatban. Természetesen az nonszensz, hogy maga az adat minősítője lehetett egyedül a feljelentő, visszatér így a szabályozás a korábbi gyakorlathoz.

Tehát nagyon sok olyan elem van benne, ami kodifikációs pontatlanságokat javít ki, ilyen értelemben jogtechnikai módosításokat tartalmaz, akár előrelépésnek is tekinthető. Engem államtitkár úrnak az élőszavas kiegészítése ihletett meg egy tekintetben, hiszen a feltételes szabadságra bocsáthatóság kapcsán is nagyon sok mindent tartalmaz az előterjesztés, és itt a Fidesz vezérszónoka is arra hivatkozik, hogy itt egy komplex vizsgálat történjen meg az ő esetükben, a mérlegelendő szempontok tekintetében, a jogbiztonság erősítése a cél ebben a tekintetben, ilyenek hangzottak el.

De mégiscsak a feltételes szabadságra bocsáthatósággal szembeállítva mint egy érv a börtönök túlszűfoaltsága elhangzott itt a felvezetésben. Én nem tartom ezt feltétlen szerencsésnek. Szerintem ebben a tekintetben objektív, és az addig letöltött büntetésnek megfelelően kellene ezt vizsgálni, elérte-e a célját, sorolhatnám. Ha meg már itt tartunk, nem tudok ebben a konkrét esetben elvonatkoztatni attól, hogy én Borsod megyéből jöttem, és az elmúlt években egyébként nagyon komoly börtönfejlesztési programokra is tettek önök ígéretet, többek között ez érintette volna a megyében Ózd városát is, és aztán meg nem hallani erről részletesebben, hogy hol tartanak ebben.

Tehát az, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság feltételeinek ki felel meg és hogyan, ez egy dolog, egyébként a börtönök túlszűfoaltak, szükség lehet és van újabb börtönök építésére is, és bizony ennek is vannak költségvetési vonzatai, ennek is meg kellene

felelni. Tehát én úgy gondolom, hogy a kettőt semmiképpen nem érdemes összekeverni. Azt meg végképp nem szeretném, hogy mondjuk, egyfajta feltételes szabadságra bocsátási dömping jelenne meg kizárólag azért - persze tudom, hogy ez nem attól függ, hogy ezt most elfogadjuk-e vagy nem, de semmiképpen nem az az útja a börtönök túlszűfoaltsága enyhítésének, hogy kiengedjük az ott lévő bűnelkövetők egy részét. Úgyhogy ezt mindenképpen megfontolásra javasolnám, hogy legalább az érvrendszer szintjén ezen korrigálni érdemes lenne.

Nyilván természetesen a korábbiaknak megfelelően, hogy egyébként a jogharmonizációs javaslatok és részben azoknak a javaslatoknak a korrekciója, amik problémásak voltak, és korábban is felhívtuk a figyelmet, elérték-e azt a fokot, hogy ezt teljes mértékben támogatni fogjuk, ezt nyilván még megvitatjuk a frakciónkkal.

Azt gondolom, hogy vannak előremutató rendelkezések egy-egy ilyen salátatörvényben, de maga a saláta jellege nyilván komplexszé teszi a döntést, amit meg fogunk hozni majd a módosító indítványok függvényében is. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A javaslat nagy részben olyanfajta pontosításokat tartalmaz, amelyek a büntetőeljárás törvény új szövegével való összhangot teremtik meg. Ezt nehéz is kifogásolni, legfeljebb azt lehet fölvetni, hogy miért kellett megvárni az új törvény hatálybalépését, miért nem lehetett ezt korábban rendezni, hiszen közismert volt, hogy mi az elfogadott törvényszöveg, dolgozhatott volna ezen a kormány egy kicsit serényebben is, vagy akár egyszerre magával a Be.-vel, de ez a dolog lényegén nem sokat változtat. Van azonban néhány olyan pont - és én ezeket szeretném most felsorolni -, amelyek aggodalomra adnak okot, szándékkal vagy szándékolatlanul elrejtve a törvényjavaslat egyéb paragrafusai között.

Az egyik ezek közül az 5. §-ban a bírók fölötti fegyelmi jogkörrel, a bírók felfüggesztésével kapcsolatos pontok. Mi úgy értékeljük, hogy ez a szabályozás szélesíti a bírókkal szembeni fegyelmi fellépés lehetőségét. Különösen az a pont aggasztó, amelyik azt mondja, hogy akkor is fel lehet a bírót függeszteni, ha a bíró a tényállás megállapítását gátolja. Ezt meglehetősen szubjektívnek látjuk, ráadásul azért azt nem szabad elfelejteni - egyébként ez nem újdonság -, hogy ez a jog az ügyészség kezében van, már tudniillik az eljárás elindításának a joga, és azért ez aggodalmat kelt abból a szempontból, hogy nem kerülhet-e a bírói függetlenség erről az oldalról is veszélybe. Nem tudok ilyen esetről, de nem is szeretném, ha egyszer arról kellene beszélnünk itt a parlamentben, hogy ezzel kapcsolatban aggodalmak támadnak.

A második pont az ügyészségi törvénnyel kapcsolatos szabályozás, amely az ügyészség számára is lehetővé teszi a titkos adatgyűjtést, illetve az előkészítő szakaszba való bekapcsolódást. Mi az előkészítő szakasz intézményét általában is rendkívül aggályosnak tartjuk, főleg azon a rendkívül kiterjedt módon, ahogy ez most zajlik, vagy amit a Be. tartalmaz. Ebből a szempontból pedig különösen aggasztónak tartjuk azt, hogy az ügyészség is bekapcsolódik itt a tevékenységbe. Nyilvánvalóan az ügyészség nem szolgált rá a közbizalomra az elmúlt időszakban, így aztán nem tartjuk különösen megnyugtatónak ezt a fajta megoldást.

Külön problémásnak látjuk és nem is találjuk megfelelő indoklását annak, hogy szintén az ügyészségi törvény módosításával a 9. §-ban nő az a betekintési jogkör, azoknak az iratoknak a köre, ahova az ügyészek betekinhetnek, beleértve többek között a házastársi és élettársi szerződéseket, vagy egyébként hitelbiztosítéki nyilvántartást. Tehát az ügyészség jogköre tovább nő, és még inkább ellenőrizhetlenné válik az a hatalom, ami az ügyészségnél megjelenik jelenleg is.

(21.50)

Végül személyes kedvencem az önök által is emlegetett, különösen Vejkey elnök úr által részletesen ismertetett szabályozásmódosítás az európai elfogatóparanccsal kapcsolatban. Itt ugyanis valójában arról van szó, hogy beépítenek egy kikaput, ami lehetővé teszi, hogy lényegében szabad mérlegelés alapján el lehessen tekinteni ezeknek az elfogatóparancsoknak a végrehajtásától. Meg tudnám nevezni azt a nagy tekintélyű és egyben a kormányhoz közel álló vállalati vezető, akinek az érdekében ez történik, de lehet, hogy vannak mások is, más eljárásokról önöknek információja, és ez ellen szeretnének már jó előre biztosítékot szerezni. Ezt nem tartjuk szerencsés megoldásnak.

Összefoglalva tehát azt tudom mondani, hogy bár a törvényjavaslat jelentős része technikai jellegű, de van néhány olyan pontja, ami miatt ezt nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Bár túl sok kérdés nem hangzott el, csak pontosítani szeretném, hogy ezek a módosítások gyakorlatilag az átvezetését szolgálják a büntetőeljárás terminológiáknak. Tehát olyanfajta törvényalkotói mulasztást ebben az esetben nehéz lenne számonkérni, hiszen csak július 1-jétől lépett hatályba az új Be., és tulajdonképpen a

parlamentari ülészak pedig most kezdődött ősszel, tehát a legkorábbi időpontban ide tudunk kerülni a Ház elé.

Abban egyetérttek Varga László képviselőtársammal, hogy ha az lenne célja a feltételes szabadságra bocsátásnak, hogy a börtönzsúfoltságot csökkentse, akkor az egy hibás cél lenne; ez csak egy kimutatható eredménye lehet ennek a jogintézménynek az alaposabb mérlegelésének és a bírósági alkalmazásának.

A fegyelmi jogkörökről, amelyekről szó van, gyakorlatilag itt testületeken belül történik ezeknek a mérlegelése, tehát a bírói fegyelmi tanácsot a bíróságokon belül működtetik. Ez eddig is így volt, csak ezeknek a pontosítására kerül sor.

Volt Arató képviselő úrnak a titkos adatgyűjtéssel kapcsolatosan megjegyzése. Éppen a büntetőeljárás kódex tavaszi elfogadásakor mindenki szakértői szinten megállapíthatta, hogy éppen a leplezett eszközök használata, a titkos adatgyűjtés garanciális szintje emelkedett, hiszen akár az ügyészi, akár a bírósági engedélyhez kötés, ami a rendőrségi nyomozati szakaszban a rendőrséget felügyeli, korlátozza, magasabb garanciális elemeket épített be, és valamennyi büntetőeljárással kapcsolatos szabályozás bekerült a büntetőeljárás törvénybe. Korábban ezek különböző helyeken, a szolgálatokról szóló, a rendőrségi törvényben és egyéb helyeken voltak feltüntetve, és mondom, a garanciális szint mindenképpen emelkedett.

Tehát összességében szerintem mind a büntetőeljárás törvény, mind a módosításokban található részletek éppenséggel a jogállamiság erősítését szolgálják. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2936. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót szintén államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat az ügyvédi tevékenységről szóló törvény módosítása mellett további igazságügyi tárgyú törvények módosítását tartalmazza. Engedjék meg, hogy a törvényjavaslat által eszközölt módosításokat röviden bemutassam.

Az ügyvédi hivatásrend megújítását szolgáló ügyvédi tevékenységről szóló törvény egységes, hatékony és garanciális rendelkezéseket tartalmazó, korszerű szabályozást hozott létre, tovább erősítve az állampolgárok igazságszolgáltatásba vetett bizalmát. A törvény hatálybalépését követően a gyakorlati igények és a Magyar Ügyvédi Kamara tapasztalatai egyértelművé tették, hogy a jogalkalmazás egységesítése érdekében

a meglévő szabályok kisebb mértékű pontosítása szükséges. A törvény módosítása egyértelművé teszi az azonosítási kötelezettség szabályait. Ezek szerint az elektronikus adatigénylés, a közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okiratok ellenjegyzése esetén kötelező, de az adatigénylést harminc napon belül elegendő egyszer teljesíteni. Kiegészülnek az elektronikus okirati ellenjegyzés részletszabályai is. A módosítás emellett enyhíti a jogi képviselőt és a büntetőügyekben való védelem ellátásával összefüggésben érvényesülő korlátozást.

A kamarai jogtanácsosokra vonatkozó általános szabályozás a jogtanácsosi integráció hatékony működése és a gyakorlati tapasztalatok figyelembevétele érdekében több ponton is kiegészítésre kerül. A módosítás lehetőséget biztosít a munkavállalói érdekvéviselői szervezet kamarai jogtanácsosának arra, hogy a szervezettől kapott meghatalmazás birtokában a szervezet saját tagjainak jogi képviselőt munkügyi és közszolgálati perekben teljeskörűen elláthassa. Érinti a kamarai jogtanácsos több munkáltatóval létesített munkaviszonyának szabályozását is, amit indokolt az egymással egy vállalatcsoportba tartozó munkáltatókra szűkíteni.

A jogszabály módosítása kógensen rendelkezik arról is, hogy a kamarai jogtanácsos számára a konkrét ügy ellátásával kapcsolatban utasítást adni csak az ügyfél jogosult, függetlenül a munkáltatói jogok eltérő gyakorlásától. Felhatalmazást ad a kormánynak arra, hogy a kamarai jogtanácsosok működésének sajátosságaira tekintettel az elektronikus kapcsolattartás körében speciális szabályokat állapítson meg.

Az ügyvédi tevékenység folyamatos ellátásának biztosítása érdekében kiegészülnek az ügyvédi irodával kapcsolatos rendelkezések a vagyoni tagság, valamint a jogutód nélküli megszűnés esetére irányadó kiegészítő szabályokkal. Pontosításra kerülnek a fegyelmi eljárásra vonatkozó rendelkezések is.

A jogrendszer összhangjának biztosítása érdekében az ügyvédi tevékenységről szóló törvényhez kapcsolódóan egyéb koherencia jellegű és szöveg-pontosító módosítások, valamint technikai hatályon kívül helyezések egyaránt megtalálhatók a törvényjavaslatban.

Az ügyvédi tevékenységgel összefüggő módosításokat követően indokolt szólni a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény módosításáról, ami e törvénynek és az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályozás összhangjának megteremtését célozza. A módosítás az ügyvédi kamarai felügyeleti jogkört terjeszti ki az ügyvédi tevékenység keretében végzett, de a hivatkozott törvény hatálya alá is tartozó bizalmi vagyonkezelői tevékenységre, ha azt ügyvéd látja el.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az ügyvédi tevékenységről szóló törvényre vonatkozó új szabályok bemutatását követően áttérjek a törvényjavaslatnak az egyéb, igazságügyi tárgyú törvénymódosításokat magába foglaló részére, és röviden áttekin-tést adjak azok főbb tartalmi elemeiről.

A csődeljárásról és a felszámolásról szóló törvény módosítása elsősorban a felszámoló szervezetekre vonatkozó kiegészítő szabályokat állapítja meg, ezenkívül a joggyakorlat egységesítése érdekében néhány szükséges pontosítást végez el a felszámolási eljárásra vonatkozóan.

A törvényjavaslat a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló törvény új átmeneti szabállyal való kiegészítése révén orvosolja az Alkotmánybíróság által a kárpótlási termőföldárverés kapcsán megállapított alaptörvény-ellenességet.

A bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítása a jogrendszeren belüli koherencia megteremtése érdekében vált szükségessé a Széchenyi Pihenő-kártya kibocsátásának és felhasználásának szabályairól szóló kormányrendelettel, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvénnyel, valamint az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvénnyel összefüggésben. A jogalkalmazói észrevételek és visszajelzések alapján a törvényjavaslat emellett pontosítja a közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó végrehajtás elrendelése, a felosztási terv bíróság általi megsemmisítése, valamint a végrehajtók összeférhetetlenségére vonatkozó szabályokat. Az egységes joggyakorlat biztosítása érdekében szükségessé vált a bírósági végrehajtási eljárás során meghozatalra kerülő végzések áttekintése a fellebbezési jog biztosítása tekintetében.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat módosítja a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló törvényt is. Ennek célja a jogharmonizáció megteremtése.

Az Alkotmánybíróság 2018. december 31-ei hatállyal pro futuro megsemmisítette a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvénynek a kényszertörlési eljárásban alkalmazott szankcióját, az eltiltást kimondó rendelkezését. Az Alkotmánybíróság az eltiltás jogintézményének új szemlélettel való megközelítését várja a jogalkotótól. A kényszertörlés szerves részeként az eltiltás a gyakorlatban bevált és hathatós jogintézmény, bírósági szankciós intézkedés. A jogintézmény újraszabályozásánál ezért kiemelt szempont, hogy az eltiltás ne váljon el a kényszertörlési eljárástól, hanem az Alkotmánybíróság által támasztott feltételek ezen eljárásban kerüljenek biztosításra.

A magyar jogban 2015. augusztus 17-étől kell alkalmazni az öröklési rendeletet, amelynek hazai alkalmazását többek között a hagyatéki eljárásról szóló törvény egyes rendelkezései szolgálják. A rendelet, illetve az azt kiegészítő hazai jogszabályi rendelkezések hatálybalépése óta eltelt idő gyakorlati tapasztalatai alapján szükségessé vált a hagyatéki eljárásról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseinek felülvizsgálata és ennek eredményeként egyes szabályainak módosítása.

A törvény említett módosítása a rendelet által korábban bevezetett európai öröklési bizonyítvány hatékonyabb felhasználhatóságát célozza.

Újraszabályozza a hagyatéki eljárási igazolás intézményét is annak érdekében, hogy más eljárásban az érdekelt igazolhassa az örökhatyót érintő hagyatéki eljárás vagy a folyamatban lévő öröklési bizonyítvány kiállítása iránti eljárás közjegyző előtt történő megindulásának időpontját.

(22.00)

A hagyatéki szabályok körében a törvényjavaslat bevezeti az öröklési tanúsítványt mint új jogintézményt. Ennek kiállítására akkor kerülhet sor, amikor az öröklési ügyre nem áll fenn egyetlen uniós tagállam joghatósága sem, azonban az öröklésben érdekeltnek jogi érdeke, hogy az ügyben érintett harmadik állam hatóságai előtt igazolja a magyar jog szerinti öröklési rendet. Ebből következően az új öröklési tanúsítvány kizárólag a harmadik államokban történő jogérvényesítést segíti. Így nem áll ellentétben az európai uniós rendelet szabályaival, és nem sérti az egységes uniós joghatósági rendet sem.

Kérem a tisztelt Házat, támogató szavazataival járuljon hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót elsőként Kovács Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Elnök Úr! Az előttünk fekvő 2936. számú törvényjavaslat fontos része, hogy a szakma visszajelzései alapján került kialakításra, tehát zajlott egy egyeztetés a tapasztalatok alapján. A 2017 óta hatályos ügyvédi törvény és a jogászközösség által a tapasztalatok arra sarkallták részben a Magyar Ügyvédi Kamarát, részben a minisztériumot, hogy az eddigi tapasztalatokat beépítsék ebbe a törvényjavaslatba. Ennek az egyeztetésnek a summáját foglalja össze valójában a meg tárgyalandó törvényjavaslat.

Tisztelt Képviselőtársak! Mi, akik a törvényhozás munkájában részt veszünk, érdekeltek vagyunk abban, hogy a gyakorlati igényeknek megfelelő szabályozást alkossunk, és szülessen meg sok esetben a kompromisszum a szakmával. Közülünk is jó néhányan ügyvédek vagyunk, akik folytattak korábban ügyvédi tevékenységet, és bennünk is hasonló gondolatok merültek fel itt a gyakorlati kérdések kapcsán.

Tisztelt Képviselőtársak! Néhány jogharmonizációs kötelezettség mellett szeretném felhívni a figyelmet, hogy melyek azok a legfontosabb kérdések, amelyek a törvényjavaslatban szerepelnek: az egyik a jogi képvisellel és a büntetőügyekben való védelem ellátásával kapcsolatos kérdéskör.

Korlátozó szabály volt korábban, ezt a korlátozó szabályt egyértelművé teszi a jogutóddal szemben,

hogy a hatáskör gyakorlásában a jogviszony megszüntését megelőző öt évben az ügyvédi tevékenység gyakorlója miként vett részt, ezt a korlátozó szabályt egyértelműsíti. Pontosítja az ügyvédek azonosítási kötelezettségét előíró szabályokat, egyértelműsítve, hogy az elektronikus adatigénylés a jogügyletek biztonsága érdekében miként történjen; a kamarai jogtanácsosok, a munkavállalói érdekképviseletek, szervek jogát; a munkaügyi közszolgálati perekben a jogi képviselő ellátása miként történjék, az elektronikus kapcsolattartás lehetőségét; a kamarai jogtanácsosok több munkáltatóval létesített munkaviszonyát indokolt szűkíteni az egy vállalatcsoporthoz tartozó munkáltatókra. A magyar állam képviselőjének ellátását érintő jogszabályváltozásra is reflektál a törvényjavaslat. Kis terjedelmű pontosítás érinti a fegyelmi eljárási szabályokat, erről beszélt államtitkár úr is; az ügyvédi irodák vagyonszerzési eljárása is része. A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény módosítása is benne szerepel a javaslatban, csakúgy, mint a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény módosítása. Itt a felszámoló szervezetekre vonatkozó kiegészítő szabályokat állapít meg, ezenkívül a joggyakorlat egységesítése érdekében néhány feltétlenül szükséges pontosítást végez el.

A szövetkezeti törvény vonatkozásában egy alkotmánybírói álláspont szerint a törvényalkotó nem szabályozta, hogy a tulajdonviszonyok rendezése érdekében az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló törvényben a termőföldtulajdon megszerzésére megállapított vételi jog gyakorolható legyen minden olyan esetben, amikor a módosítás hatálybalépésekor a földalap kijelölése folyamatban volt.

A bírósági végrehajtási törvény módosítására kerül sor, a közös tulajdon megszüntetésére irányuló végrehajtási szabályokat egyértelművé teszi. A végrehajtás mint pénzkövetelés behajtására irányuló végrehajtás szükséges erre, és nem mint meghatározott cselekmény.

A Vht. alapján lefolytatott fellebbezési eljárást rögzíti, hogy a jogutódlás tárgyában hozott végzés esetében a végrehajtás megszüntetése és korlátozása tárgyában hozott végzés ellen, valamint biztosítási intézkedés tárgyában hozott végzés ellen is lehet külön fellebbezés. A jogharmonizációt, az EK tanácsi irányelv 10. cikkelyének való megfelelést biztosítja, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és végelszámolásról szóló törvényt módosítja, az AB-határozat alapján felülvizsgálja, a kényszeröröklési eljárást egyértelműsíti.

Ez egy kivételes szabály lett volna, ehhez képest lassan ilyen általános szabállyá vált. Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény módosítása, az új Ákr., az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel való összhang megteremtését szolgálja, a hagyatéki eljárásról szóló törvény módosítása, itt az európai parlamenti és tanácsi rendeletet, az úgynevezett öröklési rendeletet építi be, újrendezi az

öröklési bizonyítvány sorsát, és egy új jogintézményt, az öröklési tanúsítványt is bevezeti. Ez megkönnyíti az öröklésben érdekelttek számára a hagyatéki eljárást.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tehát jó néhány törvényt nyit meg ez a benyújtott törvényjavaslat. Azt gondolom, hogy ezek technikai jellegűek, de mégis fontosak, a jogászok, illetve a jogszolgáltatást igénybe vevők körét, azok tevékenységét javítja, elősegíti, ezért a Fidesz támogatja ezt a törvényjavaslatot. Kérem, hogy így tegyenek önök is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Nem hiszem, hogy itt e késői órán mély jogi vitákba szeretne bárki a jelen lévő 5-6 képviselő közül - lehet, hogy rosszul számoltam, lehet, hogy 7-en is vagyunk a teremben - belemenni, én két dolgot szeretnék kiemelni ebből a javaslatból. Kiemelhetnék többet is, most a pozitívakat direkt nem fogom elmondani *(Dr. Kovács Zoltán: Mert azt már elmondtam.)*, mert ahogy mondtam, későre jár, viszont két dolgot így is alá szeretnék húzni a felszólalásomban.

Egyrészt a csődtörvénynek azt a passzusát, azt a módosítását, amelynek alapján a felszámolók névjegyzékét vezető szerv egy éven túl nem tud majd kiszabni bírságot a jogsértő magatartás tekintetében, ami tekintetbe véve, hogy ez a beszámoló benyújtása után számítandó, ez elég gyorsan eltelik, és nem biztos, hogy oda fog érni az ellenőrzésre jogosult szerv. Tehát sok esetben egyfajta büntetlenséget jelent, vagy a határidőből való kicsúszás miatt, a tudomásra jutási határidőből való kicsúszás miatt ez gondokat okozhat. Ráadásul, ahogy mondtam, a tudomásra jutás itt nem azt jelenti, hogy az adott elkövetett szabálytalanságról szerez tudomást, hanem a beszámoló benyújtásától számítva telik az egy év, ami nem azt jelenti, hogy az rögtön megállapításra is kerülhet, hogy valami szabálytalanság került megállapításra, benyújtásra. Ez az egyik.

(22.10)

A másik a 28. oldalon a 3. § - akkor így pontosabb -, amelyben azt látom, hogy megint a végrehajtóknak kedvez a kormány. Nem a szívem csücskei a végrehajtók, nem azért, mert végrehajtásra ne lenne szükség, korrekt, állami kézben lévő végrehajtásra ne lenne szükség, viszont mint egy kötelező állami feladat kiszerveve magánvállalkozóknak, akik busás, jól jövedelmező üzletként, sokszor visszaélve a különböző hatásköreikkel és jogköreikkel, illetve az ügyeket úgy rendszerezve, összegezve, összesítve, szétválasztva, ahogy a pénztárcájuknak megfelel, így ez a rendszer nem fenntartható, és állami kézbe kellene venni. Hozzáteszem, hogy a törvényszéki végrehajtást

is most szervezi a NAV alá a kormányzat, ami még önmagában első körben nem is hangzana rosszul, viszont féltő sajnós, hogy ez kiszervezésre fog kerülni akár a NAV által az önálló bírósági végrehajtóknak, tehát a rendszer megint csak abba az irányba hat, hogy jóval nagyobb pénzért az önálló bírósági végrehajtók fogják ellátni ezeket a feladatokat, úgy is, hogyha az államnak kell megelőlegeznie, és úgy is, hogyha ezután ezeket az összegeket nem sikerül majd behajtani, tehát a haszon ott marad ezeknél a végrehajtóknál, az önálló bírósági végrehajtóknál, a költség - ahogy azt megszokhattuk '90 után - meg az államnál marad.

De hogy mi is van a 3. §-ban? - mert itt a végrehajtásokról napestig lehetne beszélni. Arról van szó, hogy a vagyontárgyak közös tulajdonának árverése esetében a fő követelés a megállapított vételár összegéhez fog igazodni, ami azt jelenti, hogy nem arról szól a történet, hogy egy ilyen közös tulajdon megszüntetésénél egy meghatározott cselekmény végrehajtásaként fogják számítani a díjakat, ami jóval alacsonyabb, hanem úgy fogják tekinteni, mint hogyha az egész összeget, tehát mondjuk, az ingatlanok az értékét egy pénzkövetelésként behajtanák, és ezért sokkal nagyobb összegeket tudnak a végrehajtók kiszabni. Hozzáteszem, hogy ez valószínűleg olyan esetekre is igaz, amikor valójában valaki nem jut hozzá, mondjuk, egy összeghez, tehát nem arról van szó, hogy volt egy tartozása, azt behajtják, és odaadják neki, hanem csak egy közös tulajdonnak a megszüntetését próbálná elérni, tehát ahhoz próbál hozzájutni, ami egyébként az övé, csak olyan formában, hogy ő valamilyen módon, akár anyagilag, akár természetbeni megosztással hozzájusson a tulajdonához. Na most, erre kiszabni egy jóval magasabb költséget, az szerintem megint nem más, mint a végrehajtóknak kedvezés.

Ahogy ígértem, most egyéb részletpontokra nem térnék ki, nyilvánvalóan azért a pozitívum mellett még ezen túl is lenne egy-két vagy jó pár kritikánk, azt majd a bizottság előtt esetleg ismertetni fogom. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportjának részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon a totális diktatúrák általi elnyomások következtében újra csak a XX. század végi rendszerváltás után alakulhatott ki a jogállami kívánalmaknak megfelelően működő ügyvédi hivatásrend, az 1990-es évek jogalkotása és különösen az alkotmánybírósági döntések pedig megerősítették az ügyvédi hivatásrend alkotmányos védelmét. Az ügyvédség napjainkra a jogállami igazságszolgáltatás nélkülözhetetlen elemeként az alapvető jogokat védő és garantáló jogintézmény lett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/2936. számú törvényjavaslat módosítja az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény rendelkezéseit a Magyar Ügyvédi Kamara által észlelt gyakorlati tapasztalatok alapján, amelyek az új ügyvédi törvény 2018. január 1-jei hatálybalépését követően kerültek a felszínre. A törvényjavaslat az ügyvédi tevékenységről szóló törvény egyes rendelkezéseinek pontosítása és korszerűsítése mellett egyes igazságügyi tárgyú jogszabályok tekintetében az átlátható és egyértelmű jogalkalmazást elősegítő, főként szövegpontosító és koherenciajellelű módosításokat, illetve technikai hatályon kívül helyezéseket tartalmaz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jelen törvényjavaslat által így módosításra kerül nemcsak az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény, hanem egyidejűleg a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvénytől egészen a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvényig összesen nyolc törvény.

Nem kívánom megismételni a Völner Pál államtitkár úr expozéjában és Kovács Zoltán képviselőtársam vezérszónoki felszólalásában foglaltakat, mert azok tartalmával teljes mértékben egyetértek. Szükségesnek tartom hangsúlyozni, hogy a kereszténydemokraták fontosnak tartják, hogy a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatásba vetett közbizalom tovább erősödjön, ezért külön köszönet az igazságügyi miniszter úrnak, hogy az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló jelen törvényjavaslat előkészítése és elkészítése során ezt az elvet soha nem tévesztette szem elől.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy Vejkey képviselő úr is mondta előttem, a salátatörvény több jogszabályt is érint, egyes rendelkezései az Alkotmánybíróság határozatainak végrehajtását szolgálják, más rendelkezései jogharmonizációs célt szolgálnak, megint más rendelkezései viszonylag új jogszabályok alkalmazási anomáliáit küszöbölik ki, részben egyébként - ahogy ez már korábban elhangzott - az ügyvédi kar egyébként jogos igényeinek megfélemlően.

Én is két területet emelnék ki, két másikat, és én sem bocsátkoznék azért a kései órán ismétlésekbe. Először is a cégtörvény, a cégvezetők eltiltása ügyében valóban született nemrég egy AB-határozat, erről beszélnek, a cégek kényszertörlesztésének, eltiltási követ-

kezményeinek úgymond a puhításáról, talán fogalmazhatok így. Ettől függetlenül is célszerű kimentést lehetővé tenni az eltiltás alól, erről szól, egyfajta cégvezetői jogorvoslatról, és akár mellőzni az eltiltást, hogyha a cégvezető, az illető jogszerűen járt el. Itt fontos hangsúlyozni, hogy erre csak egyértelmű esetben van lehetőség, tehát nem egyfajta biankó utalványnak kéne ennek lennie a vezető tisztségviselők számára - ez egyébként szerintem nagyon fontos is volna -, hiszen a mikro- és kisvállalkozások vezetői nagyon sok esetben banális okból kerültek ilyen eltiltásra, mondjuk, NAV- vagy egyéb hivatalos dokumentum át nem vétele, egyéb adminisztrációs problémák miatt.

De ez sok esetben a kisvállalkozások esetében súlyos következményekkel járt, és úgy is fogalmazhatnék, hogy rákényszerítette őket egyfajta strómanosodásra adott esetben. Ez semmiképpen nem volt jó. Persze egyébként az eredeti szándék is érthető volt, amely a fantom- és alvócégek kisöprése érdekében született, de a túlzott szigorítással - fogalmazhatunk úgy, hogy - a fürdővízzel együtt a gyereket is kiöntötték. Ezért a mikro- és kisvállalkozások esetében jó irányú a javaslat.

Egy kérdést tennék itt ez esetben az asztalra, hogy rosszhiszemű, mondjuk, csalási, pénzmosási célú cégek esetében nagyon fontos volna, hogy a rosszhiszemű üzletpolitikát folytató cégvezetők rehabilitálásában ne legyen ez egy eszköz.

(22.20)

Tehát nagyon fontos a hatékony megkülönböztetés, hiszen a jóhiszemű vállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése és a rosszhiszemű üzletpolitikát folytató cégvezetők eltiltása nagyon határozottan két külön dolog.

Másodikként nagyon röviden a hagyatéki törvényt érintő rendelkezésekről is szeretnék szólni. A hagyatéki eljárás kapcsán a közjegyző feljogosíthatja az öröklésben érdekeltet a külföldön lévő vagyontárgyakra vonatkozó adatok, iratok beszerzésére. Ez önmagában nem árul el arról semmit, hogy végül a közjegyző kinek adja át a hagyatékot. Ezáltal tulajdonképpen a javaslat leegyszerűsítheti az eljárást. Nem kell a javaslat szerint ilyen esetben nemzetközi jogsegélyt kérni. Ez a lehetőség részben eddig is megvolt, most viszont ez lesz a fő megoldás, mivel törlik azt a lehetőséget, hogy a közjegyző hivatalból is intézkedhet. Azaz ezután a közjegyzőt tulajdonképpen terhmentesíti az alól a felelősség alól, hogy közvetlenül utánajárjon az örökös megállapításának, hanem az örökösre hárítja ennek a felelősségét. Azaz, ha a vélelmezett örökös tud bizonyító erejű dokumentumot szerezni a jogosultságáról, akkor a közjegyző azt megvizsgálja, ha nem tud szerezni ilyen okmányt, a közjegyzőnek ezután nincs lehetősége közvetlenül utána járni.

A kérdőjel lényege az volna a részemről, hogy ez a javaslat abban a tekintetben vitatható, hogy a közjegyzőt miért mentesítik a többletterhek alól, és miért tesznek tulajdonképpen többletterhet az adott esetben tájékozatlan örökösre, megnehezítve ilyen módon a dolgát. Másrészt megnehezíti a közjegyző dolgát, mert nem tud közvetlenül utánajárni a benyújtott dolgok hitelességének megállapítása céljából.

Ezt a két területet emeltem volna ki, a többit nem ismételném meg, amit eredetileg szándékoztam. A salátajellegéből fakadóan a jogszabályjavaslatban, az előterjesztésben sok támogatható dolog van. Részben az Alkotmánybíróság határozatainak végrehajtását szolgáló, részben jogharmonizációs célt szolgálva, részben természetesen a már önök kormányzása alatt elfogadott jogszabályok anomáliáinak kiküszöbölése érdekében egy ilyen salátatörvény annyira sokrétű, hogy várhatóan sok módosítás történik még a következő hetekben. Úgyhogy ennek függvényében fogjuk a végleges döntésünket meghozni a frakcióban. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalások végére érkeztünk. Kérdezem, kíván-e esetleg valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok további jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megadom a szót az államtitkár úrnak mint előterjesztőnek.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Csak egy kérdésre szeretnék válaszolni. Az egyéves kikötésnél a közigazgatási szabályokkal, az ottani eljárási rendekkel így harmonizál. Majd bizottsági ülésen nyilvánvalóan folytatjuk akkor. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására november 5-én, hétfőn, 16 óráig van lehetőség. Így a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalás** következik. Magyar Zoltán képviselő úr „A vidék üzenete 2.” címmel fogja előadni a mondandóját.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezen napirend utáni felszólalás első részében már elmondtam, hogy arra teszek kísérletet, hogy az aktuális időszak mezőgazdaságot, agráriumot, vidékfejlesztést, halászatot, erdészetet, méhészetet érintő cikkeiből idézgessek, már csak azért is, hogy ne csak azok a pozitív hírek jussanak el a közvéleményhez, amelyeket kormánypartai képviselőtársaim oly szeretettel idéznek.

Így volt szó két héttel ezelőtt például arról, hogy a nemzeti kereskedőházak rendszere miként omlott össze, és miként dobtunk ki rá közpénzmilliárdokat. Szó volt arról is, hogy a magyar méhek mintegy fele pusztulhatott el az idei szezomban. Illetve egy szomorú tény az is, hogy a fejlesztési források - és itt

most kifejezetten a vidékfejlesztési forrásokra utalok - körülbelül 30 százalékát nem tudják megvalósítani azok, akik egyébként megnyerték korábban ezeket a forrásokat. Már csak azért, mert az időhúzás következtében oly mértékben megnövekedtek a költségek, hogy nem tudják vállalni a beruházást, végeredményben nem fogják tudni így felépíteni, amit elterveztek.

Szomorú hír volt az is, hogy a Negro gyártása, a cukorka gyártása, ami komoly népszerűségnek örvend még mindig hazánkban, sajnos már teljes egészében Törökországba került. Ezzel gyakorlatilag Győrben megszűnt az édesipar és a cukorkagyártás minden formája. *(Dr. Staudt Gábor: Szégyen!)*

A kutas botrányról is említést tettünk. Ennek egy aktuális fejleményét egy mondatban hadd idézzem fel. Itt a háztáji kutakról van szó, amelyeknek a bejelentési kötelezettsége ez idei év végével lett volna aktuális, de Hegedűs Lorántné képviselőtársammal benyújtottunk egy módosító indítványt, amely ezt a határidőt kitolta volna 2020-ig. Természetesen a kormánypartai többség ezt nem fogadta el, de legalább saját módosítóként benyújtották néhány órával később, és elfogadták, ennek megfelelően itt most egy kis időt nyertek még az érintettek.

Szomorú hírként hallhattuk azt, hogy megfelelő-dött az almafogyasztás Magyarországon az elmúlt tíz évben. Gondoljunk ennek mindjárt két vetületére! Egyrészt van értelemszerűen egy élelmiszer-, egy élelembiztonsági és egy egészségbiztonsági kérdés, és emellett pedig egy olyan éven vagyunk túl, amikor nagyon komoly almabotrány rázta meg az országot, főleg Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében okozott nagyon sok gazdának problémát az, hogy jóval az önköltségi ár alatt voltak csak hajlandóak tőlük átvenni az almát. Aztán jön egy olyan hír, amit biztosan nem ugyanúgy elemeztünk kormánypartai képviselőtársaimmal. Itt pedig arra gondolok, hogy Mészáros Lőrinc most már a búzafeldolgozó iparban is komoly érdekeltségekkel szállt be. Lehet, hogy ez önöknek örömhír, én azért az ágazatban érintettekkel beszélgetve nem így fordítottam le ezt magamban, már csak azért sem, mert lassan ott tartunk a mezőgazdaság területén is, hogy nem lesz az túl szerencsés dolog, ha egy-egy ágazatnak túl jól megy, túl nagy profitra tesznek szert esetleg az adott évben, mert akkor attól kell rettegniük, hogy melyik kormányzati szereplő vagy ahhoz közel álló üzleti kör szeretne majd oda benyomulni.

A pálinka-szabadságharc elvesztéséről is érdemes szót ejteni, mert itt azért nagyon csúnyán át lehet verni a magyar emberek. Az európai uniós csatlakozásunkat megelőző tárgyalások során sem a szociálliberális kormányoknak, sem a Fidesznek nem jutott eszébe kivételként tekinteni a magyar pálinkafőzés hagyományára és kultúrájára, éppen ezért magától az Európai Uniónak sem juthatott eszébe, ilyen formában nem is kaptunk mentességet, és ugyanabba a kategóriába került be ez az ital, mint bármilyen égetett szesz.

Ennek volt az a következménye, hogy gyakorlatilag nem volt törvényes lehetősége annak, hogy valaki otthon pálinkát főzzön. Majd 2010-ben ezen változtattott a Fidesz-KDNP-kormány egyoldalúan, amit természetesen mi is támogattunk, hiszen mi is úgy gondoljuk, hogy joga van ehhez a magyar embereknek. Csakhogy arról elfelejtette tájékoztatni őket, az illetékeseket a Fidesz, hogy bizony ennek meglesz a következménye, mert nem kértük a csatlakozáskor a kivételt, nem kértük azt, hogy a pálinka ne a klasszikus ipari égetett szeszek kategóriájába tartozzon. Ilyen formában pedig az a kivételes helyzete, hogy otthon lehet főzni és a jövedékiadó-mentességet élvezni, nem fenntartható. Nagyon sokan úgy vágtak bele akár otthoni készülékvásárlásba, tanfolyamokba, hogy később visszakozniuk kellett, és vagy újra illegálisan végzik ezt a tevékenységet otthon, vagy pedig most

már többletköltségek keletkeznek. Tisztességesebb lett volna ezt előre tisztázni, és a feltételeket úgy meghatározni.

Ma idáig jutottam, majd jövő héten folytatom. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Dr. Staudt Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a napirend utáni felszólalásoknak is a végére érkeztünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 22 óra 29 perckor ért véget.)

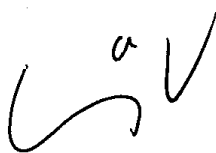
Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)